

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 13. května 2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Romana Koudely a přísedících J. Bartoška a Mgr. Milana Lukeše

t a k t o :

Obžalovaní

M. J.,

nar. XXXXX ve XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, XXXXX,

A. J.,

nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

A. S.,

nar. XXXXX ve XXXXX, formálně bytem XXXXX, XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, XXXXX,

M. C.,

nar. XXXXX ve XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

V. K.,

nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

L. V.,

nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

R. S.,

nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí S. ve Věznici v Pardubicích,

s e u z n á v a j í v i n n ý m i,

že

1. obžalovaný M.T.

1.)

v dosud přesně nezjištěné době, nejpravděpodobněji však na přelomu měsíců srpna a září 2012, za účelem získání majetkového prospěchu distribuoval alkoholické nápoje různého druhu, v rozličném spotřebitelském balení, neopatřené kontrolními páskami, když takové alkoholické nápoje získal vědomě z pokoutného zdroje od již odsouzeného J.V., nar. XXXXX, který je vyrobil ze směsi metylalkoholu a etylalkoholu v přesně nezjištěném poměru, dodané koncem srpna 2012 obžalovanými F. a K., následně R.Š., nar. XXXXX., prodal za částku nejméně 20 000 Kč nejméně 48 kusů plastových barelů, každý o objemu 6 litrů, opatřených etiketami společnosti AB style s. r. o., Praha, a obsahujících alkohol typu rum-tuzemák, R.Š. poté počátkem září 2012 ve Staré Pace - Ústí, okres Jičín, prodal J.V., nar. XXXXX, za částku cca 640 Kč jedno šestilitrové balení tohoto alkoholu, obstaraného od obžalovaného J., načež J.V. tento šestilitrový barel alkoholu typu rum-tuzemák prodal dne XXXXX za částku nejméně 770 Kč A.T., nar. XXXXX, jejíž manžel, poškozený P.T., nar. XXXXX, dne 17. 9. 2012, tento alkohol požil, v důsledku čehož u poškozeného T. došlo ke stupňujícím se bolestem břicha, závratím, poruchám rovnováhy, poruchám zraku, kdy tyto zdravotní obtíže si dne 18. 9. 2012 vyžádaly hospitalizaci a následnou léčbu v nemocnici v Jilemnici, kde byla poškozenému

diagnostikována těžká intoxikace metylalkoholem, což byl stav bezprostředně ohrožující poškozeného T. na životě, a pouze včasnou a odbornou lékařskou péčí, bez níž by, vysoce pravděpodobně, došlo k vzniku nevratného poškození mozku a dalších orgánových systémů, případně k úmrtí, mohl být poškozený T. propuštěn dne 27. 9. 2012 z nemocnice do domácí péče, a v současné době je, vyjma poškození ústředních mozkových jader, které vzniklo, s největší pravděpodobností, v souvislosti intoxikací metylalkoholem, a ač znalci nevyklučují budoucí změnu stavu, bez trvalých následků na zdraví, nad to v bydlišti P.L., nar. XXXXX, na adrese XXXXX, okres XXXXX, obžalovaný J. za účelem prodeje a generování zisku skladoval nejméně 232 kusů barelů (každý o objemu 6 litrů) označených jako Jemná vodka AB style, a 253 kusů barelů (každý o objemu 6 litrů) označených jako Tuzemák AB style, když celkové množství alkoholu činilo 2 910 litrů, přičemž 334 ks šestilitrových balení o celkovém objemu 2 004 litrů alkoholu obsahovalo vysoce nadlimitní koncentraci metylalkoholu, a ve skladě v obci Nehvizdy, část Nehvízdky č. p. 2, okres Praha–východ, skladoval 158 litrů alkoholu intoxikovaného metylalkoholem, jehož obaly byly opatřeny etiketami výrobce AB style s. r. o., Praha, kdy toto množství alkoholu vykazovalo vysoce nadlimitní koncentraci metylalkoholu,

2.)

za účelem získání majetkového prospěchu v přesněji nezjištěné době koncem měsíce srpna 2012, po předchozí dohodě a na základě objednávky od dalších osob odebral od již odsouzeného J.V. přibližně 2 300 litrů alkoholických nápojů typu rum-tuzemák a vodka neznámého původu, kvality, nápadně nízké ceny 45 Kč/litr, balených v plastových barelech, každý o objemu 5,95 litru, opatřených etiketami společnosti XXXXX s. r. o., XXXXX, a obsahujících minimálně částečně toxickou látku metylalkohol, když tyto alkoholické nápoje vyrobil již odsouzený V. minimálně částečně ze směsi metylalkoholu a etylalkoholu v přesně nezjištěném poměru, dodané koncem srpna 2012 již odsouzenými F. a K., a po dohodě s již odsouzeným V. nechal obžalovaný J. tento alkohol přepravit dosud neustanoveným vozidlem zn. IVECO do Havířova, okres Karviná, k čerpací stanici UNICORN, kde byl předán dalším osobám a následně distribuován koncovým konzumentům,

tedy v bodě 1.) a 2.) obžalovaný M.T. uvedl do volného, nijak nekontrolovaného oběhu, prostřednictvím řetězce distributorů, alkoholické nápoje kontaminované metylalkoholem, kdy jeho jednáním došlo také k porušení hygienických a zdravotních předpisů, stanovených článkem 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ze dne 28. 1. 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin, a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, a podle kterého nesmí být potravinu uvedena na trh, není-li bezpečná, dále pak k porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, podle kterého je zakázáno uvádět do oběhu potravinu jiné než zdravotně nezávadné, když obžalovaný J. tento alkohol obstarával pokoutně, za nápadně nižší cenu, kdy tento alkohol nebyl opatřen kontrolní páskou, od osoby, která nijak nemohla garantovat zdravotní nezávadnost a kvalitu alkoholu, když tato kritéria (zdravotní nezávadnost) obžalovaný J. řádným způsobem před uvedením alkoholu do volného oběhu neproověřil, přičemž musel být srozuměn s tím, že pokud uvolní do oběhu takto pokoutně obstaraný alkohol, může vystavit značný počet konzumentů takových nápojů nebezpečí smrti, či těžkou újmu na zdraví více osob, což se také v době od 1. 9. 2012 do 31. 12. 2012 na území České republiky, především v krajích Moravskoslezském, Jihomoravském a Libereckém stalo, neboť v důsledku

požití kontaminováno alkoholem a intoxikace metylalkoholem došlo k úmrtí pěti osob, konkrétně poškozeného V.B., nar. XXXXX, který zemřel dne XXXXX, poškozeného J. F., nar. XXXXX, který zemřel dne XXXXX, poškozené D.K., nar. XXXXX, která zemřela dne XXXXX, poškozeného S. L., nar. XXXXX, který zemřel dne XXXXX, poškozené H. S., nar. XXXXX, která zemřela dne XXXXX, a u poškozeného R. K., nar. XXXXX, došlo, v souvislosti s diagnostikovanou intoxikací metylalkoholem, k přímému ohrožení zdraví v podobě možného poškození mozku, vnitřního prostředí, oběhového systému, dýchacího systému, apod., když však škodlivý následek na zdraví poškozeného K. shodou okolností nenastal, u poškozené L.K., nar. XXXXX, si zdravotní obtíže vyžádaly dne 7. 9. 2012 hospitalizaci a následnou léčbu v nemocnici v Havířově, kde byla diagnostikována intoxikace metylalkoholem, což byl stav bezprostředně ohrožující poškozenou K. na životě, a pouze včasnou a odbornou lékařskou péčí, bez níž by vysoce pravděpodobně došlo k vzniku nevratného poškození mozku a dalších orgánových systémů, případně k úmrtí, mohla být poškozená K. propuštěna dne 18. 9. 2012 z nemocnice do domácí péče, a v současné době je, ač znalci nevylučují budoucí změnu stavu, bez trvalých následků na zdraví; u poškozeného V. L., nar. XXXXX, si zdravotní obtíže vyžádaly dne 4. 9. 2012 hospitalizaci a následnou léčbu v nemocnici v Havířově, kde byla diagnostikována intoxikace metylalkoholem, což byl stav bezprostředně ohrožující poškozeného L. na životě, a pouze včasnou a odbornou lékařskou péčí nedošlo k úmrtí poškozeného, avšak došlo k oboustranné trvalé ztrátě zraku; u poškozeného M. U., nar. XXXXX, si zdravotní obtíže vyžádaly dne XXXXX hospitalizaci a následnou léčbu v nemocnici v Havířově, kde byla diagnostikována intoxikace metylalkoholem, což byl stav bezprostředně ohrožující poškozeného U. na životě, a pouze včasnou a odbornou lékařskou péčí, bez níž by, vysoce pravděpodobně, došlo k vzniku nevratného poškození mozku a dalších orgánových systémů, případně k úmrtí, mohl být poškozený U. propuštěn dne 26. 9. 2012 z nemocnice do domácí péče, a v současné době je, ač znalci nevylučují budoucí změnu stavu, bez trvalých následků na zdraví; u poškozeného T., nar. XXXXX, si zdravotní obtíže si dne 18. 9. 2012 vyžádaly hospitalizaci a následnou léčbu v nemocnici v Jilemnici, kde byla diagnostikována těžká intoxikace metylalkoholem, což byl stav bezprostředně ohrožující poškozeného T. na životě, a pouze včasnou a odbornou lékařskou péčí, bez níž by, vysoce pravděpodobně, došlo k vzniku nevratného poškození mozku a dalších orgánových systémů, případně k úmrtí, mohl být poškozený T. propuštěn dne 27. 9. 2012 z nemocnice do domácí péče, a v současné době je, vyjma poškození ústředních mozkových jader, které vzniklo s největší pravděpodobností v souvislosti intoxikací metylalkoholem, ač znalci nevylučují budoucí změnu stavu, bez trvalých následků na zdraví,

2. obžalovaní A.J., A.S., M.C.:

A. obžalovaný A.J. v přesně nezjištěné době od přelomu srpna a září 2012 do XXXXX za účelem získání majetkového prospěchu po předchozí dohodě a na základě objednávky převzal od již odsouzeného J.V. nejméně 300 litrů jemu neznámé směsi, jemu neznámého původu, kterou původně namíchali již odsouzení R.F. a T.K., kdy tuto vysoce zdravotně závadnou směs si obstaral pokoutně, za nápadně nižší cenu, od osoby, která nijak nemohla garantovat zdravotní nezávadnost a kvalitu alkoholu, když tato kritéria (zdravotní nezávadnost) obžalovaný J. ani řádným způsobem před uvedením této směsi do volného oběhu neproověřil, přičemž musel být přinejmenším srozuměn s tím, že pokud uvolní do oběhu takto pokoutně obstaraný alkohol,

může vystavit značný počet konzumentů alkoholických nápojů z ní vyrobených nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, což se i stalo, neboť tuto výše uvedeno směs dále dodal na počátku září 2012 v množství 250-300 litrů obžalovanému A. S., který takto pokoutně obstaranou směs opět bez jakéhokoliv zdravotního prověření dále upravoval, neboť z ní vyrobil alkoholické nápoje typu rum, vodka, borovička, meruňka, jež dále distribuoval do prodejní sítě, mimo jiné i obžalovanému M.C., do prodejny Večerka ve Zlíně, na ulici XXXXX, kde byl opět bez jakéhokoliv prověření prodáván konečným konzumentům, kdy tímto jednáním obžalovaní J., S. a C. hrubě porušili hygienické a zdravotní předpisy stanovené v článku 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, ze dne 28.01.2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, podle kterého nesmí být potravina uvedena na trh, není-li bezpečná, dále porušili hygienické a zdravotní předpisy stanovené v ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zák. č. 110/1997 Sb., "o potravinách", čímž je zakázáno uvádět potraviny jiné než zdravotně nezávadné, dále dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zák. č. 110/1997 Sb., je pak zakázáno uvádět do oběhu potraviny neznámého původu, kdy byli minimálně srozuměni s tím, že pokud budou pro účely výroby alkoholu používat líh neznámého původu a kvality a následně v rámci distribuce alkoholu umožní jeho požívání, že svým jednáním vystaví konzumenty takového alkoholu nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, což se také stalo, kdy v důsledku požití takového kontaminovaného alkoholu ve Zlíně **zemřeli v důsledku intoxikace metylalkoholem 3 poškození, a to:**

M. Č., nar. XXXXX - úmrtí dne XXXXX

J. B., nar. XXXXX - úmrtí dne XXXXX

M. P., nar. XXXXX - úmrtí dne XXXXX

a těžkou újmu na zdraví v důsledku těžké intoxikace metylalkoholem utrpělo dalších 7 poškozených, konkrétně:

M. Z., nar. XXXXX, u kterého došlo k poruše vnitřního prostředí, poškození systémových orgánových funkcí a zraku, kdy jeho život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

L. E., nar. XXXXX, u které došlo k poruše vnitřního prostředí, poškození systémových orgánových funkcí a zraku, kdy její život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

V. A., nar. XXXXX, u které došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí, kdy její život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

V. J., nar. XXXXX, u které došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí, kdy její život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

Č. J., nar. XXXXX, u kterého došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí a jeho život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

M. L., nar. XXXXX, u které došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí, kdy její život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

K. R., nar. XXXXX, u které došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí, kdy její život při těžké intoxikaci metylalkoholem byl bezprostředně ohrožen,

a u dalších nejméně dvou osob došlo k jejich intoxikaci metylalkoholem bez způsobení těžšího poškození zdraví v důsledku poskytnutí okamžité lékařské péče:

V. S., nar. XXXXX,

B. J., nar. XXXXX,

B. obžalovaný **A.S.** v přesně nezjištěné době, avšak nejméně od roku 2009 do dne 08.09.2012 vyráběl a přibližně v desetidenních cyklech distribuoval nekolikované láhve s různým druhem alkoholu různým odběratelům, prokazatelně však nejméně do prodejny potravin umístěné na I. segmentu ve Zlíně, ulice XXXXX, provozovatele M.C., IČ: XXXXX, ačkoliv si byl vědom, že nevlastní živnostenské ani jiné oprávnění k provozování takovéto podnikatelské činnosti, a tedy neoprávněně ve větším rozsahu provozoval výrobní a obchodní podnikání v rozporu se zákonem 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání,

C. obžalovaný **A.S.** v přesně nezjištěné době avšak nejméně od roku 2009 do dne 08.09.2012 v rozporu s právním předpisem si úmyslně opatřil a uváděl do oběhu líh v přesně nezjištěném množství, ve spotřebitelském balení, láhve o obsahu 1 litr, kdy tyto láhve nebyly označeny kontrolními páskami, kdy láhve skladoval a osobně prodával různým odběratelům, prokazatelně do prodejny potravin umístěné na I. segmentu ve Zlíně, ulice XXXXX, kdy tento alkohol nebyl opatřen kontrolní páskou v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 676/2004 Sb. "o povinném značení lihu", kdy takto jednal v úmyslu pro sebe opatřit majetkový prospěch prodejem nezdaněného alkoholu,

D. obžalovaný **M.C.** jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru nákup a prodej zboží, podnikající pod obchodním jménem M.C., IČ: XXXXX, se sídlem podnikání XXXXX, v přesně nezjištěné době, nejméně však od roku 2009 do 10.09.2012 v rozporu s právním předpisem neoprávněně opatřil a ve své prodejně potravin situované na adrese XXXXX, ulice XXXXX, uváděl do oběhu lihoviny v přesně nezjištěném množství ve spotřebitelském balení o obsahu 1 litr, v sortimentu VODKA LUNAR, RUM TUZEMSKÝ, kdy tento alkohol nebyl opatřen kontrolní páskou v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 676/2004 Sb. "o povinném značení lihu", kdy takto jednal v úmyslu pro sebe opatřit majetkový prospěch prodejem nezdaněného alkoholu,

3. obžalování V.K. a L.V.:

společně po předchozí dohodě si pokoutně opatřili na přelomu měsíce srpna a září 2012 od již odsouzeného J.V., nar. XXXXX, pro účely dalšího nakládání a výroby alkoholu asi 2 000 litrů směsi deklarované jako potravinářský líh, ve skutečnosti pocházející od již odsouzených J.F. a T.K., kdy s ohledem na osobu již odsouzeného J.V., který není oficiálním výrobcem nebo distributorem potravinářského lihu, a s ohledem na vědomost, že si opatřují nekolikovanou směs, jejíž zdravotní spolehlivost není žádným způsobem ověřena, takže museli být srozuměni

s tím, že se jedná o líh neznámého původu a složení, u kterého může být konzumace škodlivá lidskému zdraví, přičemž toto množství alkoholu kontaminovaného metylalkoholem mohlo vážnými projevy intoxikace, či až smrtí ohrozit až 31 600 osob a tuto směs převzali v úmyslu zpracování ve společnosti XXXXX k výrobě alkoholických nápojů, které budou distribuovány dále ke konečným konzumentům; přitom obžalovaný V.K. jako statutární zástupce výrobce alkoholických nápojů společnosti XXXXX se sídlem XXXXX, tuto směs v přesně nezjištěném období od 28. 8. 2012 do 1XXXXX použil pro účely výroby alkoholu různého sortimentu v provozovně společnosti XXXXX v obci XXXXX, a v přesně nezjištěné době začátkem září 2012 vyrobil alkohol pro obchodní společnost XXXXX se sídlem XXXXX, zastoupenou obžalovaným R.S., nar. XXXXX, přičemž obžalovaní K. i S. věděli, že dodaný alkohol, a to ORIGINAL TUZEMÁK v lahvích o obsahu 0,42 litru, s deklarovaným obsahem alkoholu 40% obj., bez označení šarže, v počtu 3.301 ks, Jemná vodka v lahvích o obsahu 0,42 litru, s deklarovaným obsahem alkoholu 40% obj., bez označení šarže, v počtu 6 409 ks, kdy všechny láhve byly opatřeny etiketami XXXXX s. r. o. se sídlem XXXXX, Na Kůtku č. 14, jsou vyrobené z pokoutně opatřeného lihu, přičemž míra kontaminace tohoto alkoholu v některých případech mnohonásobně překračovala povolené limity, a z odborného vyjádření Kriminálního ústavu v Praze ze dne 5. 8. 2013 vyplynulo, že v tomto alkoholu bylo v některých vzorcích naměřeno až 30 objemových procent metanolu, a tento alkohol předal obžalovanému S. k dalšímu uvedení na volný trh, čemuž se podařilo orgánům státní správy zabránit, a tento takto vyrobený alkohol byl způsobilý ohrozit intoxikací metylalkoholem na životě a zdraví nejméně 15 976 osob,

dále obžalovaný V.K. takto závadný alkohol během září 2012 používal k výrobě alkoholických nápojů pod značkou XXXXX XXXXX s. r. o. v různém sortimentu a v různém obchodním balení, a svým odběratelům, a takový alkohol dodal zejména L.V., prodej vín a lihovin se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, ve dnech 4. 9. 2012 a XXXXX, společnosti DRASPOL CZ s. r. o., se sídlem Hlavní třída, Havířov, ve dnech 4. 9. 2012 a XXXXX, společnosti VENDIA s. r. o. se sídlem Stratovská čp. 132/7, Praha, ve dnech XXXXX a XXXXX; kdy obžalovaný L.V. věděl o původu alkoholu, nadále v souladu s nařízením vlády ČR č. 317/2012 dodával i osvědčení o původu lihu fy XXXXX a. s. a prohlášení provozovatele potravinářského podniku o lihovině, čímž v rozporu s právním předpisem mylně deklaroval původ lihu a umožnil, aby alkohol byl distribuován až ke konečným spotřebitelům, a to přestože mu bylo známo, že tento alkohol může být závadový, přičemž takto vyrobený a zdravotně neproověřený alkohol mj. obžalovaný L.V. jako provozovatel potravinářského podniku se zaměřením na prodej alkoholu pod obchodním názvem L.V., prodej vín a lihovin se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, a jako odběratel lihovin výrobce společnosti XXXXX, dále distribuoval do obchodní sítě až ke konečným spotřebitelům, kteří byli poškozeni na zdraví intoxikací metylalkoholem, konkrétně pak takto vyrobený a zdravotně neproověřený alkohol opatřený pokoutně od osoby, která nemohla nijak garantovat jeho zdravotní nezávadnost, dále distribuoval do obchodní sítě až ke konečným spotřebitelům, kteří byli poškozeni na zdraví intoxikací metylalkoholem, konkrétně pak

- do prodejny potravin v obci Starostín, provozovatelky M. B., nar. XXXXX, kde ho v přesně nezjištěné době od 17. 10. 2012 do 18. 10. 2012 v sortimentu rum Tuzemský, v obchodním balení 0,5 litr, výrobce XXXXX zakoupil poškozený F. Ř., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, ulice XXXXX, který takto zakoupený alkohol v místě svého trvalého bydliště požil, v důsledku čehož se u něj projevil zdravotní potíže spojené s výraznou

poruchou zraku a nevolnostmi vyžadujícími jeho hospitalizaci v Oblastní nemocnici Náchod a. s., kdy u něj došlo k poruše vnitřního prostředí a poškození systémových orgánových funkcí a jeho život při intoxikaci metylalkoholem byl ohrožen, tedy došlo ke způsobení těžké újmy na zdraví,

- dále pak poškozenému **V.T.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, ulice XXXXX, který v přesně nezjištěné době dne 30. 11. 2012 v místě svého trvalého bydliště požil alkohol v sortimentu rum Tuzemský, v obchodním balení 6 litrů, výrobce XXXXX, o kterém bylo zjištěno, že byl dne XXXXX dodán L. V. prodejci alkoholu V. H., nar. XXXXX, a následně v přesně nezjištěné době v měsíci listopadu poškozenému dodán osobou J. J., nar. XXXXX, kdy po požití tohoto alkoholu v důsledku těžké intoxikace metylalkoholem se u něj projeví zdravotní potíže, které si vyžádaly dne 2. 12. 2012 hospitalizaci a léčbu na oddělení ARO v nemocnici v Benešově, kde na následky otravy metylalkoholem dne XXXXX zemřel,
- poškozené **M. V. R.**, nar. XXXXX, která si jej v přesně nezjištěné době v měsíci říjnu do 20.10.2012 zakoupila v provozovně Prodej kvalitních vín, lihovin a nealko nápojů se sídlem Praha 9, Českomoravská č. p. 1602/11, provozovatele L.V., v sortimentu rum tuzemský v obchodním balení o obsahu 6 litrů označeném etiketou fy XXXXX, který ve svém bydlišti přelila do menších balení a následně v přesně nezjištěné době do 21. 10. 2012 v přesně nezjištěném množství požíla, kdy po požití tohoto alkoholu u ní došlo k silné otravě metylalkoholem, zejména k poruše vnitřního prostředí a následnému selhání životně důležitých funkcí, což si vyžádalo její hospitalizaci a intenzivní léčbu v Nemocnici Na Františku se sídlem v Praze 1, kde na následky otravy metylalkoholem dne XXXXX nakonec zemřela,

tedy došlo k úmrtí dvou osob a ke způsobení těžké újmy na zdraví jedné osoby,

přičemž obžalovaní tímto postupem hrubě porušili hygienické a zdravotní předpisy stanovené v článku 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. 1. 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, podle kterého nesmí být potravinu uvedena na trh, není-li bezpečná, dále hygienické a zdravotní předpisy stanovené v ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zák. č. 110/1997 Sb., "o potravinách", kde je zakázáno uvádět na trh potraviny jiné než zdravotně nezávadné, dále ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zák. č. 110/1997 Sb., kde je zakázáno uvádět do oběhu potraviny neznámého původu, byli tedy minimálně srozuměni s tím, že pokud bude pro účely výroby alkoholu použit právě tento nelegálně vyrobený a dodaný nealkoholický líh a následně ve formě alkoholických nápojů umožní jeho požívání, že svým jednáním vystaví větší počet lidí nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, což se stalo,

4. obžalovaný R. S.:

jako statutární zástupce společnosti XXXXX se sídlem XXXXX, okres XXXXX, tedy potravinářského podniku zabývajícího se prodejem alkoholických nápojů, v přesně nezjištěné době na přelomu měsíce srpna a září 2012 pro účely dalšího prodeje zakoupil od obžalovaného V.K., nar. XXXXX, zástupce společnosti XXXXX se sídlem XXXXX, alkoholické nápoje vyrobené obžalovaným K. z původní směsi namíchané již odsouzenými F. a K., a to konkrétně

v sortimentu ORIGINAL TUZEMÁK v lahvích o obsahu 0,42 litru, s deklarovaným obsahem alkoholu 40% obj., bez označení šarže, v počtu 3 301 ks, Jemná vodka v lahvích o obsahu 0,42 litru, s deklarovaným obsahem alkoholu 40% obj., bez označení šarže, v počtu 6 409 ks, kdy všechny láhve byly opatřeny etiketami XXXXX s. r. o. se sídlem XXXXX, Na Kůtku č. 14, přičemž jako zástupci společnosti XXXXX, která byla výhradním zástupce firmy XXXXX s. r. o., mu bylo známo, že toto zboží nepochází z XXXXX, naopak věděl, že toto zboží bylo pod označením výrobce XXXXX vyrobeno neoprávněným výrobcem ze surovin neznámého, neproověřeného původu a zdravotní kvality ve společnosti XXXXX v obci XXXXX, okres Kroměříž, zboží bylo zakoupeno v hotovosti bez účetních dokladů a bez toho, aby bylo v souladu s příslušnými právními předpisy zdaněno, a byl tedy přinejmenším srozuměn s tím, že pokud takové alkoholické nápoje pocházející z neproověřených zdrojů a pokoutně opatřené uvede do volného oběhu, může být většímu množství konzumentů způsobena těžká újma na zdraví nebo smrt, a takto mohl způsobit obecné ohrožení; toto zboží následně uskladnil v neregistrovaném celním skladu v budově č. 315 ve Zlíně, místní část Rybníky, kde bylo dne 26. 9. 2012 vypátráno Policejním orgánem Krajského ředitelství policie Zlínského Kraje, Odborem hospodářské kriminality Zlín, přičemž veškerý zde dodaný alkohol byl kontaminován metylalkoholem, a to až v množství 30 % objemových obsahu metanolu, a tento alkohol zde uložený, a kdy se podařilo zabránit jeho uvedení na volný trh, byl způsobilý ohrozit intoxikací metylalkoholem na životě a zdraví nejméně 15 976 osob, a to jen na paletách, které byly podrobeny podrobnějšímu zkoumání, kdy tímto jednáním hrubě porušil hygienické a zdravotní předpisy stanovené v článku 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. 1. 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, podle kterého nesmí být potravinu uvedena na trh, není-li bezpečná, dále pak dle ustanovení 10 odst. 1 písm. a) z. č. 110/1997 Sb., o potravinách, podle kterého je do oběhu zakázáno uvádět potraviny jiné než nezávadné, dále ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zák. č. 110/1997 Sb., kde je zakázáno uvádět do oběhu potraviny neznámého původu,

t e d y

v bodě 1. obžalovaný M.T.

v rozporu s jiným právním předpisem měl na prodej úmyslně potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a způsobil takovým činem smrt nejméně dvou osob,

v bodě 2 A. obžalovaný A.J.

v rozporu s jiným právním předpisem měl na prodej úmyslně potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a způsobil takovým činem smrt nejméně dvou osob,

v bodě 2 A. obžalovaný A.S.

v rozporu s jiným právním předpisem měl na prodej úmyslně potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a způsobil takovým činem smrt nejméně dvou osob,

v bodě 2 A. obžalovaný M.C.

v rozporu s jiným právním předpisem měl na prodej úmyslně potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, porušil takovým činem důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a způsobil takovým činem smrt nejméně smrt dvou osob,

v bodě 2 B. obžalovaný A.S.

neoprávněně ve větším rozsahu provozoval výrobní a obchodní podnikání,

v bodě 2 C. a D. obžalování A.S. a M.C.

v rozporu s jiným právním předpisem uvedli do oběhu zboží bez kontrolních pásek k jeho označení pro daňové účely,

v bodě 3. obžalovaný V.K.

v rozporu s jiným právním předpisem měl úmyslně na prodej potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, činem porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto způsobil těžkou újmu na zdraví a smrt nejméně dvou osob,

v bodě 3. obžalovaný L.V.

v rozporu s jiným právním předpisem měl úmyslně na prodej potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, činem porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto způsobil těžkou újmu na zdraví a smrt nejméně dvou osob,

v bodě 4. obžalovaný R. S.

v rozporu s jiným právním předpisem měl úmyslně na prodej potraviny, jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví a porušil takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání,

č í m ž s p á c h a l i

v bodě 1. obžalovaný M.T.

zvlášť závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1, odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku,

v bodě 2 A. obžalování A.J. a A.S.

zvlášť závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1, odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku,

v bodě 2 A. obžalovaný M.C.

zvlášť závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku,

v bodě 2 B. obžalovaný A.S.

přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě 2 C. a D. obžalování A.S. a M.C.

přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku,

v bodě 3. obžalovaný V.K.

zvlášť závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle ustanovení § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d), odst. 4 trestního zákoníku,

v bodě 3. obžalovaný L.V.

zvlášť závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle ustanovení § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d), odst. 4 trestního zákoníku,

v bodě 4. obžalovaný R. S.

zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle ustanovení § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

Z a t o s e o d s u z u j í

Obžalovaný M.T.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí S. v trvání

9 (devět) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 10 (deseti) let.

Obžalovaný A.J.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí S. v trvání

8 (osm) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 10 (deseti) let.

Obžalovaný A.S.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí S. v trvání

5 (pět) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 7 (sedmi) let.

Obžalovaný M.C.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí S. v trvání

8 (osm) let a 1 (jeden) měsíc.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 10 (deseti) let.

Obžalovaný V.K.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí S. v trvání

8 (osm) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 10 (deseti) let.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- 2 kusy kotoučů etiket Originál Tuzemák, objem 0,42 l, 40% obj. alkoholu, výrobce spol. XXXXX s. r. o., samolepící (pozn. v krabici s označením zakázky EG/DRAKCH/00001, Tuzemák 0,42 l rozměr 90x80 mm, CMYK, MPsilver, typ krabice MB, balil H., dne 16.06.2011, et/kot. 4770, kot/bal 2, etiket v balení 9.540, hmotnost balení 9 kg

- 1 kus papírové krabice obsahující blíže nespecifikované množství zatavovacích folií na vršky (uzávěry lahví), tzv. termokapsle, tmavě červené barvy s nápisem LIKÉRKA-DRAK ve spodní části

Obžalovaný L.V.

podle § 156 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí S. v trvání

8 (osm) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 10 (deseti) let.

Obžalovaný R. S.

za zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a sbíhající se zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 21. 11. 2013, č. j. 53T 12/2013-779, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2014, č. j. 1To 5/2014-1108,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí S. v trvání

5 (pět) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí S. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či obdobné funkce v obchodních společnostech a družstvech na dobu 6 (šesti) let.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v nákupu a prodeji alkoholických nápojů za účelem obchodní činnosti na dobu 7 (sedmi) let.

Podle § 66 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu propadnutí majetku, a to:

- stavba bez č.p./č.e., objekt občanské vybavenosti na parcele č. 20,
- stavba bez č.p./č.e., zemědělská stavba na parcele č. 3711/1,
- stavba bez č.p./č.e., zemědělská stavba na parcele č. 3712/1,
- stavba bez č.p./č.e., zemědělská stavba na parcele č. 3713/3,
- stavba bez č.p./č.e., zemědělská stavba na parcele č. 3714/3,
- stavba bez č.p./č.e., stavba technického vybavení na parcele č. 3715,

zapsané u Katastrálního úřadu pro XXXXX, Katastrální pracoviště XXXXX, obec XXXXX, katastrální území XXXXX na LV XXXXX,

- pozemek parc. č. 376, zahrada o výměře 2 079 m²,
- pozemek parc. č. 377, ostatní plocha o výměře 186 m², ostatní komunikace,
- pozemek parc. č. 378, zahrada o výměře 831 m²,

zapsané u Katastrálního úřadu pro XXXXX, katastrální pracoviště XXXXX, obec XXXXX, katastrální území XXXXX na LV XXXXX,

- pozemek parc. č. 375, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 955 m²,
- stavba č. p. XXXXX, bytový dům v obci XXXXX na parcele č. 375,

zapsané u Katastrálního úřadu pro XXXXX, katastrální pracoviště XXXXX, obec XXXXX, katastrální území XXXXX na LV XXXXX,

- byt č. XXXXX, včetně spoluvlastnického podílu 7543/16869 na společných částech domu a pozemku č. p. XXXXX v obci XXXXX na parcele č. 375, LV XXXXX,
- byt č. XXXXX, včetně spoluvlastnického podílu 9326/16869 na společných částech domu a pozemku č. p. XXXXX v obci XXXXX na parcele č. 375, LV XXXXX,

zapsané u Katastrálního úřadu pro XXXXX, Katastrální pracoviště XXXXX, obec XXXXX, katastrální území XXXXX na LV XXXXX.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 21. 11. 2013, č. j. 53T 12/2013-779, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2014, č. j. 1To 5/2014-1108, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírají následující věci:

- vzorky z **palety označené A25** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **46 kusů lahví**

- láhev označená A25-45-6 (zkoumání CTL Olomouc, CTL Praha – 12OL1332)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety a jedna láhev z volně ložených, označeny čísly:

A25-1-12	A25-11-12	A25-21-8	A25-31-8	A25-41-7
A25-2-12	A25-12-7	A25-22-8	A25-32-4	A25-42-7
A25-3-9	A25-13-10	A25-23-9	A25-33-9	A25-43-9

A25-4-7	A25-14-13	A25-24-9	A25-34-8	A25-44-6
A25-5-8	A25-15-8	A25-25-9	A25-35-9	A25-45-1 (volně)
A25-6-5	A25-16-8	A25-26-9	A25-36-7	
A25-7-9	A25-17-9	A25-27-8	A25-37-9	
A25-8-9	A25-18-13	A25-28-7	A25-38-9	
A25-9-4	A25-19-7	A25-29-9	A25-39-10	
A25-10-12	A25-20-12	A25-30-8	A25-40-8	

- vzorky z **palety označené A28** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál tuzemák 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **59 kusů lahví**

- lahev A28-5-14 (zkoumání CTL Olomouc, CTL Praha- 12OL1325)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A28-1-7	A28-11-15	A28-21-6	A28-31-9	A28-42-4
A28-2-8	A28-12-3	A28-22-14	A28-32-5	A28-43-8
A28-3-11	A28-13-8	A28-23-13	A28-33-4	A28-44-13
A28-4-9	A28-14-8	A28-24-15	A28-35-14	
A28-5-8	A28-15-8	A28-25-7	A28-36-13	
A28-6-11	A28-16-3	A28-26-3	A28-37-8	
A28-7-2	A28-17-4	A28-27-3	A28-38-8	
A28-8-10	A28-18-8	A28-28-8	A28-39-11	
A28-9-3	A28-19-8	A28-29-8	A28-40-8	
A28-10-3	A28-20-5	A28-30-8	A28-41-2	

- lahve z krabice označené A28-34, které byly následně po provedeném zkoumání (daktyloskopie) označeny číselnou řadou od A28-34-1 až A28-34-15

- vzorky z **palety označené A29** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **45 kusů lahví**

- láhev A29-6-12 (zkoumání CTL Olomouc, CTL Praha – 12OL1334)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A29-1-8	A29-11-8	A29-21-8	A29-31-3	A29-41-2
A29-2-14	A29-12-8	A29-22-3	A29-32-13	A29-42-7
A29-3-3	A29-13-8	A29-23-13	A29-33-14	A29-43-4
A29-4-13	A29-14-3	A29-24-3	A29-34-8	A29-44-3
A29-5-10	A29-15-8	A29-25-8	A29-35-5	
A29-6-2	A29-16-8	A29-26-8	A29-36-3	

A29-7-3	A29-17-8	A29-27-8	A29-37-14
A29-8-7	A29-18-1	A29-28-8	A29-38-4
A29-9-8	A29-19-4	A29-29-3	A29-39-4
A29-10-3	A29-20-13	A29-30-4	A29-40-3

- vzorky z palety označené **A35** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **44 kusů lahví**

- láhev označená A35-42-15 (zkoumání CTL Olomouc, CTL Praha – 12OL1341)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A35-1-4	A35-11-5	A35-21-15	A35-31-8	A35-41-5
A35-2-7	A35-12-12	A35-22-3	A35-32-7	A35-42-5
A35-3-12	A35-13-4	A35-23-7	A35-33-6	A35-43-3
A35-4-1	A35-14-11	A35-24-3	A35-34-5	
A35-5-2	A35-15-5	A35-25-5	A35-35-9	
A35-6-9	A35-16-7	A35-26-10	A35-36-7	
A35-7-6	A35-17-9	A35-27-15	A35-37-4	
A35-8-15	A35-18-4	A35-28-2	A35-38-15	
A35-9-7	A35-19-14	A35-29-5	A35-39-6	
A35-10-11	A35-20-15	A35-30-7	A35-40-8	

- vzorky z palety označené **A48** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **45 kusů lahví**

- A48-12-15 (zkoumáno HZS MSK Frenštát, zkoumání 58/19)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A48-1-8	A48-11-7	A48-21-4	A48-31-6	A48-41-7
A48-2-8	A48-12-8	A48-22-7	A48-32-10	A48-42-5
A48-3-3	A48-13-13	A48-23-11	A48-33-9	A48-43-8
A48-4-13	A48-14-13	A48-24-8	A48-34-9	A48-44-1
A48-5-6	A48-15-10	A48-25-1	A48-35-9	
A48-6-13	A48-16-8	A48-26-4	A48-36-6	
A48-7-3	A48-17-8	A48-27-9	A48-37-7	
A48-8-6	A48-18-8	A48-28-12	A48-38-13	
A48-9-13	A48-19-10	A48-29-11	A48-39-7	
A48-10-7	A48-20-12	A48-30-8	A48-40-9	

- vzorky z palety označené **A49** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **45 kusů lahví**

- láhev označená A49-2-15 (zkoumání CTL Olomouc, CTL Praha – 12OL1344)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A49-1-15	A49-11-2	A49-21-15	A49-31-6	A49-41-11
A49-2-2	A49-12-10	A49-22-15	A49-32-12	A49-42-10
A49-3-2	A49-13-6	A49-23-12	A49-33-8	A49-43-12
A49-4-14	A49-14-5	A49-24-12	A49-34-13	A49-44-1
A49-5-14	A49-15-1	A49-25-15	A49-35-6	
A49-6-10	A49-16-13	A49-26-8	A49-36-14	
A49-7-15	A49-17-5	A49-27-4	A49-37-5	
A49-8-5	A49-18-12	A49-28-2	A49-38-9	
A49-9-4	A49-19-3	A49-29-15	A49-39-4	
A49-10-15	A49-20-13	A49-30-14	A49-40-1	

- vzorky z palety označené **A55** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **62 kusů lahví**

lahve označené A55-3-15 (zkoumání CTL Praha – 12PH4647)

A55-4-15 (zkoumání CTL Praha - 13PH0644)

A55-2-15 (zkoumáno HZS MSK Frenštát, zkoumání 58/17)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A55-1-8	A55-11-5	A55-21-13	A55-31-2	A55-42-7
A55-2-13	A55-12-12	A55-22-13	A55-32-4	A55-43-4
A55-3-13	A55-13-4	A55-23-11	A55-34-9	A55-44-5
A55-4-3	A55-14-15	A55-24-3	A55-35-7	
A55-5-3	A55-15-13	A55-25-9	A55-36-7	
A55-6-3	A55-16-13	A55-26-12	A55-37-8	
A55-7-8	A55-17-3	A55-27-8	A55-38-9	
A55-8-7	A55-18-4	A55-28-8	A55-39-1	
A55-9-1	A55-19-3	A55-29-11	A55-40-3	
A55-10-2	A55-20-12	A55-30-13	A55-41-8	

- lahve z krabice označené A55-33, které byly následně po provedeném zkoumání (daktyloskopie) označeny číselnou řadou od A55-33-1 až A55-33-15

- 1 kus lahve A55-5-12 (pův. A55-5) jako rezerva pro zkoumání

- vzorky z palety označené **A56** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **52 kusů lahví**

- láhev označená A56-5-14 (zkoumání CTL Praha – 13PH0642)
A56-6-14 (zkoumání CTL Praha – 13PH 1769)
- A56-4-15 (zkoumáno HZS MSK Frenštát, zkoumání 58/13)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A56-1-13	A56-11-10	A56-21-2	A56-31-2	A56-41-9
A56-2-12	A56-12-2	A56-22-7	A56-32-11	A56-42-14
A56-3-3	A56-13-7	A56-23-3	A56-33-13	A56-43-12
A56-4-4	A56-14-9	A56-24-9	A56-34-3	A56-44-8
A56-5-1	A56-15-9	A56-25-12	A56-35-1	
A56-6-10	A56-16-15	A56-26-5	A56-36-5	
A56-7-6	A56-17-11	A56-27-1	A56-37-5	
A56-8-10	A56-18-3	A56-28-3	A56-38-11	
A56-9-10	A56-19-4	A56-29-8	A56-39-15	
A56-10-6	A56-20-9	A56-30-7	A56-40-13	

- lahve z krabice označené A56-4, které byly následně po provedeném zkoumání (mechanoskopie) označeny číselnou řadou od A56-4-10 až A56-10-14 (pro účely zkoumání a zjednodušení značení byl lahvě označeny pouze 56A-1 až 56A-5)

- vzorky z palety označené **A61** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál tuzemák 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **49 kusů lahví**

- láhev označená A61-9-14 (CTL Praha – 12PH4646)
A61-44-15 (CTL Praha – 13PH0643)
- láhev označená A61-18-14 (zkoumání HZS MSK Frenštát, 58/4)
A61-18-15 (zkoumání HZS MSK Frenštát, 58/8)

- láhev A61-44-5 (pův. A61-5) - rezerva pro zkoumání

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

A61-1-13	A61-11-10	A61-21-1	A61-31-8	A61-41-8
A61-2-13	A61-12-13	A61-22-10	A61-32-15	A61-42-13
A61-3-12	A61-13-8	A61-23-9	A61-33-11	A61-43-8
A61-4-13	A61-14-13	A61-24-5	A61-34-11	A61-44-4
A61-5-3	A61-15-8	A61-25-13	A61-35-7	
A61-6-3	A61-16-12	A61-26-10	A61-36-8	

A61-7-11	A61-17-3	A61-27-3	A61-37-3
A61-8-8	A61-18-8	A61-28-8	A61-38-7
A61-9-3	A61-19-7	A61-29-12	A61-39-3
A61-10-9	A61-20-7	A61-30-13	A61-40-8

- vzorky z palety označené **C20** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál tuzemák 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **51 kusů lahví**

- lahve označené C20-43-9 (zkoumání CTL Praha - 13PH1768)
C20-43-10 (zkoumání CTL Praha – 13PH0641)

- láhev označená C20-43-5 (zkoumání HZS MSK Frenštát - 58/3)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

C20-1-8	C20-11-8	C20-21-3	C20-31-8	C20-41-8
C20-2-3	C20-12-3	C20-22-3	C20-32-13	C20-42-8
C20-3-10	C20-13-8	C20-23-11	C20-33-8	C20-43-2
C20-4-1	C20-14-8	C20-24-13	C20-34-8	
C20-5-13	C20-15-12	C20-25-8	C20-35-8	
C20-6-3	C20-16-13	C20-26-8	C20-36-13	
C20-7-9	C20-17-15	C20-27-1	C20-37-13	
C20-8-13	C20-18-13	C20-28-14	C20-38-8	
C20-9-1	C20-19-1	C20-29-14	C20-39-13	
C20-10-8	C20-20-12	C20-30-3	C20-40-3	

- lahve z krabice označené C20-43, které byly následně po provedeném zkoumání označeny číselnou řadou od C20-43-11 až C20-43-15 (pro účely zkoumání mechanoskopie a zjednodušení značení byl láhve označeny pouze 20C-1 až 20C-5)

- vzorky z palety označené **C24** (lahve o objemu 0,42 l, opatřeny etiketou Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páskou číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), celkem **45 kusů lahví**

- láhev označená C24-10-15 (zkoumání HZS MSK Frenštát – 58/18)

- lahve náhodně odebrané z každé krabice palety, označeny čísly:

C24-1-10	C24-11-7	C24-21-14	C24-31-8	C24-41-1
C24-2-1	C24-12-15	C24-22-1	C24-32-4	C24-42-4
C24-3-12	C24-13-7	C24-23-10	C24-33-10	C24-43-12
C24-4-12	C24-14-14	C24-24-3	C24-34-8	C24-44-11
C24-5-1	C24-15-11	C24-25-15	C24-35-1	
C24-6-1	C24-16-14	C24-26-7	C24-36-3	
C24-7-1	C24-17-9	C24-27-9	C24-37-11	

C24-8-9	C24-18-10	C24-28-4	C24-38-8
C24-9-10	C24-19-13	C24-29-12	C24-39-11
C24-10-6	C24-20-9	C24-30-10	C24-40-8

- vzorky (porovnávací materiál) pro zkoumání mechanoskopie
- 5 ks lahví D40 (obsah přelit do náhradních obalů), 2 kusy lahví rezerva pro zkoumání D40 (**celkem 7 kusů**)
- 5 ks lahví A44 (obsah přelit do náhradních obalů), 2 kusy rezerva pro zkoumání A44 (**celkem 7 kusů**)
 - vzorky zkoumané HZS MSK, není zřejmé z jaké palety
- **1 kus lahve** o objemu 0,42 litru, etiketa Originál tuzemák 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páska číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), zkoumáno HZS MSK Frenštát – 56/1
- **1 kus lahve** o objemu 0,42 litru, etiketa Originál vodka jemná 40%, XXXXX s.r.o., kontrolní páska číslo 401808H1AD, bez vyznačené šarže), zkoumáno HZS MSK Frenštát – 56/4

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody:

Obžalovaní A.J. a M.C.:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Praha 3, Orlická 4/2020, PSČ 130 00, částku ve výši 1.731.825 Kč

Obžalovaní V.K. a L.V.:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Praha 3, Orlická 4/2020, PSČ 130 00, částku ve výši 230.876 Kč

Obžalovaní V.K. a L.V. společně a nerozdílně s již odsouzenými R. F., T. K. a J. V.:

- Nemocnici Na Františku, Praha 1, Na Františku 847/8, částku ve výši 34.955 Kč
- Všeobecné fakultní nemocnici v Praze, Praha 2, U Nemocnice 2, částku ve výši 388.989 Kč

Obžalovaný M.T.:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Praha 3, Orlická 4/2020, PSČ 130 00, částku ve výši 568.056 Kč

Obžalovaný M.T. společně a nerozdílně s již odsouzenými R. F., T. K. a J. V.:

- České průmyslové zdravotní pojišťovně, Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 11, PSČ: 703 00, částku ve výši 105.942 Kč
- České republice, Ministerstvu spravedlnosti ČR, Praha 2, Vyšehradská 16, částku ve výši 425.000 Kč
- poškozenému P.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 549.139 Kč
- poškozenému D. T., nar. XXXXX, bytem XXXXX, PSČ XXXXX, doručovací adresa XXXXX, PSČ XXXXX, částku ve výši 1.920.633,80 Kč
- poškozenému V.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 540.000 Kč
- poškozené L. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 551.411 Kč
- poškozenému R. F., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.018.968 Kč.
- poškozené R. F., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.023.896 Kč
- poškozené T. R., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč a 554,15 euro
- poškozenému D. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 540.000 Kč
- poškozenému M. U., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 600.000 Kč
- poškozené V. A., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 500.000 Kč
- poškozené B.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.004.480,- Kč
- poškozenému S. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč
- poškozenému M. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, adresa pro doručování XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč
- poškozené K. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 540.000 Kč
- poškozené E. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč
- poškozené V. B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 590.514 Kč.
- poškozené M. C., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč
- poškozenému V. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 1.004.480 Kč
- poškozené J. Z., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 325.000 Kč

Obžalování A.J., A.S. a M.C. společně a nerozdílně s již odsouzenými R. F., T. K. a J. V.:

- České republice Ministerstvu spravedlnosti ČR, Praha 2, Vyšehradská 16, částku ve výši 152.606 Kč
- Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Praha 9, Drahobejllova 1404/4, částku 299.442 Kč, přičemž jsou již dříve odsouzení R.F., T.K. a J.V. povinni společně a nerozdílně zaplatit částku do výše 103.619 Kč s obžalovanými A. J., A. S. a M. C.,

- poškozené J. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 301.805 Kč
- poškozenému Z. M., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 7.621.317 Kč
- poškozené A. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 501.000 Kč
- poškozenému S. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 155.600 Kč
- poškozené J. Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 576.151 Kč

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Z. M., A. V., S. V., J. V., J. Š., V. A., V.B., V. B., M. C., R. F., R. F., V. K., E. K., M. K., S.L., B.N., T. R., L. S., D. S., **odkazují se zbytkem svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve věci byl nalézacím soudem již dne 21. 5. 2014 vynesen rozsudek, č. j. 61T 1/2014-26214, jímž byli obžalovaní R.F., T.K., J.V., M.T., A. J., A.S., M.C., V.K., L.V., R. S. uznáni vinnými jednáním, které bylo popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, a které soud kvalifikoval u všech obžalovaných jako zvlášť závažný zločin obecného ohrožení a to u obžalovaných R.F., J.V., M.T., A. J., A.S. a M.C. dle § 272 odst. 1, odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, u T.K. dle §272 odst. 1, odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku formou účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, u obžalovaných V.K. a L.V. dle § 272 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, u obžalovaného R. S. jakožto přípravu dle § 20 odst. 1 ke zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaným byly uloženy tresty odnětí S. v rozmezí 8 let až doživotí. Proti tomuto rozsudku vyjma obžalovaného J.V., u něhož rozhodnutí nabylo právní moci, podali odvolání všichni obžalovaní a státní zástupce. Vrchní soud v Olomouci nejprve usnesením ze dne 14. 1. 2015 č. j. 3To 96/2014-26796 podle § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučil ze společného řízení trestní věc proti obžalovaným M.T., A. J., A. S., M. C., V. K., L.V. a R. S. s tím, že trestní věc bude vedena u Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 3 To 6/2015. Téhož dne, 14. 1. 2015, pak v neveřejném zasedání rozhodl vrchní soud usnesením č. j. 3 To 6/2015-26804 podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f), odst. 2 trestního řádu z podnětu všech podaných odvolání o zrušení napadeného rozsudku ve výroku o vině, trestu, náhradě škody a výroku o zabrání věci u obžalovaných M.T., A. J., A.S., M.C., V.K., L.V. a R. S. a současně podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc ve zrušené části vrácena soudu I. stupně. Vrchní soud poté rozhodl ve veřejném zasedání dne 4. 2. 2015 rozsudkem č. j. 3To 96/2014-26929 o odvoláních obžalovaných R.F., T.K. a poškozené České republiky - Ministerstvo spravedlnosti ČR, a podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek z podnětu odvolání poškozené České republiky - Ministerstva spravedlnosti ČR částečně zrušil částečně ve výrocích, jímž byli obžalovaní R.F., T.K. a odsouzený J.V. zavázání k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit Ministerstvu spravedlnosti ČR náhradu škody v částkách 100.000 Kč, 425.000 Kč a 152.606

Kč, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní R.F., T.K., jakož i odsouzený J.V. povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené České republice - Ministerstvu spravedlnosti ČR náhradu škody ve výši 677.606 Kč. Podle §256 trestního řádu byla odvolání obžalovaných R.F. a T.K. zamítnuta. Dále bylo rozhodnuto, že jinak zůstává napadený rozsudek ve vztahu k obžalovaným R. F., T. K. a odsouzenému J. V. nezměněn.

Nalézací soud a to i s ohledem na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 1. 2015, v rámci kterého bylo konstatováno (str. 43, odst. 3 daného usnesení), že nalézací soud až na výjimky postupoval při utváření skutkových závěrů transparentně a povětšinou se v odůvodnění napadeného rozsudku zabýval významnou částí skutečností rozhodných pro závěr o vině obžalovaných a namnoze dovodil z provedených důkazů také odpovídající skutková zjištění, byť existují závažné pochybnosti v tom směru, zda dovodil odpovídající hmotněprávní kvalifikaci jednání shora uvedených obžalovaných, bude nejprve konstatovat důkazy, které byly provedeny před rozhodnutím nalézacího soudu z 21. 5. 2014. Soud v rámci provedených důkazů uvede toliko důkazy, které mají buď přímý vztah k výše uvedeným obžalovaným, nebo alespoň vztah nepřímý popisující, jakým způsobem byly opatřeny zdravotně závadné nelegální směsi, které pak byly následně předány a dále distribuovány obžalovanými. Nalézací soud tak nebude uvádět výpovědi odsouzených F., K. a svědků, kteří mají souvislost jen s trestnou činností těchto obžalovaných.

Obžalovaný J.V. ve své výpovědi (č. 1. 25444-25447) uvedl, že spoluobžalovaného F. poznal na přelomu roku 2010 – 2011 při schůzce s dispečerem společnosti SPECTRA, kde jednal o možnosti další spolupráce a dohodě na cenách. Schůzka se konala v Horních Tošanovicích v motorestu a u vedlejšího stolu seděl obžalovaný F., který obžalovaného V. následně oslovil s nabídkou na přepravu sypkých směsí ze Slovenska na Ostravsko. Nabídku F. upřesnil přibližně za týden, ale s ohledem na podmínky nabídku obžalovaný nepřijal. Po určité době, asi 14 dnů od posledního jednání, obžalovaný F. uvedl obžalovanému V. možnost další nabídky, kterou však chtěl probrat při osobním jednání. Později se oba obžalovaní setkali ve Frýdku Místku, kde F. nabídl V. potravinářský líh a na tuto nabídku V. zareagoval možností poptání se případných dalších zákazníků. Přes pana M. se nakontaktoval V. na J., který chtěl vzorek a nabídkovou cenu. F. následně přivezl vzorek, který dal V. k posouzení D., který líh změřil a ohodnotil jako jemný potravinářský líh. Následně došlo k dohodě s J. o odběru lihu v ceně 70 Kč/l a sám obžalovaný V. od F. nakupoval litr lihu za 55 Kč. Průběžně docházelo k nepravdělným odběrům 1x nebo 2x za měsíc, kdy v jednom dodání obžalovaný přebral přibližně 8 – 15 kanystrů o obsahu 25 l a celkově šlo asi o 13 dodání lihu. Následně se obžalovaný V. seznámil s obžalovaným R., který odebíral líh po 100 litrech a celkem tak odebral asi 8 – 9 dodávek, kdy poslední byla jen o objemu 40 litrů z důvodu nedostatku prázdných kanystrů. Později V. nakontaktoval obžalovaného J., který nejprve odebral 10 litrů vodky a 10 litrů rumu, které V. zavezl do restaurace do Prahy a následně po vyzkoušení prvotní dodávky byl odběr opakován po kartonech, kdy 1 karton byl s vodkou ve čtyřech šestilitrových kanystrech a druhý karton byl obdobné množství rumu. Dodávky byly opakovány asi 3x. Následně došlo k navýšení objednávek a obžalovaný dovezl přibližně 2x nebo 3x po deseti kartonech a následně se odběr zvýšil na paletu, kdy na jedné paletě bylo 96 ks kanystrů o obsahu

6 litrů. Později obžalovaný dodával paní L., která odebrala asi na 3x vesměs v kanystrech 50 litrů rumu a 50 litrů vodky, kdy poslední závoz byl jen 15 litrů. Obžalovaný dále dodal z várky, která byla dodána asi 30. 8. 2012 panu K. 2000 litrů (teprve později obžalovaný zjistil, že se jedná o pana P., kterého však před dodáním neznal a nikdy ho neviděl) a následně obžalovaný kontaktoval společnost XXXXX spoluobžalovaného K., se kterým komunikoval i obchodní možnosti dodání strojů. Po rozmyšlení K. s V. objednali a bylo jim dodáno 2 000 litrů lihu od F., které odebrali dne 27. 8. 2012. Obžalovaný rovněž dodal líh do Havířova asi dne 28. 8. 2012 a jednalo se o rum a vodku ve 4 paletách po 96 kanystrech na jedné paletě, kdy dodávku zprostředkoval obžalovaný J., který následně předal alkohol jiné osobě, od níž inkasoval platbu a obžalovanému zaplatil za dodávku. Obžalovaný osobu, která J. zaplatila za dodávku, tehdy neznal. Obžalovaný dále dodal alkohol blíže nezjištěným osobám vietnamské národnosti a jedno dodání bylo realizováno v Praze v srpnu 2012 v rozsahu deseti kantonů po 4 barelech o obsahu šesti litrů sortimentu rum a vodka a další dodání ve shodném rozsahu v Brně-Slatina v srpnu 2012. Podle obžalovaného po celou dobu dodávek F. platil 55 Kč za litr; J. za líh platil 70 Kč, R. 73 Kč, K. 60 Kč a K. s V. 63 Kč. Dodávané zboží bylo pravděpodobně do poloviny srpna 2012 nezávadné, protože s ním nebyly žádné problémy. V půli srpna F. uvedl, že má jiného dodavatele, když prvotní líh měl být z lihovaru ze Slovenska a následně měl mít dodavatele z českého lihovaru. Obžalovanému rovněž předal vzorek, který opětovně požádal D. o posouzení vzorku a podle D., který vzorek změřil lihoměrem, se mělo jednat o obilný líh v koncentraci 96,6 %. Následně F. společně s K. dovezli ve třech dodávkách realizovaných asi 27. 8., 30. 8. a 8. 9. 2012 celkem 10 000 l lihu, kdy poslední 2 várky byly vždy po 3 000 litrech lihu. Z těchto dodávek pak obžalovaný dodal firmě XXXXX 2 000 litrů; 1 200 litrů obžalovaný zpracoval pro J. na vodku a rum, 2 000 litrů převzal K., 300 litrů J., 40 litrů R., přes 4 000 litrů bylo následně vráceno přes F. do Opavy a několik set litrů sám obžalovaný vylil do kanalizace. K vrácení lihu došlo na základě upozornění od J., že jeden z odběratelů má zdravotní problémy a s ohledem na tuto skutečnost V. opětovně žádal D. o laboratorní rozbor a poté byl V. D. sdělen výsledek, že ve vzorku je metanol. Následně obžalovaný kontaktoval odběratele a varoval je před závadným lihem a osobně navštívil obžalovaného K., obžalovaného R. a pana K.. Neprodleně se snažil kontaktovat F.. Jel za ním osobně i do Lutyně, kde F. oznámil výsledek rozboru a předal mu graf vyhotovený D.. F. nejprve situaci nechápal, ale posléze někomu opakovaně volal a pak souhlasil s převzetím lihu, ale jelikož nemohl zařídit dopravu, požádal V., aby dopravu zajistil sám. Obžalovaný takto ke třem kostkám o obsahu 1 000 litrů z poslední várky doložil čtvrtou kostku, která zůstala z předposlední várky a z načaté nádoby dolil do kostek po 100 – 150 litrech a zbytek vylil do kanalizace. K vrácení zboží došlo v pátek a obžalovaný nejprve sháněl F. po telefonu, kolem poledne pak jel na benzínku v Novém Jičíně a v tuto dobu se cítil zdravotně špatně, takže požádal bratra, aby jej ve vozidle doprovázel. Následně opětovně několikrát telefonoval s F., a to i přes bratrův telefon a bylo domluveno setkání při sjezdu na Opavu, kde došlo ke střetnutí a zde již obžalovaný svého bratra poslal domů. Poté jel s F. směrem na Opavu, zde pak na přesně neurčeném místě zastavili u nějakého staršího domku a z kanystrů, které měl F. nachystané, nalili do každé nádoby (kostky obsahují 1 000 litrů) modrou tekutinu, a to vždy polovinu z každého kanystru, který byl o obsahu 20 litrů. Po nalití této tekutiny pak obsah ručně pomocí vrtačky s vrtulkou zamíchali a následně jej obžalovaný F. navedl na Opavu, kde u benzinové pumpy čekal K., který si překontroloval obsah barelů a společně vyjeli k centru, k nějaké pizzerii, kde obžalovaného vysadili, protože mu řekli, že by nebyl vpuštěn do areálu a odjeli i s jeho autem a čtyřmi kostkami. Auto bylo asi po hodině vráceno a byla domluvena cena 15 Kč/l vrácené tekutiny s tím, že zbytek finančního

narovnání si má V. vyřešit s F.. Obžalovaný zdůraznil, že před odběrem lihu od F. s lihem neobchodoval a s manželkou vyráběli plasty a provozovali dopravu. Manželka v roce 2010 zemřela. Pokud se týká autokosmetiky, obžalovaný krátkodobě vyráběl kapalinu do ostříkovačů z technického lihu v Litvínově. Na základě podnikové normy a pod ochrannou známkou OKENOL. Následně ochrannou známku prodal K.. Obžalovaný zdůraznil, že od F. nikdy neobjednal a ani neodebral kapalinu do ostříkovačů, ale odebíral od něj líh a poslední 3 várky byly od nového dodavatele a pravděpodobně tento líh zapříčinil zdravotní poškození blíže nezjištěných osob. Podle obžalovaného však s poškozenými asi ve dvou třetinách nemá jeho činnost žádnou souvislost a po zjištění závadnosti lihu se snažil zastavit šíření směsi varováním svých odběratelů a následně v plném rozsahu spolupracoval s policií. Pokud se týká dovozu směsi v posledních třech várkách, jednalo se vždy o dovoz za přítomnosti F. a K., kdy K. uváděl, že je jen dopravce a ze strany F. bylo sděleno, že se jedná o potravinářský líh a k tomuto sdělení se K. nevyjadřoval.

Obžalovaný J.V. v rámci své závěrečné řeči (č. l. 26129-26132) především zdůraznil svoji lítost nad následky trestné činnosti a omluvil se všem poškozeným. Obžalovaný popsal odběry lihu od obžalovaného F., které probíhaly od roku 2011, přitom nikdy neměl podezření o závadnosti dodávek nelegálního lihu. Obžalovaný dále uvedl kterým osobám nelegální směs dodával a okolnosti, týkající se dodávek směsi včetně vrácení směsi dne 1XXXXX, souvisejících telefonátů a kamerových záznamů. Podle obžalovaného F. s K. pravděpodobně prodávali smrtelně jedovatou směs i dalším osobám, protože dle záznamu policie chybí z metanolu, který nakoupil K., dalších 7 240 litrů a je velmi pravděpodobné, že část poškozených byla otrávena směsí, kterou obžalovaní F. s K. dodali i jiné osobě, než obžalovanému V.. Samotnou obhajobu F. a K. pak označuje za zcela účelovou a obžalované označil právě za osoby, které byly původcem veškeré trestné činnosti.

Obžalovaný M.T. ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 25378) odmítl vypovídat, a proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení.

Obžalovaný M.T. byl vyslechnut dne 27. 9. 2012 (č. l. 9396-9402), kdy uvedl, že se živí různě, vypomáhá kupříkladu svému synovi M. v samoobslužné restauraci, občas se mu podaří nakoupit výhodně nějaké potraviny, a se ziskem je prodat. Koncem srpna 2012 měl v Praze schůzku se svým známým K. H. (později identifikován jako obžalovaný J.V.), se kterým již dříve obchodoval. H. mu nabídl vodku a rum v barelech, kdy stejně tak v minulosti od H. kupoval alkohol v barelech, neměl tedy důvod alkohol kontrolovat. Aby se obchod rentoval, H. (obžalovaný V.) mu nabídl odkup nejméně 2 500 litrů alkoholu, cena byla 60 Kč/litr ať již vodky, nebo rumu. Obžalovaný J. projevil zájem o alkohol, a několik dnů na to nabídl tento alkohol R.Š. za částku 70 Kč/litr. R.Š. projevil zájem o 48 barelů rumu. Obžalovaný J. tedy objednal u H. (obžalovaný V.) rum a vodku celkem za 170.000 Kč. Nejspíše v posledním srpnovém týdnu 2012 přijel H. (obžalovaný V.) do Horní Olešnice za obžalovaným J., přijel bílou dodávkou IVECO, přivezl, a u obžalovaného J. složil asi 2 800 litrů rumu a vodky, mělo se jednat pouze o značku AB style. Obžalovaný H. (obž. V.) zaplatil 105.000 Kč, zbytek mu chtěl dát v září. Pak volal Š., že má pro něj ten rum, dovezl mu jej do místa bydliště ve Staré Pace, Š. mu zaplatil cca 20.000 Kč. Obžalovaný J. se od Š. dozvěděl, že se otrávil nějaký pán (poškozený T.), ten řekl, že měl alkohol od člověka jménem P. (V.), P. zase řekl, že měl alkohol

od Š., a Š. uvedl, že měl alkohol od obžalovaného J.. Obžalovaný J. policejnímu orgánu sdělil, že zbývající alkohol od H. (obž. V.) měl v úmyslu prodat do restaurací, ale nastal problém s metanolem, tak alkohol převezl z původního úložiště do Dolní Olešnice k příbuznému P. L., který však netušil, co v kartonech je. Obžalovaný J. uvedl, že mu nikdo v jeho konání nepomáhal. Alkohol chtěl vylít a obaly spálit, když se dozvěděl o problému s metanolem. Neučinil tak, bál se v Olešnici objevit. Obžalovaný J. potvrdil, že v Dolní Olešnici byly při prohlídce nalezeny přes tři tisíce litrů alkoholu v barelech a lahvích. Jedná se o alkohol, převezený z Horní Olešnice. Všechn alkohol od H. (obž. V.) byl vždy bez kolků a za výrazně nižší cenu. Obžalovaný J. vyjádřil přesvědčení, že kromě 48 barelů, které prodal Š., už žádný další alkohol z várky od H. (obž. V.) nikomu jinému neprodal. Obžalovaný J. poté popsal osobu, kterou označoval jako K. H. (obž. V.), s tím, že neví, odkud H. bral zboží. Obžalovaný se vyjádřil také k R.Š. s tím, že jej zná asi 20 let, Š. zavážel do restaurace J. zboží a spolupracovali spolu asi 3-4 roky. Ví, že Š. má prodejnu smíšeného zboží v Kořenově.

Dále byl obžalovaný J. vyslechnut dne 24. 10. 2012 (č. l. 9595-9600), kdy uvedl, že někdy v roce 2011 jej v restauraci Na Růžku v Praze, kterou obžalovaný J. provozoval, oslovil jemu do té doby neznámý muž, který se mu představil jako K. (obž. V.), a nabídl mu vodku a rum. Obžalovaný J. od K. začal alkohol odebírat asi jednou za měsíc, ale nepátral po původu alkoholu. Obžalovaný J. za alkohol od K. platil 60 -65 Kč/litr. Restauraci Na Růžku přestal provozovat v květnu 2012. I nadále měl v úmyslu od K. nakupovat alkohol, a prodávat jej dál. Osoba jménem K. obžalovanému J. nabídla větší množství alkoholu, který by bylo možno dostat za výhodnější cenu. Obžalovaný J. kontaktoval muže jménem M. (M. K.), o kterém věděl, že obchoduje s alkoholem, anebo že pro někoho alkohol rozváží, a dotázal se jej, zda má zájem o koupi většího množství rumu a vodky v ceně 50 Kč/litr. Obžalovaný J. tento alkohol nakoupil za 45 Kč/litr. Osobu jménem M. obžalovaný J. popsal jako muže odněkud z Moravy, ve věku cca 45 let, výšky asi 180 cm a silnější postavy, krátce střiženými vlasy. Asi za týden poté M. učinil prostřednictvím obžalovaného J. objednávku alkoholu v množství čtyř palet. M. požadoval, resp. jeho zákazník (P.), aby byl alkohol opatřen etiketami HP Original a zboží mělo být dodáno do Havířova. Obžalovaný J. obratem zboží objednal u K. (obž. V.), který si na dodání zboží vymínil týden, a bylo také dohodnuto, že alkohol sám dopraví do Havířova na benzinku Unicorn, a to asi 31. 8. 2012. Toho dne ráno se sešli v Havířově na benzince Unicorn, kam obžalovaný J. dojel svým vozem Ford Transit a K. již čekal na parkovišti. Opodál stálo bílé IVECO se zbožím. Ve voze seděl nějaký řidič, ale obžalovaný J. neví, kdo to byl. Na parkoviště dorazil M. (M. K.) spolu se svým zákazníkem, kterého J. neznal (P.). M. obžalovanému J. za alkohol zaplatil a koupil si čtyři palety. Obžalovaný J. alkohol prodal za 50 Kč/litr. M. jel svým vozem Škoda Octavia a bílé IVECO jej následovalo. Obžalovaný zůstal na parkovišti spolu s K. (obž. V.), kterému zaplatil 45 Kč/litr. Zároveň u K. objednal další dodávku alkoholu, kterou mu K. skutečně doručil asi dne 4. 9. 2012, možná XXXXX. Tento alkohol přivezl K. osobně, kdy obžalovaný mu za něj zaplatil částku 105.000 Kč, a naložil s ním, jak již vypověděl v předcházející výpovědi. K dotazu policejního orgánu obžalovaný J. uvedl, že dále dodal čtyři palety alkoholu Vietnamcům do pražských tržnic, a to v květnu 2012. Co se týče obchodu s K. (obž. V.) obžalovaný J. vypověděl, že K. mu dodával alkohol v šestilitrových barelech v kartonech po 4 kusech. Alkohol do Olešnice byl označen etiketou AB style, alkohol do Havířova měl mít etikety HP Original, ale zda je měl, obžalovaný neví.

Třetí výpověď obžalovaného J. je ze dne 25. 2. 2013 (č. l. 9618-9623), kdy byl vyslechnut především k jednání, které je mu kladeno za vinu v usnesení policejního orgánu podle § 160 odst. 1, odst. 5 trestního řádu, a uvedl, že nerozumí tomu, proč se sazba tak dramaticky zvýšila. V žádném případě nemohl tušit, že alkohol je závadný, protože jej sám vyzkoušel. Kdyby věděl, že alkohol je špatný, nikomu by ho nenabízel. V polovině srpna 2012 obžalovaný J. od K. (obž. V.) převzal před svědkem P. dvě láhve alkoholu bez kolků, jednalo se o rum a vodku, přičemž K., obžalovaný J. jej již označoval pravým jménem V., obžalovanému J. garantoval, že toto bude alkohol, který mu je schopen ve větším množství dodat. J. i P. alkohol ochutnali a byl v pořádku. O několik dní později obžalovaný J. popíjel společně s kamarády tentýž alkohol z oněch dvou vzorkových lahví v době, kdy spolu sjížděli řeku. Obě láhve vypili, alkohol byl chutný, což může dosvědčit svědek R. P.. Protože nikomu po alkoholu nic nebylo, obžalovaný J. byl přesvědčen, že alkohol je v pořádku. Když pak s M. K. probírali zásobování stánku v Říčanech, přišla řeč na to, že obžalovaný J. je schopen zajistit kvalitní alkohol za nižší cenu, a nabídl M. K. zajištění takového alkoholu od obžalovaného V.. M. K. pak udělal objednávku čtyř patel šestilitrovek HP, mělo se jednat o rum a vodku. Obžalovaný J. tedy zavolal obžalovanému V., že K. chtějí tolik a tolik alkoholu. Pak obžalovaný J. popsal cestu alkoholu do Havířova na benzinku Unicorn, převzetí M. K., který měl s sebou v Octavii spolujezdce (P.), kterého však obžalovaný J. nezná, i to, že asi za hodinu přijel M. K. i s pánem zpět na parkoviště, přivezli peníze (cca 100.000 Kč), které předali J., který je pak dal obžalovanému V., od něhož dostal provizi 18.000 Kč. Obžalovaný J. dále vypověděl, že když začaly problémy s jedovatým alkoholem, M. K. mu telefonoval, ptal se, zda je alkohol OK, na což obžalovaný J. odpověděl, že jistě ano, když jej předtím zkoušel. O několik dní později se na benzince u Mladé Boleslavi potkali obžalovaný J. s M. K., ten mu řekl, že je nějaký problém s tím dodaným alkoholem, což se však obžalovanému J. nechtělo věřit, a opět argumentoval tím, že vzorky sám ochutnal. Také znovu volal obžalovanému V., tázal se jen na kvalitu alkoholu. Obžalovaný V. jej měl ujistit, že je stoprocentně v pořádku, a toto obžalovaný J. tlumočil i M. K.. K dotazu policejního orgánu obžalovaný J. uvedl, že neví, kdo zajišťoval etikety XXXXX, zboží do Havířova on sám neviděl. Neví, kde obžalovaný V. vzal předmětný alkohol. Co se týče alkoholu, který obžalovaný J. prodal Š., šlo o alkohol z dodávky od obžalovaného V.. Co se týče kvality alkoholu, obžalovaný J. ji zjišťoval tak, že alkohol sám ochutnával. Od obžalovaného V. nikdy neobdržel alkohol s kolkou, nikdy neměl k alkoholu doklady. Odběratele obžalovaný J. uklidňoval vždy tím, že alkohol sám pil, a nic mu není. Po dodávce alkoholu do Havířova už obžalovaný J. nikomu jinému nezprostředkoval žádný alkohol od obžalovaného V., tedy kromě 12 kartonů, které prodal Š.. Obžalovaný J. žádný požadavek na etikety neměl a obžalovaný V. mu tu dodávku z přelomu srpna a září 2012 dodal s etiketami AB style. Dohodli se na ceně 42 Kč/litr vodky a rumu. Obžalovaný J. k dotazu uvedl, že alkohol, dodaný obžalovaným V. do Olešnice, nepil, nepil jej ani předtím, než jej prodal Š.. J. také sdělil, že nezná obžalované F. s K., S., P., Z.. K dotazům obhájců obžalovaný J. uvedl, že s obžalovaným V. se zná někdy od roku 2011, poprvé od něj odebral alkohol v polovině roku 2011. Obžalovaný J. zprostředkoval dvakrát prodej alkohol od obžalovaného V. k M. K.. Jednou v červenci 2012, podruhé v srpnu 2012. K předání zboží došlo vždy v Havířově na benzince Unicorn, ale M. K. byl přítomen, dle slov obžalovaného J., asi jen v jednom případě, podruhé to vyřizoval přes telefon. Cena při obou dodávkách byla stejná: 50 Kč/litr alkoholu.

Obžalovaný u hlavního líčení jen přednesl své písemné vyjádření (č. 1. 25385-25386), ve kterém uvedl, že odebral nezdaněný alkohol, u kterého nepředpokládal závadnost, a to s ohledem na testování vzorků, v rámci kterých nebyly zjištěny žádné zdravotní problémy u konzumentů a současně poukazuje na osoby, které tyto vzorky pily. Otravu u manželů T. označil na podivnou bez bližšího vyjádření. Pokud se týká prodeje alkoholu v Havířově, pak nebyl prodejcem, ale jen seznámil budoucího prodejce a nákupce. Obžalovaný současně odmítl odpovídat na jakékoliv další otázky.

V rámci závěrečné řeči obžalovaný uvedl, že jej mrzí, co se stalo poškozeným, ale k alkoholu, který odebral od V., dostal vždy vzorky, které vyzkoušel, takže je stále přesvědčen o nezávadnosti tohoto alkoholu. Připustil však možnost odběru vzorků z barelu, kde byl nezávadný alkohol. Současně pak poukazyval na skutečnost, že ani u P. nebyly nalezeny vzorky s obsahem metanolu.

Obžalovaný A.J. ve své výpovědi (č. 1. 25379-25382) uvedl, že se necítí být vinným ve smyslu podané obžaloby, protože se žádné trestné činnosti nedopustil. Obžalovaný posléze uváděl okolnosti, v rámci kterých se dostal do styku se spoluobžalovanými. V roce 2006 nebo 2007 nastoupil do firmy XXXXX jako osoba odpovědná za nákup a prodej obalového materiálu používaného na výrobu alkoholických a nealkoholických nápojů. V tuto dobu byl spoluobžalovaný A.S. jedním ze zákazníků, který bral zboží v menším množství, ale měl velmi dobrou platební morálku. V rámci tohoto obchodu byla domluva na možnost skladování odebraného skla ve skladu, který měl k dispozici obžalovaný J.. V roce 2008 se stal zákazníkem obžalovaného F. M., který se představil jako zaměstnanec S. P. a v roce 2010 se při odběru skla potkali M. se S. a S. se dotazoval, zda se jedná o M. a následně se s ním o něčem bavil. Asi za dva měsíce M. oznámil, že místo něho bude jezdit jiný zaměstnanec, který se představil jako K. H. a teprve postupem doby obžalovaný zjistil, že se jedná o obžalovaného J. V.. Později při nakládání skla se setkali S. s V. a domlouvali se na nějakém obchodě a současně požádali obžalovaného, zda by mohli využívat jeho sklad k předávání zboží, kdy se mělo jednat vždy o přibližně 5 – 10 barelů o obsahu 25 litrů s nějakou tekutinou a v rámci toho obchodu by docházelo i k odebírání skla. Současně V. navrhoval, aby peníze, které bude S. za zboží (tekutinu) platit, tak tyto peníze ponechával u J., který by si část peněz odpočítal z dluhu, který měl u něj V. za dodané sklo a který byl stálý v rozmezí 100.000 – 120.000 Kč. Obžalovaný J. chtěl za zapůjčení skladu rovněž finanční prostředky a nejprve navrhoval 250 Kč za 1 barel a následně, na návrh V., se shodli, že bude dostávat 10 Kč za jeden litr zboží, které bude v tomto skladě přebíráno. U odběrů zboží, které bylo spojeno s odběrem skla, byl obžalovaný asi v 8 – 10 případech a rovněž S. zde byl v těchto případech. Samotný obchod pak probíhal i bez účasti obžalovaného J., kdy V. asi dovezl zboží do skladu, které tam zanechal a následně si toto zboží vyzvedl S.. Poté došlo k zaplacení zboží ze strany S. J., který si odpočetl svoji provizi za pronájem, kdy např. za jednu provizi si nechal 20.000 Kč a poté platba V. proběhla v rámci odečtení části dluhu, takže občas V. nepředal žádné finanční prostředky a občas mu dal určitou finanční částku. U posledních odběrů obžalovaný J. vůbec nebyl, protože V. již neodebíral sklo. V době, kdy začala metylalkoholová aféra, tedy v době mezi 8. – 9. zářím, obžalovaný obvolal všechny své zákazníky, protože všichni obchodovali s alkoholem a obžalovaný V. řekl, že je vše v pořádku. Následně byl obžalovaný zadržen a ihned policii sdělil veškeré informace, které k věci měl a přispěl k zadržení obžalovaného V.. Obžalovaný zdůraznil, že neví, kolik barelů

bylo přesně takto dodáno, ale řádově se jednalo asi přes 100 barelů. Obžalovaný také nekontroloval jednotlivý počet barelů a co se týká nájemného, zde věřil obžalovanému S., který byl jeho stálý zákazník, takže nezjišťoval, zda při pronájmu není obelháván. Obžalovaný rovněž zdůraznil, že nevěděl co je předmětem obchodu a jak je s tekutinou dále nakládáno.

S ohledem na obsah výsledku obžalovaného byl obžalovaný konfrontován se spoluobžalovaným A. S., kdy A.S. velmi přesvědčivě obžalovaného označil za osobu, od které odebíral líh, přitom obžalovaného V. od vidění znal, ale nevěděl, že se jedná o líh dodávaný V. J.. Obžalovaný J. setrval na své výpovědi a nejistě označil S. za lháře. Obžalovaný V. se vyjádřil k výpovědi J. a uvedl, že u J. nikdy žádný dluh neměl, naopak J. za poslední dodávku lihu nezaplátil. S. znal od vidění, ale nevěděl o dodávání lihu S. od J.. K daným skutečnostem poté J. uvedl, že proti jeho osobě není žádný fyzický důkaz. S A. S. byli v přátelském vztahu a spoluobžalovaný S. pravděpodobně nemá osobní důvody k nepravdivým tvrzením, s obžalovaným V. rovněž neměl nikdy spor, ale s ohledem na okolnosti zadržení, ke kterému přispěl obžalovaný J., by obžalovaný V. mohl mít důvody, aby se snažil J. ublížit.

Obžalovaný A.J. ve své závěrečné řeči (č. l. 26133-26138) uvedl, že je mu líto každé nevinné oběti a poškozených danou trestnou činností, ale sám se trestné činnosti nedopustil. Obžalovaný podrobně rozebírá výpovědi A.S. a J.V., kde poukazuje na rozpory a dovozuje, že některé části těchto výpovědí potvrzují jeho obhajobu. Sám obžalovaný nikdy neobchodoval s nelegálním alkoholem, ale obžalovanému V. a S. jen poskytl sklad, za což dostával finanční odměnu odpovídající přibližně 10 Kč za litr tekutiny, která byla skladována v jeho skladě. Dané zboží ve skladě nikdy nevlastnil, takže je nemohl ani kontrolovat a k tomuto zboží neměl žádné práva. Obžalovaný zdůraznil absenci finanční motivace, neboť v době rozhodné měl dostatek finančních prostředků. Obžalovaný poté zdůraznil svoji spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, v rámci které se výrazně urychlilo vyšetření trestné činnosti a dále se vyjádřil, že pokud by soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako trestný čin, pak svou trestnou činnost obžalovaný doznává.

Obžalovaný A.S. ve své výpovědi (č. l. 25376-25377) uvedl, že nelegální alkohol z potravinářského lihu začal vyrábět v roce 2009 nebo 2010, kdy výroba alkoholu spočívala ve smíchání tří dílů vody, dvou dílů lihu, případně přidání tresti. Před počátkem výroby se různých osob dotazoval na možnost dodávek lihu a obžalovaný J. nabídl dodávky lihu za 80 Kč/l a tato cena byla po celou dobu dodávek shodná. Obžalovaný věděl zákonnou cenu lihu včetně daní, která činí přes 300 Kč, takže mu bylo jasné, že se jedná o nelegální zdroj. Obžalovaný neznal dodavatele lihu J. a ani nevěděl původ lihu. Od J. bral přibližně 250 – 300 litrů lihu měsíčně, takže mohl prodávat přibližně 700 litrů měsíčně a vydělávat do 15.000 Kč měsíčně, když náklady na litr alkoholu byly 45 – 50 Kč/l, včetně lahve (7 Kč), etikety (1,50 Kč) a vršků (1,50 Kč) a jejich výrobek prodával za cenu 60 – 80 Kč. Dodavatelé byli C., P., M. a občas J. S.. Odběr lihu od J. se odehrával vesměs v jeho skladu na telefonické upozornění od J. a stávalo se, že ve skladu si obžalovaný odebíral líh sám. V jednom případě k přebrání lihu došlo u Intersparu, kde se setkal i se spoluobžalovaným V., o kterém však nevěděl, že je dodavatelem lihu. Líh obžalovaný platil J. většinou v kanceláři a líh si kontroloval lihoměrem, případně čichem. Poslední dodávka lihu v deseti barelech o obsahu 25 l proběhla asi XXXXX a obžalovaný vyrobený alkohol dodal – P. asi 300 l, J. S. asi 200 l, M. 40 l a 20 l vodky a 20 l

rumu si odebral C., který toto zboží prodával ve svém obchodě, kde nebylo volně vystaveno a alkohol, jak je obžalovanému S. známo, se prodával bokem. V průběhu dodávání nelegálního lihu žádný výrobek neměl kolek – kontrolní pásek. Po vypuknutí metanolové aféry, obžalovaný hovořil s J., který tvrdil, že tato aféra se jich netýká a po zadržení policie pak s policií spolupracoval, zavedl je do garáže, kde skladoval líh a předal dva 25 litrové kanystry, ve kterých byl zbytek nezpracovaného lihu. Podle svědka ze zpracovaného lihu si 2 lahve sebral do Chorvatska, kde byl na dovolené po dobu deseti dnů a údajně se vrátili z Chorvatska se svojí družkou I. V. v neděli. K této skutečnosti se soud snažil vyslechnout i družku obžalovaného I. V., která však ve věci odmítla vypovídat s ohledem na svůj blízký vztah k obžalovanému. Pokud se týká údajů o dovolené obžalovaného, v této souvislosti poukázal státní zástupce na skutečnost, že v přípravném řízení obžalovaný uváděl dovoz alkoholu C. XXXXX, 6. 9. 2012 a 8. 9. 2012, přičemž byl zadržen dne 12. 9. 2012. Obžalovaný rovněž zpochybňoval rozboru tekutiny, která byla zajištěna ve 25 litrových barelech, které vydal policii, kdy nejprve celní správa konstatovala obsah 93,1 % čistého ethanolu a posléze podle rozboru byl konstatován obsah 66 % metanolu a 31 % ethanolu. Obžalovaný dále poukázal, že závadný alkohol byl u poškozených detekován v jiných lahvích, než v kterých je dodával obžalovaný např. v lahvích z Lidlu apod., přičemž např. u paní B. v lahvi, kterou si koupila nebyl metanol detekován.

Obžalovaný A.S. (č. l. 26103 p.v.) při své závěrečné řeči označil následky trestné činnosti za obrovskou tragédii s nevratnými následky, které s obžalovaným budou spojovány do konce života. Vyjádřil lítost nad trestnou činností a současně se omluvil všem poškozeným.

Svědka I. V., družka obžalovaného A.S., u hlavního líčení (č. l. 25571) odmítla vypovídat.

Obžalovaný M.C. se u hlavního líčení vyjádřil dle předem připravené písemné přípravy a dále odmítl vypovídat.

Obžalovaný u hlavního líčení přednesl své vyjádření, které si písemně připravil (č. l. 25386-25388). V rámci vyjádření obžalovaný popřel spáchání trestné činnosti a zdůraznil svoji nevinu. Prodej kontaminovaného alkoholu ve své prodejně vysvětluje pravděpodobně nedostatečnou kontrolou a zajištěním provozu, tedy nedostatečným dohledem nad provozem prodejny. Současně odmítl dále vypovídat.

Obžalovaný v rámci své závěrečné řeči opětovně odmítl jakýkoliv podíl na trestné činnosti. Zdůraznil, že provozoval obyčejný obchod, kde alkohol byl jen doplňkový sortiment a žádný otrávený nebo neokolkovaný alkohol v tomto obchodě nalezen nebyl. Podle jeho názoru došlo k ovlivnění výpovědi poškozených, kteří možná ani nevěděli, kde se jeho prodejna nachází a jedna třetina poškozených měla bydliště mimo sídliště Zlín – Jižní Svahy, takže mohli nakupovat u jiných osob. Pokud se týká ceny prodáváného alkoholu, obžalovaný poukázal na prodejní akci v obchodě Kaufland, která proběhla v květnu roku 2014, při které se prodával 0,5 litru rumu za 74,90 Kč, což je srovnatelná cena s částkou 140 Kč za litr s ohledem na náklady na láhev, etiketu a uzávěr. Obžalovaný zdůraznil, že prodával v obchodě jen alkohol legální, s kontrolní páskou a neví, jakou cestou se otrávený alkohol dostal k poškozeným. Přitom zdůraznil, že v době nepřítomnosti v obchodě neměl kontrolu nad prodejem, který

uskutečňovaly prodavačky. Obžalovaný popřel dodání alkoholu od A.S. a pokud prodavačky alkohol přebraly, bylo to bez jeho vědomí. Obžalovaný dále poukazuje na problémy, které mu vznikly trestním stíháním.

Obžalovaný V.K. u hlavního líčení odmítl vypovídat a proto soud přečetl jeho výpověď z přípravného řízení.

Obžalovaný V.K. ve své výpovědi z 26. 10. 2012 uvedl, že počátkem prázdnin roku 2012 si půjčil 100.000 Kč od P., který po nevrácení dluhu obžalovanému nabídl přivýdělek, který měl spočívat v nelegální výrobě alkoholu s etiketami XXXXX, přitom P. přislíbil dodání náležitostí pro výrobu alkoholu a doporučil obžalovanému S. z XXXXX, kterému mohl nabídnout nelegálně vyrobený alkohol bez daně a který nabídku ze strany K. následně přijal. Po této domluvě s P. v červenci 2012 přijel obžalovaný V., kterého tehdy obžalovaný K. neznal jménem, do likérky XXXXX a nabídl zprostředkování nákupu plnicího a uzavíracího stroje, přitom po návštěvě u dodavatele stroje ve Frýdku Místku došlo k uzavření dohody o odběru strojů. Následně V. dovezl věci od P. na základě domluvy obžalovaného s P. a jednalo se o etikety pro výrobu alkoholu s označením vodka a označením výrobce XXXXX od obdobné etikety rumu, smršťovací folie a 12 000 ks kolků na alkohol v originál baleních po 500 ks a současně přivezl 2 000 litrů lihu ve dvou tisícilitrových obalech. Společně pak K. s V. zboží vyložili a na úhradě dodaného zboží se obžalovaný K. domlouval s obžalovaným P.. Sklo pak dovezl nějaký řidič od P., kterého obžalovaný K. nezná. Samotná výroba alkoholu, proběhla ve firmě XXXXX v XXXXX na stávající výrobní lince a tuto výrobu realizoval sám obžalovaný K. přes víkendy a to v září 2012, kdy obžalovaný líh ředil v poměru 100 l lihu : 244 l vody. Pro firmu XXXXX, vyrobil zboží, které bylo uloženo v osmnácti paletách, kdy v paletě bylo uloženo vždy v kartonech 660 lahví o obsahu 0,42 l. Vyrobene zboží pak obžalovaný odvezl zapůjčeným vozidlem Ford transit, které zapůjčil V., do skladu XXXXX ve Zlíně na Rybníkách, kde zboží odebral skladník a zboží vždy zavezl ihned po ukončení výroby, tedy ještě o víkend. Předměty, které nebyly spotřebovány při výrobě - etikety, lahve, vršky apod. si po výrobě druhé várky odvezl P.. Samotné zboží pak zaplatil S. a za první dobavu uhradil 360.000 nebo 370.000 Kč, přitom cena byla domluvena ještě před jeho návštěvou. Po dodání druhé várky S. zaplatil polovinu ceny, což znamená 180.000 Kč s tím, že zbytek doplatí až zboží prodá. Současně S. uváděl, že by bylo vhodné, aby se majitel XXXXX Č. o ničem nedozvěděl. Obžalovaný poté uváděl podrobnosti k samotné zákonné výrobě alkoholu firmou XXXXXXXXXXXX v XXXXX, kterou se zabývá 9 let a vyrábí celkem 20 druhů alkoholu. Při výrobě alkoholu používal potravinářský rafinovaný velejenný líh, kde občas s fakturou byl přiložen i atest. Samotný vyrobený alkohol z 95 % odebíral V.. Při nabídce ze strany P. bylo obžalovanému řečeno, že nezdaněný líh, který následně dovezl V., bude stejný jako z XXXXX, od kterého obžalovaný líh odebíral pro legální výrobu. Při výrobě nezdaněného lihu obžalovaný nečistil výrobní linku, takže ve výrobní lince zůstalo asi 3 litry tekutiny z této várky (mohlo tak dojít ke kontaminaci i legálně vyráběného alkoholu).

Obžalovaný byl následně vyslechnut dne 2. 10. 2013 a uvedl, že při výrobě pro S. – pro firmu XXXXX naplnil rum do obalu o obsahu 6 l, kdy nejprve vyrobil zboží pro XXXXX a následně se vyrábělo zboží pod zn. XXXXXXXXXXXX, ale již si není jistý, zda plnil rum do šestilitrových barelů. Při výrobě pro XXXXX byl namíchaný rum spotřebován, takže neví, jak

mohlo dojít ke kontaminaci alkoholu vyráběného pod značkou společnosti XXXXXXXXXXXX, s. r. o.; při výrobě alkoholu z lihu, který dodal V., následně obžalovaný linku vyprázdnil a pro další výrobu již míchal líh, který byl tzv. oficiální a měl jej ve skladě v objemu 4 000 litrů. Obžalovaný dále uvedl, že alkohol v sortimentu rumu v barelech 6 litrů v době od 30. 8. do 1XXXXX dodával jen obžalovanému V.. Obžalovaný dále uvedl, že pokud v předcházející výpovědi uvedl, že si půjčil od P. 100.000 Kč, tak tato skutečnost není pravdivá. K dalším otázkám se již obžalovaný odmítl vyjadřovat.

Obžalovaný V.K. v rámci své závěrečné řeči (č. l. 26143) uvedl, že nikdy nejednal v úmyslu někoho poškodit na zdraví a vždy se snažil, aby jeho dodávané zboží bylo kvalitní. Současně se omluvil poškozeným a pozůstalým po zemřelých s tím, že celá věc jej velmi mrzí a to bez ohledu na to, zda nese nebo nenese trestně právní odpovědnost.

Obžalovaný L.V. u hlavního líčení odmítl vypovídat a rovněž jeho výpověď z přípravného řízení byla soudem u hlavního líčení čtena.

Obžalovaný L.V. ve své výpovědi z 25. 10. 2012 uvedl, že se necítí být vinným, protože s nelegálním alkoholem neobchodoval. Pokud se týče likérky XXXXX, je obžalovaný jejím největším prodejcem a odběratelem. V samotné likérce má podíl, neboť do ní vložil 400.000 Kč, na podrobnosti si však nepamatuje. Likérku řídí spoluobžalovaný K., který je synovcem obžalovaného V.. Likérka odebírala líh z XXXXXu a obalové sklo od J. s Č., přičemž tyto informace zná obžalovaný z faktur. Likérka XXXXX celoročně vyráběla alkoholické nápoje v sortimentu rum, vodka, borovička, které odebíral obžalovaný i v období srpen, září 2012, přitom v září byl obžalovaný v Argentině. Obžalovaný zná V., se kterým se sešel asi 3x. Jednak ve firmě XXXXXXXXXXXX, jednak na benzinové stanici Shell na Vršavě ve Zlíně, kdy předmětem jednání byl nákup strojů z Frýdku Místku a nákup kolkovačky; vše pro firmu XXXXXXXXXXXX. Obžalovaný v rámci tohoto jednání se byl se spoluobžalovaným K. podívat i do Frýdku Místku na dané stroje a došlo k dohodě a montáži stroje ve firmě XXXXXXXXXXXX před odjezdem obžalovaného do Argentiny. Ze strany obžalovaného se jednalo o výpomoc pro obžalovaného K., neboť obžalovaný V. má strojírenské vzdělání. Obžalovaný zná rovněž R. S., jehož firma XXXXX byla konkurenční. Zná i P., se kterým v roce 2012 obchodoval, ale jen v oboru vína. Obžalovaný zná také majitele XXXXX Č., ale o zajištěných etiketách a obalech XXXXX nic neví. Obžalovaný rovněž popřel předání peněz V. při poslední schůzce (jednalo se o peníze za líh) a popřel nakupování lihu od V.. Při dalších výsleších dne 4. 6. 2013 a 2. 10. 2013 obžalovaný odmítl vypovídat.

Obžalovaný L.V. se v závěrečné řeči blíže nevyjádřil s tím, že obžalované nezná.

Obžalovaný R. S. ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 25378-25379) uvedl, že je výhradním distributorem XXXXX se sídlem ve XXXXX, a to asi od roku 2006, pro celou Českou republiku. V rámci zastupování se postupně dostal k dodávkám do řetězců Makro, Tesco, Coop a to v sortimentu asi 20 druhů zboží. V srpnu a v září 2012 měl obžalovaný pronajatý nenahlášený sklad ve Zlíně na Rybníkách za účelem uskladnění většího množství

zboží, které bude moci zavážet do obchodních řetězců, a to s ohledem na lepší možnosti, než byly v XXXXX. Takto nenahlášený (úředně nenahlášený) sklad provozoval od července 2012. Na přelomu srpna - září bylo obžalovanému nabídnuto zboží spoluobžalovaným K. ze společnosti XXXXXXXXXXXX, o kterém věděl, že má likérku v XXXXX, ale s tím, že se jedná o zboží XXXXX v lahvích o obsahu 0,42 l značek rum a vodka. Obžalovaný chtěl vidět vzorky, na kterých nebylo nic, co by obžalovanému připadalo jako odlišné od běžné produkce XXXXX a jelikož mu zboží bylo nabídnuto se slevou 20 %, nechal toto zboží dovézt do skladu ve třech transičních dodávkách i s dodacími listy. Zboží uskladnil, ale již nedistribuoval a toto zboží přebral v rozmezí od přelomu srpna – září do 2. týdne v září. Následně byl sklad odhalen policií a zboží bylo zajištěno a zjištěna jeho závadnost. Obžalovaný z obav o svoji osobu, s ohledem na probíhající methylovou aféru, se před policií pak určitou dobu skrýval. Samotný sklad byl v majetku pana B., ale obžalovaný již neví, zda V. nebo R.. Svědek Č., majitel XXXXX, o obchodě mezi obžalovaným a K. nevěděl a obžalovaný by mu o této dodávce ani neřekl. Za zboží uhradil obžalovaný jen zálohu a dodací listy byly doručeny s dodávkou, takže obžalovaný předpokládal dodání faktur. Samotné zboží bylo zajištěno kolky a etiketami, přitom obžalovaný si dodávku zkontroloval a nepřipadala mu divná. Při běžném obchodu s majitelem XXXXX, panem Č., probíhala běžná fakturace a byly dodávány potravinářské atesty automaticky k novým výrobkům, ale od obžalovaného K. atesty nedostal, ale věřil tomuto zboží. Z XXXXX obžalovaný nakupoval litr rumu přibližně za částku 150 Kč od K. ji zakoupil o 20 % níže a předpokládal, že se jedná o slevu z důvodu problému v prodejnosti. Samotná navážka probíhala o víkend, což nebylo neobvyklé a obchod obdobného typu s obžalovaným K. obžalovaný S. realizoval poprvé. Obžalovaný nevěděl, že dodané výrobky byly ve skutečnosti vyrobeny ve společnosti XXXXXXXXXXXX.

Po predestření části výpovědi obžalovaného K. obžalovaný uvedl, že P. zná, ale tato osoba věděla, že prodává zboží XXXXX a o případných okolnostech trestné činnosti by neměla být informována, takže neví, z jakých důvodů obžalovaný K. tyto skutečnosti ve své výpovědi uváděl. K dotazu státního zástupce pak obžalovaný uvedl, že v rámci skrývání před policií byl ubytován v bytě pana B., o jehož vlastnickém vztahu nevěděl a ubytoval jej v tomto bytě pan D. (bývalý zaměstnanec společnosti XXXXX).

Obžalovaný R. S. (č. l. 26103 p.v.) ve své závěrečné řeči vyjádřil lítost nad velkou tragédií, která se stala, ale zdůraznil, že sám jednal v dobré víře a nakupoval zboží od osoby, která nebyla překupníkem, ale byla známá v oboru. Sám netušil jakého je zboží původu, protože na něm byly originál kolky a považoval je tak za zboží od XXXXX. Současně poděkoval orgánům celní správy, které zabránili následné distribuci zboží.

Již v přípravném řízení byly vypracovány **znalecké posudky** z oboru zdravotnictví, odvětví všeobecného lékařství, odvětví psychiatrie specializace klinická psychologie, znalecký posudek z oboru potravinářství, odvětví laboratorní zkoumání a analýzy potravin, lihu, tabáku a surovin pro jejich výrobu a znalecký posudek z oboru toxikologie.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví všeobecného lékařství, který byl vypracován komisí ustanovenou děkanem Lékařské fakulty v Hradci Králové a z výpovědi znalců MUDr. M. Šafra, MUDr. Petra Hejny a PhDr. V. Voříška, PhDr. Jany Malákové, Ph.D., prof. MUDr. P. Rozsívala, CSc., prof. MUDr. Zdeňka Zadáka, CSc., MUDr. M. Vanyše u hlavního líčení (znalecký posudek č. l. 692-3285 a výpovědi znalců 25496-25500) soud zjistil, že znalecký posudek byl vypracován na základě opakovaných konzultací znalecké komise, která došla ke společným závěrům bez rozporů, přičemž znalecká komise na znaleckém posudku trvá a nemíní na znaleckém posudku ničeho měnit. Při vypracování znaleckého posudku byly k dispozici některé znalecké posudky z oboru toxikologie, které jsou součástí posudku, a to k materiálům týkající se zemřelých poškozených. Samotný znalecký posudek vždy vychází ze zdravotní dokumentace poškozených, v případě zemřelých z podrobných pitevních protokolů, u přeživších z lékařských zpráv týkajících se přijetí a samotného léčení, tedy je konstatována kompletní zdravotní karta, propouštěcí zpráva, příp. toxikologické vyšetření a zprávy o dalším léčení, příp. vyšetření. Znalci tak vycházeli při vypracování znaleckého posudku z kompletní, dostupné zdravotní dokumentace a skutkových zjištění z přípravného řízení. V rámci znaleckého posudku pak jsou konstatovány nesporné skutečnosti typu převoz poškozených do nemocnice, toxikologické analýzy, dále údaje uváděné poškozenými případně příbuznými zemřelých. Znalci poté definují příčiny úmrtí, u přeživších příčiny zdravotní újmy, léčení a vyjadřují se k možným trvalým následkům. U hlavního líčení pak znalci obecně k problematice otravy metylalkoholem uvedli, že příznaky toxického působení metylalkoholu a jeho metabolitů se standardně projevují s jistým časovým odstupem a latentní doba bývá odhadována asi na 8 – 24 hodin, ale s ohledem na značné rozdíly individuální vnímavosti konkrétních osob, je tento interval podstatně širší a uvádí se od 1 do 96 hodin. Časté příznaky jsou bolesti hlavy, nevolnost, bolesti břicha, zvracení, poruchy vědomí, závratě, poruchy zraku různého druhu a další možné, jak subjektivní, tak objektivní zdravotní problémy. Bez odborné lékařské pomoci se příznaky vesměs stupňují a mohou mít až fatální následky. Veškeré pitevní nálezy při intoxikaci alkoholem jsou ve větším rozsahu nespecifické a závěry byly podpořeny nálezy toxikologického vyšetření odebraného biologického materiálu, tedy zjištěná přítomnost metylalkoholu, případně jeho metabolitů v tělních tekutinách. Znalecká komise se sjednotila ve vyjádřeních k příčinám úmrtí u všech poškozených se závěrem, že příčina úmrtí poškozených byla intoxikace metylalkoholem, která se projevuje právě otokem mozkové tkáně, známkami srdečního selhání, případně dalšími změnami, které v pitevních protokolech byly označeny jako hlavní a bezprostřední příčina smrti, ale tyto popsané změny právě vyvolala přítomnost toxické látky, a to metylalkoholu. Pokud se týká poškozené Nábělkové v rámci znaleckého zkoumání, nebylo stoprocentně zjištěno, že právě toxická látka byla příčinou úmrtí poškozené. Samotné působení metylalkoholu je značně individuální a nejsou stanoveny jednoznačná měřítka, které by byly platné pro všechny konkrétní osoby, což znamená, že požití stejného objemu metylalkoholu, případně spojené s požíváním alkoholu, může působit zcela individuálně a projevovat se výrazně odlišně. Znalci se dále zabývali okolnostmi léčby a možnými následky, které mohou být zjištěny po mnoha měsících nebo až více letech. K vypracování znaleckého posudku měli znalci dostatek podkladů, ale znalci nevyšetřovali jednotlivé poškozené a vycházeli z dokumentace k daným poškozeným. Znalci se dále zabývali i obdobnými epidemiemi intoxikací a zjišťují určitou shodu s epidemiemi v zahraničí. K dotazu, zda znalci uvedli běžný způsob léčení v rámci otravy metylalkoholem, znalci konstatovali nenalezení látky 1,2-ethylenediolu (zvané dilikol), dále látky obecně nazývané jako glykol, u poškozených, přičemž vychází z lékařských

dokumentací. Znalci se dále zabývali minimální dávkou, která může způsobit úmrtí, přičemž obecně je udávána hodnota 30 ml metanolu, což znamená 24 g této látky a jakožto smrtelná dávka se uvádí dávka v rozmezí od 30 do 100 ml. Znalci konstatovali, že vstupní hodnotu metylalkoholu u jednotlivých poškozených nelze přesně určit a není možné určit ani původ alkoholu. Možnost vzniku etylalkoholu spontánně, v lidském organismu je možný, ale jedná se zcela o zanedbatelné hodnoty. Znalci se vyjádřili negativně k možnosti dopracování analýz v rámci spektrometrie s ohledem na laboratorní vybavení v České republice. Obecně lze konstatovat, že směs vyrobená v poměru metylalkohol a etanol 1:1 je vysoce nebezpečná toxická směs. Podle znalců v rámci klinického vyšetření se otrava metylalkoholem projevuje převážně v rozmezí od 6-ti hodin do 72 hodin. Znalci při vypracování znaleckých posudků k jednotlivým poškozeným vycházeli i z předcházející zdravotní dokumentace k poškozeným, přitom u starších osob zdravotní dokumentace byla podrobnější, včetně standardně užívaných léků, takže znalci měli představu, jaké léky poškození před intoxikací metylalkoholem požívali. Podle znalců mohlo nastat více úmrtí v rámci metylalkoholu, a to s ohledem na diagnózu a následné vyšetření, takže v určitých případech intoxikace nemusela být zjištěna, ač reálně u zemřelého zapříčinila úmrtí. Podle znalců dokumentace k zemřelým a poškozeným umožňuje učinit závěry, které jsou uvedeny ve znaleckém posudku.

V přípravném řízení byl rovněž vypracován **znalecký posudek z oboru potravinářství**, odvětví laboratorní zkoumání a analýza potravin, lihu, tabáku a surovin pro jejich výrobu, celně technickou laboratoří, jakožto akreditovanou zkušební laboratoří a celně kriminalistickým pracovištěm generálního ředitelství cel, jako pracoviště, které je specializováno na expertní činnost. Ze znaleckého posudku (č. l. 22642-22658) a z doplnění znaleckého posudku (č. l. 22668-22677), jakožto i z výpovědi znalců (č. l. 25564-25567) soud zjistil následující skutečnosti. Znalecký posudek nejprve popisuje předané vzorky ke zkoušení. Následně v rámci zkoušky identifikace neznámé látky pomocí GC/MS a porovnáním naměřených hmotnostních spekter s hmotnostními spektry konstatuje, zda byl zjištěn metanol. Pokud ano, v jaké výši, přičemž zde uvádí procentuální vyjádření. Následně uvádí další metody, které byly použity ke stanovení obsahu metanolu, příp. ke zjištění, že metanol ve vzorcích přítomen nebyl a procentuální vyjádření obsahu stabilních izotopů pro etanol a metanol v jednotlivých vzorcích. Pro vzorky s nízkým obsahem metanolu, byly naměřeny pouze isotopové poměry pro etanol a následně tyto vzorky byly uvedeny v tabulkách. Na základě provedených zkoušek bylo zjištěno, že vzorky 13 PH 0634, 13 PH 0635 a 13 PH 0636 neobsahují metanol, všechny ostatní předložené vzorky metanol obsahují, přičemž koncentrace metanolu je uvedena v tabulkách. Znalecký posudek vzorky rozčleňuje do několika skupin, a to skupiny A s výpočtem, obdobně skupiny B, C, D, E, F, G, H určité vzorky pak nepatří do žádné z výše uvedených skupin, ani si nejsou navzájem podobné. Etanol obsažený ve vzorcích je kvasného původu, přitom vzorky zařazené v jednotlivých skupinách mají s vysokou mírou pravděpodobnosti stejný původ s ohledem na stejný poměr etanolu a metanolu u těchto vzorků. Poukazuje se zde pak na podobnost isotopových parametrů metanolu a etanolu a dovozuje se, že vzorky zařazené do stejné skupiny byly namíchány ze surovin stejného původu. Skupiny vzorků se mezi sebou liší zejména poměrem obsahu metanolu k obsahu etanolu, a také původem etanolu. U některých vzorků byl použit etanol rozdílného původu. V dodatku znaleckého posudku (č. l. 25405-25436) se pak znalci vyjádřili k poměrům smíchání metanolu

a etanolu. Uvedli, že se jedná o tři hlavní poměry s uvedením rozsahu a výčtu vzorků, přičemž skupiny vzorků mohly vzniknout následujícími způsoby:

1. Mícháním metanolu různého původu s metanolem ve stejném poměru, kdy se jedná o šarže téhož výrobku, ale vyrobeného ze surovin s různým původem. Metanol je v tomto případě pravděpodobně vždy syntetický, etanol může být různého původu např. z melasy nebo z obilného škrobu. Tyto vzorky mají stejný nebo velmi podobný poměr metanol, etanol, ale různé hodnoty isotopových poměrů ethanolu.
2. Přidáváním ethanolu k již hotové směsi metanol, etanol, kdy byl přidán etanol jiného původu, než ten, který byl obsažen ve výchozí směsi. Změní se jak poměr metanol, etanol, tak hodnoty isotopových poměrů ethanolu. Tento způsob vzniku analyzovaných vzorků nelze na základě naměřených výsledků jednoznačně prokázat ani vyvrátit.
3. Mícháním ethanolu různého botanického původu s metanolem v různých poměrech, přičemž tento způsob nelze na základě naměřených výsledků jednoznačně vyloučit. Znalci dále uvádějí, že pokud by byl použit etanol s vyšším obsahem metanolu (kvasného) mohly se měnit i isotopové poměry metanolu, což by mohlo vysvětlovat např. rozptyl hodnot parametru metanolu.

Znalci pak u hlavního líčení uvedli, že drtivá většina vzorků obsahuje jak významné množství metanolu, tak významné množství ethanolu, přičemž isotopovou analýzou byl zjištěn původ ethanolu, případně z jaké suroviny byl vyroben, pokud se jednalo o etanol kvasný. U metanolu podobné srovnání možné není. Pokud jsou vzorky řazeny do skupin „A“ až „H“ pak rozdíl může být způsoben, že směs etanol, metanol, byla smíchána s dalším etanolem jiného původu, než byl původní, čímž se porušil původní poměr etanol, metanol a porušily se i isotopové parametry ethanolu. Mohlo se ale stát, že někdo etanol jiného původu smíchal s metanolem, a to i v jiných poměrech. U částí vzorků byly stanoveny i jiné látky tzv. denaturační činidla. V případě provádění analýzy identifikací vzorku pomocí GC-MS by přítomnost denurantu byla nalezena. Ohledně bitrexu se u řady vzorků zkouška neprováděla. Bitrex jako látka se popisuje jako bezbarvá, která se rozpouští do bezbarvého roztoku. Při denuraci se používají dvě koncentrační úrovně. Jedna v řádech miligramů na litr čistého ethanolu, druhá v řádech deseti až dvaceti miligramů na litr ethanolu. Pokud bylo zjištěno 70 ml na 1 l alkoholu, buď došlo ke špatnému rozpuštění v lihu, nebo byla provedena denaturace nesprávně. Znalec se posléze vyjádřil k různým denaturačním prostředkům a možnosti odstranění bitrexu pomocí chlornanu obsaženého v savu. Stopové prvky bitrexu v lihu však nalezeny nebyly, přitom laboratoř má dostatečně citlivé přístroje, takže by zbytkové prvky bitrexu byly nalezeny. Pokud v kolonce denaturační prostředky daný vzorek neobsahuje, pak denaturační prostředky tento vzorek skutečně nemohl obsahovat. Původ ethanolu, resp. zjištění konkrétního výrobce nelze zjistit. Degradace denaturačního činidla nemůže změnit isotopové parametry ethanolu ani metanolu. Podle znalce je metanol totožný pravděpodobně ve všech zkoumaných vzorcích. Podle znalců se jedná o metanol syntetický, ale znalci nejsou schopni odlišit dva různé původy syntetického metanolu. V laboratořích byly měřeny isotopové parametry metanolu, který je standardně dodáván do laboratoře jako chemikálie a isotopové parametry byly velmi podobné, ne-li shodné. Nelze rovněž zjistit přítomnost kvasného metanolu, pokud dochází k drobným odchýlkám isotopových parametrů metanolu u jednotlivých vzorků jsou způsobeny namícháním ethanolu, kde mohl být metanol, který je

kvasný, neboť metanol jest přítomen v každém alkoholu v různé míře a maximálně povolená hranice činí 15 g na 1 litr čistého alkoholu. Z analýz nelze jednoznačně určit, zda ve zkoumaných vzorcích byl etanol, který byl vystopovatelný u všech vzorků. Podle znalců množství bitrexu nemůže mít vliv na barvu směsi do ostříkovačů, takže přidáním nedojde ke změně. Podle znalců se různé příměsi dají odstranit, ovšem pokud by byly odstraňovány tzv. „na kolena“, byly by ve vzorcích zjištěny stopy, které by byly detekovány. Podle znalců se pravděpodobně ale musí vždy najít nějaká látka v kapalinách, která je specifická pro daný ostříkovač a nevyskytuje se v lihovinách. Na základě konkrétního ostříkovače by byl nalezen marker, který nelze žádnými úpravami odstranit a posléze by mohlo být konstatováno, zda se nalézá nebo nenalézá v daných vzorcích.

V této souvislosti obžalovaný K. uvedl, že ve skladu v Opavě je zajištěno 13 kubíků, které by mohla laboratoř prozkoumat. Soud zde poukazuje na výpověď obžalovaného, který uvedl, že obžalovanému V. bylo dodáno 4 000 litrů, které byly posléze vráceny, takže podle jeho výpovědi ze strany jeho společnosti nebyly obžalovanému V. dodány jakékoliv tekutiny sloužící do ostříkovačů, které by nebyly následně vráceny, takže obžalovaný V. z těchto tekutin v žádném případě, alespoň podle výpovědi obžalovaného K., nemohl získávat nelegální alkohol, proto dané analýzy jsou zcela zbytečné. Znalec opětovně na dotaz uvedl, že znalecké zkoumání nemůže jednoznačně odpovědět, zda vzorky pocházejí z jednoho zdroje.

Znalec P. Havelec (č. l. 25888) ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že pokud do směsi z metanolu a ethanolu někdo nalije barvivo, které zamíchá například pomocí vrtačky, pak ke změně barvy dojde přibližně do jedné minuty, ale může to být i v řádu sekund. Samotné nalití barviva by změnilo barvu poněkud později, asi v řádě minut. Pokud se týká změny objemu kapaliny, tak tisíc litrů směsi mění objem o jeden litr při změně jednoho stupně celsia. K dotazu obhajoby následně znalec uvedl, že jak barviva, tak bitrex, jsou běžně dostupné na trhu a na zbarvení tisíci litrové směsi dostačuje půl litru běžného levného barviva, přičemž u dražších barviv by tento objem byl podstatně menší. Pokud směs byla přepravována v tisíci litrovém kanystru, pak by i při naplnění kanystru až po okraj při změně teploty nešlo k poškození kanystru, ale v případě otevření by nadbytečná část směsi pravděpodobně vytekla.

Svědék P.T. ve své výpovědi uvedl, že v trestní věci byl jako policista činný od konce měsíce října 2012. Pokud vypracoval ve věci tabulky, vycházel z protokolu o prohlídce nebytových prostor, v rámci kterých byly zajištěny tekutiny nebo nádoby s tekutinami, které zajistila celní správa. Dále vycházel z analýz a z protokolu o zkoušce celně technické laboratoře. Ve věci dále komunikoval se znaleckými pracovišti a zajišťoval případné další požadavky. K dotazu obžalovaného K., který mu předložil analýzu na č. l. 33389-33390 uvedl, že si již nevzpomíná, zda byly v protokolech uváděny údaje o jiných denaturantech, ale pokud by byly, tak by je do tabulky zapracoval. Protokolů o zkouškách bylo asi třicet a výsledky svědek zapracoval do tabulky, přitom zpracovával výsledky rozborů z ostravské laboratoře.

V přípravném řízení byl také vypracován **znalecký posudek z oboru toxikologie** (č. l. 3288-3291). Znalce u hlavního líčení setrvala na závěrech znaleckého posudku, ve kterém je uvedena specifikace metylalkoholu. Jeho přítomnost v alkoholických nápojích a charakter této chemické látky včetně zdravotních příznaků požití metylalkoholu, kdy příznaky se objevují přibližně od šesti do třiceti hodin, obvykle však od dvanácti do osmnácti hodin. Podle znalce smrt může nastat již po dávce okolo třiceti ml, což znamená 24 g metanolu a vážná otrava může vzniknout po požití pěti až deseti ml čistého metanolu. Metanol je metabolizován převážně v játrech a pomocí různých enzymů vzniká z formaldehydu kyselina mravenčí a vlastní toxicita spočívá právě v působení metabolitu formaldehydu a kyseliny mravenčí. Při léčbě se pak využívá etanol, jakožto podpůrný eliminační prostředek. V 10.000-cích litru alkoholu, který je 96 %, pak směs metanolu a ethanolu v poměru 1:1 obsahuje celkem 3 792 000 g metanolu, takže při předpokládaném požití 24 g čistého metanolu, který může způsobit úmrtí, by dané množství mohlo způsobit intoxikaci až smrt přibližně u 158 000 osob. Znalce pak tímto způsobem poukazuje na ohrožení osob v rámci požití obsahu zadržovaných lahví (viz. č. l. 3290-3291). Znalce ve své výpovědi (č. l. 25479-481) dále uvedla, že vliv metanolu je samozřejmě individuální a dávka 24 g metanolu, jakožto dávka možná smrtelná, se bere jakožto dávka minimální. Nelze však vyloučit možnost fatálního následku i při požití menšího množství metanolu. Znalce se dále zabývala neutralizací požitého metanolu v rámci podávání ethanolu, kdy metanol není játry metabolizován, pokud se v krvi pohybuje hladina ethanolu nad jedním promile, přičemž optimální je hladina 1-1,5 ‰. Pod jedním promile alkoholu poté začíná metabolizace metanolu a dochází k závažným zdravotním následkům. Jako chemická látka je metanol jen jediný a metanol se běžně používá jako denaturační činidlo o objemu 1% na celý objem kapaliny. Metanol se dá běžně koupit v obchodech, které nabízejí chemikálie pro laboratoře. Znalce nezaznamenala v praxi obsah metanolu v nemrznoucích směsích. V dřívějších dobách docházelo k otravě metanolem, vesměs v rámci práce v laboratoři, kde byl použit metanol. Při zdravotních problémech s metanolem nemá předcházející návyk na etanol žádnou roli. Znalce se poté zabývala obdobnými intoxikacemi v jiných zemích a k dotazu obžalovaného uvedla, že chemická látka metanol je jen jedna, ale může být získána buďto syntetickou formou, případně kvasnou v rámci destilace z ovocných nebo jiných kvasů.

Znalce RNDr. M. Staňková ve své výpovědi (č. l. 25884) se zabývala doplňkem znaleckého posudku (č. l. 25855-25860), který se zabýval ohrožením osob v rámci zajištěné kontaminované směsi u A.S., přičemž dospěla k závěru, že množství metanolu v zajištěných vzorcích mohlo ohrozit až 1 287 osob. Obecně posléze uvedla, že v obsahu jednoho litru alkoholu, který by byl smíchán v poměru metanol, etanol, zhruba 1 : 1 a tato směs byla v lahvi v poměru 40 %, by mohla ohrozit až osm osob. Jako minimální dávku, která by mohla ohrozit dospělého člověka, znalce uvedla tři velké odlivky takového alkoholu, tedy jeden a půl deci, kdy toto množství by mohlo zapříčinit smrt daného konzumenta.

Soud nejprve stručně uvede výpovědi spoluobviněných, kteří byli vyloučeni k samostatnému projednání.

Svědka M. K., který byl v trestní věci před vyloučením v pozici obviněného, ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 25476-25477) uvedl, že z obžalovaných se zná jen

s obžalovaným J., se kterým obchodoval jako zaměstnanec společnosti XXXXX a při jednom setkání svědkovi nabídl alkohol za nižší cenu. Alkohol byl v šestilitrových kanystrech a jednalo se o vodku a rum, přičemž nabídka zněla na dodání alkoholu za cenu 55 Kč/l včetně dovozu na místo, které si svědek vybere. Podle svědka tam s ohledem na cenu kolky pravděpodobně nebyly a rovněž ve firmě, kde svědek pracoval se prodával nelegální alkohol, a to např. P. a J. na základě příkazu od vedoucího H. V době, kdy měl svědek nabídku od J., tak firma XXXXX nedodávala laciný (nelegální) alkohol a podle svědka neprováděla nelegální činnost. Sám svědek se nepovažoval za kupce alkoholu od J., ale za zprostředkovatele, protože tento alkohol byl určen pro M. P., který alkohol přímo od J. na benzinové pumpě, která byla určena k předání, odebral, J. nelegální alkohol zaplatil a následně od P. dostal svědek provizi ve výši 5.000 Kč. Svědek se J. nikdy neptal, odkud alkohol má a sám reálně alkohol ani neviděl, protože tento byl v kartonech na paletách, kdy šestilitrové balení bylo označeno XXXXX tak, jak chtěl M. P., protože P. obchodoval s touto značkou a jeho zákazníci byli na značku XXXXX zvyklí. Při dodání alkoholu na benzínce byl přítomen J. a řidič dodávky bílého IVECA, který byl představen jako K. a svědek u hlavního líčení tuto osobu ztotožnil s obžalovaným V.. Následně dodávka jela do skladu, kde P. zboží složil. Pak se vrátili na benzínku, kde došlo k finančnímu vyrovnání. V době, kdy P. jel do skladu, J. s V. zůstali na benzínce. U dalších dodávek svědek řidiče neznal a odměna vždy byla 5.000 Kč za každou dodávku. Svědek se posléze opravil a uvedl, že za tři dodávky dostal provizi celkem 32 000 Kč, takže to bylo přibližně 10.000 Kč za jednu dodávku. O transakcích věděl i bratr svědka a v září, kdy vypukla methylová aféra, svědek poprosil svého bratra, ať zjistí u J., jestli alkohol je v pořádku. Předtím P. volal svědkovi, zda alkohol je v pořádku a proto bratr svědka tuto skutečnost ověřoval u J., který potvrdil nezávadnost dodaného alkoholu.

Svědka M. K., který byl před rozhodnutím o vyloučení v pozici obviněného, jako svědek u hlavního líčení (č. l. 25477) uvedl, že z obžalovaných zná pouze obžalovaného J., který spolupracoval s firmou XXXXX, od které bral alkohol. Svědek ve společnosti XXXXX pracoval jako skladník a řidič. V předcházející době (před trestnou činností) J. odebíral ze společnosti XXXXX zboží bez dokladů a toto zboží (alkohol) bylo lacinější, ale jeho přesnou cenu svědek nezná. Zboží vozil J. na pokyn majitelů firmy P. a P. H. a zboží bylo řádně značeno etiketami i kolky. Zda J. prodával nějaký alkohol svědek neví, ale přes bratra svědka J. vozil vícekrát M. P. zboží od jara 2012 do září 2012 ve dvou nebo třech případech, za což bratr svědka měl dostávat provizi 5.000 Kč za jeden dovoz. Svědek se těchto obchodů nezúčastnil a o obchodu se dozvěděl až v září 2012, kdy M. P. volal bratrovi svědka a následně bratr svědka M. K. jej požádal, aby při pracovní cestě do Teplic vyhledal J. a zeptal se, zda zboží při poslední dodávce bylo špatné. Teprve v tuto dobu se svědek o obchodech mezi bratrem, J. a P. dozvěděl a bylo mu od bratra řečeno, že se jednalo o šestilitrové barely s rumem a vodkou v ceně asi 50 Kč/l. Za tuto cenu se podle svědka dal nakoupit alkohol i z XXXXX bez dokladů a za takové ceny prodávali alkohol na základě pokynů vedení zákazníkům. K dotazu pak svědek uvedl, že zákazníci si již nepamatuje. Podle svědka byl alkohol od J. označen etiketami XXXXX, ale kde je J. sehnal, to svědek neví a pokud firma dodávala alkohol v šestilitrových obalech J., tak tento alkohol byl vždy přelepen kolkem. K dotazu - z jakého důvodu se J. nedomlouval přímo s P., svědek uvedl, že neví.

Svědék V. Z., který byl před rozhodnutím o vyloučení ve věci jako obviněný, ve své výpovědi (č. l. 25478) uvedl, že se nikdy nezúčastnil žádné činnosti v rámci prodeje závadného alkoholu a alkohol, který ve svých stáncích v Havířově, na ulici XXXXX a v obchodě na Šumavské prodával, bral od května 2012 do konce září 2012 od pana M. P., jakožto zástupce firmy XXXXX a nakupované zboží rum, vodka a Zlatá Sedma v šestilitrových obalech bylo údajně za běžnou cenu. Zboží platil hotovostně a bylo mu přislíbeno dodání faktur, ale k dotazu soudu, jak by případné faktury vysvětlil před finančním úřadem svědek uvedl, že neví. Svědek rovněž připustil, že alkohol, který i sám jako čepovaný prodával, se mohl prodávat za 140 Kč za jeden litr, a to se ziskem pro prodávajícího a je možné, že byl nakupován za nižší, než běžnou cenu na trhu. Kanystry s alkoholem byly údajně opatřeny kolkem a některé byly poškozeny, ale vždy podle sdělení P. mělo jít o výrobek likérky XXXXX. V době, kdy začalo docházet k úmrtí spotřebitelů, měl alkohol již vyprodáný a svědek popřel, že by poškozeným vzkazoval, aby nesdělovali nákup alkoholu v jeho obchodě. Mimo P. svědek nakupoval alkohol ještě v Makru, kde byl dražší a dále od společnosti, na jejíž jméno si již nepamatuje.

Svědék S. P., který byl do rozhodnutí o vyloučení v postavení obviněného, ve své svědecké výpovědi (č. l. 25534-25535) popřel spáchání jakékoliv trestné činnosti. Z obžalovaných zná J. V., od kterého však nenakupoval žádné alkoholické nápoje a J.V. svědkovi ani žádné destiláty k prodeji nenabízel. Obžalovanému V. rovněž nepředával etikety na alkoholické nápoje, ani nedodával skleněné láhve. S obžalovaným se zná, ale nejsou kamarádi. Svědek zná dále V.K., od kterého odebral menší množství litrových lahví a šestilitrových kanystřů s destiláty, přičemž se jednalo o produkci z likérky V.K.. Výpověď V.K. označil za nesmyslnou. L. D. dodával víno a připustil zprostředkování dodání barelů, ale vždy s kontrolní páskou a etiketou. Svědek popřel dodání plastových barelů bez kontrolních pásek L. D.. Svědek rovněž zná F. M., který byl zaměstnán u svědka brigádně jako řidič a rozvážel víno dodávkou zn. IVECO. Pokud F. M. jel s dodávkou k J. V., bylo to bez souhlasu a vědomí svědka. K dotazu soudu svědek uvedl, že zná výpověď J.V., ale neví, proč takto vypovídal; spory s obžalovaným J. V. neměl a obžalovaný neměl jakýkoliv důvod, aby tvrdil skutečnosti uvedené ve své výpovědi. Obdobně pak svědek hodnotil výpověď V.K.. Soud přistoupil ke konfrontaci mezi S. P. a J. V., který však konfrontaci odmítl, neboť je dle jeho názoru zcela zbytečná a jednoznačně setrval na svých předcházejících výpovědích týkajících se S. P. i dalších skutečností týkajících se trestní věci.

Svědék M. P., který do rozhodnutí o vyloučení byl v pozici obviněného ve své výpovědi (č. l. 25495) popřel spáchání trestné činnosti. Z obžalovaných údajně nikoho nezná, ani obžalovaného J., od kterého měl údajně odebírat alkohol. Svědek nakupoval alkohol jen u firmy XXXXX a alkohol mu dováželi bratři K.. Svědek potvrdil své odsouzení pro krácení daně, v souvislosti s prodejem alkoholu u Okresního soudu v Havířově a posléze odmítl odpovídat na jakékoliv otázky.

Svědék J.V., který byl do rozhodnutí o vyloučení v pozici obviněného, ve své výpovědi (č. l. 25505-25506) uvedl, že v září 2012 koupil od R. Š. jeden kanystř rumu o obsahu

6 l za částku 120 Kč/l. Od Š. rum odebíral asi 1 rok a celkem odebral maximálně 4 kanystry. O původu rumu svědek nic neví, ani se na tento původ nedotazoval. Na základě žádosti rum předal A. T., která jej chtěla pro svou potřebu a přislíbila rum později zaplatit. Následně se svědek dozvěděl o zdravotních problémech pana T. a na žádost T. jej zavezl do nemocnice. Poté volal Š., ptal se zda z rumu mohli mít T. zdravotní problémy, což Š. popřel.

Svědék R. Š., který byl do rozhodnutí o vyloučení v pozici obviněného ve své výpovědi (č. l. 25506) uvedl, že nelegální alkohol nakupoval od obžalovaného J., přibližně asi jeden a půl roku. Mimo jiné od obžalovaného nakoupil alkohol i na podzim roku 2012, a to celkem 48 barelů, za které zaplatil asi 20.000 Kč, tedy přibližně 70 Kč/1 litr. Dodané zboží nemělo kolky a bylo označeno etiketami s označením AB nebo HP. Z této dodávky prodal svědek V. jeden šestilitrový barel. Po otravě svědek kontaktoval J., který říkal, že alkohol je v pořádku, ale že alkohol, který ještě měl, ať zlikviduje. Před dodávkou alkoholu svědek alkohol ochutnal a nezjistil žádné podezřelé skutečnosti. Následně po vypuknutí aféry alkohol vylil a obaly spálil.

Svědék R. F. (č. l. 6882-6894) ve své výpovědi uvedl, že je synem J. F., který se přibližně před čtyřmi lety dal dohromady s paní K., se kterou bydlel. Dne XXXXX kolem desáté dopoledne na základě předchozí domluvy svědek navštívil otce v jeho bydlišti v XXXXX na ulici XXXXX okolo desáté hodiny, ale v tuto dobu otec ještě spal a poté, co jej paní K. začala budit, se zjistilo, že je prakticky mrtvý. Svědek ihned volal záchranku a protože otec neměl pojištění, tak doktor přijel až po dvanácté hodině a konstatoval úmrtí otce. Následně kolem 18 hodiny svědek zjistil kolaps maminky (paní K.) a na základě oznámení přijela záchranná služba během 5 – 10 minut, odvezla ji do nemocnice a následně došlo k úmrtí dne XXXXX, kdy příčina smrti měla být sraženina krve do mozku, protože jí praskla hlavní tepna. Následně ze strany policie byl svědek informován o možném úmrtí otce na metylalkohol a byl prohledán byt. Svědek poté popsal vztah otce k alkoholu a v jakém byl stavu, když jej navštívil, přičemž údajně večer před návštěvou si stěžoval mamince, že nevidí. Matka posléze sdělila, že otec měl vypít dvě odlivky alkoholu, který sice nespécifikovala, ale podle svědka se jistě jednalo o rum. Destilát otec vždy kupoval ve stánku na Náměstí SNP v Havířově-Šumbarku, přitom následně po úmrtí svědek na kuchyňské lince našel dvě umyté odlivky, ze kterých pravděpodobně oba zemřelí požívali alkoholické nápoje. Do bytu kromě svědka nikdo přijít nemohl, protože svědek byt zajistil, takže pokud policie zajistila v bytě mimo jiné skleněnou láhev od alkoholu Real Tuzemský a Božkov, kdy při zajištění byl svědek přítomen, tak předmětné láhve byly skutečně umístěny v bytě. Stánek, ve kterém otec kupoval destiláty, patřil prý obviněnému S.. Otec podle svědka uváděl, že v tom stánku, kde kupuje rum, je ten rum dobrý a levný a zda tento rum čepovali do láhve, svědek neví (viz plastová láhev od Hanácké minerálky). Jak se zajištěné láhve dostaly do bytu, svědek rovněž neví. Svědek k dotazu uvedl, že nezná zbývající poškozené, ani obviněné a pokud se týká nákupů ze strany otce, alkohol kupoval ve stánku na Náměstí SNP, potraviny v Lidlu a do restaurací chodil velmi sporadicky.

Svědčyně R. F. v rámci podaného vysvětlení (č. l. 6797-6800) uvedla, že její matka D. K. žila asi 4 roky s panem J. F., kterého svědkyně nazývala otcem. J. F. nechodil do restaurací, ale případně konzumoval alkohol doma, většinou pivo a destiláty, kdy pivo si kupoval v samoobsluze a čepovaný levný rum chodil kupovat do budky PNS blízko bydliště, takže svědkyně předpokládá, že se jedná o budku na Náměstí TGM v Havířově Šumbarku. Rovněž matka si občas dala s otcem nějakou odlivku rumu. Dne XXXXX odjel manžel svědkyně do bydliště rodičů, kde chtěl ostrihat otce, kterého ale v ložnici našel již mrtvého. Následně matka se snažila uklidit a připravit osobní věci otce na pohřeb a byla ve velmi špatném stavu. Večer svědkyně našla matku podchlazenou ve špatném zdravotním stavu a proto prostřednictvím záchranky byla odvezena do nemocnice, kde svědkyni bylo sděleno, že matka nepožila žádné léky nebo alkohol, ale prodělala několik mozkových příhod a zástavu srdce a následně byla konstatována mozková smrt. Ještě před smrtí matka svědkyni uvedla, že otec si večer stěžoval na špatné vidění a musela jej vést na záchod. Svědkyně v bytě nenalezla žádný rozlívání alkohol, ale otec alkohol kupoval a konzumoval jej doma a matka občas tento alkohol také požila.

Svěděk B. L. ve své výpovědi (č. l. 6988-6997) uvedl, že v neděli v září, asi XXXXX, v odpoledních hodinách šel do restaurace, kde vypil asi 4 piva, poté šel domů a při cestě načepoval do prázdné láhve od vodky ve stánku půl litru rumu, který pak s bratrem V. L. napůl vypili. Následující den si bratr stěžoval, že je mu zle, a to nejprve ráno a posléze i kolem poledne. Sám svědek následující den poobědval a okolo 15 hodiny šel na pivo do restaurace, kde vypil asi 4 dvanáctky, poté se vrátil domů a díval se na televizi a v tuto dobu bratr stále ležel. Následně druhý den ráno svědek vyjížděl z domu přibližně v sedm hodin a bratr v tuto dobu spal, a když přijel okolo půl deváté, bratr uváděl, že je mu zle a špatně vidí. Následně svědek zavolal dceři bratra a společně odjeli k očnímu lékaři a poté do nemocnice. Rum, který s bratrem v neděli vypili, svědek koupil na ulici Slovenského národního povstání v Havířově-Šumbarku ve stánku; přitom v tomto prostoru je jen jeden stánek a svědek zde běžně nakupoval čepované destiláty; přitom za půl litru rumu zaplatil jako obvykle, a to 70 Kč. Při nákupu se svědek neptal na kvalitu rumu a nedostal ani účtenku. Samotný rum chutnal normálně, následně druhý den bylo svědkovi špatně, ale poté, co šel odpoledne na pivo, se jeho zdravotní stav upravil a neměl již žádné problémy. Bratr před společným požíváním rumu pravděpodobně nepil a nebyl ani na pivě. Svědek policii vydal láhev, do které byl načepován rum a podle svědka se v tomto stánku běžně čepoval rum, vodka, slivovice za cenu přibližně 70 Kč za půl litru. Komu stánek patří, neví a svědek nezná obviněné, ani poškozené.

Obdobně vypovídal **svědek V. L.** (č. l. 7017-7032), který uvedl, že v neděli, asi 2. 9. 2012, se domluvil s bratrem (B. L.), že spolu večer vypijí půl litru rumu u bratra v bytě. Bratr zakoupil půl litru a společně jej vypili. Svědek poté, co se ráno vzbudil, se cítil velmi špatně, zvracel a celý den proležel. Následující den mu opětovně bylo zle a odpoledne přestával vidět. Později společně s dcerou a bratrem jeli k oční lékařce P. a následně do nemocnice, kde mu posléze R. řekl, že svědkovi na poslední chvíli zachránili život. Svědek byl nejprve na JIP, kde byl asi dva dny a nic si nepamatuje a následně byl léčen. Pokud se týče požívání alkoholu s bratrem, alkohol, který bratr přinesl v láhvi od vodky, pili se štamprlí a tento alkohol bratr podle svého vyjádření zakoupil ve stánku na Náměstí SNP, kde je jeden stánek. Svědek pil

rumu již v sobotu, který byl chuťově normální, následně pak i v neděli, ale tento destilát měl jinou lihovou chuť. Svědek sám v daném stánku před určitým časem kupoval pravděpodobně čepovanou vodku, bylo to asi v první polovině roku 2012 a vodku mu tehdy načepovala prodavačka. Následně, poté, co měl zdravotní problémy, bratr láhev od rumu, ze které v neděli pili, přinesl do nemocnice a pravděpodobně ji pak vydal policii. Pokud se týká zdravotního stavu, svědek uvedl, že je úplně slepý a protože lékaři se s obdobným stavem nesetkali, neví, jaká je další prognóza. Protože je svědek slepý, musí ho všude doprovázet dcera M., u které doma bydlí a bez ní by byl zcela ztracený. Svědek nezná zbývající poškozené, ani obviněné.

Svědkyň T. L. (č. l. 7141-7150) ve své výpovědi uvedla, že její syn S. dne 4. 9. 2012 šel doprovodit na vlakové nádraží vnučku svědkyni A. L. a pak cestou zpět koupil ve stánku v Šumbarku (Náměstí SNP) rozlivaný rum, na který měl vlastní PET-láhev. Posléze odjel do Znojma za prací, následně volal svědkyni ze Znojma, že je unavený a jelikož tehdy už byli tři lidé mrtví, ptala se svědkyně syna, zda ví, co se v Šumbarku děje. Syn říkal, že nic neví a jen si ztěžoval na únavu, ale neříkal, že by mu bylo špatně. Svědkyně doporučila, aby šel hned k doktorovi, ale syn nešel a následně pak volali z nemocnice, že syn je na ÁRU a později, přesně na své narozeniny, zemřel. Syn si rum, který zakoupil do PET-láhve, vzal do Znojma a již před tím tento rum pil a stěžoval si na únavu. Syn podle svědkyně pil především rum a říkal, že stojí 70 Kč za půl litru a nakupoval tento destilát v Havířově v Šumbarku, kde je jediný stánek, když se jde na náměstí (podle popisu svědkyně se jedná o stánek, kde nakupovali alkohol i ostatní poškození). Svědkyni byla předestřena fotka a láhve (viz fotografie č. 012) a svědkyně uvedla, že neví, zda se jedná přesně o láhev, ze které syn pil a ve které měl zakoupený rum.

Svědka S. L. starší v podaném vysvětlení (č. l. 7056-7060) uvedl, že je otcem S. L., který zemřel dne XXXXX ve Znojmě a který před úmrtím neměl žádné zdravotní problémy. Syn alkohol ve větší míře nekonzumoval a požíval jen příležitostně. Od bývalé manželky, která se zemřelým synem žila v domácnosti, svědek ví, že si před úmrtím syn koupil nějaký alkohol na Šumbarku u nějakého stánku.

Svědka R. L. v podaném vysvětlení (č. l. 7062-7064) uvedl, že je bratrem zemřelého S. L., nar. XXXXX, který bydlel s matkou T. L. v bytě v Havířově Šumbarku. Dne 8. 9. 2012 svědkovi telefonovala matka, která mu řekla o hospitalizaci bratra v nemocnici ve Znojmě, kam odjel za prací a následně sdělila úmrtí bratra. Matka současně svědkovi sdělila, že bratr si často kupoval v prodejním stánku na ulici SNP, který se nachází nedaXXXXX Náměstí TGM, čepovaný rum a tento si zakoupil i dne 4. 9. 2012. Rum nevypil najednou, ale po celý den jej postupně upíjel a matka si již v průběhu dne povšimla, že často pospává a má tzv. divné oči. Svědek hovořil s lékařkou z nemocnice ve Znojmě, která svědkovi sdělila, že bratr má těžkou otravu metylalkoholem, což bylo zjištěno ze vzorků krve a následně došlo k úmrtí bratra.

Svědkyň V. B. (č. l. 7233-7243) ve své výpovědi uvedla, že manžel umřel XXXXX v pondělí a již v neděli, když přišel z odpolední směny, mu nebylo dobře a rodina si myslela,

že má slabší infarkt. V pondělí chtěl jít manžel do práce, ale umřel v Krnově v autě. Podle svědkyně manžel pil rum, ale kolkovaný, ale je možné, že pil se svými kamarády i rum u stánku. Zda ale skutečně někde u stánku alkohol pil, svědkyně neví a stánek na Náměstí SNP v Havířově-Šamberku je přibližně asi 200 metrů od bydliště svědkyně. U stánku sice svědkyně manžela viděla, a tuto skutečnost manželovi i sdělila, on však jen uváděl, že si šel pokecat s chlapy. V době před úmrtím v sobotu v rámci návštěvy z Anglie společně s manželem a návštěvou pili Whisky, kterou svědkyně zakoupila v obchodě řádně okolkovanou. Svědkyně nezná obviněné a ostatní poškozené.

Svědka A. D. (č. 1. 7387-7392) ve své výpovědi uvedla, že přibližně před 5 – 6 lety byla zaměstnána u pana Z. a prodávala v jeho budce v Havířově-Šumbarku na ulici XXXXX. Posléze dostala od pana Z. výpověď a byla bez práce, ale po určité době ji telefonicky nabídl M. S., zda nechce prodávat v jeho budce na ulici SNP. Nejprve zde byla na zkoušku bez pracovní smlouvy a asi před dvěma lety se jí zeptal M. S., zda nechce mít budku napsanu na sebe v pronájmu, tedy napsanou na svědkyni, za což by jí M. S. dával měsíčně 3 tis. Kč a 35 Kč za každou hodinu, kterou by v budce odpracovala. Proto za pomoci M. S. si vyřídila živnostenský list, uzavřela smlouvu o pronájmu, ale vše zařizoval M. S. a svědkyně v budce jen prodávala. Více s provozem neměla společného, a to přesto, že M. S. papírově byl zaměstnancem svědkyně, a to pravděpodobně zásobovačem; bližší okolnosti svědkyně nezná, vše zařizoval M. S.. Následně pak na žádost M. S. na sebe nechala napsat další budku na Šumbarku II. na ulici Konzumní, kde prodávala A. E. a druhá žena jménem A., také za 35 Kč na hodinu. Později M. S. zakoupil další stánek u nemocnice na ulici Dělnické a sama svědkyně se nabídla, že i tento stánek může být na její osobu napsán, ale tento přepis nebyl ještě uskutečněn. Zboží do stánku PNS dodával M. S. a svědkyně přes telefon jenom objednávala cigarety z Draspolu. Mimo jiné svědkyně na stánku prodávala rozlévaný alkohol, který vozil M. S. v tzv. baňkách, což znamená nádobách o objemu 5,9 litru. Alkohol, a to hruška, vodka a rum, se prodával za jednotnou cenu 70 Kč za půl litru a cenu určil M. S.. Na fakturách byl jeden baňok účtován po 1.050 Kč, ale M. S. je dodával za 840 Kč. Svědkyně neví, odkud alkohol pocházel, nezajímala se o to a M. S. se nikdy na tyto skutečnosti nezeptala. Pokud zásoba alkoholu došla, zavolala vždy M. S., který nádobu přivezl a nádoba byla kryta páskem – kolkem. Svědkyně sama nepije a nikdo ze zákazníků si nestěžoval na kvalitu alkoholu. Takto alkohol prodávala asi tři roky a alkohol kupovali většinou lidé z okolí, přičemž se celkově mohly prodat asi 2 – 3 nádoby týdně. Svědkyně nebyla nikdy postižena nějakou kontrolou; při poslední kontrole dne 6. 9. 2012 u svědkyně našli jeden baňok bez kolku, což si před tím svědkyně nevšimla. Jednalo se o baňok s vodkou, který byl v poslední dodávce zboží asi z XXXXX. Tuto nádobu přivezl sám M. S. a sám nádobu odšrouboval, proto si svědkyně nevšimla chybějícího kolku. Již v předcházející době prodávala rum i hrušku, které M. S. přivezl asi týden před vodkou. Svědkyně zdůrazňovala, že neví jaký byl původ alkoholu a sama se M. S. nikdy neptala na původ, přitom obdobně se alkohol prodával i ve stánku v Konzumní ulici a ve stánku U Nemocnice, kde se prodával teprve týden.

Svědka A. D. ve své následující výpovědi (č. 1. 7393-7395) uvedla, že veškeré účetnictví týkající se dodavatelů zboží předávala M. S., který je pak údajně předával účetní. Následně po prvním výsledku začala svědkyně shánět jméno účetní, která ji posléze navštívila

v prodejním stánku a po domluvě účetní předala veškeré doklady týkající se prodejní činnosti a požádala ji o zrušení živnosti. Svědkyně dále uváděla, že denně pracovala 7 hodin, za což byla odměna 245 Kč, podle dohody 35 Kč za hodinu. Kolik brali ostatní zaměstnanci nebo jaký měl zisk M. S., svědkyně neví. M. S. neměl od svědkyně žádnou plnou moc a kromě cigaret se staral o veškeré dodávky zboží. Vyjma alkoholu od M. S. svědkyně žádný jiný alkohol neprodávala. Svědkyně potvrdila, že při pracích ve stánku ji občas vypomáhal muž jménem R., pravděpodobně bezdomovec, jehož příjmení je asi Š., který ke stánku chodil každý den po dobu asi dvou let. Ve stánku se pracovalo na dvě směny, a to na ranní a odpolední, takže prodavači se střídali.

Svědka A. E. ve své výpovědi (č. l. 7401-7405) uvedla, že pracovala jako prodavačka ve stánku na ulici Konzumní v Havířově Šumbarku a byla zaměstnankyní paní D., kdy pracovní smlouvu uzavřenou s paní D. jí k podpisu přinesl obviněný S., který byl faktickým majitelem těch trafik, které byly psány na paní D.. Svědkyně D. je švagrová, takže svědkyně ví, že jí bylo od M. S. předáváno 3 tis. Kč za stánky a dostávala 35 Kč na hodinu za prodej, a to stejně jako svědkyně A. E.. Provozní doba ve stáncích je od 6:30 do 21 hodin a dochází ke střídání prodavaček; sama svědkyně se střídala s A.M.. Ve stáncích se prodávají potraviny, tiskoviny, cigarety a alkohol a kromě cigaret a minerálek vše vozil M. S.. Ve stáncích se prodával rozlévaný alkohol zn. vodka, Hruška a rum, který vozil S. v tzv. baňočkách o objemu 6 litrů, které údajně vozil z likérky a pokud byly bez kolků, uváděl, že to tak vyjde levněji. Alkohol se rozlívá do přinesených láhví od zákazníků, případně občas k přímé konzumaci u stánků do půldecovek. Poslední várku baňoků M. S. přivezl XXXXX, a to Hrušku a rum a alkohol byl veškerý prodán, takže 6. 9. 2012 na stánku nebyl žádný rozlévaný alkohol. Svědkyni v předcházející době jedna zákaznice říkala, že prodáváný rum je nějaký divný a vzala si raději destilát Hrušku, jinak si na kvalitu nikdo nestěžoval. Svědkyně sama někdy pila čepovanou vodu a připadala jí normální a samotný alkohol se vždy prodával za 70 Kč za půl litru. Pokud M. S. přivezl baňoky bez kolků, tak společně nalívali alkohol do baňoků, které kolek měly, takže okolkované baňoky se nevyhazovaly; jenom, když byly hodně staré. Svědkyně potvrdila, že prodávala alkohol, o kterém věděla, že je z neokolkovaných nádob.

Svědka I. S. (č. l. 7433-7347) ve své výpovědi uvedla obdobné skutečnosti jako předcházející svědkyně; sama svědkyně pracovala od října 2011 do začátku září 2012 jako prodavačka ve stánku PNS na ulici SNP v Havířově Šumbarku za 35 Kč na hodinu. Alkohol byl prodáván z tzv. baňočků, kdy některé nebyly řádně označeny etiketami a byl prodáván i alkohol o objemu 0,42 litru. Alkohol dodával M. S., ale vozil se i alkohol z Makra; pokud se týká alkoholu v baňočcích, tak tyto dovážel právě M. S., který byl faktickým majitelem stánků a uváděl, že si stánky převede zpět na sebe, až mu skončí podmínka. Podle svědkyně alkohol byl řádně okolkovaný a svědkyně si nevzpomíná, že by prodávala neokolkovaný alkohol. Alkohol se prodával za 70 Kč za půl litru, ale čepovaný alkohol údajně nešel příliš na odbyt. Svědkyně se o závadnosti alkoholu dozvěděla až z televize. V červnu a v srpnu 2012 na stánek přivezl alkohol i jiný muž, než M. S.; bylo to na základě telefonního čísla, na které volala paní D. a které jí předal M. S..

Svědék Š. C. ve své výpovědi (č. l. 7438 – 7443) uvedl, že přibližně dva roky pravidelně chodí konzumovat alkohol ke stánku PNS na ulici SNP v Havířově Šumbarku. Přibližně před půl rokem přestal konzumovat rozlévaný alkohol, který se zde prodává a začal si kupovat tzv. plaskule a dvanáctistupňové pivo, protože jde o levný alkohol. Stánek je v majetku M. S. a je formálně napsán na A. D., která v tom stánku prodávala. M. S. nemůže oficiálně podnikat, a proto stánek napsal na D.. Stánek alkoholem pravděpodobně zásoboval M. S. a svědek jej v jednom případě viděl dovézt do stánku šestilitrový tzv. baňok s alkoholem zn. vodka a rum. Kromě svědka do stánku často chodili nakupovat alkohol V. a R., dále V.B., který chodil nakupovat alkohol po noční směně a tohoto muže viděl svědek nakupovat rum do půllitrové láhve, kterou si sám přinesl asi 14 dní před tím, než byl stánek na ulici SNP uzavřen. Asi za 2 – 3 dny poté, co si V. B. zakoupil v budce čepovaný rum, se svědek dozvěděl od jeho manželky, že V. zemřel. Z dalších poškozených zná svědek L., který je sousedem svědka, ale tohoto muže nikdy neviděl nakupovat alkohol na stánku na náměstí SNP. Později se dozvěděl, že pan L. oslepl. Kromě M. S. stánek alkoholem zásoboval ještě muž jménem M., jehož příjmení svědek nezná, ale viděl jej předávat S. dva baňoky s alkoholem a dále alkohol vozila nějaká společnost V.. Odkud alkohol pocházel, svědek neví.

Svědék P. P. ml. (nar. 25. 7. 1979) ve své výpovědi (č. l. 7655-7668) uvedl, že měl obchod v Havířově-město na ulici Dělnická 22 a alkohol nakupoval od různých dealerů, mj. od obviněného M. P., který dodával alkohol zn. rum, vodka a to běžným způsobem na fakturu. Alkohol byl za dobré ceny a na dotaz uváděl, že je z olomoucké likérky a cena byla pravděpodobně 90 Kč za půl litru. Obchody probíhaly přibližně před 2,5 lety. Svědek na prodejně neprodával rozlévaný alkohol a přestože tímto způsobem ostatní obchodníci alkohol prodávali, svědek tomuto způsobu nevěřil a rozlévaný alkohol prodával snad jen 2 – 3 měsíce po otevření obchodu. Nádoby o obsahu 5 nebo 10 litrů ani celé nevyprodal a posléze je vrátil M. P.. Pokud M. P. uvádí, že svědkovi dodával alkohol v balení 0,1 litru, 0,42 litru a 5,95 litrů do prodejny, tak to není pravda, protože baňoky o obsahu 5,95 litru svědek nebral. Svědkovi byly předestřeny faktury a svědek uvádí jakým způsobem odebíral od P. alkohol do komisního prodeje a jaké v tom byly výhody. Svědkovi byl policií předložen protokol o vydání věci ze dne 1. 10. 2012, podle kterého policejnímu orgánu vydal láhve s alkoholem a svědek uvedl, že láhve byly od P. a po vypuknutí aféry sám svědek alkohol vyvezl mimo prodejnu a později jej předal policii. Zbytek, který si nevzali policisté, následně vylil. Svědek se přímo neptal P., odkud pochází alkohol, ale myslel si, že pochází z likérky. Další osoby, které případně od P. alkohol braly, svědek nezná. Pokud se týče alkoholu, který následně svědek vylil, tak se jednalo o alkohol z komisního prodeje, který nebyl placen při dodání, ale až po prodeji. Otec svědka provozuje 2 novinové stánky, kde se mj. prodával alkohol. Zda i otec od P. odebíral alkohol, svědek neví, ale P. vozil alkohol mnoha lidem. Svědek již prodejnu neprovozuje, protože zkrachovala z důvodu dluhů. Podle svědka dodávané zboží vždy mělo kolky a svědek nevěděl o případné závadnosti alkoholu.

Svědék Z. T. (č. l. 8278) ve věci odmítl vypovídat.

Svědék M. U. ve své výpovědi (č. l. 8325-8330) uvedl, že pravidelně chodil nakupovat alkohol zn. rum v bufetu Hvězda v Havířově od prodavače jménem Z.. Měsíčně kupoval asi 1 nebo až 2 litrové láhve a na láhvi byla etiketa s nápisem rum a vyobrazen koráb lodi a za litrovou láhev vždy zaplatil částku 140 Kč. Někdy kupované láhve byly okolkovány, někdy kolek na láhvi chyběl, ale vždy byly originálně zavřené, takže při odšroubovávání víčka toto vždy prasklo. V prvních dvou letech, kdy rum nakupoval, byl s kvalitou spokojen, ale na jaře letošního roku v rumu cítil nějakou pachut' a proto si svědek koupil v samoobsluze originál – rum s kolkem a smíchal jej s rumem od prodavače Z. a pachut' jakoby zmizela. Při nákupu rumu od prodavače Z. nikdy nedostal žádný doklad a od tohoto prodavače rum nakupovala i manželka svědka. Někdy v září roku 2012 svědek požádal manželku, aby zakoupila v bufetu Hvězda od Z. rum a manželka následně přinesla litrovou láhev rumu, kterou svědek rozlil do prázdných půllitrových láhví. V průběhu neděle a pondělí z jedné půllitrové láhve vypil větší část, následně z pondělí na úterý si šel lehnout a po probuzení si již nic nepamatuje a probral se v nemocnici, kdy po propuštění však v souvislosti s požíváním alkoholu pravděpodobně nemá žádné zdravotní následky, které by neměl již před požitím rumu, který byl asi závadný.

Svědčyně N. M. ve své výpovědi (č. l. 8630-8631) uvedla, že od 5. 6. 2012 pracovala v prodejním stánku na ulici XXXXX v Havířově Šumbarku jako prodavačka; přitom další prodavačky byly M. R. a B. F., která je přítelkyně V. Z., majitele daného stánku. Ve stánku se prodávaly potraviny, alkohol, drogerie, cigarety a alkohol se prodával jak ve sklenicích, tak rozlévaný, který byl dodáván v plastových barelech o objemu 5,95 litru podle etikety z likérky XXXXX. Od stejného dodavatele se prodával alkohol ve skleněných lahvích o objemu 0,42 litrů a 0,1 litru, tzv. pleskačky, které byly vždy bez kolku, zatímco zbylý alkohol kolky měl, a to včetně plastových barelů o objemu 5,95 litrů. Z barelů se litr alkoholu prodával za cenu 130 Kč za litr a zákazníkům se čepoval do láhví, které si přinesli. Alkohol z barelů byl značky vodka, Zlatá sedma, rum a Hruška. Většinou byly rozčepované 2 – 3 barely z každého druhu. Kdo barely dovážel, svědkyně neví, ale domnívá se, že to byl majitel pan Z., který i vozil alkohol z Makra, např. vodku zn. Zlatý Puškin. Svědkyně uvedla, že nezná osobu M. P.. M. S. zná jako dřívějšího vyhazovače a vlastníka stánku na Náměstí SNP v Havířově Šumbarku. Svědkyně posléze na předložené fotografii poznala starší paní (okolo 45 let), která pravidelně chodila nakupovat tabák a alkohol do stánku a někdy v červnu nebo v červenci 2012 koupila půl litru čepované vodky do plastové láhve od minerálky pro přítele.

Svědčyně M. R. ve své výpovědi (č. l. 8632-8634) uváděla obdobné skutečnosti jako svědkyně M., když ve stánku na ulici XXXXX v Havířově Šumbarku pracuje jako prodavačka od 28. 5. 2012 a stánek patří a provozuje jej V. Z.. Svědkyně ve stánku pracuje nepravidelně dle potřeby přibližně 20 hodin za měsíc. Svědkyně rovněž uvedla prodej rozlévaného alkoholu za cenu 130 Kč za litr, který se prodával do září roku 2012. Podle svědkyně alkohol v barelech dodával asi majitel pan Z. a tento alkohol byl s kolkem a stejně jako předcházející svědkyně uvedla, že alkohol prodávala z barelů, kde již vždy byly našroubovány výčepní ventily. Nikdy se tak nestalo, že by barely přebírala a šroubovala na ně výčepní ventily. Svědkyně také na fotografii poznala ženu ve věku asi 45 let, která kupovala víno, tabák a rozlévaný alkohol.

Svědka R. K. ve své výpovědi (č. l. 8635-8639) uvedl, že dne XXXXX koupila jeho družka L. K. čepovaný rum ve stánku na ulici XXXXX, který patří jistému Z.. Svědek přímo viděl, jak jeho přítelkyně zakoupila od prodavačky 1 litr rumu, který si nechala načepovat do plastové láhve o objemu 1,5 litru. Dále nakupovala cigarety a z částky 200 Kč, kterou jí na nákup svědek dal, pak vrátila jen pár drobných. Následně po osmé hodině svědek s družkou začali rum konzumovat a družka vypila 3 nebo 4 odlivky alkoholu a svědek přibližně 7 nebo 8 půldecovek. Přitom alkohol zapíjeli kofolou. Alkohol veškerý nevypili a šli spát. Ráno si družka stěžovala, že je jí špatně a také svědek měl bolesti břicha. Následující večer svědek vypil dvě půlky slivovice, kdy se jednalo o originál od výrobce R.Jelínka, který dříve zakoupil v Tesco. Svědek nabízel slivovici i družce L., která alkohol odmítla, protože jí bylo špatně. Následující den se zdravotní stav u obou zlepšil, ale k večeru se opětovně zdravotní stav zhoršil a svědek vypil dvě odlivky slivovice, kterou jeho družka opět nepila. 6. 9. ve čtvrtek ráno družka zvracela a svědek měl průjemy, přitom u družky se zdravotní stav zhoršoval, ale k lékaři chtěla případně jít až 7. 9. 2012 v pátek. Dne 6. 9. družka začala vidět mlhavě a svědek ji musel doprovázet. 7. 9. s ohledem na zdravotní stav družka říkala, že půjde k lékaři a kolem 11 hodiny se svědek dozvěděl, že družku odvezla záchranná služba. Poté družka upadla do kómatu a podle lékařů přežila jen zázrakem. Svědkovi bylo později řečeno, že požíváním slivovice došlo k neutralizaci metanolu, takže měl podstatně menší zdravotní následky. Po upadnutí družky do kómatu svědka telefonicky hledal Z. a vzkazoval přes další osobu, aby svědek neříkal, že v jeho stánku kupovali alkohol, což svědka rozčílilo, takže tuto informaci předal policistům. Rovněž policistům předal láhev s alkoholem, který našel v pytlí s plastovým odpadem.

Svědka v následující výpovědi (č. l. 8640-8652) dále uvedl obdobné skutečnosti jako v první výpovědi, včetně zakoupení rumu ve stánku na XXXXX ulici v Havířově Šumbarku, který patří Z.. Svědek poté podrobně popsal kdy, v jakém množství konzumovali s družkou rum a následné zdravotní problémy a konzumaci slivovice ze strany svědka. Družka, která byla otrávená alkoholem, upadla do bezvědomí a v nemocnici byla asi 14 dní. Svědek nemá z konzumace závadného alkoholu žádné trvalejší zdravotní problémy.

Svědce L. K. ve své výpovědi (č. l. 8653-8656) uváděla obdobné skutečnosti jako svědek Kaleta. Uvedla, že před hospitalizací konzumovala čepovaný rum, který koupila 4. 9. 2012 v budce majitele Z. a zde zakoupila 1 litr alkoholu zn. rum v ceně 120 Kč. Svědkyně podrobně popsala, kdy začali s R. K. alkohol pít a v jaké míře; přitom podle svědkyně alkohol měl divnou chuť. Následně popisovala své zdravotní problémy, odvoz do nemocnice a následnou hospitalizaci. Svědkyně dle vlastního vyjádření posléze s ohledem na zdravotní potíže žádný alkohol nepila. Z důvodu požití závadného alkoholu nemá výraznější zdravotní problémy, vyjma hybnosti v prstech v pravé horní končetině, které před požitím závadného alkoholu neměla. Svědkyně shodně skutečnosti potvrdila i v následující výpovědi (č. l. 8657-8668), ve které uvedla, že alkohol zakoupila dne XXXXX v budce na ulici XXXXX v Havířově, kde cena za litr rumu byla 105 Kč a alkohol byl čepován z prostoru pod pultem. Večer vypila z tohoto rumu asi 4 půldecí a její přítel přibližně 6 – 7 půldecí. Následně s ohledem na zdravotní problémy žádný alkohol nepila a opětovně podrobně popsala zdravotní problémy, délku hospitalizace a přetrvávající bolesti v pravé ruce a v pravé noze. Přitom současně má i problémy s hlasivkami. Pokud v předcházející výpovědi uváděla, že alkohol stál 125 Kč, pak se jednalo o alkohol prodávaný ve skle a 105 Kč za litr bylo za rum prodávaný do plastu. Láhev,

kteřá byla vydána policii, byla prázdná; přitom v láhvi zůstalo asi 5 cm alkoholu, který ale později přítel vylil a proto dal láhev policii prázdnou. Pokud v předcházející výpovědi uváděla nákup alkoholu dne 4. 9. a v nynější výpovědi dne 3. 9., pak svědkyně opětovně poukazovala na poruchu mluvení a problémy s hlasivkami, takže jí policisté asi přesně nerozuměli a platí nákup XXXXX.

Svědčyně K. K. v podaném vysvětlení (č. 1. 8580-8583) uvedla, že je kamarádkou poškozené L.K., kterou zná asi 7 let. Dne 7. 9. 2012 (v den podání vysvětlení) se za ní stavila kolem deváté hodiny ráno a L. byla unavená, chodila zvracet, bylo jí viditelně hodně špatně a říkala, že to má zřejmě z otravy alkoholem, a to z rumu, který si koupila v červené budce PNS na ulici XXXXX. Množství vypitého rumu nesdělila a přes vyzvání, aby šla do nemocnice, si šla lehnout a svědkyně pohlídala menšího syna přítelkyně, když větší si hrál před domem. Následně kolem dvanácté se dozvěděla, že její přítelkyni odvezli do nemocnice a posléze svědkyně potkala majitele prodejní budky V. Z. a na jeho dotaz mu sdělila, že její přítelkyně L. měla zdravotní problémy z alkoholu, který si u něj zakoupila v prodejní budce. Z. tuto možnost popřel a uvedl, že předcházejícího dne nic neprodával.

Svědka P. K. ve své výpovědi (č. 1. 8747-8749) uvedl, že v garáži v Havířově u restaurace Boršičanka, která je označena číslem 673, se nacházely nelegální cigarety a nelegální alkohol zn. Hruška, rum, vodka; celkem asi 1 000 litrů na dřevěných paletách, přitom garáž patří muži jménem M., jehož příjmení nezná, ale tento muž má trafikku na náměstí v Havířově Šumbarku vedle pošty na Náměstí TGM v Havířově. Muž jezdil vozidlem Škoda Octavia Combi zelené barvy nebo Audi A6 nebo A8 bílé barvy a při příjezdu do garáže si vždy dával pozor, zda jej někdo pozoruje. Muž jménem M. podle svědka dodával nelegální alkohol a cigarety do všech trafik po Havířově a podle svědka má obdobné garáže po celém Moravskoslezském kraji. Obdobnou garáž má i muž jménem M. S., který však není totožný s výše uvedeným M. a ten S. přebíral od M. nelegální garáž pro jeho trafikku na TGM. Svědek hovořil i o dalších nemovitostech, ve kterých byl v dřívější době uschován nelegální alkohol nebo tabák a byl ochoten při prověre tyto objekty ukázat, ale odmítl sdělit zdroj svých informací.

Svědčyně I. K. při podaném vysvětlení (č. 1. 6699-6702) uvedla, že dne 6. 9. 2012 kolem 14:45 hodin byla požádána svou nadřízenou vedoucí oddělení výživy a hygieny paní M. B. o šetření na oddělení ARO v nemocnici v Havířově, kde mělo dojít k úmrtí s podezřením na otravu alkoholem. Proto se dostavila do nemocnice, kde hovořila s MUDr. A. K. a MUDr. P., kteří uvedli, že u pacientů přijatých v rozmezí od 3. 9. do 6. 9. 2012 klasifikovali stejnou diagnózu zdravotních problémů po požití alkoholu, které vedly k vážným následkům a dokonce k úmrtím. Pacientka K. byla přijata XXXXX a XXXXX na ARU zemřela. Dne XXXXX byl přijat pan K., 4. 9. 2012 pan L., oba ve vážném stavu. Svědkyně při hovoru s panem L. a jeho bratrem B. L. zjistila, že zdravotní stav se zhoršil po konzumaci čepovaného rumu z prodejny PNS v Havířově na ulici SNP. Přitom u pacientky S. byl proveden dne 6. 9. 2012 cílený odběr krve a bylo zjištěno, že otrava je zapříčiněna metanolem. Z tohoto důvodu byla informována policie a svědkyně společně s vedoucí provedla kontrolu stánku PNS na ulici SNP v Havířově Šumbarku, kde zjistili, že se v prodejně nachází 4 ks plastových barelů od alkoholu zn. 2x

vodka, Hruška a Tuzemák, kdy se jedná o barely o objemu 5,95 litrů a byl předložen dodací list dodavatele Alkinea, s. r. o. se sídlem Nemile 47. Doložen byl původ pouze u tří barelů, a to 1x Tuzemák, 1x Hruška, 1x vodka a na místě nebyl doložen původ jednoho barelu vodky, přitom obal této vodky byl značně poškozený častým užíváním. Na barelech byly našroubovány výčepní ventily a kolky na dvou barelech úplně chyběly a na ostatních byly částečné. Ve spolupráci s celníky bylo zjištěno, že provozovna není zkolaudovaná pro hostinskou činnost a lihoviny v kanystrech byly zřejmě opětovně dolévány. Ve stánku bylo jednáno s provozovatelkou stánku paní A. D., která předložila živnostenský list a vystupovala z pozice zodpovědné osoby, přitom tvrdila, že chybějící doklad k jednomu barelu vodky má její účetní.

Obdobné skutečnosti v podaném vysvětlení uvedla **svědkyně M. B.** (č. l. 6703-6705). Svědkyně jako vedoucí oddělení hygieny výživy v Karviné obdržela od své nadřízené dne 6. 9. 2012 B. informace o úmrtí osob v Nemocnici Havířov a proto pověřila I. K. k prošetření událostí. Následně s kolegyní provedla kontrolu ve stánku PNS na ulici SNP, kde z důvodu způsobu prodeje alkoholu dospěly k závěru o nekalých praktikách při prodeji alkoholu.

Svědčce B. S. v podaném vysvětlení (č. l. 7469-7470) uvedla, že je manželkou M. S., který byl vzat do vazby. Svědkyně dále oznámila, že v garáži jejich domu se nachází asi 5 beden alkoholu s etiketou Tuzemák a možná i vodkou, které manžel obdržel od obviněného M. P., od kterého manžel nakupoval barely se závadným alkoholem, které byly policií zabaveny. Manžel s P. spolupracoval po dobu více než 1 rok a nakupoval od něj alkohol, který byl opatřen kolky a etiketami, alespoň toto zjištění konstatovala celní správa při domovní prohlídce domu svědkyně. Alkohol dovážel M. P. bílou Avii a další skutečnosti již svědkyně nechtěla uvést.

Svědce R. K. v podaném vysvětlení (č. l. 7540-7547) uvedl, že obviněného M. P. zaměstnává jako zaměstnance provozovny (obchodu) na poloviční úvazek a znají se přibližně 20 let, když daný obchod bezplatně převzal právě od P. a následně si vyřídil živnostenský list. V obchodě jsou dvě prodavačky, ale jejich plat svědek nezná, protože zodpovědný vedoucí je právě P., který de facto všechno zařizuje, a to včetně účetnictví, evidence platů a odměn a zajištění zboží. Obviněný P. také zajišťoval pro prodej destiláty, které byly dováženy v plastových nádobách o obsahu asi 5 litrů, pravděpodobně z likérky v Olomouci a tyto rozlivané destiláty se prodávaly přibližně za 150 – 160 Kč za litr lihoviny. Zda P. zásobuje i další prodejny, svědek neví a také neví, proč svědkovi předal prodejnu. K dotazu svědek uvedl, že nemá ani klíče od prodejny a pokud chce, vezme si je od P..

Svědčce Z. F. v podaném vysvětlení (č. l. 7556-7559) uvedla, že je majitelkou Večerky XXXXX se sídlem v Havířově-městě na ulici XXXXX, kde prodává základní potraviny, dále víno a alkohol. Přitom v lednu 2012 v jednom případě od neznámého dealera zakoupila plastový soudek o obsahu 6 litrů s alkoholem zn. vodka za částku 990 Kč a alkohol postupně rozprodala zákazníkům, přitom barel byl opatřen ochranným kolkem. V září 2012 prostřednictvím matky svědkyni muž jménem M. nabízel plastové barely o objemu 5,95 litrů,

ve kterých byl rum a vodka a svědkyně zakoupila 8 barelů s tím, že požadovanou částku 3.800 Kč zaplatí později a M. jí vyhotoví fakturu. Následně svědkyně uvedla, že M. zná delší dobu a mimo jiné jí rovněž dovážel malé láhve o objemu 0,1 litru s alkoholem zn. Švestka, Tuzemák, Vodka a svědkyně alkohol platila bez faktury. Rovněž M. svědkyni zásoboval barely s alkoholem o obsahu 6 litrů zn. rum a vodka, za které svědkyně platila vždy 440 Kč a barely byly jak s ochrannými kolky, tak bez kolků; přitom za barel bez kolků svědkyně platila 440 Kč a s kolkem o 150 Kč více. Celkem mohla odebrat asi 20 barelů a barely, které zbyly svědkyně přislíbila vydat policii. Svědkyně prodala alkohol J. M., M. T., J. F., která stejně jako svědkyně doma pila rum i vodku – jedná se o matku svědkyně. Dále zákazníkům, které zná jménem – F., M. a další zákazníky již nezná.

Svědék P. P. st. v podaném vysvětlení (č. l. 7569-7571) uvedl, že vlastní prodejní stánek na hlavní třídě u magistrátu v Havířově a má zde zaměstnány dvě prodavačky. Alkohol běžně nakupuje u firmy Draspol v Havířově a přibližně před šesti měsíci před provozovnou Draspolu jej oslovil neznámý mladík s nabídkou levnějšího alkoholu. Mladík, pravděpodobně M., byl ve věku okolo 33 let a výšky 175 cm a mladík svědkovi nabízel dodávku alkoholu v balení 0,1 litru a 0,42 litru, ale vždy po celých bednách, ač svědek chtěl po kusech. Jelikož se spolu nedohodli a svědek měl určité podezření o původu zboží, tak od M. nic nekoupil.

Svědék M. P. v podaném vysvětlení (č. l. 7583) uvedl, že vlastní dvě prodejny v Havířově na ul. Hybešova a na ulici Karvinská, kde mimo jiné prodává také alkoholické nápoje. V srpnu roku 2012 v prodejně na ulici Karvinská mu muž, který se představil jako M., nabídl dodávku alkoholu za nízké ceny a společně se domluvili na dodávce 4 beden s alkoholem, který byl balen v 0,1 litrových láhvích, kdy 1 bedna obsahovala 60 láhví. Zboží přebírala prodavačka, na jejíž jméno si již svědek nepamatuje a fakturu přes urgence muž, který se představil jako M., svědkovi nedodal a svědek tohoto muže již neviděl.

Svědkyně D. T. v podaném vysvětlení (č. l. 7916-7919) uvedla, že se svým současným přítelem 10 let vedou společnou domácnost a přítel pracuje jako vedoucí obchodu nebo trafiky v Havířově Šumbarku u pošty, kdy tuto trafikou nejprve provozoval sám a poté ji přenechal panu K.. V trafice, kde je přítel veden jako zaměstnanec, se prodává i alkohol, pro který se jezdí do Makra a dalších velkoobchodů, ale jaký alkohol se přesně vozí, svědkyně neví. O další provozovně, kde by přítel pracoval, svědek neví. Přítel svědkyně měl nějaké věci uskladněny ve skladu v Havířově na Mostecké a klíče od tohoto skladu má přítel svědkyně M., který má i klíče od garáže svědkyně v Havířově Na Stromovce. Podle svědkyně přítel do bytu, případně do sklepa, který je k bytu, nenosil větší množství alkoholu, protože doma většinou pijí víno a je zde možná nějaká láhev tvrdého alkoholu pro běžnou potřebu, nikoliv pro další prodej. O prodeji závadového alkoholu svědkyně nic neví a myslí si, že její přítel s tím nemá žádnou spojitost. Svědkyně od policie obdržela příkazy k domovní prohlídce bytu v Havířově na ulici XXXXX, garáže na ulici Stromovka v Havířově a Moskevská v Havířově, dále vozidel Ford Fusion a Citroen Jumpi a uvedla, že se chce zúčastnit jen domovní prohlídky jejího bytu a vozidla Ford Fusion a k účasti u ostatních domovních prohlídek zmocňuje svého přítele M. P.,

nar. XXXXX. Svědkyně neví o žádných věcech, které by mohly mít spojitost se závadným alkoholem a nacházet se v těchto prostorách.

Svědka R. P. v podaném vysvětlení (č. l. 8058-8061) uvedl, že společně s manželkou bydlí a vlastní byt na ulici XXXXXv Havířově, rekreační chalupu v obci XXXXXa osobní motorové vozidlo Škoda Fabia, Škoda Octavia. Dále je majitelem garáže na ulici XXXXX. S ohledem na podezření na syna M. P. svědek dobrovolně zpřístupnil policii objekt chaty v XXXXX, kde policisté ničeho nenalezli. Syn svědka M. P. bydlí s přítelkyní v Havířově na ulici XXXXX, podniká a má v pronájmu prodejnu v Havířově Šumbarku a zásobuje i další prodejny. Ke své potřebě syn používá vozidlo Škoda Octavia RZ XXXXX, které je napsáno na svědka. Svědek neví, že by byl syn zaměstnán, ale syn uváděl, že podniká a má pod sebou zaměstnance. K dotazu svědka syn M. P. uváděl, že nakupuje alkohol od jedné konkrétní likérky a má veškeré faktury v pořádku. Syn svědka rovněž využívá pro svoji potřebu garáž v Havířově Šumbarku, kde svědek byl naposledy asi před dvěma lety. Podle svědka syn skladuje zboží včetně alkoholu v areálu autoškoly Pollak v Havířově.

Svědkyně L. S. v podaném vysvětlení (č. l. 8586-8588) uvedla, že je dcerou H. S., nar. XXXXX, a s matkou hovořila přibližně před týdnem (podané vysvětlení je 7. 9. 2012). Matka pila alkohol prakticky denně a alkohol si kupovala nejčastěji na ulici XXXXX v Havířově z prodejní budky a jednalo se o čepovaný alkohol, který si matka nechala čepovat do vlastní nádoby. V předcházející době si matka nestěžovala na svůj zdravotní stav, následně se svědkyně dozvěděla o hospitalizaci matky v nemocnici, pravděpodobně z důvodu požití čepovaného alkoholu.

Svědka D. S. v podaném vysvětlení (č. l. 8591-8593) uvedl, že je synem poškozené H. S. a uváděl obdobné skutečnosti jako sestra L. S.. Podle svědka matka každý den požívala alkoholické nápoje, a to minimálně půl litru čepovaného destilátu, který chodila nakupovat do Večerky, která se nachází na ulici XXXXX a kde se prodává čepovaný alkohol. Na žádost matky svědek dokonce asi ve třech případech v této provozovně pro matku koupil vždy litr točené vodky. Svědek se snažil matku přemlouvat, aby se šla léčit se závislosti na alkoholu, ale matka léčení odmítala a sama matka si nikdy nestěžovala na zdravotní problémy spojené s požíváním alkoholu. O hospitalizaci matky v nemocnici se svědek dozvěděl od policie a matku naposledy viděl v listopadu 2011.

Svědkyně L. M. v podaném vysvětlení (č. l. 4754-4755) uvedla, že pracuje ve firmě XXXXX, s. r. o. jako fakturantka a asi před dvěma lety ji pan M. K. doporučil výrobce a dodavatele alkoholu A. S. ze Zlína, který prodával alkohol za 80 Kč za litr. Alkohol nakupovala asi rok na základě telefonické objednávky A. S., který alkohol dovezl do firmy XXXXX v sortimentu rum a vodka opatřené nápisy vodka Lunar a rum Lašský, přitom láhve nebyly opatřeny kolkou nebo jinými kontrolními pásky. Alkohol se platil v hotovosti a kvalita alkoholu byla dobrá. Alkohol údajně svědkyně spotřebovávala pro vlastní potřebu. K poslední dodávce alkoholu došlo počátkem měsíce září 2012 a S. přivezl celkem 40 litrů alkoholu, z toho 25 litrů

rumu a 15 litrů vodky a alkohol svědkyně uskladnila v místě trvalého bydliště rodičů a do vypuknutí metylové aféry všechny alkohol vylila do kanalizace a tento alkohol nebyl vůbec konzumován nebo předáván jiné osobě. Svědkyně zná i obžalovaného A.J., který S. prodával láhve, ale zda J. odebíral od S. alkohol, svědkyně neví. Svědkyně nikomu S. jako dodavatele alkoholu nedoporučovala, nezná původ, ani výrobu alkoholu, který jí byl od S. prodán. Po požití zakoupeného alkoholu neměla svědkyně, ani její blízcí nikdy žádné zdravotní problémy.

Svědčynie L. M. byla v přípravném řízení vyslechnuta i jako svědkyně (č. l. 4776-4779) a uváděla shodné skutečnosti jako v podaném vysvětlení, tedy že od A.S. pro osobní potřebu kupovala alkohol za cenu 80 Kč za litr v rozsahu 20 – 40 láhví za 2 – 3 měsíce. Celkově mohla odebrat asi 100 litrů. Poslední zakoupený alkohol zpočátku září nekonsumovala, ale po vypuknutí metylové kauzy veškerý alkohol společně s rodiči vylili do záchodu a prázdné láhve naházeli do kontejneru na tříděný odpad. Láhve s alkoholem byly označeny na etiketách jako Lunar vodka a Lašský rum a nebyly opatřeny kolkem.

Svědka J. S. v podaném vysvětlení ze dne 9. 11. 2012 (č. l. 4756-4757) uvedl, že přibližně před půl rokem se dozvěděl o nějakém S., který jezdil do firmy DAMA pro láhvové sklo a vyrábí alkohol. S. (obžalovaného A. S.) při jedné návštěvě kontaktoval a domluvil se s ním na odběru alkoholu v sortimentu rum Lašský a vodka, který byl v litrových láhvích s čirého skla, kdy láhve byly opatřeny příslušnými etiketami, ale nebyly opatřeny kolkem a takto každý měsíc odebíral 10 ks od každého druhu alkoholu za cenu 80 Kč za 1 litr. Alkohol si pořizoval pro vlastní potřebu, dále jej neprodával a při konzumaci neměl žádné zdravotní problémy, ani nezjistil závadnost tohoto alkoholu. Poslední dodávku obdržel začátkem měsíce září 2012 a alkohol uskladnil v místě trvalého bydliště a z alkoholu mohl vypít jen velmi malé množství. Následně po vypuknutí metylové aféry veškerý alkohol vylil do kanálu a láhve vyhodil do kontejneru. Svědek zná A.J., který je majitelem firmy DAMA GS, ale zda od S. nakupoval alkohol, svědek neví a nezná také původ zakoupeného alkoholu od A.S..

Svědka byl následně vyslechnut dne 15. 1. 2013 v procesní pozici svědka (č. l. 4770-4774), přitom uváděl shodné skutečnosti jako v podaném vysvětlení. Svědek od A.S. zakupoval alkohol od jara 2012 do počátku září 2012, a to přibližně 1x – 3x do měsíce na základě telefonické objednávky.

Svědka M. J. v podaném vysvětlení ze dne 9. 10. 2012 (č. l. 5068-5070) uvedl, že v minulosti kupoval od A.S. neokolkovaný alkohol s etiketami Lašský Tuzemák v litrových sklenicích za částku 100 Kč za litr. Původ alkoholu nezná, ale podle svědka byl dobré kvality. Poprvé od A.S. odebral alkohol přibližně před deseti lety a nikdy neměl žádné zdravotní problémy. Naposledy zakoupil alkohol od A.S. počátkem září 2012 a z tohoto alkoholu vypil přibližně půl obsahu. Alkohol nakupovali od A.S. i kamarádi svědka, které následně telefonicky varoval po vypuknutí metylové aféry, přitom kamarádi nakupovali alkohol od A.S. prostřednictvím svědka, který však z prodeje neměl žádnou provizi.

Svědka M. P. ve své výpovědi (č. l. 5008-5013) uvedl, že na základě žádosti S. L. kontaktoval obžalovaného A. S. a zakoupil 300 litrů alkoholu, z toho 150 litrů rumu a 150 litrů vodky, které A.S. dodal dne 9. 9. 2012 a za toto zboží svědek zaplatil částku 18.000 Kč a zboží složil v rodinném domku ve Vizovicích, Lázeňská 1249. Posléze toto zboží předal S. L. a od něj dostal částku 22.500 Kč. A. S. zná z prodejny XXXXX asi dva roky a dozvěděl se o S., že je schopen sehnat levnější alkohol, takže asi v šesti případech od začátku roku 2012 od S. kupoval alkohol, který nebyl kolkován v láhvích o obsahu 1 litr s etiketami za cenu 60 Kč za litr. O původu alkoholu nebyl informován a nevěděl, že S. alkohol vyrábí. L. A. S. neznal a L. oslovil svědka, zda by nemohl pro jeho osobu sehnat konzumní lihoviny, následně dal svědek od S. L. vzorek, který L. posoudil jako dobrý a objednal 300 litrů alkoholu. Předaný alkohol o objemu 300 litrů byl ve dvanácti plastových kanystrech o objemu 25 litrů bez etikety, přitom jeden kanystr, který byl poněkud poškozen, u svědka zajistila policie. Svědek věděl, že L. provozuje pohostinství nebo restaurační zařízení v Brumově-Bylnici a po vypuknutí metylové aféry svědek kontaktoval L., kterému sdělil, že by alkohol nejraději vrátil nebo zničil a následně se ze spisu dozvěděl o likvidaci daného alkoholu.

Svědka S. L. ve své výpovědi (č. l. 5063-5067) uvedl, že v roce 2012 podnikal v pohostinství a v dubnu 2012 se seznámil s M. P., který mu během hovoru nabídl možnost sehnání alkoholu za nižší, než běžnou prodejní cenu. Následně P. nabídl donesení vzorků a donesl litr rumu a vodky za cenu 100 Kč za litr, které byly opatřeny etiketami XXXXX včetně kolků. Alkohol svědek vypil sám a jelikož vzorky byly dobré, tak souhlasil, asi za měsíc nebo dva, s převzetím 3 nebo 4 litrů rumu a vodky, opětovně s etiketami XXXXX, které byly okolkovány. Také tento alkohol svědek požil pro vlastní potřebu a P. nabídl dodání většího množství alkoholu za příznivější cenu. V dubnu nebo v květnu 2012 nabídl odběr rumu a vodky v kanystrech za částku 80 Kč za litr a svědek odebral dvacetilitrové kanystry rumu a vodky v dubnu 2012, které nebyly opatřeny etiketami, ani kolky s tím, že jsou stejného původu jako předcházející alkohol. Původně chtěl alkohol použít v rámci hostinské činnosti, ale nakonec alkohol použil pro svoji potřebu. V září 2012 se svědek dostal do finančních problémů a proto souhlasil s dodáním 300 litrů alkoholu za částku 75 Kč za litr, který odebral pravděpodobně 8. 9. 2012 a P. zaplatil částku 22.500 Kč. Jednalo se o kanystry bílé barvy o objemu 25 litrů bez kolků a etiket. Druhý den z televize zjistil, že vypukla metylová kauza, proto ihned volal P. a ze strachu vylil alkohol do záchodu a vany, kanystry rozřezal a vyhodil na různých místech do kontejnerů na plasty. Ve Valašských Kloboukách se tyto kanystry posléze našly a byly zajištěny policií. Ze zakoupeného alkoholu nebylo ničeho zkonsumováno a samotného P. znal jen pod jménem M. a jeho příjmení slyšel poprvé až při výslechu na policii.

Svědka H. J. v podaném vysvětlení z 27. 12. 2012 (č. l. 5389-5392) uvedla, že je dlouhodobou známou poškozené E.L., která bydlí ve stejném domě ve Zlíně na XXXXX. Počátkem září 2012 ji E. L. telefonicky požádala o nákup. Svědkyně k ní přišla přibližně v poledne a poškozená byla silně podnapilá a požádala o nákup alkoholu zn. vodka, který se prodává pod názvem Stalinovy slzy a svědkyně v Albertu láhev o obsahu 0,7 litru zakoupila a po příchodu společně asi 30 minut požívaly alkoholické nápoje. Následně do bytu přišla E. W. a svědkyně na výzvu z bytu odešla a E.L. již neviděla. Svědkyně neviděla v bytě žádné rozpité či prázdné láhve od alkoholu, ani neví, jaký alkohol poškozená pila před a po její návštěvě. Následně se dozvěděla o zdravotním postižení poškozené z metylalkoholu. Po určité době se

s poškozenou setkaly a poškozená jí sdělila, že po návratu z nemocnice šla do prodejny BONAI, protože se otrávila z vodky zakoupené v této prodejně a další paní, která si alkohol v prodejně zakoupila, pak po požití zemřela. E. W., která se s poškozenou více kamarádila, svědkyni sdělila, že poškozená se otrávila z alkoholu, který zakoupila za částku 140 Kč 1 litr v prodejně BONAI, kde tento alkohol neoficiálně prodávají.

Svědka E. W. v podaném vysvětlení (č. 1. 5393-5394) uvedla, že v přesně nezjištěnou dobu jí poškozená E. L. požádala o zakoupení vodky v prodejně BONAI za částku 140 Kč, která se prodávala tzv. zezadu. Svědkyně poškozené vyhověla a v prodejně po žádosti prodavačka zašla do zadní části prodejny a svědkyni prodala za částku 140 Kč litrovou láhev vodky zn. Lunar, kterou následně svědkyně poškozené E.L. předala a tato láhev uschovala do lednice. Následně v září 2012 při další návštěvě E.L. v době přítomnosti H. J. si svědkyně všimla v lednici rozpité láhve vodky, ale zda se jednalo o láhev, kterou kupovala v prodejně BONAI, svědkyně neví. V tuto dobu si poškozená stěžovala, že je jí špatně, pravděpodobně z alkoholu, který pila před příchodem svědkyně. Následně byla poškozená na základě přivolání pracovníků z vrátnice převezena do nemocnice ve Zlíně, kde jí svědkyně navštívila a poškozená sdělila, že se otrávila z alkoholu, který zakoupila v prodejně BONAI za 140 Kč a který měla pít těsně před tím, než za ní přišla na návštěvu H. J..

Svědka M. Z. v podaném vysvětlení ze dne 14. 9. 2012 (č. 1. 5461-5463) uvedl, že je synem zemřelé M. Č. a do bytu matky se dostavil po oznámení o úmrtí ze strany policie dne XXXXX, přitom si v bytě nevšiml žádného alkoholu, ale od policie se dozvěděl, že byla nalezena láhev 0,5 litru s etiketou Originál Tuzemák, tato láhev byla svědkovi ukázána a byl upozorněn, že láhev je bez kolků. Podle svědka matka chodila nakupovat do Alberta, a pokud ví, k C. do obchodu nechodila nakupovat, i když tam v těchto prostorech před deseti lety pracovala. Matka občas chodila na pracovní výpomoci do vinoték, kde naposledy byla asi 14 dní před smrtí.

Svědka T. Z. v podaném vysvětlení ze dne 27. 12. 2012 (č. 1. 5466-5475) uvedl, že je synem zemřelé M. Č., která bydlela na adrese Zlín, XXXXX v bytě 3+1, kde měla i podnájemníka. Matka občas vypomáhala ve vinotéčkách, odkud si občas nosila víno. Svědek neví o případném požívání destilátů. Zda matka nakupovala v obchůdku obžalovaného C. neví, ale většinou nakupovala v prodejnách Albert a Bila. Na návštěvě byl přibližně dva dny před smrtí matky a nic neobvyklého nezjistil a neviděl žádné láhve s alkoholem nebo prázdné láhve od alkoholu. O smrti matky se dozvěděl od svého bratra M. Z. a dozvěděl se i o nálezu láhve s obsahem 0,5 litru s rumem od XXXXX a následně svědek při úklidu bytu našel v jedné skříni v chodbě prázdné láhve od rumu o obsahu 0,5 litru od výrobce XXXXX a Božkov, kdy tyto láhve byly kolkované a svědek je v rámci úklidu zlikvidoval. Svědek hovořil po úmrtí i s podnájemníkem, který uváděl, že večer jej matka zvala na šampri, protože měla svátek, ale on odmítl a šel spát. Během noci slyšel jak zemřelá chodí na WC a druhý den ráno ji našel mrtvou.

Svěděk Z. K. v podaném vysvětlení dne 4. 1. 2013 (č. l. 5676-5679) uvedl, že v bytě M. Č. byl asi dva roky podnájemníkem a zemřelá neměla sklony k nadměrnému užívání alkoholu, ale občas doma požívala víno a v méně případech i tzv. tvrdý alkohol, kdy se jednalo o rum, který kupoval na žádost zemřelé svědek v prodejně Koloniál C. a tento rum byl v litrových láhvích s názvem Tuzemáček a prodával se za částku 140 Kč. Pokud destilát nakupoval svědek, vždy žádal po obsluze rum za 140 Kč a tímto způsobem nakupovali rum i ostatní zákazníci, takže tento alkohol šel na odbyt. Tento druh alkoholu za 140 Kč za litr nebyl vystaven v regálech a byl prodáván na základě žádosti zákazníka. Naposledy rum v litrové láhvi nakoupil 14 dní před smrtí M. Č. a tato jej poté přelila do půllitrových sklenek od rumu, které dříve někde koupila v obchodě. Půllitrové láhve následně uložila na chodbě do skříně a svědek společně s ní z těchto láhví pil a neměl žádné zdravotní problémy. Pokud se týká úmrtí M. Č., tak dne XXXXX po příchodu do bytu se zemřelou hovořil a vykouřil s ní cigaretu; přitom si nevšiml, že by zemřelá byla podnapilá nebo konzumovala alkohol. Ráno pak M. Č. již byla mrtvá. Zda M. Č. před tím požívala alkoholické nápoje, svědek neví; vesměs požívala alkoholické nápoje se svědkem, který s ní v den před úmrtím ale alkohol nepožíval.

Svěděk J. S. v podaném vysvětlení ze dne 5. 4. 2013 uvedl, že ve společnosti XXXXX, s. r. o. nejprve pracoval jako řidič a následně v roce 2012 vykonával funkci skladníka a to až do září 2012 ve skladě na XXXXX a v areálu Svitu ve Zlíně na Rybníkách. Nadřízeným svědkem byl obžalovaný S., který byl majitelem firmy a svědkovi vyplácel i výplatu. Ve firmě kromě svědka pracoval i jeho syn, který v roce 2012, převážně vykonával funkci řidiče a Z., jehož příjmení nezná. Kdo ve skladu pracoval před svědkem, svědek neví a k inventurnímu předání skladu nedošlo, ale podle pokynů obžalovaného S., svědek prováděl inventury, prováděl příjem zboží a vedl evidenci. Sám osobně svědek, ale ze skladu zboží nevydával. Několik dní před zajištěním skladu ze strany policie bylo navedeno do skladu zboží, které podle dodacího listu bylo z XXXXX XXXXXU a jednalo se o zboží na paletách v kartonech, které ale nebylo řazeno obvykle, jak bývá řazeno zboží od XXXXX, přestože lahve byly opatřeny etiketami a kolkem XXXXX. Svědek zjistil, že jsou špatně nalepené kolky a etikety, o čemž informoval obžalovaného S., který přišel do skladu a sdělil, že je vše v pořádku. Svědek se ptal, proč nebyla dodána faktura, a obžalovaný S. svědkovi sdělil, že až bude dodáno celkové zboží, přijde i faktura, což se však nestalo. Naopak od řidiče, který dovezl zboží ve čtyřech návozech, se dozvěděl, že fakturu nepředá, dokud zboží nebude zapláceno. Zboží byly lahve o obsahu 0,42 l opatřené etiketami vodka a Tuzemák, přitom kolky svědek zkontroloval dle předlohy, jednalo se o kolky společnosti DRAK. Firmu XXXXX XXXXX svědek v předcházející době z práce vůbec neznal a následně se dozvěděl v restauraci, že mají špatný alkohol a teprve po vypuknutí aféry se dozvěděl i osobu, která podle slov z hospody měla mít překerně špatný alkohol, přitom se jednalo o obžalovaného V., který má garáž v sousedství svědka.

S ohledem na charakter výpovědi soud předvolal svědka k hlavnímu líčení.

Za velmi závažnou považuje soud výpověď svědka J. S. u hlavního líčení (č. l. 25675), který uvedl, že u obžalovaného R. S. ve společnosti XXXXX pracoval jako řidič a následně jako skladník. Společnost odebírala zboží od společnosti XXXXX XXXXX a mj. od této firmy v roce 2012 se zboží skladovalo ve Zlíně Na Rybníkách, což byl podle svědka zvláštní sklad, v němž bylo jen několik druhů zboží, zboží se jen naváželo, ale neexpedovalo se. Zboží, které tam bylo uskladněno, bylo od XXXXX, a při dovozu z XXXXX XXXXXU svědek telefonoval

obžalovanému S. s ohledem na pochybnosti z důvodu špatně nalepených etiket a kolků na zboží. Obžalovaný S. posléze osobně kontroloval lahve, řekl, že jsou pořádku a že se o to svědek nemusí starat. Podle svědka kolky sice byly jako od XXXXX, ale nebyly dokonale nalepené, přestože kolky z XXXXX byly vždy lepeny strojem. Zde byla odlišnost. Také etikety nebyly dokonale nalepeny a nešlo o dokonalé strojové lepení. Předcházející dodávky od XXXXX obdobné problémy neměly. Toto zboží přivezl do skladu obžalovaný K. a ve faktuře bylo uvedeno, že je dovezeno z XXXXX a jedná se o zboží XXXXX. Svědek fakturu neviděl, viděl pouze dodací list. Podle svědka bylo zboží vadné, ale svědek se K. neptal, proč se výrobky odlišují. Co se týká odlišnosti, vyjma etiket, kolků, byla změna i v paletách, které byly jinak uspořádány.

Svědék R. S. ve své výpovědi (10194-10199) uvedl, že od roku 2007 byl zaměstnán ve firmě XXXXX, s. r. o. jako řidič nákladního vozidla a to až do 1. 10. 2012, kdy sám dal výpověď. Nejprve používal nákladní vozidlo Renault, později po svém otci J. S. převzal nákladní vozidlo značky Mann. Příkazy k práci dostával od obžalovaného S. a dodací listy ke zboží měl vždy nachystané před uskutečněním dopravy, přičemž převzetí zboží neprováděl a kontrolu zboží vykonával při vyskladnění zboží z automobilu. O skladu firmy XXXXX ve Zlíně v areálu bývalého Svitlu v místě Rybníky má znalost od léta roku 2012 a vícekrát zde navážel zboží; většinou z XXXXXa a při složení zboží mu občas pomáhal otec J. S.. Od září 2012 již práci ve firmě XXXXX nevykonával a kdy naposled do tohoto skladu zavážel zboží, si již nepamatuje. Svědek nezná společnost XXXXX XXXXX, s. r. o., ani osoby obžalovaných V. a K.. Svědek občas vykonával na základě pokynů obžalovaného S. i dopravu pro společnost XXXXX a vesměs se jednalo o dopravu lihu z XXXXX do sídla firmy, případně lihu z lihovaru ve Větrném Jeníkově, kdy líh byl uložen v barelech o obsahu 1 000 litrů a vždy se jednalo o líh, který oficiálně převzal, včetně dokladů. Svědek rovněž expedoval zboží firmy, a to po celé České republice a rovněž jej vozil na Slovensko, kdy vždy ke zboží byly doklady.

Svědék P. Č. ve své výpovědi (č. l. 25474-25476) uvedl, že z obžalovaných zná V. a S.. O obžalovaném K. věděl jako o bývalém zaměstnanci XXXXX. S obžalovaným S. svědek dlouhodobě obchodoval a S. byl výhradní distributor XXXXX, takže zboží likérky nemohl nikdo jiný prodávat a v České republice to byla jediná firma XXXXX obžalovaného S. a na Slovensku TOP XXXXXS. Přitom samotné zboží S. prodával dál. Obžalovaný nevěděl o výrobě pod značkou XXXXX, a pokud by zjistil konkrétní skutečnosti, tak by věc nahlásil příslušnému orgánu, což také dělal, pokud zajistil nějaké láhve, které nepocházely z XXXXX. O výrobě alkoholu pod značkou XXXXX ze strany obžalovaného K. svědek ví, s ohledem na následující trestní stíhání a při přezkoumání vzorků, a to alkoholu v lahvích o obsahu 0,42 l po důkladném prozkoumání zjistil odlišnosti, kdy etikety a kolky nebyly lepeny strojově. S obžalovaným S. o výrobě, případně jeho podílu na trestné činnosti v rámci distribucí nelegálního alkoholu, nikdy nehovořil. Samotné kolky byly číselné řady XXXXX a pravděpodobně byly zcizeny z celní správy jakožto kolky, které z dřívější doby obžalovaný vrátil. V dotazu obhajoby pak obžalovaný připustil možnost vykoupení vlastního zboží a následný prodej za nižší cenu z důvodu možnosti prorazení na trhu (tato možnost se však soudu jeví z finančního hlediska zcela nelogická). Obžalovaný zdůraznil řádnou a zákonnou výrobu v Likérce DRAK, která probíhala bez porušování daňových zákonů a vždy ze zdravotně

nezávadného lihu. K dotazu na možnost rozpoznání ručně nalepených kolků a etiket svědek uvedl, že bylo nutné vzít láhev do ruky a pokud S. pravost kolků kontroloval UV lampou bez zkoumání lahví, pak tyto odlišnosti nemusel rozpoznat.

Svědék F. Ř. ve své výpovědi (č. 1. 12053-12058) uvedl, že manželka koupila rum a vodu v obchodě ve Starostíně, kdy se jednalo o lahve o objemu 0,5 l s kolkou a zakoupila tak celkem 2 lahve vodky a 4 lahve rumu. Ve středu svědek otevřel jednu láhev rumu, kterou pil asi do pátku a v pátek nebo v sobotu si dal dvě nebo tři odlivky vodky, kdy alkohol pil se šťávou nebo minerálkami. V sobotu již bylo svědkovi špatně, trochu zvracel a v neděli kolem deváté přestal vidět, takže manželka jej nechala sanitkou odvézt do nemocnice, kde byl asi týden. Po týdnu, když jej pustili domů, se zrak upravil, ale následně a to především poslední dobou (svědek vyslechnut 14. 8. 2013) se zrak výrazně zhoršuje a poslední měsíc se to zhoršilo natolik, že vidí jen mlhu. Od léčení v nemocnici nepožívá destiláty, jen občas v malém množství pivo. Před otravou výraznější zdravotní problémy, kromě cukrovky, neměl a cukrovka je ve stejné fázi jako před otravou. V současnosti je léčen na očním oddělení v Polici nad Metují a byl i vyšetřen v toxikologickém centru ve Fakultní nemocnici Praha, kde mu bylo řečeno, že má poškozené nervy a se zrakem se moc dělat nedá. Pokud se týče alkoholu, na lahvích si obžalovaný ničeho zvláštního nevšiml, také cena byla běžná, kdy jedna láhev (0,5 l) stála 101 Kč.

Svědčyně M. Ř. ve své výpovědi (č. 1. 12073-12077) uvedla, že alkohol nakoupila ve středu nebo ve čtvrtek a to celkem 5 litrů, kdy rum stál 102 Kč a vodka stála 89 Kč za půllitr a tento alkohol kupovala ve Starostíně. Následně si manžel dne 21. 10. 2012 stěžoval na zrak, resp. že nevidí a byl odvezen do nemocnice. Pokud se týče samotného alkoholu, kdy podle lahví dle sdělení policie se jedná o Tuzemský rum a Jemnou vodu od výrobce XXXXX XXXXX, s. r. o., tak lahve byly opatřeny kolkem a byly řádně uzavřeny; přitom čísla kolků jsou napsána na protokolu o vydání věci ze dne 23. 10. 2013. Při nákupu šla prodavačka pro rum někam dozadu, ale vodu měla v regále. Již v minulosti obdobný alkohol – Tuzemský rum a vodu jemnou, svědkyně kupovala, a to vždy po pěti lahvích od jednoho druhu alkoholu a takto nakupovala alkohol přibližně 1x za 3 týdny. Podle svědkyně její manžel žádný jiný alkohol, než uvedený nakoupený alkohol nepil a ani jiný alkohol doma nebyl. Manžel z alkoholu vypil od středy jednu láhev rumu a půl lahve vodky a to do soboty, kdy prakticky nic nepil, protože mu nebylo dobře. Ke zdravotnímu stavu manžela svědkyně uvedla, že manžel má cukrovku a z důvodu ucpávání cév má amputované nohy, takže se o manžela od roku 1998 svědkyně doma stará. Po otravě alkohol nepije a občas si dá jedno pivo k večeři. Svědkyně potvrdila vydání zbývajících lahví alkoholu policii.

Svědčyně M. B. ve své výpovědi (č. 1. 12078-12086) uvedla, že podniká ve Starostíně, zde má prodejnu, kde prodává potraviny a alkohol, a to i sama jako prodavačka, přitom zboží dovezl pan P. a od něj ho převzala paní S., protože svědkyně byla na dovolené. Od pana V. brala alkohol asi po dobu sedmi let. V současné době pracuje v obchodě sama, protože bývalá prodavačka M. S. ukončila práci v únoru 2013. Svědkyně nezná přímo obžalovaného V., zboží od něj odebírala prostřednictvím pana P., který se s ní dobře znal a při

dodávce zboží vždy pan P. přivezl fakturu a v hotovosti inkasoval peníze. Dovezený alkohol byl vždy opatřen etiketami i kolkou. Obdobně probíhala i dodávka alkoholu od firmy L.V. v období od 1. 9. 2012 až do 17. 10. 2012, včetně dodávky alkoholu ze dne 15. 10. 2012, s jednou odchylkou, že nedostala dodanou fakturu, protože pan V. ji asi zapomněl poslat, proto obžalovaného telefonicky kontaktovala a žádala ho o zaslání faktury a bylo domluveno, že jí doveze syn obžalovaného do Náchoda nebo Hronova fakturu na alkohol. Samotný alkohol byl opatřen kolkou a etiketami a úhrada proběhla v hotovosti jako obvykle panu P.. Při předání alkoholu dne 15. 10. 2012 byly doklady v pořádku a byly i doklady o původu alkoholu a to pravděpodobně s fakturou, když fakturu na vodku dovezl syn pana V. a to i včetně dokladu o původu zboží. Po zjištění zdravotních problémů u poškozeného Ř. svědkyně volala obžalovanému V., který slíbil prošetření případu. Samotné zboží z 15. 10. a 23. 10. zakoupila paní Ř., dále byly prodány další dvě lahve, ale kdo tyto lahve koupil svědkyně neví. Samotnou prodejnu má svědkyně pronajatu od pana P. a pan P. i prodejnu zásoboval alkoholem od pana V., který byl jeho známý. Svědkyně potvrdila, že policií ji bylo sděleno, že v lahvi, kterou měl poškozený Ř., byl zjištěn metylalkohol. Další rozboru svědkyni známy nejsou.

Svědék V. P. ve své výpovědi (č. 1. 12083-12086) uvedl, že obžalovaného L. V. zná osobně jako dodavatele, ale nezná V.K.. Svědkyni B. dlouhodobě zná a pronajal svědkyni svůj obchod a současně realizoval dodávky různého zboží a to mj. i od obžalovaného L.V.. Na dodávku z 15. 10. 2012 si již přesně nevzpomíná. Zboží ale dovezl syn obžalovaného V. a svědek jej druhý den odvezl osobním autem do obchodu ve Starostíně, kdy se jednalo o osm kartonů. Svědek si vzpomíná, že syn obžalovaného nepřivezl všechny papíry a bylo domluveno, že obžalovaný zbývající doklady zašle. Svědek neví, co je prohlášení o lihu a nemá informace o předcházejících zásobách alkoholu v prodejně svědkyně B.. Svědkyni B. pouze vypomáhal jako důchodce, jinak s jejím obchodem neměl nic společného.

Svědkyně M. S. ve své výpovědi (č. 1. 12087-12090) uvedla, že v obchodě ve Starostíně pracovala od 27. 7. 2011 do 15. 2. 2013 a prodávali se zde potraviny včetně alkoholu. Svědkyně pracovala jako brigádnice a v době, kdy svědkyně B. nebyla na prodejně, pak dodávané zboží přijímala, takže v době dovolené svědkyně B., kdy přivezl pan P. vodku a rum, tak toto zboží složil jen za dveře, s tím, že to má s paní B. domluvené a odjel. Faktury si zařizovala paní B., ale dodaný alkohol byl kolkovaný. Svědkyně si na rozsah dodaného alkoholu již nepamatuje, vzpomíná si, že chyběly nějaké doklady k vodce, takže paní B. ji poprosila, aby zajela do Hronova, kde doklady měl přivést pan V. a svědkyně následně převzala doklady od nějakého mladíka a poté je předala paní B.. Svědkyně potvrdila pravidelné nákupy M. Ř. alkoholu pro manžela, kdy většinou jednou za měsíc nakupovala 5 lahví vodky a 5 lahví rumu, ale podle svědkyně paní Ř. dne 17. 10. a 18. 10. pravděpodobně rum neprodávala. Svědkyně nemá tušení, jakým způsobem se dostal do rumu metylalkohol, a tuto skutečnost si nedovede podle svědkyně vysvětlit ani vedoucí prodejny paní B..

Svědék J. H. v podaném vysvětlení ze dne XXXXX (č. 1. 12363-12366) uvedl, že poškozenou M. R. znal od července 2012 přes svoji přítelkyni paní H., ke které chodila přibližně 2x týdně na návštěvu, případně vyprat si, protože neměla pračku. Poškozená často popíjela

alkohol, který si nosila v plastové lahvi o obsahu 0,5 l od limonády. Naposledy poškozenou viděl 11. 10. 2012 ve vinárně a posléze dne 20. 10. 2012, když přítelkyni vyzvedával v zaměstnání a poškozená i stěžovala na chřipku. Do doby hospitalizace poškozenou již neviděl. 21. 10. 2012 na dveře bytu, kde svědek bydlí zaklepal pravděpodobně bratranec poškozené a požádal o odvoz poškozené do nemocnice, proto svědek společně s přítelkyní šli do bytu paní M. R. a jelikož poškozená vypadala, že má závažné zdravotní problémy, zavolala přítelkyně sanitku. V tuto dobu poškozená nebyla v podnapilém stavu. Svědek si nevšiml, že by byla cítit alkoholem ani si nevšiml v bytě žádných lahví.

Svědék V. H. v podaném vysvětlení ze dne 3. 12. 2012 (č. l. 12100-12103) uvedl, že 15 let pracuje jako OSVČ z toho posledních 8 let se zabývá nákupem a prodejem alkoholu, který nakupovat především od společnosti BERKYS, s. r. o. a jednalo se o výrobky AB STYLE, značky rum a vodka. Na jaře 2012 začala obchodovat s výrobky XXXXX XXXXX a počátkem září 2012 vzal větší dodávku od distributora z Moravy jménem V.. Dne 12. 9. 2012 byly svědkovy přivezeny na základě předchozí domluvy lihoviny od společnosti XXXXX XXXXX asi za 21.000 Kč a jednalo se o 24 l rumu, 24 l vodky, 24 l meruňky, 24 l zelené, 24 l moravské švestky, vše v šestilitrových průhledných obalech a nějaké lihoviny ve skle, kdy specifikovat tyto destiláty je možné z faktury. Svědek většinu zboží rozprodal a nejvíce zboží dodal J. V. do prodejny potravin v obci Želivec. Dále panu J., panu K. a ostatní si již nepamatuje. Od V. přibližně za měsíc dostal osvědčení o nezávadnosti lihoviny a lihoviny, které nakoupil, již dále neupravoval a prodával je tak, jak byly dodány. Zbytek lihovin svědek vydal policii.

V další svědecké výpovědi z 29. 5. 2012 (č. l. 12271-12276) svědek uvedl shodné skutečnosti jako v podaném vysvětlení a dále dodal, že od společnosti XXXXX XXXXX, s. r. o. objednal zboží přibližně ve čtyřech až pěti případech a to prostřednictvím distributora L.V., kterého osobně zná z jednoho setkání. V době od 1. 9. 2012 do 3. 12. 2012 od firmy XXXXX XXXXX objednával přibližně 5x a předmětem dodávek bylo zboží v počtu 40 ks šestilitrových kanystrů s různým druhem alkoholu a dále balených lahví o 0,42 l a 0,1 l s rumem a vodkou. Svědek poté specifikoval dodávku ze dne XXXXX, kdy šlo o jednu bednu, a společně se zbožím byla dodána i faktura a dodané zboží bylo opatřeno kolky a etiketami společnosti XXXXX XXXXX, s. r. o. Firmu XXXXX XXXXX, s. r. o. svědkovi doporučil J. T., který rovněž nakupoval alkohol od společnosti XXXXX XXXXX, s. r. o. a jedna dodávka od této firmy byla realizována přes jeho osobu. Z této dodávky alkohol posléze prodal panu V., dále do prodejny ovoce a zeleniny a instalatérovi panu J. za provedené práce, který následně barel s rumem předal další osobě. Zemřelého V. T. svědek neznal. Při prodeji alkoholu od obžalovaného V. přebíral jen faktury a nepřebíral ani nevyžadoval doklady o prohlášení potravinářského podniku.

Svědék V. J. ve své výpovědi (č. l. 12260-12263) uvedl, že poškozený V. T. nakupoval alkohol v klasických kamenných obchodech, ale občas si opatřil i větší balení, které se v běžném obchodě nedá sehnat, k čemuž uváděl, že alkohol má z výroby. O těchto dodávkách hovořil v souvislosti se Stříbrnou Skalicí a svědek v poslední době zjistil, že tyto dodávky byly od pana J., který alkohol kupoval od někoho z Ondřejova. Poškozený T., v pracovní dny alkohol nepil a o víkendu převážně pil rum, když v 90 % si z něho dělal grog.

Před samotnou otravou poškozený zakoupil velké balení o objemu 3 nebo 5 litrů s tím, že alkohol se bude používat i do cukroví. Podle svědka mu tchýně sdělila, že poškozený T. vypil před otravou asi 2 grogy, kdy do jednoho grogu si dával nejméně jednoho velkého panáka a to právě rum z velkého balení. Žádný jiný další alkohol nepožíval. Předmětný víkend 1. a 2. 12. 2012 svědek nemohl přijet na návštěvu k tchýni a k tchánovi, jen se zde na otočku 1. 12. zastavili a v tuto dobu byl poškozený T. v pořádku a dovezené věci pomáhal stěhovat. Následně se tchýně v neděli telefonem zmínila, že otci (poškozenému T.) je špatně, proto si poškozeného manželka vyžádala k telefonu a manželka, která je zdravotní sestra zjistila, že velmi špatně dýchá. Svědek s manželkou jeli za poškozeným a s ohledem na jeho zdravotní stav jej odvezli do Benešova na internu, přitom poškozený svědkovi ani lékařům nesdělil, že v sobotu něco pil. Následně začal špatně vidět, došlo ke zhoršení jeho stavu a na oddělení JIP bylo sděleno podezření na otravu metylalkoholem. Proto byly poskytnuty vzorky tohoto alkoholu. Později byli svědek s manželkou kontaktováni policií a k věci vyslechnuti.

Svědčyně D. T. ve své výpovědi (č. 1. 12264-12268) uvedla, že byla manželkou zemřelého V. T. a společně žili v rodinném domě ve Stříbrné Skalici. Před úmrtím manžel objednal od pana J. z Hradových Strímelic velké balení rumu o obsahu asi 5 l a to z důvodů rodinné oslavy, když předcházející rum od panu J. byl použit vždy bez jakýchkoliv problémů. Před úmrtím si zemřelý v pátek udělal 1 grog, dále v sobotu rovněž 1 grog a do kterého následně svědkyně nalila panáka rumu, když grog dělala svědkyně ze $\frac{3}{4}$ velkého panáka. O víkendu vypil ještě nějaké pivo. V sobotu večer byl manžel unavený, následně v noci špatně dýchal i zvracel a jelikož o něj svědkyně měla strach, volala dceři, která přijela s manželem a odvezli manžela do nemocnice. Svědkyně následně dohledala obal od rumu, který byl od pana J. a láhev, kde byl rum přelit. Pokud se týká velkého balení, tak pravidelně jej kupovali asi 2x do roka a vždy byl rum přelit do menších lahví. Pan J., od kterého rum byl, pracuje jako topenář a měl v Ondřejově nakupovat levnější rum, který pak nabídl. Svědkyně nezná další osoby, které v trestní věci vystupují, vyjma svých příbuzných.

Svědka J. J. ve své výpovědi (č. 1. 12277-80) uvedl, že zemřelého T. znal přibližně 4 – 5 let a především znal jeho zetě J. B., od kterého se dozvěděl o otravě zemřelého. Poškozenému přibližně ve čtyřech až pěti případech dodal od svého kamaráda V. H. různý alkohol, se kterým H. obchodoval. Vždy se jednalo o tuzemský rum v barelech o obsahu asi 6 l, kdy výrobce si již svědek nepamatuje. Barely s alkoholem od H. zakupoval v hotovosti bez dokladů za stejnou cenu kolem 1.000 Kč, kterou pak za stejnou cenu prodal prostřednictvím J. B. zemřelému T., který jej konzumoval a nikdy si na jeho kvalitu nestěžoval. Žádný jiný alkohol dalším osobám svědek nedodával a tyto dodávky bral jako kamarádkou výpomoc B..

Svědka J. T. ve své výpovědi (č. 1. 12282-12288) uvedl, že obžalovaného L. V. zná přibližně 2 roky a přes tuto osobu obchodoval se společností XXXXX XXXXX, s. r. o. Od V. následně odebral zboží asi ve čtyřech případech na základě ústní dohody a zboží bylo předáváno v Praze, na ulici Lihovarská, kde má V. vinotéku. Zboží nakupoval v menším množství řádově 4 – 6 beden, které zrovna v hotovosti zaplatil a ke zboží vždy dostal fakturu a má faktury řádně vedeny v účetnictví. Takto získaný alkohol předprodával v několika případech v Praze po

trafikách a jednalo se převážně o alkohol značky Tuzemák a Vodka v lahvích o obsahu 0,1 a 0,42 l. S V. H. se svědek zná asi 5 let a zjistil mu přímo odběry od firmy XXXXX XXXXX prostřednictvím V.. Podle svědka H. asi ve dvou nebo třech případech od XXXXX XXXXXU odebral alkohol v menším množství a jednak ve skleněných lahvích a jednak v barelech PET. Svědek odebral od firmy XXXXX XXXXX podle faktury zboží XXXXX a jednalo se o 8 barelů o obsahu 6 l a dále v menším množství láhve o obsahu 0,1 – 0,42 l a tento alkohol prodal náhodným zájemcům na volný prodej. Podle faktury za alkohol zaplatil částku 5.184 Kč přitom došlo k omylu při razítkování, protože tato faktura byla pro pana H. a následně zboží předal panu H., který zboží svědkovi zaplatil. V měsíci září zboží od XXXXX XXXXX posléze neprodával, protože za 2 dny byla vyhlášena prohibice a zboží v šestilitrových barelech bylo neprodejně. O závadnosti alkoholu se dozvěděl ze sdělovacích prostředků, takže ze strany XXXXX XXXXX nebo V. nebyl upozorněn na závadnost jejich alkoholu a naopak byl utvrzován v bezchybnosti zboží, kdy od V. dostal v září 2012 prohlášení provozovatele – laboratorní výsledky o zkoušce lihu.

Svědék R. S. ve své výpovědi (č. l. 12820-12823) uvedl, že s manželkou E. S. společně bydlí poblíž restaurace U Nádraží v Prosenicích, kde manželka, která v době rozhodné byla bez práce, velmi často požívala alkoholické nápoje. Manželka většinou již ráno danou restauraci navštívila, kde vypila 3 nebo 4 panáky vodky a občas si nechala nalít alkohol do plastové lahve. Následně v odpoledních hodinách s manželkou chodil do restaurace i svědek a v restauraci pil rum zatímco manželka vypila zhruba stejné množství vodky jako v ranních hodinách. Dne 7. 9. 2012 podle svědka v ranních hodinách byla manželka jistě v restauraci a po příjezdu ze zaměstnání, kolem 16 hodiny, se svědek před restaurací setkal s manželkou a v restauraci si dal pivo a manželka vypila přibližně 4 panáky vodky. Z restaurace oba odešli kolem 20 hodiny, následně si manželka nestěžovala na žádné problémy a druhý den opětovně v restauraci U Nádraží svědek pil pivo a manželka vypila 4 panáky vodky. Dne 9. 9. 2012 si manželka stěžovala na bolest hlavy, která se zvětšovala takovou měrou, až manželka křičela v posteli bolestí. Krátce nato jí selhaly životní funkce, a proto svědek ihned zavolal lékaře a později v 11.30 h mu lékařka z nemocnice oznámila úmrtí manželky. Podle svědka požívala manželka alkohol především z dané restaurace, do které měl pan Z., ale nakupovat alkohol v Makru nebo v Kauflandu, alespoň co je svědkovi známo. Svědek nevyloučil možnost zakoupení alkoholu i mimo restauraci, ale o tomto případě, v době rozhodné, svědek neví.

Svědčyně K. H. omluvila svoji účast u hlavního líčení a uvedla, že je těhotná, má rizikové těhotenství a dlouhodobě se hlavního líčení nebude moci zúčastnit. Tuto skutečnost pak potvrdila příloženou lékařskou zprávou. Soud proto dovozuje, že svědkyně je ve stavu, který po dohlednou dobu znemožňuje její výslech a proto přečetl její výpověď z přípravného řízení dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Svědkyně ve své výpovědi (č. l. 12513-12523) uvedla, že je zaměstnána v prodejně vín a alkoholických nápojů na adrese Praha 9 – Libeň, Českomoravská 1602 a od března 2010 do února 2013 zde byla zaměstnána jako prodavačka. V provozovně prodávala jen sama a nikdo jiný v provozovně nepracoval. Občas jí vypomáhal štamgast M. P.. Provozovnu řídil a svědkyni ukládal úkoly obžalovaný L.V., který rovněž provozovnu zásoboval od výrobce XXXXXXXXXXXX, s. r. o. Zboží přivážel buď sám L.V. nebo jeho syn L. V.. V provozovně se prodává mj. i Tuzemský rum od společnosti XXXXXXXXXXXX

a prodával se v balení 0,1 litrů, 0,5 litrů a v šestilitrovém balení a to přibližně do srpna roku 2012, kdy se tento rum přestával prodávat z důvodu prohibice. Následně byl destilát stažen do skladu prodejny. Podle svědkyně šestilitrové balení bylo opatřeno etiketou a kolkem a toto balení se prodávalo celé nebo se stáčelo do PET lahví. Se zemřelou M. V. R. se svědkyně znala a poškozená v provozovně nakupovala víno, občas vodku, občas rum. To jednou nebo 2x týdně. V provozovně si poškozená kupovala i alkohol od výrobce XXXXXXXXXXXX a to včetně rozlévaného alkoholu. V jakém množství alkohol poškozená konzumovala svědkyně neví, ale podle jejího názoru pravděpodobně ve velkém. V provozovně vesměs pila víno. Občas si dala panáka rumu nebo vodky. V provozovně také nakupovala destiláty a to i šestilitrové balení rumu od výrobce XXXXXXXXXXXX, přitom veškeré barely, které byly v provozovně, se prodaly před prohibicí. Svědkyně v místě bydliště u poškozené byla asi 2x, naposledy v době volání záchranky a vzpomíná si, že v bytě bylo větší množství alkoholu v lahvích, ale nepamatuje si, zda zde bylo i šestilitrové balení alkoholu. Před voláním záchranné služby byl za svědkyní bratranec poškozené Ž. (svědek J. L.) a poprosil svědkyni, ať se jde na poškozenou podívat, protože je jí zle. Svědkyně si myslela, že poškozená má infarkt, protože se jí špatně dýchalo, a proto se svým přítelem zavolali záchranku. Žádný jiný ze zákazníků neměl zdravotní problémy z požitého alkoholu a policie následně v provozovně alkohol zajistila.

Soud nyní stručně uvede skutečnosti zjištěné z výpovědí svědků u hlavního líčení.

Svědék Z. T. (č. l. 25542 p. v.) uvedl, že v roce 2012 nakoupil od neznámého muže bednu rumu za cenu výrazně levnější, než z Makra. Prodejce nezná, ale občas jezdil okolo a nabízel různý alkohol. Následně poškozenému U. prodal 2 litry rumu za cenu, kterou si již nepamatuje a později se dozvěděl o zdravotních následcích z požití tohoto rumu. Později se s poškozeným dohodli na náhradě škody a rozsudek, který byl v rámci trestní věci svědka vyneseno, je svědkovi znám a skutečnosti zde uvedené se zakládají na pravdě. Svědek v roce 2012 asi v jednom nebo ve dvou případech odebral alkohol i od obviněného P. a jednalo se o balení alkoholu po 0,1 litru za běžnou cenu a jako výrobce byl uveden XXXXX. Alkohol byl kolkován, ale některé kolky byly odlepené a popadané v bedně.

Svědék J. V. ve své výpovědi (č. l. 25560-25563) uvedl, že je bratrem obžalovaného J.V.. S bratrem před jeho vzetím do vazby se občas navštěvovali, ale spíše se viděli u rodičů. Bydlí ve stejné vesnici ve vzdálenosti asi 500 metrů a svědek občas obžalovanému vypomáhal, a to jednak z důvodu, že obžalovaný je starší a obžalovanému rovněž dlužil finanční prostředky. Pokud se týká předání tekutin v tisícilitrových kanystrech v září 2012, bratr jej požádal, zda by na cestě ho svědek nedoprovázel a svoji žádost odůvodnil špatným zdravotním stavem (svědek uváděl, že bratrovi bylo v tuto dobu stále špatně) a sjetými pneumatikami, takže svědek měl jet před dodávkou IVECO, se kterou jel obžalovaný J.V. a případně měl volat bratrovi, kdyby na cestě viděl policii (soud s ohledem na charakter nákladu dospívá k závěru, že důvodem součinnosti svědka nebyly ojeté pneumatiky, ale právě charakter nákladu). Svědek jel před dodávkou svým starým automobilem AUDI a doprovázel bratra až na benzínovou stanici Slovnaft za Novým Jičínem. V dodávce byly 4 tisícilitrové kanystry s tekutinou čiré barvy. Kanystry sice nebyly průhledné, ale byly bílé, a pokud by zde byla barva jiná, svědek s ohledem na své předcházející zkušenosti s převážením barevných tekutin (nafty) v těchto přepravních

nádobách uvedl, že by jinou barvu jednoznačně poznal. Nádoby byly naplněny až po vrch, ale kolik přesně v nádobách bylo litrů, svědek neví. Bratr svědkovi uvedl, že jede vrátit dodavateli zboží a blíže tuto věc nekonkretizoval, jen uvedl, že zboží bude přebírat obžalovaný F.. Svědek, který jel před dodávkou, posléze bratrovi volal, že obžalovaný F. čeká na benzínce; obžalovaného F. viděl již v předcházející době u bratra, a to přibližně 1 - 2 před tím ve více případech. Následně pak odjel domů, když bratr uvedl, že jeho součinnost již nebude potřebovat. Pro bratra přibližně několik měsíců před tímto doprovodem dovezl palety do Havířova, kde pravděpodobně v areálu pekárny Penny je předal zákazníkovi, který jej požádal, aby zboží odvezl do firmy. S bratrem na zákazníka čekali a zákazník přijel ještě s další osobou k automobilu, kde byla kouřová skla. Zákazníci nebyli svědkovi představeni, ani je neznal a svědek rovněž neměl dodací listy od zboží. Do Havířova jel svou dodávkou, zatímco do Opavy jel bratr s dodávkou se slovenskou SPZ. Svědek se posléze vyjadřoval k dotazům obžalovaných k vlastnictví dodávek; tato skutečnost však s ohledem na charakter trestní věci není důkazem majícím vztah k trestné činnosti, o které soud rozhoduje. Svědek se rovněž vyjadřoval k vlastní osobě a podnikatelské činnosti.

Svědka J. T. (č. l. 25802-803) uvedl, že od obžalovaného V., kterého zná přibližně dva roky, odebíral alkohol značky XXXXXXXXXXXX a to asi 15 beden v celkové litráži asi 200 litrů. Poslední dodávku odebral v září roku 2012 a jednalo se o zboží s kolky a bylo placeno na fakturu. Svědek nakupoval jeden litr přibližně za 170 Kč, což byla zcela normální cena. Po vypuknutí metylové aféry svědek obžalovanému telefonoval a ptal se, zda se zbožím by mohly být nějaké problémy a obžalovaný následně volal a požádal ho o stažení zboží, takže z této dodávky svědek ničeho neprodal. K předání zboží docházelo vesměs ve vinotéce v Praze, kterou provozoval obžalovaný V..

Svědka B. H. ve své výpovědi (č. l. 25611-25612) uvedla, že v prodejně obžalovaného C. prodávala přibližně od roku 2008 a prodávala v této prodejně i v září 2012. Alkohol, resp. ten nekolovaný, vozil pan A., jehož příjmení svědkyně neznala, a to většinou v kartonech po šesti kusech, kde byly litrové láhve zn. vodka a rum. Kolky na těchto láhvích nebyly, zatímco od ostatních běžných dodavatelů byly výrobky opatřeny kolkem. Nelegální alkohol přebíral buď obžalovaný C., nebo prodavačky a většinou alkohol platil obžalovaný C., ale rovněž se stalo, že v době, kdy obžalovaný nebyl přítomen, se alkohol zaplatil z pokladny v prodejně. C. většinou býval na prodejně každý den a staral se vesměs o zboží; mimořádně se mohlo stát, že i prodával. Obžalovaný C. vesměs objednával nelegální alkohol; v době nepřítomnosti obžalovaného jej mohla mimořádně objednat i prodavačka. Samotný alkohol se stále prodával za částku 140 Kč; byl uskladněn ve skladu a zákazníkům se prodával, jen pokud přímo chtěli alkohol za 140 Kč, takže bez dotazu zákazníka na takový alkohol, prodej nebyl uskutečněn a ani alkohol se jiným zákazníkům nenabízel.

Obdobně vypovídala **svědkyně B. P.** (č. l. 25612-25613), která uvedla, že nelegální alkohol bez kolků se prodával již před rokem 2008, kdy svědkyně do prodejny nastoupila. Alkohol dovážel muž jménem A., jehož příjmení svědkyně neznala, a to v litrových láhvích s označením vodka nebo rum. Obžalovaný vesměs toto zboží objednával a také jednal s mužem

jménem A.. Kolik se za nelegální alkohol platilo, svědkyně neví, ale prodáván byl vždy za 140 Kč za litr. Obžalovaný C. byl na prodejně vesměs každý den a svědkyně vyloučila možnost prodeje vlastního zboží ze strany prodavaček.

V rámci této výpovědi byl obžalovaný C. dotázán soudem, zda objednával a věděl o nelegálním alkoholu a obžalovaný uvedl, že o nelegálním alkoholu nevěděl. Obhajoba obžalovaného, s ohledem na výpovědi prodavaček, je zcela nevěrohodná.

Podobně jako předcházející dvě svědkyně uváděla skutečnosti **svědkyně E. K.** (č. 1. 25613-25614), z jejíž výpovědi soud zjistil, že v prodejně pracovala vesměs o sobotách a nedělích, výjimečně přes týden. Nelegální alkohol objednával obžalovaný C. a muž jménem A. jej přivážel. Alkohol nebyl opatřen kolky a od kolegyň se dozvěděla, že když se na tento alkohol někdo zeptá, tak má zákazníkovi prodat litr za 140 Kč. Většinou alkohol nakupoval obžalovaný C., v jednom případě jej převzala a zaplatila svědkyně a podle svědkyně muž jménem A. tento alkohol prodával za 80 Kč za litr. Obžalovaný podle svědkyně chodil vesměs do prodejny každý den, včetně sobot a nedělí a rozhodně prodavačky neprodávaly zboží, o kterém by nevěděl.

S ohledem na obhajobu obžalovaného soud přistoupil ke konfrontaci, kterou ale obžalovaný C. odmítl podstoupit.

Svědkyně E. L. ve své výpovědi (č. 1. 25675 - 25676) uvedla, že na přelomu srpna a září 2012 si zakoupila v prodejně na Jižních Svazích ve Zlíně jeden litr vodky, která nebyla běžně vystavená. Obvyklá praxe při nákupu byla požádat prodavačku za 140 Kč a prodavačka přinesla vodu ze skladu. Z vodky svědkyně za dva dny vypila asi $\frac{3}{4}$ litru, následně se jí udělalo špatně a záchranná služba ji odvezla do nemocnice, kde byla hospitalizována. Je možné, že vyjma této vodky pila i další alkoholické nápoje. Podle svědkyně ale zdravotní problémy byly právě z vodky nakoupené na Jižních Svazích a paní, která vodu nakupovala před svědkyní, zemřela.

Svědka S. V. ve své výpovědi (č. 1. 25799 – 25800) uvedl, že v září roku 2012 koupil na I. segmentu (obchod obžalovaného C.) láhev vodky, kterou posléze s matkou společně vypili. V poměru přibližně 6 : 4. Matka již druhý den špatně viděla, ale u svědka se zdravotní problémy projeví až posléze. Svědek byl hospitalizován v nemocnici Zlín na JIP a v současné době nemá přetrvávající zdravotní problémy, kromě problémů psychických, které možná souvisí s danou situací. Pokud se týče samotného nákupu, do tohoto obchodu chodil nakupovat alkohol za 140 Kč za litr přibližně tři až pět let před otravou, asi 1 x za měsíc. Daný alkohol do prodejny chodilo nakupovat více osob. Laciný alkohol v prodejně vystaven nebyl a byl prodán na základě žádosti od zákazníka.

Obdobné skutečnosti uvedla ve své výpovědi **svědkyně J. V.** (č. 1. 25800), která dále uvedla, že syn zakoupil 1 litr vodky 9. září, přitom levnější vodka vystavována nebyla a při nákupu šla prodavačka dozadu. Takto svědkyně se synem kupovali levnou vodu přibližně 1 x až 2 x měsíčně po dobu asi tří let a tato vodka byla o 35 Kč až 40 Kč lacinější, než normální

vodka. Svědkyně poté popsala své zdravotní problémy a dobu léčení, přitom uvedla, že zdravotní následky nyní nepocítuje.

Svěděk J. B. (č. 1. 25572) ve své výpovědi uvedl, že po návratu z dovolené v září 2012 se stavil za svou kolegyní R. K., která mu nabídla vodku zakoupenou v prodejně ve Zlíně na Jižních Svazích majitele C., které svědek vypil přibližně 1 deci. Skutečnost zakoupení láhve vodky v této prodejně svědkovi sdělila R. K.. Samotná vodka, kterou svědek pil, měla jakoby pachů a později pro svědka přijela policie, protože R. K. se udělalo špatně a odvezla ji záchranka. Svědek byl odvezen do nemocnice, kde byl léčen a v současné době svědek pozoruje zhoršení paměti, které přičítá otravě daným alkoholem.

Svědčyně R. K. ve své výpovědi (č. 1. 25572-25573) uvedla, že dne XXXXX v prodejně BONAI ve Zlíně na Jižních Svazích, která patří obžalovanému C., zakoupila 1 litr vodky zn. Lunar za 140 Kč od prodavačky, kterou nezná. Vodka byla donesena zezadu ze skladu prodejny, když běžně vystavena nebyla. Následně tuto vodku si nalila do hrnku s kávou a dala rovněž do hrnku vodku svědkovi J. B.. Kromě svědkyně a B. z láhve nikdo nepil a každý z této láhve podle svědkyně vypil asi 0,25 litru. Svědkyni se později udělalo zle a byla odvezena do nemocnice, kde byla léčena z otravy alkoholem. Svědkyně uvedla, že takto levnou vodku nakupovala v prodejně poprvé a jednalo se o náhodu.

Svěděk Z. M. ve své výpovědi (č. 1. 25573-25574) uvedl, že 1 litr rumu zakoupil v prodejně Večerka ve Zlíně na Jižních svazích, kterou provozuje obžalovaný C., a to v pátek 7. 9. 2012 za částku 140 Kč. Rum nebyl v prodejně vystaven a prodavačka šla pro něj dozadu. V neděli si dal s kolou přibližně 3 nebo 4 odlivky zakoupeného rumu, později začal ztrácet zrak a byl odvezen do nemocnice, kde se probral asi za 1 měsíc. Nadále má výrazné zdravotní problémy – je skoro slepý, takže na vzdálenost několika metrů vidí jen siluety osob, má křeče v nohou a levou polovinu těla jakoby po mrtvici. Z důvodů těchto zdravotních problémů je v plném invalidním důchodu, když před tím zdravotní problémy neměl, pracoval jako řidič z povolání a musel absolvovat zdravotní prohlídky. Kromě rumu zakoupeného v obchodě obžalovaného C. přes víkend nepil žádný alkohol, vyjma vodky v originálním balení.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uvedla **svědkyně A. V.** (č. 1. 25574), která potvrdila zakoupení 1 litru rumu dne 7. 9. 2012 v obchodě obžalovaného C.; následně požívání rumu v neděli, kdy ráno její přítel Z. M. nemohl dýchat, a sama svědkyně měla výrazné problémy se zrakem. Pomocí sousedky byla zavolána záchranka, která je nadvakrát odvezla do nemocnice, kde svědkyně byla léčena přibližně 10 dní. V současné době má zhoršený zrak a psychické problémy, protože pečuje o svého přítele Z. M., který má výrazně zhoršený zrak a zdravotní problémy.

Svědčyně L. M. (č. 1. 25575) uvedla, že počátkem září 2012 zakoupila litrovou láhev vodky za 140 Kč v obchodě na Jižních Svazích (Večerka obžalovaného C.). V obchodě chtěla

jen vodku a prodavačka sáhla asi pod pult; zda byl tento typ vodky vystaven v prodejně, svědkyně neví. V neděli před požíváním vodky si svědkyně dala malou odličku domácí slivovice, následně vypila 2 větší odličky vodky. Později obsah láhve její manžel vylil a láhev vyhodil. Svědkyně byla později převezena do nemocnice, kde byla asi 10 dní, ale zdravotní problémy, které by byly spojeny s požitím závadného alkoholu, v současné době svědkyně nepocítuje.

Svědék J. Č. (č. l. 25575-25576) uvedl, že 1 litr vodky zn. Lunar zakoupil za částku 140 Kč v prodejně BONAI (prodejna obžalovaného C.), když již před tím po dobu 2 – 3 let za částku 140 Kč za 1 litr v dané prodejně nakupoval. Láhev nebyla označena kolkem a obžalovaný dle své výpovědi vždy nakupoval jen 1 láhev, kterou po vypití vyhazoval. Následně asi za 2 dny jel na služební cestu do Brna, když před tím z láhve 2 dny upíjel. V Brně mu ujel autobus, a proto si zakoupil 1 nebo 2 odličky vodky, která stála asi 15 Kč za odličku, a pak jel zpět do Zlína. Teprve při zpáteční cestě se svědkovi udělalo špatně a byl hospitalizován asi 14 dní v nemocnici, kde mu bylo řečeno, že se podruhé narodil. Zdravotní problémy související s požitím závadného alkoholu svědek nepocítuje. Láhev, ze které požíval vodku, resp. i zbytek alkoholu, svědek vydal policii.

Svědék J. P. ve své výpovědi uvedl, že zná přibližně dva roky obžalovaného J., se kterým hodlal otevřít stánek s občerstvením. Svědek rovněž zná obžalovaného V., kterého v době rozhodné znal pod jménem K. a pomáhal mu s prodejem návěsu. Na jedné schůzce, která se odehrála mezi 22. – 26. srpnem, kdy toto datum si pamatuje s ohledem na e-mailovou dokumentaci, obžalovaný V. přinesl vzorky alkoholu zn. rum a vodka v PET láhvích o obsahu 1 nebo 1,5 litru. Této schůzky se zúčastnil svědek, obžalovaný V., obžalovaný J. a došlo k ochutnání alkoholu v rozsahu asi 0,5 deci. V rámci ochutnávky svědek neměl žádné zdravotní problémy a alkohol chutnal normálně. Při ochutnávce obžalovaný V. říkal něco ve smyslu, že bude dodávat stejný alkohol; o ceně při schůzce řeč nebyla. Zda probíhaly dodávky před ochutnávku nebo podrobnosti dodávek svědek nezná.

Svědék R. P. uvedl (č. l. 25615-25616), že s obžalovaným J. se znají asi 20 let a mimo jiné koncem prázdnin roku 2012 sjížděli Jizeru za přítomnosti více známých. Akce probíhala tři dny a mimo jiné pili i rum a vodku, které přinesl obžalovaný J. z automobilu s tím, že se jedná o nějaké vzorky. Po alkoholu neměli žádné zdravotní problémy, a jelikož alkohol byl dobré kvality, požádal svědek obžalovaného J., aby mu přivezl plastovou PET láhev s rumem a obžalovaný pak svědkovi dovezl požadované v období asi mezi 10. – 15. zářím. Odkud má obžalovaný vzorky, svědek nevěděl.

Obžalovaný J. se k této výpovědi vyjádřil, že se jednalo o vzorky od obžalovaného V., které přivezl do Prahy a které ochutnával s P..

Obžalovaný V. uvedl, že skutečně vzorky dodal v období mezi 22. – 26. srpnem a bylo to před první dodávkou zdravotně závadného alkoholu od obžalovaného F., který se uskutečnil asi 27. srpna, takže se nejednalo o závadný alkohol.

Svědék M. Š. ve své výpovědi (č. l. 25577) uvedl, že zemřelou M. R. znal přibližně 10 let a poškozená často a ve větší míře požívala alkoholické nápoje. V období před 21. 10. 2012, kdy se u ní projevíly zdravotní problémy, a byla hospitalizována v nemocnici, zakoupila alkohol ve vinotéce, jednalo se asi o rum v šestilitrovém balení, který potom byl přelit do lahví. Na šestilitrovém balení byla etiketa firmy XXXXX XXXXX a pravděpodobně i kolek. Svědek posléze uváděl podrobnosti týkající se zdravotních problémů poškozené dne 21. 10. 2012.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uvedl **svědek Y. L.** (č. l. 25578), který uváděl, že poškozená si zakupovala velké balení o obsahu přes 5 litrů a svědek před odvozem poškozené do nemocnice dne 21. 10. 2012 viděl v jejím bydlišti barel o obsahu asi 6 litrů. Poškozená alkohol z tohoto balení přelávala do menších obalů. Kde alkohol kupovala, svědek neví. Svědek posléze popisoval zdravotní problémy poškozené a okolnosti jejího odvozu do nemocnice.

Svědék P. T. ve své výpovědi (č. l. 25805) uvedl, že kanystr s tuzemákem zakoupili v roce 2012 od obžalovaného V. v jeho domě a alkohol přelili do láhve o objemu jeden litr rumu, který společně s manželkou vypili. Druhý den opětovně nejprve alkohol odlili do litrové láhve a zase vypili, přitom obžalovaný vypil vesměs více. Následující den v pondělí bylo obžalovanému již špatně a vypil jen asi dvě deci alkoholu, ale zdravotní stav se mu zhoršoval, ztrácel zrak a následně jej převezl V. na žádost manželky do nemocnice. Během víkendu, kdy požíval rum od V., vypil asi tři piva, jinak žádný alkohol nepil. Alkohol od V. měli na dluh a alkohol nakonec zaplacen nebyl.

Svědčyně A. T. uvedla, že barel rumu značky Tuzemák o objemu 5 nebo 6 litrů koupili u V. a byla domluva na pozdějším zaplacení částky 760 Kč. Již dříve, asi před měsícem a půl, koupila rum u Vietnamců, který byl o něco levnější, než v obchodě, ale měl kolek na lahvi. Rum od V. byl lacinější, kdy rozdíl v ceně byl minimálně 20 Kč za litr. Rum začali popíjet o víkendu a tento rum dolévali do lahve rumu od Vietnamců, který částečně vypili v pátek. Vypili vždy přibližně litrovou láhev a svědkyně vypila asi tři deci a manžel sedm deci. Obdobně se popíjelo v neděli a v pondělí šla svědkyně do práce. Svědkyni bylo rovněž špatně, byla malátná a viděla jen obrysy osob. Manželovi bylo velmi špatně a na její přání manžela V. odvezl do nemocnice. Při cestě říkala V., že je to z rumu, který jim prodal, ale V. uváděl, že rum byl v pořádku, ale později v šestilitrovém kanystru byl objektivně zjištěn metylalkohol. Na otravu metylalkoholem byl hospitalizován jen manžel, protože svědkyni sestřička poslala domů.

Svědčyně V. P. ve své výpovědi (č. l. 25676) uvedla, že se zemřelým manželem hospodařili každý samostatně a manžel nadměrně požíval alkoholické nápoje. Manžel nakupoval buď v prodejně Albert, nebo poblíž v malé místní prodejně, kde se prodávalo vše. Alkohol (vodku) pak manžel nakupoval u prodejny Albert v jednom stánku. Asi dva nebo tři týdny před vypuknutím metanolové aféry měl manžel svědkyně zdravotní problémy, které léčil

požíváním vodky. Po určité době začal špatně vidět a měl halucinace. Bylo to v době, kdy svědkyně viděla v televizi lahve závadného alkoholu, které měly zapříčinit smrt osob, které požily alkohol z těchto lahví. U manžela našla obdobnou láhev, proto nechala manžela odvézt do nemocnice, kde ale zemřel. Kde láhev s alkoholem koupil, svědkyně neví.

Svěděk T. K. ve své výpovědi (č. l. 25678) uvedl, že z obžalovaných zná M.T., s nímž se seznámil v polovině roku 2012 a v rámci setkávání mu obžalovaný nabídl, aby se za ním zastavil v Horní Olešnici s tím, že má dobrou vodku. Svědek přijel počátkem září 2012 za obžalovaným, který měl v kůlně krabice, v nichž měl asi alkohol v kanystrech. Svědkovi obžalovaný nabídl rum a vodku a tento alkohol nalil svědkovi do PET lahvi o objemu 1,5 litru. Svědek alkohol vypil společně se svým kamarádem bez jakýchkoliv zdravotních problémů. Alkohol svědek dostal zdarma, pravděpodobně jako oplátku za to, že obžalovaný občas za oběd v hotelu, jehož je svědek K. v Kořenově vlastníkem, platil jen režijní náklady. Současně se obžalovaný ptal svědka, zda alkohol nechce koupit, hledal tak asi odběratele alkoholu.

Na žádost obhajoby byli u hlavního líčení dne 30. 4. 2014 slyšení svědkové J. B., M. S. a R. J.

Svěděk J. B. (č. l. 25886), který vypracoval analýzy a mapy výskytu kontaminovaných směsí uvedl, že vycházel ze zdrojů policie a veřejných zdrojů, přitom v rámci zdrojů z policie měl k dispozici nejenom skutečnosti, uvedené ve spise, ale veškeré nahlášené události. V mapě vzorků jsou pak zaznamenány všechny vzorky, které byly zkoumány. Zdroje z policie pak konfrontoval s veřejnými zdroji a zkoumal, zda skutečnosti uvedené na internetu jsou podchyceny v evidenci policie a pokud ne, z jakých důvodů. Zjištěné poznatky pak shrnul v rámci vypracované mapy.

Svěděk M. S. ve své výpovědi (č. l. 25886-25887) uvedl, že se zúčastnil prohlídky areálu bývalých Čokoládoven Opavia v Opavě, jako zaměstnanec celního úřadu. Na základě pokynů Policie ČR pak vzorkovali zboží, odebírali vzorky a protokol sepsala Policie České republiky, kdy tento protokol podepsal i svědek. Skutečnosti uvedené v protokolu souhlasily se skutečnostmi, které nastaly v průběhu prohlídky. Svědek pro potřebu celní správy neodebíral žádný vzorek. Zhruba za dva měsíce proběhlo místní šetření celního úřadu a byly odebrány vzorky z areálu, které byly vyhodnoceny a zjištěné údaje poskytnuty Policii České republiky. Při první prohlídce probíhalo číslování na základě pokynů PČR v rámci číselné řady. Podle svědka se z jedné nádoby neodebíraly dva vzorky.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uvedl **svědek R. J.** (č. l. 25887), který jako pracovník celní služby byl asistentem svědka S. a pomáhal mu při odběru vzorků. Podle svědka byly vzorky odebírány na základě pokynu policie a z jedné nádoby se odebíraly dva nebo tři

vzorky, které byly očíslovány a následně předány policii. Před zapečetěním vzorků byl vzorek vždy kriminalistickým technikem vyfotografován a zaznamenán.

Nalézací soud v rámci dokazování před vyhlášením rozsudku ze dne 21. 5. 2014 provedl celou řadu listinných důkazů a poukazoval především na graficky vyhotovené analýzy a diagramy, které jsou přílohou spisu a z nichž je zjevná vztahová problematika mezi obžalovanými, dobou páchaní trestné činnosti, průběh trestné činnosti vč. předávání životu nebezpečné směsi, jakožto i další okolnosti mající vztah k trestnímu řízení. Soud poukazuje na kamerové záznamy z objektu Opavia REAL, které byly v průběhu hlavního líčení přehrány – především záznamy z 8. 9. 2012 a 1XXXXX. Soud poukazuje dále na analýzu teXXXXXmunikačního provozu jednotlivých obžalovaných, protokoly o domovních prohlídkách a prohlídkách nedomovních prostor, analýzu věcí a zajištěných směsí v rámci těchto prohlídek, doklady k činnosti firmy CARLOGIC, firmy FROS, protokoly o vydání věcí vč. fotodokumentací, protokoly o rekognicích včetně fotodokumentací, protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentací, rozborů vesměs zajištěných tekutin, sdělení úřadů, odborná vyjádření, jakožto i řadu dalších listinných důkazů.

Odvolací soud v rámci svého zrušovacího usnesení ze dne 14. 1. 2015 samotné důkazy a jejich hodnocení soudem nalézacím vyhodnocoval jednak na str. 43, jednak na str. 44. Dle názoru odvolacího soudu nalézací soud ve věci ve významné míře postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu při provádění dokazování a namnoze i při hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, i když skutková zjištění z větší části dovozoval odpovídajícím způsobem, oproti tomu odvolací soud se neztotožnil s hmotněprávní závěry a jak již bylo výše naznačeno, v napadeném rozhodnutí zrušil. Co se týká námitek obhajoby, podle odvolacího soudu převážná většina námitek odezněla již v předcházejících stádiích trestního stíhání, přičemž procesní soud se nevypořádal se všemi z nich beze zbytku. Dále se odvolací soud zabývá především hmotněprávními závěry nalézacího soudu.

Odvolací soud dále podrobně rozebírá zvláště závažný zločin obecného ohrožení ve srovnání s trestnými činy ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty dle § 156 a § 157 trestního zákoníku, dále pak podrobně rozebírá institut zavinění a subjektivní stránky trestného činu vč. příčinné souvislosti. Nalézací soud s ohledem na přehlednost procesu bude přímo citovat z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 1. 2015, a to ze str. 45 - 50:

Konstrukce zvláště závažného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1, odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku spočívá v tom, že kdo úmyslně způsobí obecné nebezpečí tím, že vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčiní požár nebo povodeň nebo škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil nebo se dopustí jiného podobného nebezpečného jednání, nebo kdo takové obecné nebezpečí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění, způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví nejméně dvou osob nebo smrt a způsobí činem uvedeným v odst. 1 úmyslně smrt. Obecné nebezpečí jako takové je stav, při němž nastává

pravděpodobnost vzniku vážné poruchy, která pro svou povahu, rozsah a intenzitu znamená nebezpečí smrti, nebo těžké újmy na zdraví více osob, přičemž nastává tehdy, vznikne-li situace, která svou povahou, rozsahem a intenzitou ohrožení se rovná nebezpečí požáru, povodně, výbuchu, tedy hrozí-li lidem bezprostřední nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo škody velkého rozsahu na cizím majetku. Obecné nebezpečí vzniká, když nebezpečí v zákoně uvedené povahy a intenzity hrozí bezprostředně, což znamená výrazné přiblížení se k poruše. Nestačí proto, když jednáním pachatele byla vytvořena jen taková situace, v níž obecně nebezpečný následek může sice vzniknout, avšak jen po splnění dalších podmínek. Pro stav obecného nebezpečí je typická živelnost a neovladatelnost průběhu událostí, při níž je vznik poruchy závislý na nahodilých okolnostech vymykajících se vlivu pachatele i ohrožených osob. Jako příklady obecně nebezpečného jednání uvádí literatura mimo jiné i jiné podobně nebezpečné látky, vyjma elektřiny, apod., jejíž škodlivé účinky se mohou svou povahou a rozsahem nebezpečí projevit obdobně jako účinky výbušniny, plynu a elektřiny, tedy chemické či toxické látky nebo směsi, které při vdechnutí, požití nebo při průniku kůží v malých množstvích způsobuje smrt nebo akutní nebo chronické poškození zdraví. Obecně nebezpečným následkem je pak vydání většího počtu lidí v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, tedy ohrožení nejméně sedmi osob (viz rozsudek Nejvyššího soudu R 39/1982 sbírky soudních rozhodnutí). Po subjektivní stránce vyžaduje naplnění skutkové podstaty zločinu obecného ohrožení úmyslu, kdy pachatelovo jednání musí být ovládáno představou nebezpečí a také vůlí je způsobit. Úmysl pachatele tedy směřuje ke způsobení obecného nebezpečí, popř. k jeho zvýšení nebo ztížení jeho odvrácení či zmírnění. Samotná těžká újma či smrt pak musí být tímto činem způsobena úmyslně.

Oproti tomu zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1 tr. zákoníku uvádí, že kdo v rozporu s jiným právním předpisem má na prodej nebo pro tento účel vyrobí nebo sobě nebo jinému opatří úmyslně potraviny nebo jiné předměty, jejich požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, bude potrestán odnětím S. až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty a v odst. 2 je obsažena kvalifikovaná skutková podstata uvedeného zločinu, b) spáchá-li čin uvedený v odst. 1 a) jako člen organizované skupiny, spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelné pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, c) poruší-li takovým činem důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona nebo d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví. V odst. 3 je předpokladem způsobení těžké újmy na zdraví nejméně dvou osob nebo smrti dle odst. 4 je předpokladem způsobení smrti nejméně dvou osob. V praxi se takového jednání dopouští ten, kdo má na prodej, vyrobí, či sobě nebo jinému opatří takové potraviny, znamená to, že pachatel přechovává závadné potraviny nebo jiné předměty za účelem prodeje, přičemž se nemusí jednat o legální prodej. Nevyžaduje se ani soustavnost takového jednání, postačí jen ojedinělý případ. Pojmem "vyrobí" se rozumí nejen průmyslová nebo řemeslná, ale i jakákoliv jiná výroba, či zhotovení závadné potraviny nebo předmětu, v praxi jde především o potravinářskou výrobu, může jít i o výrobu chemickou či výrobu jiných závadných potřeb. Pojmem sobě nebo jinému opatří, se rozumí obstarání závadné potraviny nebo jiného předmětu sobě nebo jinému, a to ať prodejem, darováním, výměnou za jinou věc, apod. Výroba, či opatření závadné potraviny nebo jiné potřeby se musí stát za účelem jeho prodeje. Není tedy trestný ten, kdo si opatří takové potraviny za účelem vlastní spotřeby. Nebezpečnost potravin nebo jiných předmětů pro lidské zdraví je třeba posuzovat vždy

v souvislosti s obvyklým účelem jejich požívání nebo jiného užívání a potravinami se rozumí veškeré poživatiny, a to jídla a nápoje, ať jsou zpracované či nezpracované i přísady do poživatin. Nebezpečnost může být v potravině samé nebo v nevhodnosti zpracování či v nevhodném obalu. Jde o úmyslný ohrožovací delikt, kdy k ohrožení zde dochází již tím, že pachatel má na prodej potraviny či jiné předměty, jejichž požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví. Nevyžaduje se tedy, aby byly skutečně prodány. Čin, který má za následek těžkou újmu na zdraví či smrt může být kvalifikován i v případě, že tato těžká újma na zdraví či smrt byly způsobeny pouze z nedbalosti. Při úmyslném způsobení těžké újmy na zdraví či smrti by pak nepochybně šlo o možný souběh zločinu ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty s trestným činem těžkého ublížení na zdraví či dokonce trestného činu vraždy, apod. Pokud jde o formu zavinění, bylo jednání shora uvedených obžalovaných ustáleno na úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 písm. b) tr. zákoníku, tedy že pachatelé věděli, že svým jednáním mohou takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že jej způsobí, byli s tím srozuměni. Samotným srozuměním podle § 15 odst. 2 tr. zákoníku se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Vrchní soud zdůrazňuje, že závěr o zavinění pachatele musí být vždy prokázán výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplynout (R 19/71). Samotné zavinění se nemusí vztahovat na právní posouzení skutku a jeho trestnost, stejně jako na objektivní podmínky trestnosti. U trestných činů ohrožovacích postačí, zahrnuje-li zavinění možnost poruchy a není třeba, aby se vztahovalo na samotnou poruchu. U znaku skutkové podstaty trestného činu zpravidla postačí, jsou-li pachateli známa fakta, která jim lze podřadit. Podle rozhodnutí Ústavního soudu 2/2010, nepřímý úmysl, potažmo vědomost nedbalou, nelze jen předpokládat, ale je nutno ji na základě zjištěných okolností prokázat. Závěry o vině nesmí nabýt povahy jakýchsi presumpcí. Vrchní soud si je vědom skutečnosti, že mezi zaviněním formou úmyslu nepřímého a formou nedbalosti vědomé je velmi tenká hranice a v praxi jejich rozlišení často působí nemalé potíže. Okruh skutečností, které musí být složkami zavinění zahrnuty vyplývá z vymezení pojmu zavinění (§ 15 - § 16 tr. zákoníku). Zavinění se musí vztahovat k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, které je vyvoláno spáchaným trestným činem, tedy způsobem uvedeným v trestním zákoně. Vztahuje se tedy na průběh pachatelova činu, který se projevil v objektivní realitě a odpovídá znakům skutkové podstaty trestného činu. Samotné zavinění se musí vztahovat v podstatě na všechny skutečnosti, jež jsou znakem skutkové podstaty trestného činu, přičemž postačí, že pachatel zná reálné skutečnosti (fakta), které se těmito znaky podřazují. Pokud by se zavinění k některé z požadovaných skutečností nevztahovalo, není dána subjektivní stránka trestného činu, a proto je vyloučena trestní odpovědnost pachatele. U trestných činů ohrožovacích postačí, zahrnuje-li zavinění možnost poruchy a není třeba, aby se vztahovala na samotnou poruchu, tedy v konkrétním případě při obecném ohrožení podle § 272 tr. zákoníku postačí, aby pachatel zamýšlel vydat lidi v nebezpečí smrti, a není třeba, aby zamýšlel tyto lidi skutečně usmrtit. Postačí tedy tzv. úmysl ohrožovací. Složitější situace je u zavinění ve vztahu k objektu trestného činu, který není zpravidla v ustanovení zvláštní části trestního zákona výslovně vyjádřen. Zde postačí, jsou-li pachateli známy okolnosti podřazené pod ostatní znaky v zákoně uvedené, z nichž se objekt trestného činu dovozuje. Tam, kde je objekt v trestním zákoně výslovně vyjádřen, musí se zavinění vztahovat i na něj. Z hlediska zavinění postačí znalost skutkových okolností rozhodných pro naplnění toho kterého zákonného znaku, přesto, že jde o právní pojem. Jestliže skutková podstata obsahuje takový znak, jako např. obecné

ohrožení, je třeba, aby se zavinění vztahovalo i na tento znak, postačí však, aby pachatel měl o něm jen laickou představu. Nemusí tedy vědět, jaké právní předpisy upravují povinnosti ve vztahu k tomuto zákonnému znaku. Jak složka vědění, tak i složka volní, nemusí zcela přesně odpovídat objektivní realitě, nemusí však zcela přesně odrážet skutečnosti příslušnými ustanoveními zvláštní části trestního zákona předpokládané a nemusí se vztahovat ke všem podrobnostem, které jsou pro daný čin charakteristické. Mohou být v rámci znaků uvedených v zákoně nahrazeny v představě pachatele (ve složce volní) nebo mohou být doplněny. Z rámce znaku skutkové podstaty v tomto smyslu nevybočuje, jestliže pachatel zamýšlel následek, resp. účinek obdobné povahy, jež ve skutečnosti nastal, za podmínky, že jde o jednu z možných podob téhož uvažovaného následku či účinku. Pro závěr, že těžká újma na zdraví, potažmo smrt, byla pachatelem způsobena úmyslně, není třeba důkazu, že chtěl způsobit právě takovou újmu, kterou jeho jednání poškozenému přivodilo. Tento závěr je odůvodněn již zjištěním, že vzniklá těžká újma na zdraví či smrt, s jeho jednáním je v příčinné souvislosti a pachatel tak jednal v úmyslu způsobit poškozenému alespoň újmu na zdraví takové intenzity, kterou je nutno označit za těžkou. Přitom postačí i úmysl eventuální. Subjektivní stránka uvedeného činu je proto dána i v případě, kde pachatel takový následek svého jednání pokládá za možný a pro případ, že nastane, je s ním srozuměn. Závěr o tom, zda je tu zavinění ve smyslu trestního zákona a v jaké formě, je závěrem právním. Tento závěr o subjektivních znacích trestného činu se však musí zakládat na skutkových zjištěních soudu, vyplývajících z provedeného dokazování, stejně jako závěr o objektivních znacích trestného činu. Při zjišťování okolností, které mají význam pro závěr o zavinění, není možné předem přikládat zvláštní význam žádnému důkaznímu prostředku, ale na zavinění a jeho formu je třeba usuzovat ze všech konkrétních okolností, za kterých byl čin spáchán a ze všech důkazů významných z tohoto hlediska, včetně doznání obviněného, pokud tu existuje. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dokazovat jen nepřímou, a to z okolností objektivní povahy, ze kterých se dá podle zásad správného myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem. Uvedené, objektivně zjistitelné okolnosti útoku jsou ve vztahu k dokazování formy zavinění pachatele toliko důkazy nepřímými, na jejichž základně nelze eventuální úmysl automaticky presumovat. Aby bylo možno dovodit alespoň srozumění pachatele s usmrcením poškozeného, musí být uvedené objektivní okolnosti logicky provázány s okolnostmi subjektivní povahy, jakými jsou pohnutka činu a osobní vlastnosti pachatele (rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. ÚS 3/2007). Při zjišťování subjektivní stránky trestného činu nelze dojít k závěru o alternativním vztahu pachatele k zamýšlenému následku, ale forma zavinění musí být vždy přesně zjištěna, a to popř. i při použití zásady *in dubio pro reo*. U nepřímého či eventuálního úmyslu pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, a to v současné době jen trestním zákoníkem, a pro případ, že jej způsobí, byl s ním srozuměn. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje aktivní volní vztah pachatele ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, čímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chování pachatele. Způsobení takového následku však není přímým cílem pachatele, ale nevyhnutelným prostředkem, neboť pachatel svým záměrem sleduje jiný cíl, který může být z hlediska trestního práva jak cílem relevantním, tak i cílem nezávadným. Přitom je však pachatel vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěným, pouze vedlejším následkem jednání pachatele, se kterým je však srozuměn. Na takové srozumění lze usuzovat z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si pachatel představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah nebo

o zásah někoho jiného. Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Při eventuálním úmyslu pachatel svým jednáním zásadně mířil na jiný účel, či sledoval jiný cíl, ale bylo mu jasné, že ho nedosáhne jinak než tím, že zřejmě in eventum dojde k poruše určitého právního statku zákonem chráněného, zásadně tedy nepočítal s žádnou konkrétní okolností, jež by následku, který si představoval jako možný, mohla zabránit. Způsobení takového následku však není přímým cílem pachatele, ale ani z hlediska psychického nazírání pachatele nutným výsledkem jeho jednání, neboť sleduje svým záměrem účel nebo cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jak účelem nebo cílem relevantním, tak i účelem či cílem nezavadným, přitom je však pachatel vždy smířen s tím, že realizace tohoto účelu nebo cíle zřejmě předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěný. V souvislosti s řešením pojetí srozumění je třeba se zabývat řešením tzv. nepravé lhostejnosti či pravé lhostejnosti. Srozuměním je vždy pokryta tzv. nepravá lhostejnost, kdy lhostejnost pachatele k tomu, zda následek nastane nebo nenastane, vyjadřuje jeho aktivní kladné stanovisko k oběma možnostem, tedy sice méně intenzivní, ale volní vztah k relevantnímu trestněprávnímu následku. V takovémto případě půjde o nepřímý (eventuální) úmysl. Složitější je to v případě tzv. pravé lhostejnosti, neboť podle dosud převládajících názorů zde není ani nejslabší volní vztah pachatele k takovému následku, tedy pachatel není s následkem srozuměn, naopak spoléhá, byť bez přiměřených důvodů, že k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem nedojde, a proto tzv. pravá lhostejnost je zařazována do vědomé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, i když ne zcela odpovídá zápornému znaménku vůle pachatele, to je nechtění při této formě nedbalosti. Vědomá nedbalost se shoduje s eventuálním úmyslem v intelektuální složce, ale oproti eventuálnímu úmyslu zde chybí volní složka vyjádřená srozuměním. Při vědomé nedbalosti pachatel ví, že může způsobit následek trestného činu, avšak nechce ho způsobit a není s ním ani srozuměn, naopak spoléhá, že ho nezpůsobí. Při posuzování rozhraničení vědomé nedbalosti od eventuálního úmyslu je třeba hodnotit, zda důvody, pro které pachatel spoléhá, že následek nezpůsobí, mají charakter dostatečných důvodů, za něž je možno považovat jen takové důvody, které sice v posuzovaném případě nebyly způsobilé zabránit relevantnímu následku z hlediska trestního práva, ale v jiné situaci a za jiných podmínek by k tomu mohly být reálně způsobilé. Nejde tedy o spoléhání se na náhodu. Tam, kde pachatel spoléhá jen na šťastnou náhodu, nejedná z vědomé nedbalosti, ale jde o úmysl eventuální. Kritériem nedbalosti, a to jak ve formě vědomé či nevědomé, je zachování potřebné míry opatrnosti pachatele. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, neboť jedině spojení obou těchto hledisek při posuzování trestní odpovědnosti za trestný čin z nedbalosti odpovídá zásadě odpovědnosti ze zavinění v trestním právu. Objektivní hledisko doplněné subjektivním hlediskem platí i pro vymezení nedbalosti vědomé, poněvadž přiměřenost důvodů, na něž pachatel spoléhal, že nezpůsobí porušení nebo ohrožení zájmu, je třeba posuzovat podle toho, jak se situace jevila pachateli i vzhledem k vnějším okolnostem konkrétního případu. U vědomé nedbalosti by tedy nestačilo, pokud by pachatel věděl, že pracovní či jiný postup, při němž došlo k újmě na zdraví, odporoval příslušným předpisům, protože i vědomá nedbalost musí být dána též se zřetelem na osobu pachatele a na konkrétní okolnosti případu jím vnímané, nebo které měl alespoň možnost vnímat. Při zkoumání zavinění pachatele smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nestačí pouhé zjištění, že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, ale je nutno zjišťovat vždy všechny okolnosti, z nichž by bylo

možné spolehlivě dovést, že bez přiměřených důvodů spoléhal, že porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem nepůsobí. Požadovaná míra opatrnosti je podle judikatury zachována i tehdy, jestliže odpovědná osoba sice nedodržela příslušný bezpečnostní předpis, avšak zajistila bezpečnost jiným vhodným způsobem, který odpovídá novým poznatkům vědeckým, technologickým, apod. (R 4/1957 sbírky soudních rozhodnutí). Subjektivní vymezení míry opatrnosti vyžaduje, aby mimo míry povinné opatrnosti (objektivní kritérium) bylo vzato v úvahu i subjektivní vymezení, které spočívá v míře opatrnosti, kterou je schopen vynaložit pachatel v konkrétním případě. Je to tedy individuální hledisko. Proto o zavinění z nedbalosti jde jen tehdy, jestliže povinnost a možnost předvídat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem jsou dány současně. Nedostatek jedné z těchto složek znamená, že čin je nezaviněný. Při posuzování subjektivní míry opatrnosti je třeba zvažovat jednak vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav pachatele (vzdělání, kvalifikace, obecné i speciální zkušenosti, inteligence, postavení v zaměstnání, apod.) a jednak okolnosti konkrétního případu, ať už existují nezávisle na vůli pachatele, anebo jsou jím vyvolané, zejména místo a čas činu, povětrnostní podmínky, mimořádný průběh události, atd.

Mezi porušením potřebné míry opatrnosti a následkem musí být příčinná souvislost. Základním předpokladem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání obviněného na trestním zákoníkem chráněné společenské vztahy a toho, zda toto jednání nese všechny znaky zavinění ve smyslu § 15 či § 16 tr. zákoníku. Zavinění musí zahrnovat všechny znaky charakterizující objektivní stránku trestného činu, tedy i příčinný vztah mezi jednáním pachatele a následkem trestného činu. Při nedbalosti je třeba, aby si pachatel alespoň měl a mohl představit, že se takto příčinný vztah může rozvinout.

Odvolací soud posléze v závěru svého usnesení uvedl, jaké důkazy má dále soud nalézací provést a jak má dále postupovat v rámci trestního řízení. Dále nalézací soud bude doslovně citovat z usnesení odvolacího soudu, které bylo výše uvedeno:

V dalším řízení nalézací soud doplní dokazování vyžádáním zprávy od Ministerstva zdravotnictví ČR o tom, jaká opatření, a ke kterému datu učinilo ve vztahu k tzv. „metanolové kauze“, a jakým způsobem byla tato opatření publikována široké veřejnosti. Poté znovu vyslechne obžalované, případně provede další důkazy za účelem zjištění, kdy (ke kterému datu) kontaminovaný alkohol zakoupili, a z jakého zdroje, a po jakou dobu jej distribuovali (do nejzazšího data distribuce), a komu (kterým odvolatelům) jej dodávali. V souvislosti s tím bude i jejich výslechy třeba také ověřit, kdy oni sami se dozvěděli, či pojali podezření o závadnosti takto opatřeného alkoholu, a jaká opatření v této souvislosti učinili (miněno zamezení dalšího šíření této životu nebezpečné směsi), zejména, zda a jakým způsobem varovali své odběratele. Tato tvrzení obžalovaných bude třeba verifikovat v souvislosti s dalšími důkazy v podobě obsahu výpovědi odběratelů obžalovaných, resp. výpovědi přeživších poškozených, jakož i listinných důkazů tam, kde kontaminovaný alkohol byl dodáván tzv. oficiální cestou pomocí dodacích listů a vystavených faktur, jak tomu bylo například u obžalovaného L.V. ve vztahu k jeho odběratelům. Případně provede další důkazy, vyvstane-li v průběhu dalšího řízení jejich potřeba.

Poté nalézací soud znovu komplexně a přesvědčivě zhodnotí důkazy znovu provedené spolu s důkazy nově provedenými, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, přičemž přehledně a logicky zdůvodní, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, a to ve vztahu ke každému z obžalovaných zvlášť. Uvede, která skutková zjištění, vzal za prokázaná a ze kterých důkazů vycházel a naopak, kterým z tvrzení obžalovaných či svědků neuvěřil, a z jakých důvodů.

Po ustálení skutkových zjištění se bude znovu zabývat otázkou viny jednotlivých obžalovaných a velmi pečlivě zaměří pozornost na právní posouzení jejich jednání a vyloží, jaké konkrétní znaky skutkové podstaty kterého trestného činu jednání obžalovaných naplňuje. V této souvislosti se obzvlášť pečlivě zaměří na ustálení a odůvodnění formy zavinění každého z obžalovaných zvlášť, když je třeba důsledně vycházet z toho, jaké skutkové okolnosti byly každému z obžalovaných prokazatelně známy. Přitom přesvědčivě zdůvodní, v případě, že dospěje k závěru o zavinění formou nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 písm. b) tr. zákoníku, v čem spatřuje naplnění pojmu tzv. nepravé lhostejnosti, umožňující závěr o této formě zavinění. Pokud nebude možné tuto formu zavinění dovodit, soustředí se na zdůvodnění nedbalostní formy zavinění, mající za následek příznivější právní kvalifikaci jednání obžalovaných s největší pravděpodobností zločinem či přečinem ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 tr. zákoníku, když není vyloučena možnost kvalifikace jednání obžalovaných jako obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 tr. zákoníku. V tomto případě bude povinen ještě bedlivě zkoumat, zda nejde o méně závažnou formu nedbalostního zavinění podle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (nevědomá nedbalost), jež by umožňovala kvalifikaci jednání obžalovaných, případně některých z nich, podle § 157 tr. zákoníku. V této souvislosti (posouzení formy zavinění jako nedbalostního) zváží, zda jednání obžalovaných spočívá v porušení důležité povinnosti vyplývající z jejich postavení či povolání, či v rozporu s jinými právními předpisy, zejména předpisy z oblasti potravinářství a hygieny za předpokladu, že čin spáchali předtím, než došlo k medializaci případů otrav metanolem.

Po vrácení věci odvolacím soudem se nalézací soud snažil důsledně splnit pokyny odvolacího soudu, a proto buďto opětovně vyslechl obžalované - především k době, kdy se dozvěděli o úmrtích osob souvisejících s metylalkoholem, příp. se snažil od obžalovaných získat písemné vyjádření k této problematice. Obžalovaní se pak vyjadřovali dále i k ostatním okolnostem v trestní věci. Soud v rámci pokynu odvolacího soudu také vyžádal zprávu od Ministerstva zdravotnictví ČR.

Obžalovaný A.J. ve své výpovědi (č. 1. 27391-27393) uvedl, že o metanolové aféře se dozvěděl o víkend 8. nebo 9. září 2012 z tisku a v pondělí XXXXX obvolával všechny své zákazníky, kterým prodával sklo. Následně zavolal odsouzenému V. a ten mu sdělil, že by se aféra neměla týkat obžalovaného. Následně se domluvili, že V. vše vyšetří a dne 12. 9. 2012 výsledky sdělí obžalovanému. Dne 12. 9. ve večerních hodinách obžalovanému J. V. sdělil, že aféra se jich netýká, protože on sám má hromadu odběratelů a bere velké množství, takže republika by musela být celá otrávená. Obžalovaný J. neměl důvod mu nevěřit. Následně odjel na dovolenou a v pátek 14. 9. jej kontaktovala policie se žádostí, aby se dostavil, a teprve tehdy se obžalovaný dozvěděl, že s aférou má něco společného i obžalovaný A.S.. Obžalovaný opětovně tvrdil, že s prodejem lihu nemá nic společného a A. S. a J. V. jen zapůjčoval garáž za

částku 1.200 Kč měsíčně jako dobrým zákazníkům. V této garáži si V. se S. předávali zboží, které vesměs bylo uloženo v 25 l barelech. V. znal jako zaměstnance likérky pana P., takže předpokládal, že se jedná o líh z likérky, byť případně bez daně, tedy nelegální, ale s ohledem na výrobu v likérce zdravotně nezávadný. U některých předání zboží pak ani nebyl přítomen. K dotazu státního zástupce, proč vůbec kontaktoval odběratele, pokud nebyl zapojen v prodeji lihu, a proč se zajímal o průběh metanolové aféry, pak obžalovaný vcelku nelogicky uváděl, že se nezajímal o obsah skleněných lahví, které prodával, ale jen o aféru jako takovou. Z jakého důvodu jej měl V. ubezpečovat, že se jich aféra netýká, však obžalovaný nevysvětlil.

Po výpovědi obžalovaného J. obžalovaný S. setrval na své výpovědi a opětovně sdělil, že odebíral nelegální líh právě od obžalovaného A. J., byť případně u předání lihu J. v jednom případě nebyl. Peníze za tento nelegální líh však vždy předal J., nebo jeho sekretáře, jakožto osobě, od které líh nakupoval. Obžalovaný S. tak vyvrátil tvrzení, a to tvrzení podle názoru soudu zjevně účelové, obžalovaného J., že jen na krátkou dobu pronajímal garáž za účelem předání zboží mezi S. a V.. V této souvislosti soud upozorňuje, že je zcela nelogické, aby za tak krátký časový úsek zapůjčení garáže obžalovaný inkasoval předmětnou finanční částku.

Obžalovaný A.S. (č. l. 27391) uvedl, že o lihové aféře se dozvěděl před svým zadržením z internetu a ihned telefonoval obžalovanému J., který mu sdělil, že aféra se jich netýká a je vše v pořádku. Následně jel obžalovaný do Večerky na Jižních Svazích, kde se ptal prodavačky po zboží, ale ta mu sdělila, že obžalovaného C. zadržela policie a ona mu nemůže nic říct. Následně odjel do práce, opět telefonoval J., který za ním přijel a tvrdil, že je vše v pořádku, ale obžalovaný S. dle vlastního vyjádření již tušil, že se něco děje. Proto když přišel domů, domluvil se s přítelkyní, že bude spát zvlášť, protože předpokládal příjezd Policie ČR a předpokládal svoji účast v metanolové aféře. Podle svého vyjádření si obžalovaný není jistý, zda činil nějaká opatření k zamezení distribuce zboží, ale ve věci volal panu P. a tlumočil mu sdělení J.. Pokud se týče dodavatele, tak líh odebíral právě od obžalovaného J., který mu jméno svého dodavatele nesdělil, ale obžalovaný S., který se jednou setkal s V. na parkovišti u Intersparu předpokládal, že se jedná o osobu, která J. dodává líh, ale jeho totožnost (obžalovaného V.) zjistil až v průběhu trestního řízení. Od J. odebíral líh přibližně od roku 2009 v různém objemu a kvalitu lihu si kontroloval jen lihoměrem.

Obžalovaný M.C. požádal, aby hlavní líčení proběhla v jeho nepřítomnosti, a soud tuto žádost akceptoval. Obžalovaný k dotazu soudu o upřesnění doby, kdy se dozvěděl o metanolové aféře, písemně sdělil (č. l. 27296), že si přesně nevzpomíná, kdy se dozvěděl o metanolové aféře, ale jednalo se o den, v rámci kterého navštívila jeho obchod policie; přitom v této době se prováděla inventura a obžalovaný se kvůli této skutečnosti navrátil z dovolené zpět do Zlína. Při uzavření prodejny bylo policií obžalovanému sděleno, že se jedná o zásah v rámci metanolové aféry.

Obdobně se ve věci písemně vyjádřil obžalovaný M.T. (č. l. 27310 – 27311), který prostřednictvím své obhájky uvedl ke skutku č. 1), že odsouzený V. do Olešnice dovezl

alkohol někdy na konci srpna nebo počátku září 2012 a obžalovaný J. ve stejném týdnu pak část této zásilky předal R. Š.. Poté, co se dozvěděl o možné závadnosti tohoto alkoholu, tak alkohol převezl z Horní Olešnice do Dolní Olešnice, kde jej chtěl následně zlikvidovat, k čemuž však s ohledem na jeho zadržení nedošlo. Pokud se týká bodu 2), pak obžalovaný nedistribuoval alkohol do Havířova, protože alkohol zde prodával J.V. dalším osobám a M.T. pouze působil jako osoba, která dodavatele a odběratele seznámila, protože se tyto osoby dříve neznaly. Tyto skutečnosti však obžalovaný, jak zdůraznil, uváděl již v předcházejícím řízení.

Obžalovaný V.K. se k věci vyjádřil jednak písemně (č. l. 27404 – 27405), jednak při konfrontaci se svědkem V.. Obžalovaný ve svém písemném vyjádření uvedl, že likérku XXXXXXXXXXXX provozoval od roku 2003, ale majitelem a jednatelem byl pouze formálně a celou firmu řídil reálně obžalovaný V.. Podle něj předcházející trest, který mu byl uložen, je neúměrný jeho postavení v trestní věci a jeho jednání v rámci kauzy. Obžalovaný bral v předcházejícím řízení celou věc na sebe, protože se trestní řízení týká i společnosti XXXXXXXXXXXX, s.r.o. a obžalovaný se po zjištění nebezpečí v rámci metanolové kauzy snažil stahovat zboží zpět od odběratelů a pokud odběratele neznal, kontaktoval je buď prostřednictvím spoluobžalovaného V., nebo podle údajů z faktur. První úkony ve věci počaly dne 1XXXXX, kdy na firmu přijela potravinářská inspekce, celní úřad a policie, odebrali vzorky z výrobků a bylo domluveno, že se nebude nic prodávat, pokud nebudou výsledky. Od 1XXXXX se tak z firmy nic neprodalo a od 17. 9. 2012, kdy se obžalovaný dozvěděl, že zboží může obsahovat metanol, bylo zboží stahováno. Samotný líh, který dovezl V., při výrobě nebyl rozlišován, protože V. obžalovanému sdělil, že líh je totožný s lihem z firmy XXXXXX. Co se týká výroby z nelegálního lihu, pak obžalovaný k této výrobě přistoupil poté, co v polovině srpna 2012 za ním přišel obžalovaný V. s tím, že XXXXXX nestíhá vyrábět své zboží a chce pomoci s výrobou. Ke konci srpna pak V. žádal udělat zkušební výrobu a výroba měla proběhnout na základě dodaného materiálu od firmy Drak tak, že byly dodány etikety, vršky, smršťovací uzávěry, kolky a tresti, které dovezl V., skleněné obaly byly přivezeny nákladním automobilem, ale obžalovaný K. neví kým a líh přivezl V., kterého obžalovaný údajně před tím viděl jen jednou, když jednal s V.. Totožnost V. se pak dozvěděl až v průběhu trestního řízení. Následně si výrobu vždy odvezl V. a obžalovaný K. věděl, že se jedná o odvoz do Zlína, kdy sám se S., případně jinými osobami nehovořil a podrobnosti spolupráce nedojednávával. Sdělení obžalovaného soud hodnotí jako zcela účelové a bylo pak vyvráceno při konfrontaci se svědkem V..

Ve věci se písemně vyjádřil i obžalovaný L.V. (č. l. 27406 – 27409), který uvedl, že líh byl nakoupen koncem srpna 2012 a o problémech s metanolem se dozvěděl dne 17. 9. 2012. Bylo nakoupeno celkem 2000 l lihu, přitom z 1700 l se vyrobilo 18 palet různého zboží a z 300 zbývajících litrů absint, přitom veškeré kontaminované zboží se údajně stáhlo z prodeje. Obžalovaný se rovněž opětovně vyjádřil k celé trestní věci a uvedl, že počátkem letních prázdnin 2012 začal shánět stroj, kterým by mohl zajistit výrobu produktu v láhvích obsahu 0,1 litru. Dostal kontakt na odsouzeného V., se kterým se setkal počátkem srpna a od odsouzeného dostal různé nabídky včetně dodání potravinářského lihu, s kterým měl odsouzený V. údajně již velmi dobré zkušenosti. Nabídku projednal se spoluobžalovaným K. a nabídku přijal, takže koncem srpna 2012 dodal odsouzený V. 2000 litrů lihu a rovněž byly dodány komponenty na

výrobu rumu o obsahu 0,42 litru, vodku 0,42 litru, vše originál od XXXXX, včetně originálních kolků. Současně byl dovezen stroj v rámci výroby tzv. placek. Obžalovaný poté začátkem září odletěl do Argentiny na tenis a během září byla firma XXXXX uzavřena, všechno zboží bylo zabaveno. V polovině září obžalovaný zjistil, že se jich aféra týká v rámci dodání lihu od V. a zboží, které obsahovalo tento kontaminovaný líh, mohlo být vyrobeno až po 25. 8. 2012. Obžalovaný společně se spoluobžalovaným K. obvolal zákazníky a začali zboží stahovat, takže bylo staženo vše, co bylo na trhu. Na skladě měl obžalovaný i zboží od jiných likérek, kterých se aféra netýkala a měl dále spoustu zboží i vyrobené před aférou, takže pokud následně zboží prodával, jednalo se o kvalitní, zdravotně nezávadné zboží. Obžalovaný se poté vyjádřil k jednotlivým poškozeným, zemřelé R. uvedl, že po vyhlášení prohibice stáhl veškerý stáčený alkohol z vinoték do skladu v Bystřici pod Hostýnem a po skončení prohibice již alkohol v 6 litrových barelech v Praze neprodával. Obžalovaný lituje úmrtí poškozené R., ale u poškozené bylo na místě zajištěno spoustu kontaminovaného alkoholu a při opětovném prohlížení fotodokumentace nezjistil žádný alkohol s etiketou firmy XXXXXXXXXX. Podle obžalovaného poškozená zakoupila alkohol, který zapříčinil její smrt, z jiného zdroje. Obdobně, pokud se týká tzv. případu T., tak obžalovaný po prohibici prodal 15 balení o obsahu 6 litrů rumu, které však bylo vyrobeno před nákupem lihu od odsouzeného V., takže nemohlo být kontaminováno. Z 15 balení bylo 14 v pořádku a jedno mělo být údajně špatné, což je také nelogické. Dále obžalovaný poukazuje na výpověď manželky zemřelého, která uvádí, že se alkohol různě přeléval a podle obžalovaného není prokázán původ alkoholu. Pokud se týče poškozeného Ř., pak zboží zaslal obžalovaný paní B. přes pana P. a zboží bylo zkontrolováno, bylo v pořádku a navíc bylo vyrobeno 5 měsíců před nákupem lihu od V., takže muselo být zdravotně nezávadné. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k tzv. objevení kontaminovaného alkoholu absint v jeho skladu a popsal tzv. údajný nález. Podle obžalovaného po několika měsících ve vazbě jej navštívil jeho obhájce Mgr. Mach a zeptal se, co se děje se skladem v Bystřici pod Hostýnem a následně se dohodli, že věc nahlásí celnímu úřadu. Samotný sklad byl legální a absint byl oficiálně vyroben a následně stažen z prodeje, takže ve skladu byl pouze uskladněn. O uskladnění tohoto zboží podle obžalovaného všechny státní instituce věděly (v rámci této tvrzené skutečnosti je však podle soudu nelogické tvrzení obžalovaného o dohodě s obhájcem o nahlášení alkoholu na celní úřad). Obžalovaný v závěru svého vyjádření uznal svoji chybu nákupem nelegálního alkoholu (kontaminované směsi), ale svou chybu údajně s K. napravili, že výrobky stáhli z prodeje a nikoho neotrávili.

Obžalovaný V. dále vypovídal u hlavního líčení (č. 1. 27389 – 27390). Obžalovaný v rámci své výpovědi uvedl, že písemné vyjádření spoluobžalovaného V.K. je vcelku pravdivé, až na nepodstatné drobnosti. Obchod domluvil obžalovaný V. a K. uvedl, že to je v rámci domluvy s XXXXX. Přitom K. řekl, že vše zařídí sám. S kým však jednal, obžalovaný odmítl uvést a rovněž odmítl uvést, od koho převzal originální kolky. Se S. se domluvil na spolupráci někdy v srpnu a o lihu, který koupil od V., věděl, že se jedná o nelegální, tedy nezdaněný líh, který však podle V. měl být špičkové potravinářské kvality, což měl zkontrolováno i svým chemikem. Jakým způsobem byl alkohol dále vyráběn obžalovaný neví, protože jen směs dodal do výroby. Podle obžalovaného na trhu, jak vyplývá ze spisového materiálu bylo spoustu jiného kontaminovaného alkoholu a poukazuje zde na obžalovaného K. a na podle něj prokázanou skutečnost, že F. s K. prodávali směs i mimo odsouzeného V.. Samotný alkohol, který nakoupili, pak byl zajištěn tak, jak uvedl v písemném vyjádření. Obdobně se vyjadřoval

k poškozené R. a podle obžalovaného u poškozené bylo zajištěno přibližně 300 litrů destilátu a byly zde zajištěny vzorky kontaminovaného alkoholu, nejenom v rámci skupiny A, ale i skupiny B a C. Podle obžalovaného poškozená zakoupila kontaminovaný alkohol od jiného dodavatele. K výpovědi obžalovaného se dále vyjádřil O., který uvedl, že v průběhu řízení byly označovány láhve s alkoholem, které nebyly vůbec zajištěny a podle něj došlo k záměrné manipulaci ze strany OČTŘ při přeznačkování láhví.

Obžalovaný R. S. ve své výpovědi (č. l. 27390 – 27391) uvedl, že na přelomu srpna a září 2012 mu obžalovaný V. dodal 15 palet originálního zboží XXXXX, o kterém si obžalovaný myslel, že jde o zboží vyrobené v likérce Drak. S V. neprojednával žádnou spolupráci ani případnou výrobu nebo koupi nějakého absintu. Obžalovaný byl v domněnku, že jde o zboží, které bylo staženo z trhu a výhodně jej nakoupil. Ohledně nákupu jednal jak s V., tak s K.. Po vypuknutí methylové aféry se obžalovaný skrýval a byl zadržen dne 25. 9. na Jižních Svazích v nemovitosti pana B.. Obžalovaný setrval na svém vyjádření o jednání jak s V., tak s K. i po vyjádření obžalovaného K., že S. viděl poprvé až u soudu.

Nalézací soud po rozhodnutí odvolacího soudu a vrácení věci se rozhodl opětovně vyslechnout odsouzeného J. V., tentokrát jakožto svědka. V procesním postavení svědka je dotyčná osoba povinna vypovídat pravdu a ničeho nezamlčovat a to pod pohrůzkou vcelku velmi důrazných trestů, pokud by svou nepravdivou výpovědí způsobila druhé osobě vážnou újmu, což v daném případě je více než zřejmé. U odsouzeného J.V. by případné křivé svědectví tak mělo za následek (pokud by bylo prokázáno) nové odsouzení s dalším, a to pravděpodobně důrazným trestem. Nalézací soud proto ve snaze zjistit objektivní pravdu v rámci této trestní věci přistoupil k výslechu J.V. jako svědka (č. l. 27393 – 27398). Před shrnutím této výpovědi chce nalézací soud ještě podotknout, že v úvahu jistě přicházel výslech i odsouzených F. a K., ale s ohledem na jejich postoj po dobu hlavního líčení a pravomocně uložený trest lze velmi důvodně předpokládat, a to až s hraničící jistotou, že jejich výslech ve věci by nepřinesl žádné nové informace a byl by tak ve vztahu k obžalovaným zcela bezpředmětný. Svědek J.V. ve své výpovědi v zásadě uvedl skutečnosti shodné jako uváděl při svých výpovědích v pozici obžalovaného, případně doplnil ještě další bližší podrobnosti. Odsouzený tak potvrdil dodávky nelegální směsi, o které, jak uvádí, nevěděl, že je zdravotně nezávadná, obžalovaným J., J., K. a V.. Svědek tak opětovně potvrdil, že to bylo obžalovaný J. a nikoli S., kterému dodával zdravotně závadnou směs a o S. sice tušil, že má na obžalovaného J. nějakou vazbu, ale nevěděl, že je jeho odběratelem a odebírá od něj právě zboží, které mu dodává, protože by se případně s obžalovaným S. sám kontaktoval. Pokud obžalovaný J. tvrdí, že V. měl za zástupce likérky P., pak svědek neví, na jakém základě si tuto skutečnost mohl myslet, ale je pak logická otázka, proč líh nebral přímo od P.. Soud konstatuje, že svědek V. odpověděl logicky na všechny otázky týkající se obžalovaného J. a soud v tomto směru má jeho výpověď za hodnověrnou a logickou. Obdobně se svědek vyjadřoval k obžalovaným K. a V., když uvedl, že K. kontaktoval přibližně 14 dní před dodávkou, následně byli spolu v jednání asi 3x nebo 4x, když 3. nebo 2. jednání se zúčastnil i obžalovaný V.. Obžalovaný K. pak byli při předání 2000 litrů směsi. S ohledem na rozdílné výpovědi bylo přistoupeno ke konfrontaci mezi obžalovaným K. a V. a svědek V. velmi podrobně hovořil o samotných jednáních, přičemž obžalovaný K. připustil, že V. mu předal vzorek lihu (č. l. 27395), dále K. připustil, že o věci jednal s V.. Posléze uvedl, s V. se

setkal celkem 4x, přitom 3. setkání bylo v době, kdy skládal na firmě nelegální líh. Následně došlo k jednání, v rámci kterého se mělo projednávat dodání stroje na kolkování láhví, ale svědek V. jednoznačně k této skutečnosti uváděl, že v rámci tohoto jednání obžalovaného K. varoval s ohledem na již probíhající metanolovou aféru na možnou zdravotní závadnost dodaného lihu, přitom obžalovaný K. uvedl, že si s tímto problémem poradí, nebo případně, že jim to nevadí, neboť oni (K. a V.) mají doklady od lihovaru XXXXX a že líh budou dál brát z XXXXXu. Lze tedy konstatovat, že svědek V. jednoznačně usvědčuje z trestné činnosti obžalované J., J., K., V..

Svědek J.V. ve své výpovědi uváděl, že podle jeho názoru F. s K. namíchali více smrtelně nebezpečné směsi, než deklarovaných 10 000 litrů, a tuto směs dodávali i na Ostravsko, což mu údajně měl v průběhu vazby říci i F.. Nalézací soud v této souvislosti jednak upozorňuje na skutečnost, že již v prvotním rozsudku uváděl, že obžalovaný J.V. se jednak snaží vyvinut svého příbuzného J. V. a snaží určitým způsobem umenšit i svoji vinu, což je celkem lidsky pochopitelné. Na straně druhé je zde však jedna zásadní skutečnost. J.V. o údajném hovoru odsouzeného F., že namíchal větší množství lihu s metanolem než celkový objem 10 000 litrů nikdy nehovořil, a to i za situace, kdy uváděl, že úmrtí z Ostravy pravděpodobně nezpůsobil alkohol, který namíchal J.V. ze směsi dodané F. a K.. Dle názoru soudu u J.V. je zjevný posun (tato skutečnost se projevila i ve svědectví odsouzeného v rámci trestní věci, která je vedena u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 3/2014), kdy odsouzený se snaží vyvinut, případně alespoň znevěrohodnit svoji vinu týkající se poškozených na Ostravsku. Nalézací soud je nadále plně přesvědčen, že odsouzený je prokazatelně vinný v rámci příčinných souvislostí s následky u poškozených v Ostravě. V této souvislosti poukazuje na svůj původní rozsudek z 21. 5. 2014 a celé odůvodnění. Nalézací soud je rovněž přesvědčen, že smrtelně nebezpečné směsi bylo namícháno 10 000 litrů a tato směs byla dodána právě odsouzenému J. V., což prokazuje jednak výpověď odsouzeného F. z přípravného řízení, jednak rozsáhlé policejní vyšetřování, které neodhalilo žádné jiné zdroje, a lze tak poukázat na analýzy a grafy v této souvislosti policií vyhotovenými.

Krajský soud ve smyslu usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 1. 2015, č. j. 3To 6/2015-26804 vyžádal vyjádření Ministerstva zdravotnictví České republiky k opatřením, která měly vztah k tzv. metanolové kauze. Ze zprávy Ministerstva zdravotnictví ČR (č. l. 1208-1242) soud zjistil, že dne 12. 9. 2012 byla zveřejněna informace o postupu řešení krizových případů otrav metanolem a současně téhož dne v 16:10 hodin bylo vyhlášeno první mimořádné opatření, které bylo vyhlášeno v celoplošném televizním a rozhlasovém vysílání a vyvěšeno na úředních deskách všech krajských hygienických stanic a také na webu Ministerstva zdravotnictví ČR. Lze tedy konstatovat, že minimálně od 12. 9. 2012 byly informace o zdraví nebezpečném alkoholu v rámci tzv. metanolové kauzy ve všeobecném povědomí, přičemž první zprávy o nebezpečném alkoholu byly publikovány v tisku od 6. 9. 2012. V rámci zprávy Ministerstva zdravotnictví ČR jsou pak uvedena další opatření ze dnů 14. 9., 15. 9., 20. 9., 21. 9., 27. 9., 15. 11., 6. 12., 13. 12. a 20. 12. 2012 a dále ze dnů 28. 2., 28. 3., 31. 10. a 12. 12. 2013. Podle názoru soudu prvotními rozhodnutími, které zabránilo dalším možným obětem ze strany veřejnosti, bylo rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 12. 9. 2012 o zákazu rozlévání a prodeje lihovin typu destilátů a tuzemáku s obsahem alkoholu nad 30 objemových procent provozovatelům stánků, stánků s občerstvením, mobilních stánků a

jiných mobilních přechodných provozů a dále rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 14. 9. 2012 (č. l. 1217) o mimořádném opatření, kterým provozovatelům potravinářských podniků, včetně osob provozujících stravovací služby, bylo zakázáno nabízení k prodeji, prodej a jiné formy nabízení ke spotřebě lihovin o obsahu etanolu od 20 % obj., včetně tuzemáku a konzumního lihu, a to až do odvolání tohoto mimořádného opatření, přičemž tímto opatřením bylo nahrazeno mimořádné opatření citované výše ze dne 12. 9. 2012.

Na žádost obhajoby (JUDr. Rejzkové) byla soudem vyžádána od Krajské hygienické stanice Zlínského kraje závěrečná zpráva ve věci intoxikace metylalkoholem ve Zlínském kraji (č. l. 27285-27294), která se zabývá vývojem intoxikace, počtem úmrtí, kdy byly potvrzeny 4 úmrtí otravou metylalkoholem a 21 případů otrav metylalkoholem, z toho u 10 otrávených byla podle zprávy v anamnéze prokazatelně zjištěna konzumace alkoholu zakoupeného ve večerce potraviny BONAI (I. segment Jižní svahy - Zlín). Ve zprávě je dále popsána činnost pracovní skupiny a jejich členů, popsány rozdělení kontrol, výsledky kontrol a to převážně u různých restaurací a bufetů, v rámci kterých byly zjištěny sice hrubé nedostatky, ale bez zjištění obsahu metylalkoholu v prodávaném alkoholu. Dále ve zprávě je uveden seznam lihovin, které předložili občané a seznam lihovin (lahví), kde byl zjištěn metanol, případně jiné závadové příměsi. Součástí zprávy je i konstatace předchozí činnosti Krajské hygienické stanice Zlínského kraje v rámci kontroly lihovin v zařízeních společného stravování. Daná zpráva podle názoru nalézacího soudu, mimo vcelku velmi podrobných informací o průběhu otrav metylalkoholem ve Zlínském kraji, prokazuje (byť s neuvedením konkrétních důkazních pramenů) vztah mezi prodejem alkoholických nápojů v prodejně obžalovaného C. a následnými otravami ze zakoupených alkoholických nápojů v této prodejně u konečných uživatelů.

Na základě žádosti obhajoby a pokynu soudu byl zajištěn státním zástupcem rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 12. 2014 č. j. 54T 8/2013-2066, kterým byli Š. K. a J. P. odsouzeni pro skutek, že dne 23. 8. 2012, obžalovaný J. P., na bližší neupřesněném místě v blízkém okolí Českého Těšína, okr. Karviná, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a), d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, v platném znění, prodal obžalovanému Š. K. líh nejasného původu v objemu celkem 120 litrů, který opatřil v rámci neoficiální a nelegální distribuce lihu jinými osobami, a takto jej sám distribuoval jako zdravotně nezávadný, přestože neznal jeho chemické složení a jeho zdravotní nezávadnost nijak neověřil, přičemž tento líh obsahoval lidskému zdraví a životu nebezpečnou látku - metanol (metylalkohol), načež obžalovaný Š. K., přestože věděl, že se jedná o líh nejasného původu z nelegální distribuce, aniž by znal jeho chemické složení či ověřil jeho zdravotní nezávadnost, takto získaný líh, který v daném případě obsahoval vysoký podíl metanolu, použil též pro vlastní neodbornou výrobu lihovinových nápojů, které plnil do lahví s etiketami Lašský Tuzemák, Vodka a Charmeur Wein Geist za účelem následné maloobchodní distribuce, a v období nejméně od počátku září 2012 do 14. září 2012 v Českém Těšíně, okr. Karviná, na ul. Hlavní č. 10, jako provozovatel prodejny lihovin v rámci výkonu podnikatelské činnosti pod IČ 73170186, případně v místě svého bydliště v Českém Těšíně - Mostech, Rybářská č. 193, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a), b), d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, a ustanovení § 3 zákona č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu, v platném znění, tento zakoupený líh i lihovinové nápoje z něj vyrobené, sám nebo

prostřednictvím prodávače L. J., v nekelkovaných lahvích nebo plastových nádobách prodával koncovým zákazníkům jako nezávadné pro konzumaci. Přestože nejméně od 6.9.2012 byly v médiích s narůstající četností sdělovány informace o problémech a úmrtích osob v důsledku požití zdravotně závadného (tzv. pančovaného) alkoholu nejdříve na Karvinsku a Ostravsku, později i v jiných regionech České republiky, dne 12.9.2012 bylo ministerstvem zdravotnictví vyhlášeno mimořádné opatření v souvislosti s rostoucím počtem případů otrav metylalkoholem, spočívající v zákazu prodeje a rozlévání lihovin typu destilátů a tuzemáku s obsahem alkoholu nad 30 objemových procent u tzv. stánkového nebo mobilního prodeje, a dne 14.9.2012 bylo vyhlášené mimořádné opatření ministerstva zdravotnictví zpřísněno na celkový zákaz prodeje a nabízení lihovin o obsahu od 20 objemových procent ethanolu, včetně tuzemáku a konzumního lihu, vědomi si již možných negativních důsledků nelegálně distribuovaného a prodávaného lihu nejasného původu a neznámého složení či výrobků z něj na lidské zdraví a životy, obžalovaný Š. K. tyto produkty nadále prodával konečným spotřebitelům až do 14.9.2012 a obžalovaný J. P. nečinil ničeho, aby této distribuci obžalovaným Š. K. zabránil, čímž vydali osoby spotřebitelů, u nichž byl předpoklad konzumace zdravotně závadného lihu nebo výrobků z něj, bezprostřednímu nebezpečí smrti nebo závažných zdravotních komplikací, zejména postižení vnitřních orgánů či zraku, kdy v důsledku distribuce tohoto zdravotně závadného lihu nebo výrobků z něj reálně došlo u osob, které jej zakoupily a zkonsumovaly, k následujícím zdravotním problémům:

- u M. M., nar. XXXXX, který nekelkovanou lihovinu s obsahem metanolu zakoupil ve třech litrových lahvích s etiketou Lašský Tuzemák ve dnech 10. až 1XXXXX a v jedné litrové lahvi dne 14.9.2012, došlo po její konzumaci k hospitalizaci od 14.9.2012 do 19.9.2012 v Nemocnici Třinec s diagnózou toxického účinku metanolu,
- u S. M., nar. XXXXX, došlo dne 14.9.2012 po konzumaci této lihoviny ke kritickému stavu, její hospitalizaci na jednotce ARO Nemocnice Třinec-Podlesí, kde následně dne XXXXX zemřela, přičemž bezprostřední příčinou smrti byla intoxikace (otrava) metanolem,
- u L. M., nar. XXXXX, došlo po konzumaci této lihoviny k hospitalizaci od 14.9.2012 do 19.9.2012 v Nemocnici Třinec s diagnózou toxického účinku metanolu,
- u J. P., nar. XXXXX, který dne 6.9.2012 zakoupil nekelkovaný líh s obsahem metanolu v objemu 5 litrů, po konzumaci lihoviny z něj vyrobené došlo k hospitalizaci od 17.9.2012 do 21.9.2012 v Nemocnici Karviná-Ráj s diagnózou toxického účinku metanolu,
- u P. B., nar. 10.3.1974, který přibližně dne 5.9.2012 zakoupil 10 ks nekelkovaných jednolitrových lahví lihoviny s etiketou Lašský Tuzemák s obsahem metanolu, došlo po její konzumaci dne 8.9.2013 k hospitalizaci ve Fakultní nemocnici Praha 2 – Nové Město, kde následně dne XXXXX zemřel, přičemž bezprostřední příčinou smrti byla intoxikace (otrava) metanolem,
- u Z. V., nar. XXXXX, která kolem dne XXXXX zakoupila 70 litrů lihoviny v nekelkovaných jedenapůllitrových a dvoulitrových plastových lahvích s obsahem

metanolu, došlo po její konzumaci k hospitalizaci od 21.9.2012 do 27.9.2012 v Kroměřížské nemocnici s diagnózou toxického účinku metanolu,

- u V. Z., nar. XXXXX, který přesně nezjištěného dne od 6.9.2012 do 8.9.2012 zakoupil nejméně 8 ks nekolokovaných jednolitrových lahví lihoviny s obsahem metanolu s etiketou Lašský Tuzemák, došlo po konzumaci této lihoviny k úmrtí, když dne XXXXX byl v místě svého bydliště nalezen mrtev, přičemž bezprostřední příčinou smrti byla intoxikace (otrava) metanolem,

který nalézací soud právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin obecného ohrožení dle § 272 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovanému J. P. uložil trest odnětí S. v trvání 10 let se zvýšenou ostrahou a obžalovanému K. souhrnný trest odnětí S. v trvání 8 let se zařazením do věznice s ostrahou, zákazem činnosti a současně došlo ke zrušení výroku o trestu rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 4. 9. 2013 č. j. 3T 89/2013-512, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Současně bylo rozhodnuto o náhradách škody.

Na daný rozsudek poukazovala obhajoba jako na údajný důkaz svědčící o dalším zdroji smrtelně jedovaté směsi etylalkoholu a metylalkoholu, která neprocházela přes odsouzeného J. V., ale pravděpodobně se podle obhajoby mělo jednat o směs, kterou sice namíchali odsouzení F. s K., ale mělo se jednat o směs namíchanou nad rámec prodeje V. a prodávanou pravděpodobně těmito odsouzenými do oblasti Ostravska.

V rámci daného rozsudku nalézací soud konstatuje, že Krajský soud v Ostravě prokázal obžalovanému P. prodej 120 litrů lihoviny s nejasným původem obžalovanému Š. K., který z nich vyráběl lihové nápoje pod různými značkami a u konzumentů došlo ke třem úmrtím a čtyřem otravám s přesně nekonstatovanými následky. Samotný původ zdravotně závadné směsi nebyl objasněn. Obžalovaný Š. K. ve své výpovědi (viz č. 1. 10 rozsudku) uvedl, že lihovinu nakoupil dne 23. 8. 2012, kdy zakoupil od jemu tehdy neznámého muže asi 4 ks 30litrových barelů lihu. Následně při rekognicích konaných dne XXXXX a 26. 3. 2013 obžalovaný označil jako neznámého muže obžalovaného J. P., tedy spoluobžalovaného označil za osobu, od které nakupoval lihovinu jemu neznámého původu. Obžalovaný J. P. ve všech fázích trestního řízení odmítl ve věci vypovídat (nalézací soud v této souvislosti konstatuje, že je s velkou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou zřejmé, že obžalovaný J. P. by obdobně postupoval, kdyby byl volán k hlavnímu líčení v této věci jako svědek, a to zvláště za situace, kdy tento rozsudek doposud nenabyl právní moc). V průběhu trestního řízení byl Krajským soudem v Ostravě vyslechnut jako svědek J.V., který uvedl, že J. P. několikrát viděl v přítomnosti R.F. a naposledy jej viděl v květnu nebo červnu na čerpací stanici u Frýdku-Místku, kdy zajišťoval převoz lihu pro R.F.. S P.neměl nikdy žádný kontakt a nezná bližší okolnosti případného vztahu mezi P.a F.. Pro F. vozil V. dle své výpovědi líh na severní Moravu od roku 2011 přibližně do května 2012. R.F. tedy byl vyslechnut jako svědek, uvedl, že jména Š. K. a J. P. mu nic neříkají a poté, co byl přímo dotázán na přítomného J. P., pak uvedl, že se může jednat o osobu, která mu občas dodávala náhradní díly na auto, ale kterou jménem nezná. V rámci listinných důkazů byl zajištěn výpis teXXXXXmunikačního provozu telefonu číslo XXXXX, který provozoval J.

P. v období od 01.07. 2012 do 30.09.2012, z něj vyplývá mimo jiné komunikace s telefonním číslem R.F. (XXXXX) celkem v 83 případech, se spoluobžalovaných Š. K. celkem v 67 případech, s J. F. celkem v 93 případech. J. F. byl ve věci vyslechnut jako svědek a po předestření jména J. P. uvedl, že zná jistého J., s kterých se setkal asi dvakrát a jmenovaný mu prodal alkohol. Mělo se jednat o slivovice z Moravy ve třech lahvích o celkovém objemu 3 litrů a rovněž od této osoby měl zakoupit víno.

Důkazy provedené Krajským soudem v Ostravě ve věci 54T 8/2013 týkající se tzv. dalšího zdroje zdravotně závadné směsi podle názoru nalézacího soudu toliko prokazuje komunikaci z telefonního čísla XXXXX, který měl užívat J. P. s telefonním číslem XXXXX, který měl užívat R.F.. Jak P., tak F. se k dané komunikaci mezi těmito telefonními čísly nevyjádřili. Podle názoru nalézacího soudu jen na základě komunikace nelze dovozovat nákup nelegální směsi P.od F.. V této souvislosti soud opětovně poukazuje na výpověď R.F. z přípravného řízení, kde jednoznačně tvrdil vyrobení toliko desetitisíc litrů závadové směsi s tím, že závadová směs byla prodávána jen J. V.. Pokud se týče zajištěného metanolu, pak ze znaleckého posudku z oboru potravinářství, odvětví laboratorního zkoumání a analýzy potravin, lihu, tabáku a surovin pro jejich výrobu (č. 1. 23-24 rozsudku Krajského soudu v Ostravě) byly zkoumány alkoholické nápoje zajištěné od M. M. a J. P.. Lze tedy dle názoru nalézacího soudu jednoznačně dovodit, že u obžalovaného P. nebyl zajištěn zdraví nebezpečný alkohol, protože by případně zajištěný alkohol byl podroben znaleckému zkoumání. Dodavatelsko-odběratelský vztah mezi V. a P.dle výpovědi V. nebyl a podle názoru nalézacího soudu jde o reálnou nebo alespoň velmi pravděpodobnou skutečnost. Na straně druhé obžalovaný V. prodával nelegální směs mnoho osobám, přitom v této souvislosti lze poukázat na žalobu Krajského státního zástupce v Brně, pobočka ve Zlíně, která byla doručena Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 10. 1. 2014 a podle které měl J.V. prodat Z.K. v rozsahu 2 200 litrů, A. J. přibližně 300 litrů, D.R. asi 40 litrů a V. K. asi 2 000 litrů, kteří s touto směsí dále disponovali, takže tyto osoby rovněž mohly tuto směs prodávat dalším osobám, což se vesměs skutečně stalo. Pokud se týče výše uvedeného telefonního kontaktu, pravděpodobně mezi obžalovaným J. P. odsouzeným R. F., nebyl zjištěn obsah komunikace. Tato komunikace se mohla týkat prodeje lihu, ale v této souvislosti je nutné zdůraznit, že R.F. dodával J. V. i lihoviny, které nebyly zdravotně závadné, a lze předpokládat, že zdravotně nezávadné nelegální lihoviny dodával více osobám, možná včetně obžalovaného J. P.. Tato domněnka by byla potvrzována i skutečností doby komunikace mezi telefonními čísly, která jest i v době před namícháním smrtelně jedovaté směsi.

Nalézací soud s ohledem na daný výše uvedený rozsudek tedy konstatuje, že zjištění deklarovaná v tomto rozsudku Krajského soudu v Ostravě (sp. zn. 54T 8/2013) v žádném případě neprokazují existenci jiného zdroje zdravotně závadného alkoholu než směsky o objemu přibližně 10 000 litrů namíchané odsouzenými F. s K. a následně prodané odsouzenému V.. Existence toliko 10 000 litrů zdravotně závadné směsi, pak je podle soudu s velmi výraznou pravděpodobností hraničící s jistotou prokázána výpovědí R.F. v přípravném řízení, v rámci které se podrobně k výrobě této směsi vyjadřuje a dále analýzami policie, která konstatuje na základě záchytu jednotlivých vzorků zdravotně závadného alkoholu a na základě zdravotního poškození u jednotlivých osob existenci toliko jednoho zdroje zdravotně závadné

směsi, přičemž tyto analýzy jsou doplněny přehlednými a podrobnými grafy. S ohledem na výpověď svědka J.V. soud opětovně poukazuje na skutečnost, že odsouzený hovoří o údajném dalším možném zdroji teprve v poslední době a podle názoru soudu jde o snahu odsouzeného určitým způsobem omezit svoji vinu za následky svého jednání.

Před ukončením dokazování obhájce obžalovaného A.J. Mgr. Ohnoutka uvedl, že u poškozeného M. byly dne XXXXX zajištěny vzorkem označeny čísla 1, 2, 3, 4, ale následně vzorek č. 4 vypadl z evidence a objevil se vzorem č. 5, v rámci kterého není uvedeno, kdo tento vzorek zajistil nebo přebral a v této problematice by se měl vyjádřit vrchní komisař, který by měl především vysvětlit, jak se vzorek dostal do evidence a jaký měl vztah k poškozeným V. a V., kde jsou rovněž pochyby o obsahu láhví, které byly vydány. K těmto skutečnostem by měl být vyslechnut prap. D. B. V souvislosti s návrhem obhajoby u hlavního líčení dne 11. 5. 2015 soud poukazuje na vyjádření obhájce Mgr. Ohnoutka (č. 1. 22), v rámci kterého obhájce poukazoval na změnu označení vzorku, na které upozorňoval již v předcházející závěrečné řeči, přičemž u tohoto hlavního líčení, které se konalo dne 6. 5. 2015, nenavrhl, aby k daným skutečnostem byla vyslechnuta konkrétní osoba. Soud nechápe změnu stanoviska obhajoby k výsledku osob, kdy ke změně dochází v řádu několika dnů a obhajoba nevysvětlila důvod této změny. K návrhu se vyjádřil státní zástupce, který uváděl skutečnosti týkající se vydané láhvi svědkem V. a vyjádřil pochybnosti, zda policista B. si po třech letech vzpomene, proč vzorem V. 1 původně označoval jako vzorem M. 5, a to za situace, když oba tyto vzorky byly kontaminovány metylalkoholem.

Soud dospívá k závěru, že důkazní návrh ve věci není důvodný. Je zřejmé, že svědkové navržení k výsledku by s velkou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou ve věci nemohli uvést skutečnosti, které se stahují k tomu ojedinělému úkonu, a to s ohledem na časový odstup. Tato domněnka soudu je např. potvrzována výpověďmi svědků M. S. a R. J. 25886-25887), kteří byli k obdobné problematice vyslýcháni a ve věci hovořili zcela obecně. Podle názoru soudu je velmi pravděpodobné, že v průběhu celého řízení s ohledem na rozsah zajištěných důkazů došlo k drobným pochybením, nepřesnostem, případně k chybám. Ostatně jakékoliv lidské konání vykazuje shodný prvek a to, že s odstupem času při podrobném zkoumání lze v tomto konání nalézt určité chyby. Samotné nejasnosti týkající se vzorku č. 4, který byl následně označen jako vzorem č. 5, soud přisuzuje určité nedůslednosti případně chybě, která však nemá žádný vliv na konkrétní výsledky, případně analýzy a grafy vyhotovené ze strany policie a v žádném případě nemůže být podstatou pro úvahy ve směru úmyslného zkreslování důkazů v rámci šetření ze strany policie. Přípravné řízení, v jehož rámci bylo zajištěno obrovské množství důkazů a analyzováno maximální množství informací o policii dostupných, vykazuje znaky seriózního nezaujatého přístupu a soud v této souvislosti zdůrazňuje, že policie prováděla sběr důkazů v rámci domovních prohlídek v době, kdy nebylo zřejmé, jakými osobami a jakým způsobem byla trestná činnost spáchána.

Obhájkyň obžalovaného J. JUDr. Neuwirthová v návrhu na doplnění dokazování poukazovala na rozpory týkající se zjištěného počtu barelů v rámci domovní prohlídky u obžalovaného J. v Horní Olešnici a následně rozdílný počet barelů, které byly zaslány

k odbornému zkoumání. Podle obhájkyne zde může vzniknout podezření s manipulací se vzorky, které byly zajištěny, a proto obžalovaný trvá, aby byly vyslechnuty osoby, které prováděly domovní prohlídku a následně osoby, které prováděly odborné zkoumání. Obdobné pochybnosti jsou pak v rámci zajištění láhví u poškozených T., kde jsou rozpory o obsahu láhví, kdy nejprve měla být zajištěna jednolitrová láhev, která byla naplněna do výšky 16,5 cm, následně téhož dne byla láhev vydána bez obsahu jakékoliv tekutiny. Podle obhájkyne se pak v domě manželů T. našlo mnoho prázdných láhví, případně barelů, z čehož dovozuje, že manželé odebírali alkohol z různých zdrojů a nelze tak určit, z kterého zdroje pocházel kontaminovaný alkohol.

K danému návrhu se vyjádřil státní zástupce, podle kterého jsou důkazní návrhy nadbytečné. Ke zkoumání vzorku byli vyslýcháni různí policisté a byla konstatována celá řada listin. Dále pak poukazuje na rozhodnutí Vrchního soudu, v rámci kterého nalézací soud nenařídil soudu nalézacímu provést dokazování, jejíž provedení navrhovala obhajoba již ve svém odvolání.

Nalézací soud při zvážení těchto důkazních návrhů opětovně dospívá k závěru, že dané důkazní návrhy jsou nadbytečné, přičemž charakter těchto důkazních návrhů je obdobný, jako u obhájce Mgr. Ohnoutky. Návrh na výslech osob, které prováděly domovní prohlídku, případně spolupracovali při odborném vyjádření, s ohledem na časový odstup nepovažuje soud za důvodný, protože s velkou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou by dané osoby odkázaly na listinné zpracování daných úkonů. Je zjevné a toto vyplývá již z výše uvedených výpovědí svědků vykonávající obdobné úkony, že se nejedná o mimořádné skutečnosti, které by mohly být trvaleji zaznamenány v lidské paměti, ale s ohledem na charakter daných činností, tedy účast a zaznamenávání jednotlivých skutečností při domovní prohlídce, rozsah domovních prohlídek je v rámci této trestní věci, ale i v rámci běžné služební činnosti u policistů. Podle názoru soudu vylučuje možnost detailní popis daných úkonů, které se odehrály skoro před třemi lety navrženými svědky. Podle názoru soudu jsou zcela dostačující ve věci shromážděné listinné důkazy, případně výpovědi svědků. Soud v této souvislosti poukazuje na výpovědi manželů T., kteří podrobně uvedli, kdy, od koho, v jakém množství zakoupili lihoviny, které jim způsobily zdravotní potíže. Pokud v rámci odvolání obhajoba namítá nemožnost jen nepatrného zdravotního poškození u svědkyně T., lze poukázat na znalecké posudky, a to především z oboru zdravotnictví a toxikologie, podle kterých každá osoba na požití zdravotně závadné směsi reaguje odlišně a případně určené množství kontaminované směsi, kterou znalci označili za tzv. hraniční, tedy které může způsobit těžkou újmu na zdraví nebo smrt osoby, která toto množství požila, je množství orientační a následné zdravotní komplikace souvisejí s mnoha dalšími faktory. Úvahy týkající se možné údajné manipulace se vzorky jsou s ohledem na charakter vyšetřování (rozsah vyšetřování, okolnosti vyšetřování, kdy se jednalo o tzv. prvotní úkony, práci mnoha různých policejních složek atd.) je podle názoru soudu zcela absurdní. V rámci jednotlivých listinných záznamů, může dojít k určitému pochybení, což soud nepopírá a odvolává se na svoji úvahu výše uvedenou týkající se chyb v lidském konání. Nelze však pominout, že alkohol, který byl zajištěn v domě poškozených T. byl předán k odbornému vyjádření a závěry týkající se obsahu metanolu jsou uvedeny na č. l. 9447-9450, 9453-9456, přitom daný alkohol, jak plyne z výpovědi svědků, manželé T. zakoupili od obžalovaného V., který jej zakoupil od obžalovaného Š. a tento jej zakoupil od obžalovaného J.. Chemické složení

vzorků pak odpovídá chemickému složení alkoholu, který byl zajištěn obžalovanému J. při prohlídkách v obci Nehvizdky a v obci Dolní Olešnice a který pocházel od odsouzeného V., resp. ze směsi namíchaných odsouzeným F. a K., což je prokazováno odborným vyjádřením Celně-technické laboratoře Praha (viz č. l. 9653-9656) a dále odborným vyjádřením Kriministického ústavu Praha (viz č. l. 9639-9644). Obdobné skutečnosti pak lze zjistit u alkoholu, který byl zajištěn obžalovanému J..

Obhajoba prostřednictvím JUDr. Neuwirthové a JUDr. Rejžkové dále navrhl výslech J.P. a následně R.F.. Soud se těmito skutečnostmi zabýval při zdůvodnění výsledku odsouzeného J.V. a dále při konstataci a rozboru rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 54T 8/2014 a uvedl, z jakých důvodů považuje výsledky těchto osob za nedůvodné. Lze tedy krátce konstatovat, že s ohledem na dosavadní postoje obou osob v rámci celého trestního řízení (u odsouzeného R.F. i z důvodu jeho výpovědi u Krajského soudu v Ostravě právě ve věci obžalovaného J. P.), jejich předvolání k hlavnímu líčení, jakož to svědků, soud považuje za neúčelné a zbytečné, a proto tyto důkazní návrhy také zamítl.

Obhajoba prostřednictvím JUDr. Neuwirthové dále navrhl, aby nalézacím soudem byl připojen trestní spis Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 3T 194/2004, v rámci kterého je v současné době vedeno proti obžalovanému J. trestní řízení proti zkrácení daně a v tomto spise mají být obsaženy listiny, z kterých lze zjistit, že vzorky zajištěné při domovní prohlídce u obžalovaného byly podrobeny zkoumání a bylo zjištěno, že se nejedná o zdravotně závadný alkohol. K dané problematice lze konstatovat, že ve spisovém materiálu jsou listinné důkazy, z kterých lze zjistit, kdy, v kterých prostorách byly u obžalovaného provedeny domovní prohlídky, jaké věci v rámci těchto domovních prohlídek byly zajištěny a jaké jsou výsledky znaleckého zkoumání. Soud v této souvislosti poukazuje na č. l. 9872-9873, dále 9292-9297 a znalecký posudek z oboru toxikologie. Soud již v dřívějším řízení vyžádal od Okresního soudu v Trutnově ze spisu 3T 194/2014 obžalobu viz č. l. 26723-26729 a přitom z odůvodnění obžaloby lze zjistit, že v rámci trestního řízení byly opatřeny protokoly Celně-technické laboratoře o zkoušce provedené za účelem stanovení lihovitosti, složení lihovin a metanolu u zajištěných tekutin, dále k pravosti kolků a složení lepidla užitého k nalepení kolků a skutečnosti týkající se zajištěného tabáku. Nalézací soud konstatuje, že jak vyplývá z výpovědi obžalovaného J. a odsouzeného V., obžalovaný J. od V. nakupoval nelegální alkohol delší dobu a v rámci daných obchodních styků tak nakoupil nelegální alkohol jednak zdravotně závadný, jednak v předcházejícím období zdravotně nezávadný a u obžalovaného byly zajištěny různé vzorky různého alkoholu. Soud konstatuje, že důkazy shromážděné k těmto skutečnostem jsou zcela dostačující a vyžádání spisu považuje za nadbytečné a vedené snahou spíše co nejdéle oddálit rozhodnutí nalézacího soudu.

Obhajoba obžalovaných V. a K., resp. obhájce Mgr. Mach, v rámci návrhu na doplnění dokazování poukazoval na své odůvodnění odvolání proti prvotnímu rozsudku ze dne 21. 5. 2014 č. l. 26521-26531, v rámci kterého navrhl, aby byli vyslechnuti zástupci jednotlivých odběratelů firem DRASPOL CZ s. r. o., VENDIA s. r. o., JIP Východočeská a. s., M. R. k prokázání opatření, které mělo spočívat ve snaze stažení zboží od obžalovaných a výslech pracovníka SZPI M.H., který prováděl kontrolu a záležitosti stažení zboží s ním obžalovaný K.

řešil. Dané navrhované důkazy soud považuje za nadbytečné, protože nemá za vyvráceno snahu obou obžalovaných od daných společností stáhnout možný závadový alkohol, takže tyto skutečnosti s ohledem na zásadu in dubio pro reo není třeba prokazovat a dané návrhy jsou tak nadbytečné.

V rámci důkazních návrhů soud poukazuje nejenom na nadbytečnost, ale především na skutečnost, že dosavadní provedené důkazy jsou dostačující pro rozhodnutí soudu a tento názor nalézacího soudu je potvrzován i samotným rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 1. 2015 sp. zn. 3To 6/2015, v rámci kterého bylo nalézacímu soudu nařizeno doplnit dokazování jen vyžádáním zprávy od Ministerstva zdravotnictví ČR, což nalézací soud provedl. V této souvislosti nalézací soud poukazuje i na platnou judikaturu, a to R 10/1993-II, podle kterého se při posuzování důvodnosti dalších důkazních návrhů postupuje s ohledem na stav dokazování a jestliže je zřejmé jak je nutno ve věci rozhodnout, nelze provádět další důkazy, byť by měly vztah k projednávané věci, neboť by se zbytečně oddalovalo včasné rozhodnutí. Nalézací soud proto dospívá k závěru, že provedené dokazování bylo provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu.

Důkazy, které byly provedeny, pak soud hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případů, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a po provedeném vyhodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že provedené dokazování umožňuje jen jediný logický závěr, a to o vině obžalovaných tak, jak je uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud nejprve poukazuje na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 2. 2015 sp. zn. 3To 96/2014, kterým byli R.F. a T.K. pravomocně odsouzeni s již pravomocně odsouzeným J. V. pro trestnou činnost, kterou se měli podle skutkových zjištění dopustit tím, že v přesně nezjištěné době, na přelomu měsíců srpna a září 2012, obžalovaný R.F. úmyslně za účelem získání majetkového prospěchu za pomoci obžalovaného T.K., který mu poskytl pomoc spočívající v opatření předmětné látky, zejména přibližně 5 000 litrů metylalkoholu, dále prostory a technické prostředky k míchání, a pomohl mu i při smíchání směsi, a společně vyrobili v objektu společnosti Opavia REAL s. r. o., na ulici Lepařova v Opavě, směs složenou z metylalkoholu a etanolu v přesně nezjištěném poměru, a to v objemu cca 10 000 litrů, přičemž s ohledem na obecně známou vědomost o vysoké zdravotní závadnosti látky metylalkohol i své konkrétní vědomosti museli být srozuměni s možnou vysokou zdravotní závadností této směsi, a tuto směs následně obžalovaný R.F. prodal obžalovanému J. V. v době na přelomu měsíců srpna a září 2012, kdy obžalovaný R.F. a T.K. směs o celkovém množství 10 000 litrů společně předali v době po vyrobení směsi celkem ve třech případech obžalovanému J. V. v obci Podkopsná Lhota, okr. Zlín, o kterém věděli, že obchoduje s lihem a alkoholickými nápoji, které dále distribuuje, což také J.V. učinil a ze směsi pocházející pro něj z neproověřených zdrojů a za nápadně nízkou cenu, kterou získal od R.F. a T.K., tedy osob, které nemohly nijak garantovat jejich zdravotní nezávadnost a kvalitu, a musel být tak přinejmenším srozuměn s možností, že směs, s níž bude dále disponovat a distribuovat ji, může vystavit značný počet konzumentů z ní vyrobených nápojů nebezpečí smrti, a to i s přihlédnutím k mimořádně velkému množství takto

kontaminovaného alkoholu a jeho zcela nekontrolovanému šíření, takže všichni obžalovaní museli být srozuměni případnou možností ohrožení velkého množství osob vč. možnosti způsobení smrti mnoha osob, tedy způsobení stavu obecného ohrožení, a tímto jednáním hrubě porušili hygienické a zdravotní předpisy, stanovené článkem 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ze dne 28. 1. 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, a podle kterého nesmí být potravina uvedena na trh, není-li bezpečná, dále k porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, podle kterého je zakázáno uvádět do oběhu potraviny jiné než zdravotně nezávadné, přitom takto vyrobená a nekontrolovatelně šířená směs byla způsobila usmrtit nebo způsobit vážnou intoxikaci až 158 000 lidí přinejmenším na celém území České republiky, a obžalovaný J.V. poté následně životu nebezpečnou směs prodával dalším osobám, čímž způsobil její další nekontrolovatelný oběh, přitom v přesně nezjištěné době koncem srpna a počátkem září 2012 takto prodal přinejmenším 2 200 litrů Z.K., nar. XXXXX, asi 300 litrů obžalovanému A. J., nar. XXXXX, asi 40 litrů D.R., nar. XXXXX, 2 000 litrů obžalovanému V. K., zastupujícímu společnost XXXXX XXXXX, s. r. o., kteří s takto pokoutně nabytou směsí zcela neprověřeného původu dále disponovali, s čímž musel být obžalovaný J.V. srozuměn, a dále ji šířili dalším osobám nekontrolovatelně po území České republiky, dále obžalovaný J.V. dodanou směs od obžalovaných F. a K. z části sám na přelomu srpna a září 2012 zpracoval na alkoholické nápoje typu rum a vodka a dále je distribuoval, a to od přesně nezjištěné doby od přelomu srpna a září 2012 nejméně dalším následujícím osobám: asi 2 800 litrů takto namíchaného alkoholu dodal obžalovanému M.T., nar. XXXXX, do obce Olešnice, asi 2 300 litrů přes obžalovaného M.T. dalším osobám do Havířova, dále 15 ks deseti litrových kanystrů Idě Lacinové, nar. 12. 1. 1959, do Prahy, 40 ks šestilitrových kanystrů nezjištěné osobě vietnamské národnosti vystupující pod jménem H. na přesně nezjištěné místo do Prahy a 40 ks šestilitrových kanystrů nezjištěné osobě vietnamské národnosti na neupřesněné místo v Brně, přitom takto vyrobená a dále nekontrolovatelně šířená směs jen v období od 1. 9. 2012 do 31. 12. 2012 způsobila na území celé České republiky intoxikaci nejméně 117 osob, kdy nejméně u 38 níže uvedených osob došlo v přímé příčinné souvislosti s otravou metylalkoholem ze směsi vyrobené obžalovanými F. a K. a šířené dále obžalovaným V. a po něm dalšími osobami k jejich úmrtí a u nejméně 50 přeživších poškozených uvedených níže došlo v přímé příčinné souvislosti k jejich těžké újmě na zdraví, konkrétně tak došlo k úmrtí nejméně těchto 38 poškozených a tímto jednáním došlo k úmrtí nejméně 38 poškozených, dále k intoxikaci metylalkoholem 79 poškozených, kdy nejméně u 50 přeživších poškozených došlo k souvislosti s požitím metylalkoholu k těžké újmě na zdraví.

V rámci daného rozhodnutí tak bylo prokázáno namíchání 10 000 litrů zdravotně závadné směsi, která byla od odsouzených F. a K. předána J. V., který tuto směs dále prodal dalším výše uvedeným osobám. V rámci daného rozhodnutí pak bylo prokázáno, že daná směs je s největší mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou jediným zdrojem zdravotních postižení nebo úmrtí poškozených, přičemž v rámci rozhodnutí bylo vycházeno nejenom z výpovědi obžalovaných, svědků, ale i z analýz a grafů, které vyhotovila Policie ČR.

Trestná činnost obžalovaného M.T. je prokazována jednak vlastní výpovědí, kdy podrobně popsal své kontakty s obžalovaným J. V., kterého měl znát jen jako K. H. a popsal rovněž, byť se nejedná o úplné doznání, i svůj podíl na zprostředkování obchodu mezi V. a M. K. a M. P.. Obžalovaný je dále usvědčován především výpovědí J.V., a to jak jeho výpovědí, kterou učinil v pozici obžalovaného, tak jeho výpovědí, kterou učinil v procesním postavení svědka. J.V. podrobně popsal dobu, rozsah dodávek alkoholu obžalovanému J., včetně ceny, dále svědkem J. V. a svědky manžely T., Š. a V.. Trestná činnost, resp. podíl obžalovaného J. při trestné činnosti, vyplývá i z výpovědí bratrů K., kteří uvedli roli obžalovaného J. při dodávání závadného alkoholu a výpovědí M. P.. Následky trestné činnosti jsou pak prokazovány výpověďmi poškozených ze Severní Moravy, a to především těch, kteří byli poškozeni metanolem obsaženým v alkoholu, který nakupovali ve stánku M. S.. Tyto výpovědi jsou pak v souladu s výpověďmi prodavaček M. S.. U M. S., kterému obžalovaný J. dodával kontaminovaný alkohol prostřednictvím dalších osob, byl právě zajištěn kontaminovaný alkohol skupiny „A“, tedy alkohol stejné skupiny jako u vzorků zajištěných u obžalovaného V. nebo M.T.. Lze tak dokumentovat pohyb tohoto alkoholu, který byl M. S. dodáván M. P., přičemž poškozenými zákazníky M. S. jsou osoby uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku a další poškození pak byli zákazníky obžalovaného Z., kdy v době rozhodné a v daném regionu byl jediný zdroj nelegálního alkoholu, který vedl k fatálním následkům – alkohol od M. P.. V této souvislosti soud poukazuje na skutečnosti vyplývající z podrobných analýz a grafů, z kterých je zřejmé, jakým způsobem byl zdravotně závadný destilát šířen, a to od počátku namíchání smrtelně jedovaté směsi až ke konečným uživatelům, tedy včetně podílu obžalovaného J.. Obžalovaný v průběhu trestního řízení poukazyval především na svoji spíše zprostředkovatelskou roli, a to za situace, kdy byl přesvědčen o nezávadnosti alkoholu. Okolnosti jeho přesvědčení soud rozebere v další části rozsudku při rozboru zavinění, ale k této obhajobě konstatuje, že obžalovaný nevěděl o původu alkoholu a jeho zdravotní nezávadnosti nic bližšího a přesto jej dále distribuoval, přestože alkohol nebyl opatřen kontrolními páskami, které kromě daňových záležitostí, mají vztah i k prokázání zdravotní nezávadnosti daného alkoholu. Co se týče příčinných souvislostí, pak tyto jsou zjevně prokazovány provedenými analýzami a námitky týkající se manželů T., s ohledem na zjištění kontaminace ve vzorku alkoholu, jsou zcela nerelevantní, a to i s ohledem na hodnověrnost výpovědi manželů T., jejíž výpověď v dané věci není ojedinělá, ale je i potvrzována výpovědí V., nehledě na následné jednání manželů T., z kterých je zřejmé, že byli jednoznačně přesvědčeni o způsobení zdravotního poškození právě konkrétním alkoholem a nikoliv alkoholem jiného původu, jak naznačuje obhajoba. Lze konstatovat, že výpovědi poškozených, případně dalších osob, které uváděly skutečnosti k poškozeným, potvrzují výsledky analýz vypracovaných policií a prokazují příčinnou souvislost následků s trestnou činností obžalovaného. Obžalovaný dále prostřednictvím obhájkyne namítal, před prvním rozhodnutím nalézacího soudu, místní nepřislušnost soudu; soud v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že jednání obžalovaného je v přímém vztahu s jednáním obžalovaného V. a pokud soud vylučoval některé obžalované ze společného řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí, zásadním důvodem byly důvody rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť bez vyloučení části obžalovaných uvedených v podané obžalobě by soud s ohledem na kapacitní možnosti (jednacích síní) mohl rozhodnout v řádech mnoha měsíců, ale spíše let, což by bylo v rozporu s ústavními právy obviněných. Obžalovaný J. se své trestné činnosti sice dopouští mimo území nalézacího soudu, ale s ohledem na charakter trestné činnosti, vztahy k obžalovanému V., je zjevné, že je zde jednak ve věci dána příslušnost krajského soudu, v rámci kterého rozhoduje nalézací soud a jednak je vhodné,

aby o trestné činnosti obžalovaného bylo rozhodováno v dané skupině obžalovaných, kteří jsou uvedeni ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obhajoba v rámci svého závěrečného návrhu poukazovala především na předcházející závěrečný návrh a odůvodnění odvolání, na jejichž závěrech setrvává. Nálezací soud konstatuje, že s námitkami týkajícími se určitých nepřesností v rámci domovních prohlídek se již vypořádal při zamítnutí důkazních návrhů. Opětovně proto uzavírá, že v rámci celého trestního řízení nejsou žádné relevantní skutečnosti, vyjma zcela nedůvodných dedukcí, které by prokazovaly manipulaci s důkazy. Podle názoru nálezacího soudu s ohledem na rozsah trestního řízení a zapojení mnoha různých policejních složek je možnost manipulací s důkazy logicky vyloučena a soud považuje námitky v tomto směru za absurdní. Za druhé samotným zkoumáním předložených vzorků byl prokázán obsah metyl alkoholu v daných vzorcích. Samotné vzorky a zjištění z těchto vzorků pak umožnili na základě analýz vypracovat mapu rozšíření metylalkoholu na území České republiky včetně zdrojů, včetně prostředníků a tedy i role obžalovaného J.. V tomto směru soud poukazuje především z důvodu přehlednosti na grafickou verzi vypracované analýzy. Obhajoba určitým způsobem znevěrohodňuje i výpověď poškozených. Soud zdůrazňuje, že poškození ve věci vypovídali pravdivě, jednoznačně prokazovali způsob a od jaké osoby nabyli zdravotně závadné alkoholické nápoje a v případě zemřelých tyto skutečnosti prokazují výpovědi jejich blízkých. Úvahy o možném křivém svědectví ze strany poškozených, případně jejich blízkých soud považuje za zcela nelogické, a to s ohledem na charakter věci, kdy dané osoby byly vyslýchány v co možná v nejbližší době po spáchání trestné činnosti a logicky neměli žádnou motivaci uvádět nepravdivé skutečnosti. Logicky podrobný popis události ze strany poškozených, případně jejich blízkých, pak také svědčí o hodnověrnosti těchto výpovědí. Obhajoba v závěrečném návrhu dále žádala připojení spisu Okresního soudu v Trutnově a Krajského soudu v Ostravě. Soud při zdůvodnění zamítnutí dalších důkazních návrhů zdůvodnil, proč daný postup je nadbytečný, a to včetně výpovědi odsouzeného F.. V dané věci soud konstatuje, že shromážděné důkazy jsou dostatečné pro rozhodnutí ve věci, přitom usvědčující důkazy soud uvedl již v předcházejících částech odůvodnění. Obhajoba opětovně, pokud se týká bodu 2, namítá jen zprostředkování kontaktu mezi odsouzeným V. a bratry K.. Soud v této souvislosti, shodně jak je výše uvedeno, poukazuje na výpověď odsouzeného V. a bratrů K., z kterých je zřejmé, že samotný prodej alkoholických nápojů nebyl realizován mezi V. a K., ale mezi K. a J., když V. na místo alkohol jen dovezl a při jakémkoliv zvážení jeho role v daném obchodě nelze dospět k závěru, že se jednalo o prodejce. Lze tedy konstatovat, že vina obžalovaného J. je i v tomto bodě svědeckými důkazy plně prokázána.

Obžalovaný A. J. v průběhu celého trestního řízení popírá spáchání trestné činnosti, v rámci které měl nakupovat nelegální a zdravotně kontaminovaný alkohol od J.V. a následně jej prodávat obžalovanému A. S.. Obžalovaný J. tvrdí, že se tohoto obchodu nezúčastňoval a v rámci poskytnutí prostoru svým dobrým odběratelům jen přispěl k realizaci obchodu s tímto alkoholem mezi J. V. a A. S.. Obžalovaný tvrdí, zapůjčování skladu při realizaci tohoto obchodu mezi V. a S. za provizi 10 Kč na skladování (předání jednoho litru tekutiny, tedy částka za zapůjčení skladu se odvíjela od množství skladované tekutiny, která ve skladě byla takto deponována v řádek minut, případně hodin. Šlo tak o zapůjčení skladu jen na krátkou dobu a

v některých případech se obžalovaný dle svého vyjádření (tuto skutečnost potvrzují i J.V. a A.S.) vůbec nezúčastnil a peníze byly obžalovanému vyplaceny později a to i v rámci platby, která byla realizována přes sekretářku obžalovaného.

Již samotná tato obhajoba obžalovaného je velmi těžko uvěřitelná, a to s ohledem na zisk obžalovaného, který byl v řádech tisíců až desetitisíců za vcelku nepatrnou pomoc, a to zapůjčení skladu v řádu několika hodin, případně maximálně dnů. Částka 10 Kč za litr je přitom jednoznačně částka, která svědčí buďto o provizi anebo o zisku v rámci nákupu a následného prodeje. Tato skutečnost je ostatně potvrzována i výpověďmi J.V., a to jak v procesní pozici obžalovaného, tak svědka a A.S., kteří shodně obžalovaného J. z trestné činnosti usvědčují. Při hlavním líčení obžalovaný A.S. A.J. označil velmi hodnověrně za osobu, od které odebíral líh, který dále použil na výrobu různých druhů alkoholu. Tato výpověď je zcela hodnověrná, obžalovaný S. nemá žádný důvod křivě obviňovat spoluobžalovaného A.J., který sám ve své výpovědi k dotazu soudu uváděl absenci konfliktů, či rozporů, na základě kterých by obžalovaný S. měl obžalovaného J. křivě nařknout. Obdobně svědčí J.V. a námítky J. týkající se údajné snahy V. o pomstu vůči osobě, s ohledem na pomoc J. při zadržení V. policií, se jeví soudu jako nelogické, s ohledem na konzistentnost výpovědi V. týkající se obžalovaného J.; přitom údaje, které J.V. udává, a to nejenom ve vztahu k obžalovanému J., jsou potvrzovány i dalšími důkazy a soud tak, jak shora již uvedl, považuje výpověď J.V. týkající se ostatních spoluobžalovaných, za hodnověrnou. Vina obžalovaného je dále prokazována výpovědí svědka F. M. z přípravného řízení. Vina obžalovaného J. tak byla bez jakýchkoliv pochybností jednoznačně prokázána a skutečnosti, které J. především v rámci závěrečné řeči uvádí v rámci údajného znevěrohodnění J.V. a obžalovaného S., soud považuje jen za účelovou obhajobu, když J.V. a obžalovaný S. svojí výpovědí u hlavního líčení obžalovaného J. jednoznačně usvědčili, přičemž samotná obhajoba obžalovaného J. je nelogická a zjevně účelová. J.V. a A.S. opětovně vypovídali v dané věci u hlavního líčení dne 6. 5. 2015, přičemž jejich výpověď soud opět hodnotí jako věrohodnou a logickou. V této souvislosti je třeba podotknout, že J.V. vypovídal v procesní pozici svědka a byl tak v případě křivého obvinění reálně ohrožen důkazným trestem odnětí S.. Výpovědi jak J.V., tak A.S. jsou vnitřně konzistentní a především oproti obhajobě obžalovaného J. logické. S ohledem na výpovědi především těchto osob, proto považuje vinu obžalovaného A.J. za spolehlivě prokázanou.

Obžalovaný A.S. se doznal k nákupu nelegálního alkoholu od obžalovaného A.J., přitom podrobně popsal, od koho kontaminovaný líh nakupoval, způsob výroby, dlouhodobost výroby i způsob označování alkoholu, který dále dodával mimo jiné obžalovanému C.. Obžalovaný v rámci obhajoby namítal a zpochybňoval rozbory zajištěných tekutin, a to prvotní zjištění celní správy, které neodpovídá následnému rozboru, který byl vyhotoven na žádost policie a dále namítal zjištění vzorků závadného alkoholu u poškozených v jiných lahvích, než v rámci kterých dodával obžalovanému C. alkohol. Pokud se týče této části obhajoby, soud jako již výše, poukazuje na provedené analýzy ze strany policie, jakožto i ostatní listinné důkazy a znalecký posudek z oboru potravinářství, který byl již rozebrán. Posudek, který nechala vypracovat policie, je jednoznačně hodnověrný a zjišťuje skutečný obsah zajištěných kanystrů, v rámci kterých byl zjištěn vysoký, a to přibližně dvoutřetinový obsah metanolu v dané tekutině. Pokud se týče vzorků nalezených u poškozených, stejně jako u ostatních

obžalovaných, soud v rámci těchto skutečností zdůrazňuje, že poškození v mnoha případech alkohol přelívali do jiných lahví; kontaminovaný alkohol míchali s dalšími alkoholy, případně ředili nealkoholickými nápoji, takže případné rozdílné zjištění v rámci vzorků svědčí o dalším nakládání kontaminovaného alkoholu ze strany poškozených, ale v žádném případě neprokazují absenci příčinné souvislosti mezi trestnou činností obžalovaných, tak jak je uvedena ve výrokové části, spočívající v šíření kontaminované směsi a následky, které vznikly požitím této směsi u jednotlivých poškozených.

Obžalovaný M.C. popíral spáchání trestné činnosti; uváděl, že o prodeji kontaminovaného alkoholu nevěděl, v době, kdy mělo docházet k prodeji kontaminovaného alkoholu, byl na dovolené a neví, zda prodavačky v jeho obchodě životu nebezpečnou směs prodávali, případně z jakých zdrojů. Tato forma obhajoby obžalovaného je v každém případě zákonná, ale s ohledem na svalování viny na zaměstnance, pro soud těžko pochopitelná a nedůstojná. Obžalovaný i dle své výpovědi byl provozovatelem obchodu na Jižních Svazích ve Zlíně, kde docházelo k prodeji nelegálního smrtícího alkoholu; o tento obchod se řádně staral, a přesto dle vlastní výpovědi nevěděl o prodeji tohoto alkoholu. Vina obžalovaného je jednoznačně prokázána výpověďmi prodavaček P., K., H., které shodně uvedly, že nelegální alkohol objednával v drtivé většině právě obžalovaný C. a bez jeho souhlasu v žádném případě nedocházelo k prodeji jakéhokoliv zboží na prodejně. Jen ve výjimečných případech, při nepřítomnosti obžalovaného, na základě zažitých zvyků docházelo k objednávce nelegálního alkoholu ze strany prodavaček. Dá se říci, že se jednalo spíše o oznámení doprodeje nelegálního alkoholu ze strany prodavaček, než objednávku nelegálního alkoholu, kteroužto učinil a celkovou dohodu o dodávkách nelegálního alkoholu uzavřel právě obžalovaný M.C. s obžalovaným A. S.. Také forma prodeje nelegálního alkoholu, která byla činěna na základě dotazu ze strany zákazníka, který věděl o možnosti nákupu nelegálního alkoholu, byla ze strany prodavaček činěna na základě zvyklostí, které musel zavést právě obžalovaný M.C. jako provozovatel alkoholu. Obžalovaný C. dle výpovědi svědkyň do obchodu jezdil skoro každý den, znal sortiment prodeje, protože v drtivé většině objednával a hradil nelegální alkohol; zajišťoval tak zdroj nelegálního alkoholu a s ohledem na všechny skutečnosti o prodeji nelegálního alkoholu, ať formálně, či neformálně rozhodl. Skutečnost nákupu nelegálního alkoholu M. C. je pak prokazována i výpovědí A.S. a jeho činností v počátku trestního řízení, kdy obžalovaný A.S. pomohl odhalit policii strukturu dodávek kontaminovaného alkoholu a policii označil jak dodavatele života nebezpečného alkoholu obžalovaného J., tak jednoho ze svých odběratelů obžalovaného M. C.. Obžalovaný C. rovněž popíral příčinný vztah mezi prodáváním alkoholem a úmrtími, případně zdravotními újmami u poškozených. V této souvislosti soud opětovně poukazuje na provedené policejní analýzy, ze kterých jsou jednoznačně zjištělné příčinné vztahy a prokazující souvislost mezi prodáváním alkoholem a následky u poškozených. Pokud se týče konkrétních poškozených, tak poškozená Č., jak plyne ze svědeckých výpovědí, chodila nakupovat pravidelně do Večerky obžalovaného C. a při ohledání bydliště byl u ní zajištěn v láhvi alkohol skupiny „A“, tedy alkohol totožný u vzorků zajištěných u obžalovaného V. a A.S.. U poškozené B. byl nalezen alkohol skupiny „A“ v láhvi s etiketou Lunar vodka, kdy se jedná o stejnou etiketu, které byly zajištěny u obžalovaného A.S., a tato skutečnost byla potvrzena znaleckým zkoumáním. A.S. pak ve své výpovědi uvedl, jak značil dodávaný alkohol a jedná se o alkohol opatřený stejnou etiketou, kterou dodával obžalovanému C.. U poškozeného P. byla kontaminovaná láhev jeho příbuznými vyhozena, ale

z výpovědi pozůstalých, zejména syna poškozeného P. P. je zřejmé, že zemřelý Prokop chodil nakupovat alkohol do Večerky obžalovaného C. a že zde v době rozhodné zakoupil vodku Lunar, kdy právě tento alkohol byl jedním z hlavních zdrojů otrav ve Zlíně. Poškozený Č. také pravidelně chodil nakupovat vodku Lunar do obchodu obžalovaného C. a kromě tohoto alkoholu z obchodu obžalovaného C. žádný jiný alkohol, v době rozhodné, nenakupoval. Samotná kontaminovaná láhev se u něj nenašla a láhev, která byla zajištěna, neobsahovala metylalkohol, ale právě pravidelná spotřeba poškozeného alkoholu zn. vodka Lunar z obchodu obžalovaného C. svědčí o příčinné souvislosti mezi zdravotní újmou obžalovaného a alkoholem opatřeným právě v tomto obchodě. Obhajoba poukazovala především na skutečnost, že poškozený v den, kdy se u něj projeví zdravotní problémy, si zakoupil několik odlívek vodky u vietnamských prodáváčů v Brně a následně po cestě do Zlína se u něj projeví zdravotní problémy, které podle obhajoby by mohly souviset právě s vodkou zakoupenou v Brně. Tato skutečnost je však vyloučena, s ohledem na dobu projevu zdravotních problémů u poškozených, tak jak vyplývá z výpovědi znalců a znaleckých posudků. Sám poškozený Č. byl osobou pravidelně požívající alkoholické nápoje, takže doba projevu zdravotní indispozice u něj byla spíše posunuta a je pravděpodobné, že zdravotní indispozice se u poškozeného mohly projevit v rádech desítek hodin, a tedy např. i za 2 nebo 3 dny a je velmi pravděpodobné, že pokud poškozený vypil kontaminovaný alkohol a láhev vyhodil a následně požíval sice nelegální, ale nekontaminovaný alkohol, pak zdravotní problémy mohly nastat až v rádech dnů, s ohledem na neustálé doplňování alkoholu alkoholem zdravotně nezávadným. Soud poukazuje především na skutečnost, že poškozený si obstarával alkohol v prodejně obžalovaného C. a jelikož je dle názoru soudu vyloučena možnost způsobení zdravotních problémů z jiných zdrojů, je zjevná příčinná souvislost mezi zakoupeným alkoholem v prodejně obžalovaného C. a následnými zdravotními problémy poškozeného Č. Poškození K. a B. také zakoupili intoxikovaný alkohol skupiny „A“ ve Večerce obžalovaného C. a obdobně zakoupila v rozhodné době láhev vodky Lunar ve Večerce C. poškozená M., dále poškození M. a V. nakupovali v této době alkohol ve stejném obchodě a byl u nich zajištěn alkohol skupiny „A“ a obdobné skutečnosti byly zjištěny u poškozené L., která také nakupovala alkohol ve Večerce obžalovaného C. a byly u ní zajištěny láhve se shodnými etiketami jako u láhví, které distribuoval obžalovaný A.S.. Svědkové, kteří vypovídali k nákupům alkoholu u obžalovaného C., jednoznačně potvrdili prodej nelegálního alkoholu po dobu několika let a tuto skutečnost potvrdily i také zaměstnankyně obžalovaného, takže poukazování obžalovaného na prováděné kontroly v daném obchodě je zcela bezpředmětné a je zjevné, že před danými kontrolami buď byl nelegální alkohol odstraněn nebo doprodán anebo kontroly nebyly prováděny způsobem, který by prokázal prodávání nelegálního alkoholu. Lze tedy uzavřít, že vina obžalovanému M. C. byla jednoznačně prokázána a provedené důkazy neumožňují jiné rozhodnutí, než rozhodnutí o vině obžalovaného trestnou činností, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obhajoba v rámci závěrečné řeči setrvala na svých námitkách předcházející závěrečné řeči (před rozhodnutím krajského soudu z 21. 5. 2014) a v rámci podaného odvolání. Obhajoba nadále postoj, že nikdy nepřezval, nezařadil do prodeje a nenabízel závadný alkohol, přitom tento závadný alkohol v průběhu následné kontroly nebyl na prodejně zajištěn a nebyl ani nikdy zjištěn alkohol, který by nebyl kolkován. Tuto obhajobu soud považuje za zcela vyvrácenou, a jak je výše uvedeno, tato obhajoba je v zásadním rozporu z výpovědi především obžalovaného

A.S. a dále zaměstnankyň obžalovaného C.. Lze konstatovat, že především A.S. nemá žádný logický důvod svoji výpovědi poškozovat M. C. a ve spojení s výpověďmi zaměstnankyň obžalovaného zcela bez jakýchkoliv nejmenších pochybností usvědčuje obžalovaného C. z trestné činnosti. Obhajoba dále namítá neprokázání příčinné souvislosti mezi alkoholem prodávaným v prodejně obžalovaného a zdravotními následky poškozených. V této souvislosti je pak nutné opětovně poukázat na výpovědi jednotlivých poškozených a výše uvedené hodnocení soudu těchto výpovědí. Samotné výpovědi poškozených a vina obžalovaného uvedená ve výrokové části tohoto rozsudku, je pak prokazována i podrobnými analýzami a grafy, které policie zpracovala v průběhu trestního řízení.

Obžalovaný V.K. ve svých výpovědích, které předcházely rozsudku z 21. 5. 2014, doznával nákup 2 000 litrů nelegálního alkoholu, které dodal odsouzený J.V. v rámci zprostředkování ze strany S. P., kterému V.K. měl dlužít částku 100.000 Kč, kdy v rámci možnosti splacení dluhu to byl právě P., který mu doporučil výrobu nelegálního alkoholu a přislíbil dodání veškerých náležitostí k výrobě alkoholu a doporučil obžalovaného S., jakož to osobu, která by mohla nelegální alkohol nakoupit. Obžalovaný V.K. tak doznával svoji trestnou činnost a k účasti obžalovaného L.V. se blíže nevyjadřoval. Jak je shora uvedeno, ve svém písemném vyjádření pak vinu obžalovaný zcela popíral, kdy uváděl, že firmu řídil L.V., který zajistil také alkohol, z kterého byly vyráběny alkoholické nápoje, ale obžalovanému K. nesdělil, že se jedná o nelegální a zdravotně neproověřený alkohol, protože dodávka alkoholu měla souviset s výrobou pro likérku Drak, která byla kapacitně údajně přetížena. V průběhu dalšího jednání, a to především v rámci konfrontace s odsouzeným J. V. však obžalovaný připustil dodání vzorku nelegálního lihu, a to právě obžalovanému K. následně (č. l. 27396 poslední odstavec) připustil, že se s odsouzeným J. V. viděl vícekrát, a to i při dovozu 2 000 litrů nelegálního lihu a připustil i následné jednání s J. V. po vypuknutí tzv. metanolové aféry, kdy ale toto jednání údajně nemělo souvislost s lihem, který měl dodat J.V..

Obžalovaný L.V. před rozsudkem soudu z 21. 5. 2014 popíral jakoukoliv trestnou činnost, kdy uváděl, že s nelegálním alkoholem neobchodoval a o výrobě alkoholu z nelegálního lihu obžalovaným V. K. nevěděl. Likérku XXXXX XXXXX, s. r. o. sice částečně vlastnil v rámci podílu, ale společnost řídil K., který byl jeho synovec a který také vyráběl alkohol z nelegální směsí, o čemž obžalovaný nevěděl. Ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 27389) pak potvrzoval údaje, které byly uvedeny v písemné vyjádření obžalovaného V.K., kdy údajně výroba měla proběhnout na základě ústní domluvy s XXXXX, a to s obžalovaným S., (který však tuto skutečnost zcela popřel). Veškeré náležitosti pak měl zařídit obžalovaný L.V. a obžalovaný V.K. měl jen vyrobit ze směsi alkoholické nápoje. Obžalovaný ve své výpovědi potvrdil svoji znalost o nelegálním původu alkoholu, o kterém měl J.V. tvrdit, že se jedná o špičkový potravinářský líh. Obžalovaný však nepopřel, že tento líh nebyl zdravotně prověřen a mimo jiné, a to i s ohledem na formu dodání nebyl opatřen kontrolními páskami, které mimo jiné také garantují zdravotní nezávadnost lihoviny (pokud jde hovořit o zdravotní nezávadnosti alkoholu s ohledem na jeho negativní vliv na organismus, pokud je požit ve větším množství).

Vina obžalovaného V.K. i obžalovaného L.V. je spolehlivě prokázána výpovědí J.V., a to jak v procesní pozici obžalovaného, tak v procesní pozici svědka, vlastními výpovědi obžalovaných a stejně jako u ostatních obžalovaných výše uvedenými listinnými důkazy. Soud výpovědi V. považuje za hodnověrné a J.V. v těchto výpovědích podrobně popsal okolnosti dodání 2 000 litrů nelegální smrtící směsi, a to právě obžalovaným K. a V.. J.V. oproti obžalovaným K. a V. setrvává na svém tvrzení. Své tvrzení věrohodně obhájil i v rámci konfrontace s obžalovaným K. a samotný popis skutečností týkající se obžalovaných K. a V. ze strany J.V. je logický a podle názoru nalézacího soudu zcela věrohodný. Nalézací soud tak ve shodě s prvotním rozsudkem ze dne 21. 5. 2014 může uzavřít, že jest prokázáno jednání obžalovaných K. a V. tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, když obžalovaní jednali ve shodě v rámci nákupu nelegálních a jak bylo posléze zjištěno smrtelně nebezpečné lihové směsi a rovněž jednali ve shodě s následujícím nakládáním se směsí. Samotná výroba nelegálního alkoholu ze strany K. probíhala zjevně z důvodu utajení nepracovní dny a následně dodání takto vyrobeného alkoholu bylo opatřeno etiketami XXXXX, ovšem způsobem, který byl odlišný od výroby v likérce Drak. Vina obou obžalovaných je pak prokazována listinnými důkazy, a to protokoly o prohlídkách prostor – objektu č. 315 ve Zlíně včetně fotodokumentace, dále objektu společnosti VADA XXXXX s. r. o. v XXXXX a kriminalistickou expertízou OKTE Brno, obor mechanoskopie (č. 1. 10437 – 10454), v rámci které bylo prokázáno, že alkohol zjištěný v objektu č. 315 ve Zlíně byl vyroben e firmě XXXXX XXXXX, s. r. o. s ohledem na uzávěry láhví, které byly uzavírány mechanismem na lince v této provozovně.

Poškození zdraví osob, které vzniklo v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaných K. a V., je prokazováno následujícími skutečnostmi:

Poškozený Ř. zakoupil kontaminovaný alkohol zn. XXXXX XXXXX v prodejně svědkyně B. v obci Starostín. Tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdil jednak poškozený, dále jeho manželka a distribuce alkoholu ze společnosti XXXXX XXXXX obžalovaného K. prostřednictvím společnosti obžalovaného V. je prokazována výpověďmi svědků B., P. a S. Skutečnost otravy je pak jednoznačně prokazována i následnými rozborů, kdy u poškozeného Ř. tak v rámci alkoholu zajištěného v prodejně svědkyně B. byl zjištěn kontaminovaný alkohol typu „A“. Soud v této souvislosti poukazuje na listinné důkazy týkající se jak protokolu o zajištění, tak rozborů. Obdobně poškozený T. zakoupil v dané prodejně kontaminovaný alkohol a tato skutečnost za situace, kdy poškozený T. zemřel, je prokazována z výpovědi svědků H. a J. a dále nelze pominout jednoznačný důkaz, a to skutečnost, že u poškozeného byl zjištěn alkohol a v rámci rozboru opětovně se jedná o kontaminovaný alkohol typu „A“ jako v předcházejícím případě. Podobná, i když ne shodná, je důkazní situace u zemřelé ukrajinské občanky M. R., která sice byla osobou konzumující ve velké míře alkoholické nápoje, ale i v tomto případě lze dovodit prokázanost příčinné souvislosti smrti poškozené s toxickým alkoholem zn. XXXXX XXXXX, a to především s ohledem na zajištěný alkohol, který v rámci rozborů pocházel taktéž z kontaminovaného alkoholu skupiny „A“; přitom, jak plyne ze svědeckých výpovědi svědků L., Š., H., poškozená chodila nakupovat tvrdý alkohol do prodejny kvalitních vín a lihovin obžalovaného V. v Praze. V této souvislosti soud, jak již více vícekrát, poukazuje na analytické rozborů vyhotovené policií, ze kterých plyne – jakým způsobem byl kontaminovaný alkohol šířen, kterými osobami, do kterých prodejen a v rámci

těchto důkazů je zjevná prokázanost nákupů zemřelé smrtícího alkoholu v Prodejně kvalitních vín a lihovin obžalovaného V. v Praze.

Obžalovaní K. a V. společně nakoupili nelegální kontaminovanou směs alkoholu a následně sice K. sám, ale s vědomím obžalovaného V., vyráběl z této směsi alkohol. Oba obžalovaní pak věděli o fatálních následcích na obyvatele České republiky při požívání alkoholických nápojů vyrobených z této směsi. Obžalovaný K. byl dále v rámci oznámení ze Státní zemědělské a potravinářské inspekce a orgánů celní služby seznámen od 17. 9. 2012 se skutečností, že jím dodávaný alkohol je intoxikovaný metylalkoholem. Tuto skutečnost jistě věděl i L.V., který byl hlavním a zásadním distributorem společnosti XXXXX XXXXX, s. r. o.

Dokazování v průběhu dalšího řízení jednoznačně neprokázalo, že by obžalovaní nečinili opatření ke stáhnutí kontaminovaného alkoholu. Soud rovněž nemá za prokázané, že by obžalovaní po rozšíření metanolové aféry (nejpozději ke 12. 9. 2012, viz zpráva Ministerstva zdravotnictví ČR) distribuovali alkohol, který by byl zdravotně závadný.

Obhajoba ve svém závěrečném návrhu dospívá k závěru, že důkazy, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny, jednoznačně neprokázaly, že u poškozeného Ř. došlo k následkům příčinné souvislosti s alkoholem vyrobeným obžalovanými a poukazuje zde na výpověď P., který v přípravném řízení uvedl, že alkohol z této dodávky dodal vícero odběratelům a nebyl s ním žádný problém. Pokud se týká poškozeného T., je zde obdobná situace nehledě na zajištění alkoholu různých značek a výrobců, který byl u T. zajištěn. Shodná situace je u poškozené R., u které byla zjištěna jen druhová shoda a navíc dvě rozdílné koncentrace zajištěného alkoholu. Soud v rámci těchto skutečností opětovně poukazuje na výpovědi osob, které byly buďto v příbuzenském vztahu k poškozeným, případně v přátelském vztahu k poškozeným a uváděli, kde tyto osoby nakupovaly alkoholické nápoje, případně jakým způsobem byly tyto alkoholické nápoje nakoupeny. Z těchto skutečností je buď zcela jisté, kde láhev se smrtícím obsahem byla zakoupena (viz výpověď svědkyně Ř.), případně kde s velkou mírou pravděpodobnosti byla zakoupena. S ohledem na zjištění vyplývající z rozboru zbytku nalezených alkoholických nápojů poškozených, s ohledem na druhové shody se smrtící směsí, která byla vyrobená právě odsouzeným F. a K., soud v tomto směru poukazuje na analýza Policie ČR a znázornění toho šíření. V rámci grafů je zřejmé, že s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou lze konstatovat příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaných a následky tak, jak jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný R. S. popíral spáchání trestné činnosti. Jeho obhajobu soud však považuje za účelovou a je spolehlivě vyvrácena dalšími důkazy. Obžalovaný V.K. ve své výpovědi v přípravném řízení prodej zboží obžalovanému S. popisoval způsobem, na základě kterého se dá logicky dovodit vědomost obžalovaného S. o nákupu nelegálního lihu. U hlavního líčení sice tuto skutečnost nepotvrdil, ale samotný popis skutku tak, jak je uváděn v přípravném řízení obžalovaným, se soudu jeví jako logický a věrohodný. Samotná obhajoba obžalovaného S. o

údajném nákupu produkce XXXXX se slevou 20 %, kterou obžalovaný odůvodňoval pravděpodobně obtížným prodejem daného alkoholu tak, že mu byl nabídnut s touto slevou, je obhajoba logicky těžko pochopitelná, a to zvláště za situace, kdy obžalovaný svůj následný útěk v přípravném řízení sice nepopírá, ale skrývání se před policií obžalovaný odůvodňoval jen obavami o svoji osobu, které blíže nezdůvodnil. Vina obžalovaného R. S. je pak jednoznačně prokázána především výpovědí J. S., který uvedl, že zboží dodané od obžalovaných K. a V. mělo špatně nalepené etikety a kolky, kdy na tuto skutečnost obžalovaného S. výslovně upozorňoval, ale obžalovaný S. mu sdělil, aby se o tyto věci nestaral. Samotné zboží pak bylo uskladněno, tedy dovezeno, mimo pracovní dobu na sklad, který nebyl oficiálním skladem. Tyto skutečnosti jednoznačně prokazují vědomost obžalovaného S. o nelegálním původu alkoholu. Také ostatní okolnosti týkající se dodání alkoholu, když samotný alkohol byl předán od konkurenční společnosti XXXXX XXXXX, která se zabývala jen výrobou alkoholických nápojů a nikoliv jejich nákupem a prodejem, je skutečnost svědčící o účelovosti obhajoby obžalovaného S. a prokázání jeho viny tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný S. pak tento nelegální alkohol nakupoval zcela jednoznačně za účelem dalšího šíření prodeje a získání finančního zisku. Obžalovaný alkohol připravoval k distribuci a jeho jednání je tak nutno podřadit pod přípravu k dané trestné činnosti. Bez zásahu policie (soud v této souvislosti poukazuje na listinné důkazy týkající se zajištěného zboží a rozboru tohoto zboží) by došlo k distribuci smrtelně nebezpečného alkoholu, přitom k odhalení nelegálního skladu a k zajištění zdravotně kontaminované směsi došlo bez jakékoliv součinnosti či přičinění ze strany obžalovaného S., který byl v této době na útěku a nestaral se o možné následky své trestné činnosti.

Závěrem vyhodnocení důkazů soud v rámci krátkého shrnutí uvádí, že vina všem obžalovaným byla jednoznačně prokázána a na základě provedených důkazů nejde v rámci logického rozboru důkazů dospět k jiným závěrům, než k závěrům, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Jako zásadní důkazy soud uvádí analýzy a grafy ze strany policie, výpověď J.V. v procesním postavení obžalovaného a svědka, výpověď odsouzeného F. z přípravného řízení, v rámci které doznává trestnou činnost a uvádí namíchání směsi o celkovém objemu 10 000 litru, která byla dodána výhradně J. V., výpověď obžalovaného S., výpovědi svědků a poškozených, a to především prodavaček v prodejně obžalovaného C., jednotlivých poškozených a svědků, kteří uvádějí, kde poškození nakupovali alkoholické nápoje. Zásadní skutečností je dále zajištěný alkohol, jeho rozbor, a to za skutečnosti výše zmíněné, že alkohol byl míchán v rámci různých poměrů, dále pak s ním bylo nakládáno tak, že byl dále smícháván, a to jak u výrobců, tak konečných spotřebitelů. Samotné logické souvislosti pak svědčí o vině obžalovaných. V rámci obhajoby obžalovaných se velmi často objevoval závěr, že s ohledem na neprokázanost veškerých skutečností, např. kde byl pořízen nelegální etanol, kdy přesně docházelo k míchání, skutečnosti, že nebyly nalezeny v některých případech originální láhve, nelze rozhodnout o vině obžalovaných. Tyto okolnosti v žádném případě nemohou vyvíňovat obžalované. Dané skutečnosti sice skutečně nebyly prokázány, ale pro závěry soudu nejsou rozhodné a lze konstatovat, že bez doznání obžalovaných by ani dané skutečnosti s největší mírou pravděpodobnosti prokázány být nemohly. Soud zde poukazuje na obdobné trestní případy, kdy v rámci odsuzujícího rozsudku nebylo prokázáno daXXXXX více skutečností, a to i zcela zásadního charakteru, např. v rámci pravomocných rozhodnutí u trestného činu vraždy tak nebylo prokázáno, jakým způsobem došlo k zavraždění dané osoby,

případně kde se nachází tělo zavražděného. Soud proto toliko stručně konstatuje, že důkazy provedené v průběhu hlavního líčení při hodnocení těchto důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu jednoznačně prokazují vinu obžalovaných, jak je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud se bude dále zabývat samotnou kontaminovanou směsí a příčinným vztahem mezi touto směsí a fatálními následky u spotřebitelů, které lze srovnávat s největšími přírodními katastrofami, které postihly Českou republiku od jejího vzniku. Ze znaleckého posudku z oboru potravinářství a jeho doplňků, který je nutno hodnotit ale v kontextu výpovědi obžalovaných a svědků je zřejmé, že byla zjištěna existence několika skupin zajištěného alkoholu podle měřených izotopů etanolu a dále byly zjištěny v zásadě dvě hlavní skupiny v poměru obsahu metanolu a etanolu, a to skupiny o poměru 1:1 a poměru 2:1. Odsouzený R.F. ve své výpovědi z počátku přípravného řízení uvedl, že vyrobená a následně dodávaná směs byla v poměru etanol - metanol 1:1. Současně popsal, za jakých podmínek byla tato směs míchána. Jednalo se o míchání v nočních hodinách na rampě za pomoci vysokozdvížného vozíku v rámci obtížné manipulace s tisícilitrovými barely. V průběhu míchání nebyly blíže kontrolovány objemy a s ohledem na zjištěné zbytky směsi u J.V., přestože se jedná pouze o dva z deseti obalů, kde jde o poměr spíše blízký se poměru 2:1 ve prospěch metanolu, a s ohledem na velké části nalezených vzorků na území celé ČR, kde tento poměr také představoval nadpoloviční množství metanolu, lze dovodit, že skutečný obsah metanolu, alespoň v některých z deseti popisovaných kostek, v nichž byla namíchaná směs, poměr etanolu a metanolu nebyl v poměru 1:1, ale spíše se blížil k poměru 2:1 ve prospěch metanolu a zároveň v dalších takových kostkách byl pak logicky obsah směsi ve prospěch etanolu. V této souvislosti je nutné především zdůraznit prokázanost dodání směsi vyrobené odsouzenými F. a K. odsouzenému V., který do směsi maximálně dodával vodu v rámci výroby různých typů alkoholů, ale již nedodával metanol. S ohledem na způsob míchání směsi by naopak přesný poměr 1:1 mezi metanolem a etanolem ve všech zjištěných vzorcích svědčil spíše o nevěrohodnosti a manipulaci s důkazy. Zjištění jedné totožné skupiny vzorků by s ohledem na další manipulaci s dodávanou směsí, např. přimícháváním do slivovice (obviněný R.), mícháním různých druhů alkoholu (obžalovaný S.) svědčilo o nehodnověrnosti těchto důkazů. Dané zjištěné skutečnosti tak svědčí o postupu orgánů činných v trestním řízení ve smyslu trestního řádu a prokazují tuto skutečnost. Soud zde zdůrazňuje, že případné úvahy o manipulaci se vzorky, případně manipulaci s jinými skutečnostmi, včetně výpovědi obviněných v průběhu přípravného řízení, by bylo možné jen za existence rozsáhlého komplotu orgánů činných v přípravném řízení za účasti většího množství osob a tato skutečnost je dle soudu nejenom nelogická z důvodu absence účelu takového spiknutí, ale s ohledem na množství osob a různých orgánů, i zcela prakticky nerealizovatelná. Pokud se týká různých zjištění v rámci znaleckého posudku z oboru potravinářství, pak soud rovněž poukazuje na prokázanou skutečnost, že k namíchání původní směsi došlo v rámci dodání tří várek a míchání v deseti kostkách o objemu tisíc litrů, přitom etanol mohl být různého původu a při výrobě konečných destilátů, tedy při míchání, mohlo být k výrobě použito částečně i nelegálního lihu, který nebyl kontaminován metylalkoholem, případně při výrobním procesu většinou dochází k používání surovin, které zbyly v rámci předcházejícího výrobního procesu. V této souvislosti soud poukazuje na výpověď odsouzeného V. o dodávání lihu ze strany odsouzeného F. i před dodáváním kontaminované směsi. Tato skutečnost sice není jednoznačně prokázána, ale je velmi pravděpodobná, takže

v rámci dodávek dalším odběratelům mohla být - a pravděpodobně také byla - kontaminovaná směs dodávána i s dřívějšími dodávkami, sice nelegálního, ale vcelku zdraví neškodného lihu. Příčinná souvislost mezi kontaminovanou směsí a fatálními následky plyne jednak z výpovědi odsouzených, obžalovaných, svědků, znalecký posudků z oboru zdravotnictví, ale – a to vcelku jednoznačně – z analýz, které v grafické podobě policie vypracovala v průběhu hlavního líčení. Dané analýzy svědčí nejenom o důkladné, pečlivé a rozsáhlé práci Policie ČR, ale svědčí v rámci tzv. stromu rozšíření kontaminované směsi o přímé příčinné souvislosti mezi namíchanou směsí odsouzených F. a K., která byla dodána odsouzenému V., a fatálními následky, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Lze důvodně předpokládat, že kontaminovaná směs měla následky i u nezjištěných konzumentů. Těmito úvahami se ale soud nebude zabývat, neboť se jedná sice o předpoklad vysoce pravděpodobný, ale nikoliv prokázaný. S ohledem na charakter trestné činnosti a prokázanost předávání kontaminované směsi od výrobců ke konečným odběratelům lze mít za jednoznačně prokázané, že to byla právě jenom tato směs, která způsobila dané fatální následky u poškozených. Předmětné vypracované analýzy rovněž jednoznačně prokazují trestnou činnost, a to u všech obžalovaných. Prokazují příčinnou souvislost mezi šířenou smrtelně nebezpečnou směsí a pro Evropu skoro neuvěřitelnými úmrtími konečných konzumentů, případně zdravotním postižením ostatních poškozených, kde u vcelku výrazné části těchto poškozených lze vděčit pouze evropské úrovni českého zdravotnictví, která pomohla jejich přežití. Samotné důvody úmrtí, ohrožení přeživších, případně způsob léčby a následky v rámci požití kontaminované směsi, pak byly soudem zjištěny z velmi pečlivě vypracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, který se zabývá podrobně všemi poškozenými. Nad rámec těchto reálných důkazů soud poukazuje na skutečnost, že v přípravném řízení bylo vyvinuto enormní úsilí ze strany orgánů činných v přípravném řízení zjistit veškeré okolnosti trestné činnosti, a soud dospívá k jednoznačnému závěru, že v případě tzv. dalšího zdroje závadných alkoholových směsí, by tento zdroj byl odhalen a především provedené analýzy by konstatovaly příčinnou neobjasněnost jednotlivých úmrtí nebo zdravotních poškození. Soud se rovněž ztotožňuje se závěry státního zástupce týkající se předcházejících otrav metanolem na území České republiky a možnosti obdobného jednání ze strany dalších osob v době páchaní trestné činnosti. Soud proto má za zcela prokázanou příčinnou souvislost mezi trestnou činností obžalovaných a následky této trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Nalézací soud se již výše zabýval pravděpodobnými poměry mezi etanolem a metanolem v rámci míchání této směsi odsouzenými F. a K., kdy tyto poměry látek, s ohledem na charakter míchání směsi a možnosti odměřování jednotlivých částí směsi, mohly být velmi různé a různé poměry byly pak zjevně ovlivněny i dalším nakládáním s touto směsí v rámci jejího zpracování a následné distribuce. Přes předmětnou výše uvedenou problematiku a zásahy do původní směsi byla v rámci přípravného řízení zjištěna zjevná shoda u mnoha zajištěných vzorků. Do největší skupiny „A“ zajištěných vzorků spadají zbytky zajištěné směsi u odsouzeného V., která byla dodána odsouzenými F. a K., dále vzorky zajištěné u obžalovaného A.S., kterou dodal obžalovanému obžalovaný J., který je měl od odsouzeného V., a A.S. pak, po zpracování dodané látky, ji dál distribuoval obžalovanému C.. Do stejné skupiny spadají i vzorky zajištěné ve společnosti XXXXX, kdy směs dodal odsouzený V. obžalovaným K. a V. a kteří jej pak dodali dále obžalovanému S.. Dále vzorky zajištěné ve skladu obžalovaného J. v Dolní Olešnici, vzorky zajištěné u poškozených v Náchodě, v Benešově, v Praze (poškozený

T., Ř., R.), vzorky zajištěné u poškozených ve Zlíně (poškození B., Č., M., V., K.), dále u poškozených v Příbrami (poškozený H.), u poškozených v Ostravě, v Motorestu Osečanka, v Havířově, kde tato látka byla zajištěna ve stánku M. S., kam mu dodal kontaminovaný alkohol P., který směs získal prostřednictvím K., J. a V.. Také tyto skutečnosti potvrzují údaje odsouzeného V. o převzetí, manipulaci a dalším nakládání se směsí vyrobenou odsouzenými F. a K. a potvrzují závěr soudu o příčinné souvislosti mezi výrobou kontaminované směsi a následnou otravou poškozených, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

S ohledem na nakládání se směsí, případně i s ohledem na její samotné míchání, je zcela logické, a opak by byl zcela nelogický, že byly nalezeny i jiné skupiny, takže v rámci zjištění byly vzorky dále kategorizovány do skupiny „B“, do skupiny „C“ a do skupiny „D“.

Ve skupině „B“ jsou zařazeny shodné vzorky zajištěné u obžalovaného M. v Motorestu Osečanka nebo u zemřelého D. a odsouzených Š. a Š. a dále u poškozených v Karlových Varech a u obviněných v Novém Jičíně.

Do skupiny „C“ a „D“, které lze kategorizovat jako jednu skupinu, byly zařazeny vzorky totožné s namíchanými nápoji u obžalovaného A.S., poškozených, kteří přebírali kontaminované nápoje od obviněných R. a V., včetně poškozených na Slovensku a dále některých poškozených v Havířově.

Pokud se týče výstupů v rámci znaleckého zkoumání při porovnání poměru metanolu a etanolu v zajištěných vzorcích, tak vzorky odpovídají přibližně objemovému poměru 2:1 pro metanol a byly zajištěny ve vzorcích ve společnosti FROS, kde došlo k namíchání původní směsi, dále ve vzorku u odsouzeného V., ve vzorcích obžalovaného J. v Dolní Olešnici a ve vzorcích v hodonínské větvi (O. a spol.), ve společnosti VEDRANA ve Zlíně, u obžalovaného S. ve Zlíně, u zlínských poškozených, v Příbrami u poškozených majících vztah k obžalovaným K., V., v Motorestu Osečanka, u poškozených v Ostravě, u poškozených v Havířově. V této souvislosti soud poukazuje opětovně na grafickou analýzu ze strany policie, která byla soudu dodána v průběhu hlavního líčení, a kdy nejenom výše uvedeným, ale i analýzou je dokumentován objekt kontaminovaného alkoholu po území České republiky od počátku září 2012. Zajištěné vzorky o poměru 1:1 mezi metanolem a etanolem byly zajištěny ve vzorcích zajištěných u obžalovaného K. ve společnosti XXXXX XXXXX, který je měl od odsouzeného V., dále u poškozených, kteří převzali kontaminovaný alkohol od obviněných R. a V., včetně poškozených na Slovensku a dále u některých poškozených v Ostravě. Menší koncentrace jedovatého metanolu byla zjištěna i v některých vzorcích, kdy tyto menší koncentrace vznikly právě dalším rozmícháváním, tak jak je to v souladu s výše popsáním znaleckým posudkem. Předmětné různé skupiny vzorků tak dle názoru soudu, a to i ve smyslu analýz a výše uvedených skutečností, potvrzují a prokazují příčinnou souvislost mezi trestnou činností a způsobenými následky tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku ve smyslu obhajoby.

Soud se bude dále zabývat právní kvalifikací trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

Nalézací soud nadále zastává názor, který vyjádřil v rámci rozsudku 61T 1/2014 ze dne 21. 5. 2014, že daná trestná činnost vykazuje znaky trestného činu obecného ohrožení. Je zřejmé, že v rámci dané trestné činnosti došlo k porušení společenského zájmu na ochraně života nebo zdraví osob, a to ve velkém rozsahu. Obecné ohrožení nastane tehdy, vznikne-li situace, která svou povahou rozsahem a intenzitou ohrožení se rovná nebezpečí požáru, povodně, výbuchu, tedy hrozí-li lidem bezprostřední nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo škody velkého rozsahu na cizím majetku (viz R 10/1965). Samotným znakem daného trestného činu je vznik obecně nebezpečného následku, tj. vydání většího počtu osob v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví ve smyslu znaku trestného činu obecného ohrožení a takové ohrožení se rozumí ohrožení nejméně sedmi osob (viz R 30/1985, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 11. 2013, sp. zn. 4Tdo 1094/2013). V rámci těchto úvah je zřejmé, že obžalovaní při nakoupení většího množství alkoholických nápojů, které sami nebo prostřednictvím dalších osob chtěli nebo byli srozuměni s jejich dodáním konečným spotřebitelům, reálně mohli ohrozit velké množství osob na životě a zdraví. Z tohoto důvodu soud nadále zastává daný právní názor o možné právní kvalifikaci trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku, jakožto trestného činu obecného ohrožení. Na straně druhé je podle názoru soudu však jedním ze základních znaků spravedlivosti soudního systému znak obdobného rozhodování v rámci obdobné trestné činnosti, tedy předvídatelnost soudních rozhodnutí. Dosavadní rozhodování prvoinstančních i odvolacích soudů v rámci věcí obdobných nebylo vedeno stejnými právními úvahami jako jsou úvahy nalézacího soudu a obdobná jednání byla právně kvalifikována buď dle § 156, nebo § 157 trestního zákoníku. V této souvislosti soud poukazuje na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 1. 2015, č. j. 3To 6/2015-26804, kterým byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f), odst. 2 trestního řádu zrušen výrok o vině, trestu, náhradě škody a výrok o zabránění věci u obžalovaných J., J., S., C., K., V. a S. rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 61T 1/2014. V rámci odůvodnění odvolací soud velmi podrobně rozebírá právní kvalifikaci, včetně subjektivní stránky trestného činu, přičemž podle odvolacího soudu okolnosti nesvědčí o srozumění obžalovaných s následkem jejich jednání, tedy že prodejem tohoto alkoholu způsobí poškozeným smrt, či těžkou újmu na zdraví. Na straně druhé však obžalovaní věděli, že prodej takto opatřeného alkoholu může porušit nebo ohrozit zájem na ochraně lidského zdraví. Podle odvolacího soudu, pokud soud dospěje k závěru o zavinění formou nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, pak by jednání mělo být s největší pravděpodobností kvalifikováno dle § 156 trestního zákoníku; v případě nedbalostního zavinění pak podle § 157 trestního zákoníku.

Soud při úvahách o přiléhavosti právní kvalifikace jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, vycházel především z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 11. 2014, č. j. 5Tdo 1332/2014-29. Daným rozhodnutím byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2014, sp. zn. 7To 119/2014 a Krajskému soudu přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Ve věci bylo rozhodnuto na základě dovolání nejvyššího státního zástupce z důvodu překvalifikace jednání Krajským soudem v Ostravě, který jednání kvalifikované okresním soudem jako zločin ohrožování zdraví

závadnými potravinami a jinými předměty dle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 trestního zákoníku překvalifikoval na přečin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Podle nejvyššího státního zástupce obžalovaní věděli, že předmětné alkoholické nápoje pochází z nelegálních zdrojů mimo oficiálně distribuční síť, nikoliv od oprávněného výrobce nebo obchodníka, a také věděli, že takto pokoutně získané alkoholické nápoje neopatřené kontrolními páskami mohou být nebezpečné, zdravotně závadné a mohou ohrozit lidské zdraví. Byli si tak vědomi existence ohrožení lidského zdraví; přitom toto skutkové zjištění připouští jak nepřímý úmysl obžalovaných, tak i jejich vědomou nedbalost. Obžalovaní ale věděli a je notorieta, že ilegální alkohol potenciálně obsahuje zdraví škodlivé látky. Nejvyšší soud shrnul odůvodnění Krajského soudu v Ostravě, který nedbalostní formu zavinění obou obviněných dovodil ze skutkových zjištění spočívajících v tom, že se nepodařilo prokázat, jakým způsobem závadný alkohol obvinění nabyli. Naopak bylo prokázáno, že obvinění alkohol z neoficiálních zdrojů prodávali několik let, poškození si ho od nich opakovaně kupovali a nikdy nedošlo k žádné újmě. K prodeji alkoholu došlo před medializací případu, kdy došlo k úmrtí osob v důsledku intoxikace metanolem. Dále bylo argumentováno rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR ze dne 6. 10. 2005, sp. zn. 8Tdo 1161/2005, ze kterého vyplývá, že při rozlišování mezi vědomou nedbalostí a nepřímým úmyslem je třeba hodnotit, zda důvody, pro které pachatel spoléhal, že nezpůsobí škodlivý následek, resp. účinek, mají charakter dostatečných důvodů. Při aplikaci na posuzovaný případ sehrály důležitou roli dva citované argumenty odvolacího soudu, a to několikaletý prodej alkoholu z neoficiálních zdrojů, aniž by se vyskytly jakékoliv problémy a prodej v době před vypuknutím metanolové aféry na podzim roku 2012, které lze z hlediska ustálené judikatury, s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem tohoto případu považovat za požadované dostatečné důvody.

Nejvyšší soud, s ohledem na důkazy ve spisovém materiálu konstatuje, že obvinění konkrétně jednali v rozporu s předpisy a zákony týkajícími se potravin, zejména v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích, který mj. zakazuje uvádět do oběhu potraviny jiné, než zdravotně nezávadné, dále v rozporu s článkem 14 nařízení Evropského parlamentu a rady č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, podle nějž potravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná a v rozporu s čl. 18 téhož nařízení. Nejvyšší soud zde dále poukazuje na ustálenou judikaturu, v rámci které již dříve dovodil, že obvinění měli povinnost zachovat potřebnou míru opatrnosti a mohli předvídat ohrožení zdraví lidí lihovinami, na kterých chybělo označení kontrolními páskami. Takové označení sice primárně slouží pro daňové účely, ale současně je jistou zárukou toho, že při výrobě nápojů z lihu byly dodrženy stanovené výrobní normy a postupy (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 5Tdo 704/2014). Z uvedeného se tedy podává, že kontrolními páskami jsou lihoviny označovány zejména z daňových účelů, ovšem současně vypovídají také o tom, že jsou jimi opatřeny produkty, které prošly státní kontrolou a nepředstavují tedy pro konzumenty žádné zdravotní riziko. Obvinění tedy rovněž jednali v rozporu se zákonem č. 676/2004 Sb. o povinném označení lihu ve znění účinném do 30. 11. 2013, který v ustanovení § 1 stanovil povinnost označit líh ve spotřebitelském balení vyrobení na daňovém území České republiky nebo na toto území dovezený. Jestliže oba obvinění podle skutkových zjištění učiněných soudy nižších stupňů nakládali s lahvemi plněnými alkoholem, byli zároveň povinni dodržovat všechny shora

citované předpisy. Nalézací soud tedy nepochybil, jestliže porušení důležité povinnosti shledal u obou obviněných, a to s ohledem na mj. zákon č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu. Pokud tedy obvinění měli na prodej a prodávali alkohol bez kontrolních pásek nebezpečný lidskému zdraví, porušili tak důležitou povinnost uloženou jim podle zákona o povinném značení lihu a nikoliv jen blíže nespecifikovanou povinnost vyplývající ze živnostenského zákona. Z těchto důvodů je třeba souhlasit s námitkou nejvyššího státního zástupce, že absence řádného označení kontrolními páskami bezprostředně souvisí s ohrožením lidského zdraví, resp. představuje jednu z jeho možných podmínek, neboť při výrobě a distribuci ilegálního alkoholu neoznačeného nálepkami k označení zboží pro daňové účely a jeho distribuci s cenou výrazně nižší, než je běžná cena lihovin na trhu, nejsou dodržovány a kontrolovány ze strany kompetentních státních orgánů výrobní normy a postupy pro výrobu lihovin a hygienické předpisy platné pro takovou výrobu a proto není důvod omezovat povinnost týkající se značení lihu kontrolními páskami výlučně ke skutkové podstatě přečinu podle § 244 trestního zákoníku, kterým byli oba obvinění také uznáni vinnými. Podle Nejvyššího soudu ČR tak došlo u obou obviněných k porušení důležité povinnosti uložené jim podle zákona, jak správně dovodil nalézací soud. Nejvyšší soud dále poukázal na porušení požadavku předvídatelnosti meritorního rozhodnutí ze strany krajského soudu, protože daný senát Krajského soudu v Ostravě ve dvou obdobných trestních kausách rozhodl odlišně a svůj rozdílný postup náležitě neodůvodnil, když v předcházejících věcech porušení důležité povinnosti uložené dle zákona dovodil.

Na základě a ve shodě s výše uvedeným rozhodnutím, nalézací soud dospěl k závěru, že všichni obžalovaní shodně svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, v rozporu s právními předpisy ve výrokové části uvedenými jinému úmyslně opatřili potraviny (v daném případě směs alkoholu s metylalkoholem), jejichž požití je nebezpečné lidskému zdraví, a obžalovaní M.T., A.J., A.S. tak svým jednáním spáchali zvláště závažný zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty dle § 156 odst. 1, odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku, obžalovaný M.C. dle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku, obžalovaní V.K. a L.V. dle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c), d), odst. 4 trestního zákoníku a obžalovaný R. S. dle § 156 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Nalézací soud tak v souladu s právním názorem vrchního soudu kvalifikoval jednání obžalovaných, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, a to A.S. a M.C. dále jako přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku (v bodě 2. C, D) a u obžalovaného A.S. také jako přečin neoprávněného podnikání dle § 251 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 2. B).

Pokud se týče újmy na zdraví, soud postupoval ve smyslu § 122 trestního zákoníku, kdy jednání obžalovaných u poškozených zpravidla vyvolalo vážnou poruchu zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu, ztráty nebo podstatného oslabení funkce smyslového ústrojí a zpravidla i delší dobu trvající poruchu zdraví. Kvalifikační znak porušení důležité povinnosti plynoucí ze zaměstnání, povolání, či zákona, soud shledává ve smyslu výše citovaného usnesení Nejvyššího soudu ČR, v absenci kontrolních pásek u prodávaných alkoholických nápojů. Soud tedy konstatuje, že obžalovaní úmyslně prodávali nebo se podíleli na prodeji alkoholických nápojů, jejichž původ jim nebyl znám a s ohledem na absenci kontrolních pásek,

absenci řádné fakturace, svědčící o běžném obchodním vztahu, si byli vědomi, že se jedná o alkohol z nelegálních, jim neznámých zdrojů, bez ověření zdravotní nezávadnosti daného alkoholu a tato skutečnost nemohla být nahrazena ani náhodným ochutnáváním vzorku z prodávaného alkoholu, když případná zdravotní nezávadnost by mohla být alespoň částečně ověřena ochutnáním, a tedy určitým testováním, jen u veškerého zakoupeného alkoholu, což znamená alkoholu z každého obalu. Obžalovaní však úmyslně pořídili potraviny potenciálně nebezpečné lidskému zdraví a následně tyto potraviny (směs alkoholu a metylalkoholu) způsobila smrt a těžkou újmu osob, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

Samotnou trestnou činnost obžalovaní spáchali v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, protože obžalovaní věděli, že svým jednáním mohou takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, s ním byli srozuměni.

Nalézací soud si je vědom složitosti a problematiky subjektivní stránky při spáchání trestné činnosti. V souladu se závěry vrchního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2015, č. j. 3To 6/2015-26804 (str. 47) si je vědom skutečnosti, že mezi zaviněním ve formě úmyslu nepřímého a ve formě nedbalosti vědomé je velmi tenká hranice a v praxi jejich rozlišení často působí nemalé potíže. Zavinění se musí vztahovat k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, které je vyvoláno spáchaným trestným činem, tedy způsobem uvedeným v trestním zákoně. Vztahuje se tak na průběh pachatelova činu, který se projevil v objektivní realitě a odpovídá znakům skutkové podstaty trestného činu. Samotné zavinění se musí vztahovat v podstatě na všechny skutečnosti, jež jsou znakem skutkové podstaty trestného činu, přičemž postačí, že pachatel zná reálné skutečnosti (fakta), které se těmto znakům podřazují. Pokud by se zavinění k některé z požadovaných skutečností nevztahovalo, není dána subjektivní stránka trestného činu, a proto je vyloučena trestní odpovědnost pachatele. Z hlediska zavinění postačí znalost pachatele o skutkových okolnostech rozhodných pro naplnění toho kterého zákonného znaku, a to přestože jde o právní pojem. Pachatel tedy nemusí vědět, jaké právní předpisy upravují povinnost ve vztahu k tomuto zákonnému znaku. Jak složka vědění, tak složka volní nemusí zcela přesně odpovídat objektivní realitě, nemusí však zcela přesně odrážet skutečnosti příslušnými ustanoveními ve zvláštní části trestního zákona předpokládané a nemusí se vztahovat ke všem podrobnostem, které jsou pro daný čin charakteristické. Mohou být v rámci znaků uvedených v zákoně nahrazeny v představě pachatele (ve složce volní) nebo mohou být doplněny. V rámci znaků skutkové podstaty v tomto smyslu nevybočuje, jestliže pachatel zamýšlel následek, resp. účinek obdobné povahy, jež ve skutečnosti nastal, za podmínky, že jde o jednu z možných podob téhož uvažování, následku či účinku. Subjektivní stránka daného činu je proto dána i v případě, kdy pachatel takový následek svého jednání pokládá za možný a pro případ, že nastane, je s ním srozuměn. Závěr o tom, zda je tu zavinění ve smyslu trestního zákona a v jaké formě, je závěrem právním. Tento závěr o subjektivních znacích trestného činu se však musí zakládat na skutkových zjištěních soudu vyplývajících z provedeného dokazování, stejně jako závěr o objektivních znacích trestného činu. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dokazovat jen nepřímou, a to z okolností objektivní povahy, ze kterých se dá podle zásad správného myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem. Jako objektivní zjištění v dané věci soud konstatuje nákup a následující prodej

nelegálního alkoholu, který není označen kontrolními známkami. Daný alkohol, přes pravděpodobně delší dobu trvající obdobnou praxi u obžalovaných, v rámci které nedošlo ke zdravotním komplikacím u konečných spotřebitelů, byl zjevně alkohol pro obžalované neznámého původu a obžalovaní, s ohledem na všechny okolnosti případu, si nemohli být jisti jeho zdravotní nezávadností a museli tak být srozuměni s případnými následky vyplývajícími z případné zdravotní závadnosti. Tato srozuměnost s případnými následky je zřejmá, přestože obžalovaní tuto možnost ve svém vědomí pravděpodobně minimalizovali, s ohledem na dlouhodobé bezproblémové obchodování s nelegálním lihem. V rámci daných prokázaných skutečností proto soud dovozuje srozumění obžalovaných s následky, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Lze konstatovat, že obžalovaní se spoléhali jak při samotné trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku, tak v rámci své předcházející, pravděpodobně časově dlouhodobé, praxe, jen na tzv. šťastnou náhodu, kteroužto nemožno podřadit pod vědomou nedbalost, ale jedná se o úmysl eventuální ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Obžalovaní svým jednáním narušili zájem společnosti na ochraně života a zdraví osob v České republice, přičemž s ohledem na následky se jedná o jednání výrazně společensky škodlivé.

Při úvahách o trestech u všech obžalovaných soud postupoval v souladu s hlavou V trestního zákoníku, a to především s ustanoveními § 38, § 39 trestního zákoníku.

Soud se bude nejprve zabývat ukládáním trestů obecně: V souladu s právní literaturou a judikaturou lze konstatovat, že smyslem a účelem trestu v nejobecnějším smyslu je ochrana společnosti před kriminalitou. Pokud jde o trest, je základem jeho přiměřenosti a rozhodujícím kritériem pro jeho ukládání spáchaný trestný čin. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vyčtena v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku, a k těmto hlediskům patří především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný čin, mezi něž patří především význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán. Dalším důležitým okruhem je intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu, především míra jeho zavinění, pohnutka pachatele, záměr nebo cíl a samotná osoba pachatele. Dalším limitem přiměřenosti trestu jsou poměry pachatele, které jsou sice ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu podpůrné, ale slouží ke korekci kritéria předcházejícího. Poměry pachatele jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňují citelnost uloženého trestu. Soud tak hodnotí osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, které charakterizují pachatele jako objekt ukládaného trestu. Přiměřenost trestu je tak míněna úměrnost trestu individuálnímu trestnému činu a osobnosti jeho pachatele. Obecně se při ukládání trestu postupuje v rámci požadavku subsidiarity přísnější trestní sankce, kdy postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující a nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při ukládání trestu je obecným principem individualizace trestu, v rámci které se zhodnotí povaha a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, majetkové, rodinné a jiné poměry pachatele, dosavadní způsob života pachatele a možnost jeho nápravy, okolnosti polehčující a přitěžující. Hlavním a neopomenutelným kritériem, protože zahrnuje nejširší okruh skutečností charakterizující

trestný čin a jeho pachatele, je povaha a závažnost spáchaného trestného činu, kdy musí být zvážena konkrétní povaha a konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti. Při úvahách o možnosti nápravy pachatele je zjevné, že soud se při této úvaze neobejde bez určité míry pravděpodobnosti s ohledem na předpoklad určitého jednání pachatele, který se odehraje teprve v budoucnu. V rámci těchto úvah se soud zabývá i chováním pachatele po činu, kdy upřímně projevená lítost nad spácháním trestného činu, postoj pachatele k nápravě škodlivých důsledků trestné činnosti, a to zejména k náhradě majetkové škody, může svědčit o pozitivním obratu pachatele v jeho vztahu k zákonem chráněným zájmům a hodnotám. Lze tak konstatovat, že hlavním kritériem pro ukládání trestu je povaha a závažnost spáchaného trestného činu a je to právě trestný čin, za jehož spáchání je ukládán trest, a v intencích zákonné trestní sazby soud vybírá a vyměřuje trest tak, aby odpovídal individuálním zvláštnostem spáchaného trestného činu, jeho konkrétní povaze, závažnosti a osobě pachatele. Stupeň nebezpečnosti jednotlivého trestného činu charakterizuje konkrétní zájem, který byl činem zasažen nebo podle úmyslu pachatele zasažen měl být, a úkolem soudu je zhodnotit konkrétní význam poškozeného nebo ohroženého zájmu pro společnost. Čím významnější je konkrétní chráněný zájem, tím škodlivější a závažnější jsou útoky vedené proti němu. Samotná trestná činnost, kterou obžalovaní spáchali a která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku, a to především následky této trestné činnosti, které jsou fatální a rozsáhlé, je nutno hodnotit jako vysoce společensky škodlivé. Samotné následky celé trestné činnosti, a to nejen nyní uvedených obžalovaných, ale především výrobců zdravotně závadné směsi, jsou při zvážení následků různé trestné činnosti po dobu existence České republiky, ale i Československé republiky zcela výjimečné, nesouměřitelné a abnormálně fatální. Soud považuje za zcela přirozené a logické, že žádný z obžalovaných nechtěl způsobit úmrtí nebo zdravotní postižení konečných konzumentů, protože jedinou motivací při páchaní trestné činnosti u všech obžalovaných byl majetkový zisk a obžalovaní by v případě zdravotního poškození konečných spotřebitelů o možnost zisku v rámci shodné či obdobné trestné činnosti přišli. Při dokazování byl zjištěn dlouhodobý prodej nelegálního a nezdaněného alkoholu, který zúčastněným osobám přinášel zisky. Je zřejmé, že všichni obžalovaní, pokud by nedošlo k tragickým následkům, by v trestné činnosti s velkou mírou pravděpodobnosti pokračovali a snažili se dosahovat nelegálního prospěchu. Otázky možného ohrožení konečných spotřebitelů si však žádný z obžalovaných, jak je patrné z jejich jednání při trestné činnosti, nekladl, přitom distribuce alkoholu bez kontrolních pásek je vždy distribucí potravin, jejíž kvalita, vlastnosti a případné následky po požití nejsou ověřeny a nelze tak vyloučit způsobení možných, a to i fatálních zdravotních následků. Tento vztah obžalovaných při páchaní trestné činnosti a k případnému možnému poškození konečných konzumentů svědčí o lhostejnosti obžalovaných k následkům jejich jednání a preferenci finančního zisku před hodnotami, podle soudu daXXXXX důležitějšími, jako je lidské zdraví či lidský život.

Při úvahách o trestu u obžalovaného M.T. soud zvážil tyto základní skutečnosti: Obžalovaný se podílel na distribuci velkého množství kontaminované směsi, i když v podstatně menším množství, než odsouzený J.V.. Obžalovaný v rámci své obhajoby sice nepopíral nákup směsi od J.V., což s ohledem na důkazní situaci ani popřít nemohl, ale namítal konečné následky své trestné činnosti, když údajně nakoupenou směs alkoholu vždy sám nebo pomocí svých známých vyzkoušel (v rámci zkoušení se zjevně jedná o požívání alkoholu z jiných dodávek, než z dodávek kontaminované směsi). Obžalovaný neprojevil takový stupeň doznání

a lítosti jako obžalovaný A.S. a jeho součinnost s orgány činnými v trestním řízení byla spíše formální. Soud jakožto okolnost polehčující jednoznačně vyhodnocuje dosavadní bezúhonnost. Na straně druhé je zde nutno zvážit rozsah trestné činnosti a pokud se týká absence doznání, pak se nejedná o skutečnost, která by zvyšovala společenskou škodlivost jednání, ale jen o absenci polehčující okolnosti, která při rozhodování soudu má výrazný vliv při úvahách o trestu. Obecně nalézací soud konstatuje, že pokud si pachatel uvědomí škodlivost svého jednání a to v nejširším smyslu společenské nebezpečnosti, jde o výraznou korektivní zkušenost v rámci možnosti jeho nápravy, a podle názoru soudu je tak výrazně zvýšena i pravděpodobná resocializace. Soud proto po zvážení všech okolností trestné činnosti a osoby obžalovaného v rámci zásad individualizace trestu i zásady účinku trestu jako generální prevence vůči veřejnosti dospěl k závěru, že přiměřeným trestem pro obžalovaného bude trest ukládaný v druhé polovině zákonné sazby, ale s ohledem na polehčující okolnosti tento trest ukládá při dolní hranici druhé poloviny zákonné sazby, obžalovanému tedy uložil trest ve výměře 9 let. Současně obžalovaného pro výkon trestu odnětí S. mimořádně zařadil do věznice s ostrahou, přičemž zvážil dosavadní bezúhonnost, věk obžalovaného, i podle názoru soudu nižší obavu z možného páchání obdobné příp. jiné trestné činnosti po výkonu trestu odnětí S.. V této souvislosti soud poukazuje na platnou judikaturu (viz. R II/1966), podle které kritéria pro zařazování do jednotlivých typů věznic nelze uplatňovat mechanicky, protože zásada individualizace trestu se musí projevit i při stanovení způsobu výkonu trestu odnětí S. konkrétnímu pachateli. Pouhá povaha a závažnost trestného činu, za který byl uložen nepodmíněný trest odnětí S. a jeho výměra, nevyjadřují vždy přesně povahu a stupeň narušení pachatele a ve všech případech neodpovídají režimu, který by měl být vůči němu uplatněn na základě ustanovení § 56 odst. 2 trestního zákoníku. Proto lze přihlídnout ke všem okolnostem konkrétního případu a zařadit pachatele do jiné věznice, má-li soud se zřetelem k závažnosti spáchaného trestného činu a k stupni a povaze narušení pachatele za to, že bude působení na něj, aby vedl řádný život, lépe zaručeno v jiném typu věznice. Podle názoru soudu právě působení na obžalovaného bude lépe zajištěno v mírnějším stupni věznice, a proto obžalovaného podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl pak v souladu se závěrečným návrhem státního zástupce rovněž uložen trest zákazu činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, když zákaz činnosti daného jednání zamezí možnou recidivu trestné činnosti u obžalovaného a ochrání společnost před tímto jednáním ze strany obžalovaného.

Při úvahách o trestu u obžalovaného A. J. soud vyhodnotil jakožto polehčující okolnost dosavadní bezúhonnost a jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení v počátku trestního řízení, která spočívala ve výrazné pomoci při zajištění odsouzeného J.V.. Na straně druhé soud neshledává žádný projev sebereflexe, který by souvisel s jeho trestnou činností. Tato skutečnost v žádném případě sice není okolnost, kterou by soud hodnotil jakožto okolnost přitěžující, protože obhajoba obžalovaného jakýmkoliv způsobem je jeho výsostným právem, ale právě tato okolnost zabránila soudu, aby obžalovanému ukládal trest při dolní hranici zákonné sazby, a to přibližně ve stejné relaci jako u obžalovaného A.S.. Podle názoru soudu s ohledem na doposud nepravomocné rozhodnutí ale obžalovaný svůj postoj může ještě revidovat. Soud při ukládání trestu dále vyhodnotil podíl obžalovaného v rámci trestné činnosti a poukazuje na skutečnost, že obžalovaný přebíral kontaminovanou směs v podstatně nižším množství oproti zbývajícím obžalovaným (vyjma obžalovaného C.). Při zvážení všech okolností případu, osoby

obžalovaného a polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že přiměřeným trestem bude trest v první polovině zákonné sazby a obžalovanému tak uložil trest odnětí S. v trvání 8 let, pro jehož výkon jej mimořádně zařadil ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou a to s ohledem na dosavadní bezúhonnost, takže podle názoru soudu tento typ věznice zabezpečí lépe resocializaci obžalovaného. Soud v této souvislosti poukazuje na platnou judikaturu (viz R II/1966). Obžalovanému pak soud, stejně jako obžalovanému J., uložil trest zákazu činnosti ve stejném rozsahu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, a ve stejné - tedy maximální - výši, když obžalovaný si měl s ohledem na svoji obchodní činnosti býti vědom možných následků trestné činnosti. Právě s ohledem na obchodní činnost v předcházejícím období je podle názoru soudu důvodné obžalovanému znemožnit po dobu maximální obchodování v této oblasti, což přispěje k zamezení možné recidivy i ochraně osob žijících na území České republiky.

Při úvahách o trestu u obžalovaného A.S. soud vycházel z následujících skutečností: Obžalovaný v průběhu trestního řízení spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a v rámci jeho součinnosti byly zjištěny velmi podstatné skutečnosti, které přispěly k zajištění části rozšiřované kontaminované směsi. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení a především v rámci jeho závěru projevil kající lůst, kterou soud hodnotí jako opravdovou. U obžalovaného, vyjma těchto skutečností, jakožto polehčující okolnost vyhodnotil i dosavadní bezúhonnost, i když předcházející dvě odsouzení z roku 1977 a 1978 s ohledem na výrazný časový odstup nepovažuje za okolnost, která by bránila závěru o bezúhonnosti obžalovaného, zvláště když obžalovaný (stejně jako ostatní obžalovaní) v místě svého trvalého bydliště požívá dobré pověsti, resp. nebyly zjištěny skutečnosti, které by tomuto závěru bránily. S ohledem na všechny tyto okolnosti proto soud obžalovanému uložil trest na samé dolní hranici zákonné sazby, a to úhrnný trest odnětí S. ve výměře 5 let a 6 měsíců, který je podle názoru soudu trestem přiměřeným s ohledem na veškeré okolnosti trestné činnosti, a především osobu obžalovaného a jeho jednání v rámci trestního řízení. Obžalovaného pro výkon trestu odnětí S. zařadil ve smyslu zákona do věznice s ostrahou, když u obžalovaného neshledal důvody mimořádného postupu ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovanému byl rovněž uložen trest zákazu činnosti a to v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž s ohledem na osobu obžalovaného a všechny okolnosti trestné činnosti tento trest uložil sice v horní polovině zákonné trestní sazby, ale nikoliv v maximální výměře 7 let.

Při úvahách o trestu u obžalovaného M.C. soud zohlednil především nejnížší množství kontaminovaných alkoholických nápojů, které bylo šířeno prostřednictvím obžalovaného M.C. v porovnání se všemi ostatními obžalovanými; na straně druhé absenci spolupráce s orgány činnými v trestním řízení a absenci jakékoliv kající lůst. Samotný způsob obhajoby obžalovaného v žádném případě soud nepovažuje jako okolnost přitěžující, jde však o absenci polehčujících okolností v tomto směru, kdy za jedinou polehčující okolnost shledanou u obžalovaného soud vyhodnocuje jeho dosavadní bezúhonnost. Soud rovněž vzal v úvahu příčinnou souvislost, která je v rámci prodeje kontaminovaného alkoholu v prodejně obžalovaného konečným spotřebitelům nejenom přímého, ale i bezprostředního charakteru a následky v rámci jeho trestné činnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku a jsou tragické. S ohledem na všechny tyto skutečnosti proto soud obžalovanému uložil trest v

dolní polovině zákonné sazby, ale s ohledem na výrazně menší míru polehčujících okolností především oproti obžalovanému A. S., ale částečně i A. J., tento úhrnný trest (stejně jako u obžalovaného S. byl ukládán za více trestných činů) uložil obžalovanému ve výměře 8 let a 1 měsíc. Tento trest považuje soud při zvážení všech okolností trestné činnosti a osoby obžalovaného za trest přiměřený. Obžalovaného pro výkon trestu odnětí S. zařadil mimořádně ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou, kdy s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost lepší podmínky resocializace v tomto typu věznice považuje za přiměřené a v souladu s platnou judikaturou (viz R II/1996). Obžalovanému pak soud současně uložil trest zákazu činnosti a to v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný svým hrubým zneužitím postavení obchodníka představuje výraznou hrozbu pro konečného spotřebitele, a proto soud v rámci úvahy o minimalizaci možných obav z případné recidivy jednání obžalovaného po propuštění z výkonu trestu odnětí S., a především při zohlednění zákonných požadavků na ochranu spotřebitelů, uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v maximální výměře 10 let.

Při úvahách o trestu u obžalovaných V.K. a L.V. soud vycházel ze shodných, případně velmi obdobných skutečností zjištěných v průběhu hlavního líčení. Oba obžalovaní společně nakoupili velké množství kontaminované směsi, které mohlo ohrozit řádově tisíce konečných konzumentů. Oba obžalovaní částečně doznávají trestnou činnost týkající se nakoupení nelegální kontaminované směsi. Oproti předcházejícímu jednání před vynesením prvního rozsudku z 21. 5. 2014 obžalovaný K. nyní poukazuje na vůdčí roli V., který tuto skutečnost nepopírá. O společném nákupu kontaminované směsi však oba obžalované jednoznačně usvědčuje J.V.. Oba obžalovaní pak popírají příčinnou souvislost mezi výrobou alkoholických nápojů a způsobenými následky. V tomto směru soud odkazuje na výše uvedený rozbor jednotlivých důkazů, které podle názoru soudu oba obžalované spolehlivě usvědčují. U obou obžalovaných jako okolnost polehčující soud vyhodnotil jejich dosavadní bezúhonnost, další polehčující okolnosti však u obžalovaných nenalezl a to včetně případné sebereflexe v rámci své trestné činnosti. Za této situace po zvážení všech okolností případu a osob obou obžalovaných dospívá soud k závěru, že s ohledem na rozsah nakoupené kontaminované směsi a následné výroby, která byla velmi sofistikovaná - za použití pravděpodobně pravých kontrolních pásek, kdy okolnosti jejich nabytí se soudu nepodařilo prokázat, a za použití obdobných předmětů sloužících k výrobě (lahve, etikety atd.) - dospívá soud k závěru, že na obžalované je nutno působit trestem v polovině zákonné sazby, když soud u obžalovaných zohlednil především bezúhonnost i částečně projevenou lítost, ale bez doznání k trestné činnosti. Takto uložený trest soud považuje za přiměřený všem okolnostem případu a osobám obžalovaných. Podle názoru soudu by zařazení obžalovaných do věznice se zvýšenou ostrahou bylo nepřiměřeně přísné a neodpovídalo by skutečností zjištěným k osobám obou obžalovaných. Soud proto v rámci platné judikatury (viz R II/1966), za situace, kdy zařazení obžalovaných do věznice s ostrahou podle názoru soudu lépe zabezpečí jejich resocializaci, rozhodl ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku mimořádně o zařazení obou obžalovaných do tohoto typu věznice. Oběma obžalovaným pak soud s ohledem na způsob páchaní trestné činnosti, postavení obou obžalovaných v rámci páchaní trestné činnosti (obžalovaný K. zodpovídal za výrobu alkoholických nápojů, obžalovaný V. za jejich distribuci), pak soud oběma obžalovaným uložil trest zákazu činnosti tak, jak je specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku a to na maximální možnou dobu 10 let. Tento trest by dle názoru soudu měl

příspět k zamezení možné recidivy a zvýšit tak ochranu osob obývajících Českou republiku před obdobným jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovanému V. K. soud současně uložil trest propadnutí věcí, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy se jedná o věci, které byly opatřeny za účelem spáchání trestné činnosti a byly užity při páčání trestné činnosti.

Při úvahách o trestu u obžalovaného R. S. soud vyhodnotil především absenci fatálních následků, které by vznikly v rámci příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného, což souvisí se samotným jednáním obžalovaného, které se dostalo jen do fáze přípravy. Tato skutečnost ale nastala bez úmyslu a jednání obžalovaného R. S. a jednání obžalovaného zůstalo jen ve fázi přípravy z důvodu zásahu Policie ČR, která zajistila jedovatý alkohol, který měl obžalovaný uschován za účelem jeho dalšího prodeje a který by se tak bez zásahu ze strany policie dostal až ke konečným konzumentům s pravděpodobnými fatálními následky. Obžalovaný svoji trestnou činnost popíral a u obžalovaného lze jakožto okolnost polehčující vyhodnotit jen bezúhonnost před spácháním trestné činnosti, pro kterou mu byl uložen trest. Obžalovaný byl v době po spáchání trestné činnosti odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 21. 11. 2013 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2014, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, a proto s ohledem na znění zákona je u obžalovaného nutno uložit souhrnný trest. Soud v rámci ukládání souhrnného trestu zvážil předcházející odsouzení, kdy obžalovaný byl odsouzen k trestu odnětí S. v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, či prokuristy ve všech typech obchodních společností a družstvech na dobu 6 let a k trestu propadnutí věcí v rozsahu, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud po zvážení všech okolností případu a osoby obžalovaného dospěl k závěru, že s ohledem na vcelku vysokou škodlivost v trestné činnosti nelze u obžalovaného upustit od uložení souhrnného trestu. Na straně druhé v rámci trestné činnosti obžalovaného nedošlo k přímému poškození zdraví nebo úmrtí konkrétních osob, a proto soud obžalovanému uložil souhrnný trest jen vcelku nepatrně (o půl roku) převyšující trest původní. Současně soud v souladu se zákonem obžalovanému uložil trest zákazu činnosti a trest propadnutí věcí tak, jak mu tyto tresty byly uloženy rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci, kdy výroky o trestu z těchto rozsudků současně zrušil a také zrušil všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému soud taktéž v souvislosti s charakterem trestné činnosti a postavením obžalovaného v době páčání trestné činnosti uložil trest zákazu činnosti tak, jak je specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku, v druhé polovině zákonné sazby a to na dobu 7 let, kdy tento trest dále omezí možnost recidivy jednání obžalovaného a přispěje k ochraně obyvatelstva České republiky.

Soud v rámci výroku o trestu rozhodl dle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku v souladu se závěrečným návrhem státního zástupce o zabránění věcí, které jsou specifikovány ve výrokové části tohoto rozsudku, neboť se jedná o věci, které nejsou ve vlastnictví obžalovaných, a tyto věci ohrožují bezpečnost obyvatel České republiky, kdy v rámci šíření těchto věcí by mohlo dojít k velmi nebezpečným až fatálním následkům.

V přípravném řízení bylo zajištěno velké množství věcí, přičemž převážná část těchto věcí měla být vrácena policií zákonným vlastníkům, neboť se nejedná o věci, které by ohrožovaly bezpečnost lidí nebo majetku. Další část věcí, jakožto věci bezcenné, měly pak být protokolárně zničeny.

Při rozhodování v adhezním řízení soud zkoumal, zda vynaložené náklady ze strany především právnických, ale i fyzických osob (náklady převážně na pohřby), jsou v přímé souvislosti s trestnou činností obžalovaných. Dále zkoumal, zda osoby, které se připojily k adheznímu řízení, jakožto příbuzní zemřelých, jsou skutečně v příbuzenském vztahu a zda fyzické osoby, které se připojily jako poškození k adheznímu řízení prokázaly důvody, pro které požadují konkrétní finanční částky a příčinný vztah těchto nároků s trestnou činností obžalovaných. Soud opětovně konstatuje, že dokazováním byla prokázána příčinná souvislost mezi trestnou činností obžalovaných a následky této trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud při rozhodování o nárocích na náhradě škody vycházel z metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku), která byla přijata občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu dne 12. 3. 2014. Soud v rámci této metodiky nebude uvádět plný obsah, ale jen zásadní postuláty. Při určení výše náhrad, které představují pomyslnou hodnotu zmařeného, byť neskončeného lidského života při absolutním vyřazení ze všech sfér společenského zapojení, po zhodnocení dosavadní rozhodovací praxe v otázkách výjimečného zvyšování náhrady za ztížení společenského uplatnění podle vyhlášky č. 440/2001 Sb., v případech nejzávažnějších trvalých zdravotních postižení po komparaci s úpravami či praxí v některých evropských zemích a s přihlédnutím k tomu, že § 2960 občanského zákoníku výrazně rozšiřuje nároky poškozeného na náhradu materiálních újem, spojených s opatřením či s vytvářením předpokladů pro jeho znovu začlenění do společenského života a § 2962 - § 2963 občanského zákoníku posiluje rozsah náhrady za ztrátu na výdělek, byl přijat závěr, že výchozí rámcová částka by se měla pohybovat kolem 10.000.000 Kč a měla by reflektovat vývoj hladiny cen a ekonomického ukazatele. Proto tato částka byla vyjádřena 400 násobkem průměrné hrubé měsíční nominální mzdy, která činila v roce 2013 25.128 Kč a výchozí rámcová částka pro náhradu za ztížení společenského uplatnění poškozeného, jehož zdravotní stav se ustálil v roce 2014 tak činila 10.051.200 Kč. Tato částka se pak mohla snížit s ohledem na výši věku až o 20 % (věk 70 let a výše), případně zvýšit až o 35 % v rámci věku do 24 let. V souvislosti s takto přijatou výchozí částkou byla stanovena hodnota jednoho bodu, jakožto setiny průměrné měsíční mzdy, takže v roce 2013 hodnota jednoho bodu dle metodiky činila 251,28 Kč. Samotná metodika nestanovila náhrady škod příbuzným zemřelých. Soud při úvahách o této problematice vycházel z dané metodiky a dospěl k následujícím závěrům:

Samotný lidský život je zcela nenahraditelný, nesouměřitelný a penězi nevyjádřitelný. Újmou poškozeným se dá jen peněžitým plněním uspokojit jen velmi částečně, ale toto peněžité vyjádření musí mít i vztah k reálným majetkovým a peněžitým poměrům v České republice a

vztah k průměrným příjmům. Soud při úvahách o přiměřenosti peněžité částky dospěl k rámcové částce 1.000.000 Kč, tedy jedné desetiny částky souvztažné při absolutním vyřazení poškozeného ze společenského zapojení. S ohledem na nutnost uspokojování potřeb přeživšího poškozeného pak tato částka je podle názoru soudu přiměřená a lze ji vyjádřit s pomocí čtyřiceti násobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok, kdy došlo k danému úmrtí. Soud v rámci této úvahy tak vycházel z průměrné měsíční mzdy roku 2012, která činila 25.112 Kč, což v přepočtu činí částku 1.004.480 Kč.

Pokud se týče konkrétních adhezních nároků, soud rozhodoval vždy ve vztahu k obžalovaným, u kterých byla prokázána přímá souvislost s těmito nároky. V rámci závěrečných návrhů sice zazněl návrh (ze strany zmocněnkyně JUDr. Pelechové) na zavázání všech obžalovaných společně a nerozdílně k náhradám škody poškozeným, ale toto rozhodnutí by bylo v rozporu se zásadami adhezního řízení, kdy základní zásadou je právě příčinná souvislost mezi trestnou činností toho kterého obžalovaného a následky související s touto trestnou činností. Soud tak zavázal obžalované k náhradě škody právníckým osobám. Pokud se jedná o Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, v souladu s jejím návrhem bez zavázání k solidární povinnosti s již odsouzenými. Dále pak obžalované tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, zavázal nahradit škodu ostatním právníckým osobám, když škodu případně zvýšil, neboť část právníckých osob doložila soudu, že došlo s ohledem na uplynutí doby k dalším nákladům spočívajícím v léčení poškozených. Toto léčení je v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaných.

Pokud se týče fyzických osob, soud u příbuzných poškozených zemřelých, kteří jsou v příbuzenském vztahu umožňujícím náhradu škody dle předcházejícího občanského zákoníku, vycházel z již výše uvedené částky 1.004.480 Kč a do této částky přiznával požadované nároky, se zbytkem pak poškozené odkazoval na řízení ve věcech občanskoprávních. Současně k této fixní částce případně soud připojil další náklady, které poškození řádně vyčíslili a souvisely především s náklady na pohřeb zemřelých. U přeživších poškozených soud vycházel z metodiky výše citované a pokud poškození doložili v rámci lékařských zpráv a zdravotních posudků výši způsobené škody, soud vycházel z bodového hodnocení v rámci jedné setiny průměrného platu z roku 2012, tedy částky 251,10 Kč a poškozeným jejich nároky přiznal. V této souvislosti soud toliko obecně zdůrazňuje, že jakékoliv milionové částky nemohou plně nahradit trvalé újmy typu ztraceného zraku, trvale zničeného zdraví a podobně. Nelze rovněž přehlédnout, že nalézací soud sice rozhodl o náhradách škod poškozených vůči obžalovaným, ale tyto náhrady škod, s vysokou mírou pravděpodobnosti, s ohledem na majetkové poměry obžalovaných a celkové výše přiznaných náhrad, nebudou uhrazeny nebo uhrazeny jen zcela minimálně. U poškozených, kteří soudu nepředložili znalecké posudky, lékařské zprávy, případně jiné doklady, ze kterých by soud mohl relevantně vypočíst majetkový ekvivalent způsobené škody, soud při trvalém poškození, případně výrazných zdravotních obtížích, vycházel z přiměřené částky odvíjející se od náhrad příbuzných zemřelých, tedy z částky přibližně 1.000.000 Kč a se zbytkem pak poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. V této souvislosti soud poukazuje především na poškozeného J. Tomka, který nedoložil přesně, jaká majetková újma mu byla způsobena. Je však zřejmé, že poškozený má trvalé zdravotní indispozice a proto soud, byť částečně, v intencích výše uvedených, o jeho

nároku rozhodl, přičemž se zbytkem svého nároku se poškozený může obrátit na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud rovněž odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních poškozené, kteří nárokovali svoji škodu vůči všem obžalovaným, ač někteří obžalovaní nebyli ke způsobené škodě v příčinné souvislosti.

Soud výše uvedeným způsobem postupoval i na základě rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 2. 2015, č. j. 3 To 96/2014-26929, který v rámci náhrady škody postupoval obdobným způsobem. Soud k určeným finančním náhradám uvádí, že se jedná sice o subjektivní stanovení ze strany soudu, avšak toto stanovení je dle názoru soudu spravedlivé (pokud lze spravedlnost určit penězi) a odpovídá všem okolnostem případu a stupni finančního zajištění v České republice.

POUČENÍ : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 13. května 2015

JUDr. R. Koudela, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Javoříková